τεύχος 4 Ιουν.-Ιουλ. 98

Lemon

1.200 δρχ.

CD

Με νέες δουλειές που εσείς στείλατε!

Αφιέρωμα σε:

ORBITAL
JEFF MILLS
PHOTEK
DEEP DISH

Συνεντεύξεις από :

Dimension-X
Astral Projection
Mr.Jungle

plus

- 10 πράγματα που μας χαλάνε στο clubbing (Εξαλείψτε τα!)
- ASTROTAB τσίχλα...τη μασάς,την ακούς και πετάς!(Αν είναι δυνατόν!)
- Cosmic Flyers - Trippy creations...
- X-ωγήινοι,οι πιό καλοί μας φίλοι στο... CLUBBING!

100 Δισκοκριτικές (Ούφ!)

MAD tv
το Νέο Μουσικό κανάλι
...με αρκετή δόση τρέλλας
28 & 40 UHF
από Πέμπτη
6 Ιουνίου
θα τα δείτε
όλα
APRIL ADVERTISING

εκδότης Πάνος Τζανετάτος
αρχισυντάκτης Αλέξανδρος Παπαπασχάλης
creative art director Σαπφώ Χατζηκυριακάκη
διευθυντής φωτογραφίας Reiner John Buehler
διευθυντής παραγωγής Δημήτρης Ασλάνης

βοηθός αρχισυντάκτη Χρήστος Κωστής
βοηθός παραγωγής Διονύσης Παπαδόπουλος

υπεύθυνος διαφήμισης Γιώργος Ηλιάδης
γραμματεία διαφήμισης Χρύσα Ζάκα

συντάκτες Παύλος Γιαβής, Τάσος Μουζάκης, Αντώνης Κούκιος, Γεράσιμος Σταμούλης, Άννα Δότη, Σαπφώ Χατζη
κάκη, Emilie Bouratinos, Διονύσης Καμπανάος, Βασίλης Παπαμιχαήλ, Μίλλυ Αργύρη, Αλέξης Ρέτσης,
Τζαβούλη, Αντώνης Χάρος, Δημήτρης "DZG" Γεωργακόπουλος

υπεύθυνος μουσικού τμήματος Ανδρέας Ταρνάρης
μουσικοί συντάκτες Στέφανος Κωνσταντινίδης, DJ Christo K., DJ Dennis Papadopoulos, Βαγγέλης Παναγόπουλος
DJ Stelios.

ευχαριστούμε τους DJs Telo, Kostas, Aris, Pascal, Mikele, Sega, Kostas K, Romylos, Pierro, Harry, Skoolas, Mike Dee, Dimitr
Sparky T, K. Boubaris

μόδα Ελίνα Κρανάκη, Μαργιάννα Αλμπέρτου

φωτογράφοι Έλενα Κονάκη, Μαρί Γεωργαντή

ανταποκρίσεις εξωτερικού James Lieberman (Νέα Υόρκη), Lee Grainge, Marco Arnaldi, Νίκος Ταλόγλου (Λονδίνο),
Κωνσταντίνος Αργύρης (Βαρκελόνη), Βολιώτη Μαρίνα (Μαντσεστέρ).

ατελιέ Μαργιάννα Αλμπέρτου

ηλεκτρονική σελιδοποίηση Δημήτρης Ράισης
διαχωρισμοί, films και μοντάζ Level Art - Μποτσαρη 9 - 106 82 Αθηνα - Τηλ. 38.05.487

εκτύπωση και βιβλιοδεσία Δραγούνης, Ι. Γ., & ΥΙΟΙ Α.Ε. - 151 25 Μαρούσι - Τηλ. 68.59.100-9

ιδιοκτησία Ηχοεκδωτική Ε.Π.Ε. - Σολωμου 24, 106 82 Αθηνα, τηλ. 33.02.517 - 33.04.583 fax: 33.04.583

υπεύθυνος για το νόμο Πάνος Τζανετάτος

Lemon magazine. 24, Solomou str., 106 82 Athens, Greece.
Tel.: +30.1.330.25.17, +30.1.330.45.83, fax: +30.1..330.45.83
Publisher: Panos Tzanetatos, **Editor-in-Chief**: Alexandros Papapaschalis, **Musical Editor-in-Chief**: Andreas Tarnaris
Art Director: Sapfo Hatzikyriakaki.

Περιεχόμενα

ΣΙΓΑ ΤΑ ΛΑΧΑΝΑ

«Αν δεν παινέψεις το σπίτι σου θα πέσει να πλακώσει»Έτσι λοιπόν θα πω περήφανος κάποια πράγματα για το Lemon.«Ξιγά τα λάχανα» έλεγαν ορισμένοι, μεταξύ αυτών διάφοροι εκδοτικοί και μη οίκοι για το Lemon. Ξέρετεόλοι πολύ καλά ότι αυτή η φράση για τους Έλληνες είναι ότι η πιπίλα για τα μικρά μωράκια. Η έκφραση «σιγά τα λάχανα» σημαίνει πολλά!!! «Θα το κλείσετε το μαγαζί, αφού δεν έχετε καμμιά 100στή εκατομμύρια κεφάλαιο που πάτε ξεβράκωτοι στον Λάκο με τα κωλοδάχτυλα; (Με συγχωρείτε που συγχίστηκα και είπα κακιά λέξη), δεν υπάρχει κοινό για τέτοιο περιοδικό και άλλα τέτοια ωραία!Χωρίς λοιπόν 100 εκατομμύρια κεφάλαιο, χωρίς κοινό και μέσα στον λάκο που σας προανάφερα μέσα σε ένα 3μηνο το Lemon έχει να επιδείξει μια κατακόρυφη άνοδο πωλήσεων, που έχει προβληματίσει διευθυντές marketing, διαφημιστικές εταιρείες αλλά και απλό κόσμο που μας ψιλοαπόπαιρνε όταν λέγαμε για το Lemon (στο παρελθόν).Αρκετά όμως με το Lemon, καιρός για να ταξιδέψουμε λίγο και να παρατηρήσουμε «διάφορα»που έτσι απλά συμβαίνουν γύρω μας και έχουν να κάνουν με την περιβόητη έκφραση «Σιγά τα Λάχανα»

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΛΑΧΑΝΟ?

Μα θα μου πείτε «ηλίθιους μας περνάς;». Όχι, βέβαια ρε παιδιά, αφήστε με λίγο και θα δείτε που το πάω.

Το λάχανο λοιπόν ανήκει στην κατηγορία των λαχανικών (μην βαράτε θα δείτε στην συνέχεια) και το τρώει ο κόσμος τον χειμώνα.

Γιατί το πήραν το κακόμοιρο και το έκαναν φράση η οποία υποδηλώνει διάφορα δεν ξέρω. Προβληματίστηκα όμως και σε συνδυασμό με διάφορες μαλακίες που ακούω και βλέπω γύρω μου, προσπάθησα να βρω μια λογική εξήγηση.

«Η ΕΞΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΛΑΧΑΝΑ»

Το λάχανο είναι ένα φυτό που αν δεν το ξέρετε σας βεβαιώνω ότι μπορεί να πάρει τεράστιες διαστάσεις. Όσοι έχετε πάει Οινόφυτα τους τελευταίους 3 μήνες καταλαβαίνετε γιατί μιλάμε. Οι υπόλοιποι απλά κοιτάξτε τις φωτογραφίες. Ότι λάχανο και να έχετε στα χέρια σας μπορεί κάποιος να έχει μεγαλύτερο από το δικό σας.

Ποτέ λοιπόν μην είστε σίγουρος ότι έχετε το Νο 1 λαχανο (σε μέγεθος). (πάντα υπάρχει πιο μεγάλο).

Κάπως έτσι λοιπόν βγήκε και η φραση (σιγά τα λάχανα) στον Ελληνικό χώρο. Ότι και να κάνεις σε αυτή την χώρα πάντα θα υπάρχει κάποιος που θα πει «ΣΙΓΑ ΤΑ ΛΑΧΑΝΑ» και θα προσπαθήσει να σου πει ότι αυτό που κάνεις είναι για τα μπάζα (και συνεχίζει)... Εγώ μπορώ να κάνω τουλάχιστον τα τριπλάσια από ότι εσύ. Δυστυχώς κάπως έτσι ενεργούν όλοι. Εδώ όμως έχουμε μια Τ Ε Ρ Α Σ Τ Ι Α (ούφ!) διαφορά.

Τα κακόμοιρα τα λάχανα αν τα ποτίζεις και τους ρίχνεις λίπασμα μεγαλώνουν όλο και πιο πολύ. Αντίθετα όλοι αυτοί που χρησιμοποιούν την περίφημη έκφραση στην ουσία δεν κάνουν τίποτα πιο μεγάλο. Απλά κάνουν αυτοσαρκασμό. Δηλαδή όλο λόγια είναι.

Και τσουπ, να που μπαίνουμε σιγά σιγά όλο και σε πιο βαθιά νερα. Λίγο πιο κοντά στην φαση μας. Στην DANCE σκηνή και αυτούς που την περιτριγυρίζουν.

(Σιγά τα λάχανα ο ένας για τον άλλον, promoters, DJs, Clubs, whatever...)

Κάπως έτσι θα τα καταστρέψουμε όλα και θα ησυχάσουμε. Κόντρα στην κόντρα δεν πάει πουθενά. Υπάρχει κάποιος αριθμός ατόμων που γουστάρει να ακούει, να τραβιέται κ.λπ. και είμαι σίγουρος ότι με την σημερινή τακτική που ακολουθούν ορισμένοι στην Αθηνα, στο τέλος θα μείνουμε οι 300 του Λεωνίδα. (όχι τίποτα άλλο θα μείνω και άνεργος και θα πρέπει ντε κα καλά να ακούω Μητροπάνο αφού όλα τα μαγαζια θα το γυρίσουν πάλι στο Ντιριντάχτα)!!!!

Είναι καιρός λοιπόν να σοβαρευτούμε λίγο για να βλέπει ο κόσμος οργανωμένα πράγματα και όχι αρπαχτές κυρίως πρέπει να ενδιαφέρεται ο κόσμος για την μουσικη και όχι για το αν το μπαρ έχει ξύλο καρυδιάς η το parking είναι με υπεύθυνο παρκαδόρο.

Ας ξεφύγουμε λιγάκι απο την ηλίθια glamouria που μας χαρακτηρίζει γενικότερα και ας πηγαίνουμε να ακούσουμε μουσικη έχοντας την γνώση για το τι θα ακούσουμε και θα δούμε. Να λοιπόν τι χρειάζεται. Κοινό με άποψη! Επειδη όμως δεν μου αρέσει η γκρίνια ούτε η γκίνια (γιατί αμα όλη την ωρα γκρινιάζεις, σίγουρα το γκαντεμιάζεις) αλλάζω περιβαλλον και πετάγομαι λίγο σε μέρη cool, εξωτικά και όμορφα.

Που είναι αυτά τα μέρη

Βασικά είναι στο μυαλό μας. Δεν σημαίνει ότι επειδή δεν είμαστε στην συγκεκριμένη στιγμή στην Χαβάη η οπουδήποτε αλλού μας έχει πιάσει τρελλή μιζέρια.

Όχι ότι τρελλαίνομαι που είμαι στα Εξάρχεια αλλά σίγουρα δε με παίρνει από κάτω με τίποτα.

Το Σαββατοκύριακο πλησιάζει, (όλο και κάτι άλλο θα φέξει) (για clubbing) Θα πάμε και για κανα μπάνιο.

Όλα Cool. Ετοιμαστείτε για διακοπές, μουσική και τρελλή χαρά.

Αλέξανδρος Α(παπα)...

του Χρήστου Κωστή

Mr. NON STOP MUSIC

Όταν ένας από τους πρωτοπόρους djs αποφασίζει να κάνει ένα βήμα παραπάνω από την ήδη εκπληκτική καριέρα του, το αποτέλεσμα σίγουρα θα είναι μια εξίσου επιτυχημένη επιχείρηση που θα κινείται όμως στον χώρο του.

Το NON STOP RECORDS είναι ένα από τα μεγαλύτερα και καλύτερα δισκοπωλεία στην Ελλάδα. Ο ιδιοκτήτης του Βασίλης Λάλος, με πολύ σεβασμό στην μουσική, αρκετή δουλειά και μπόλικη προϋπηρεσία στα decks, δημιούργησε έναν update χώρο που όλοι οι σύγχρονοι djs βρίσκουν αυτό που θέλουν.

Μέσα στο μαγαζί του γίνεται ως συνήθως πανδαιμόνιο. Οι υπάλληλοι του μοιάζουν πολύ λίγοι για να εξυπηρετήσουν τους πάντες. Τα τηλέφωνα χτυπούν σαν τρελλά και οι παραγγελίες πέφτουνε βροχή, ενώ όλο και κάποιος θα ακούει δίσκους νέας κυκλοφορίας. Ανάμεσα σ' αυτόν τον πανικό ο Βασίλης κατάφερε να ξεκλέψει λίγο χρόνο για να μου μιλήσει.

Προϋπηρεσία: Η αρχή σαν DJ έγινε το 70 στα 16 του χρόνια (τότε που τα καλύτερα club ήταν στην Πλάκα) στο Apollonos. Ακολούθησε μια θρυλική πορεία στο Ectasy, 9 Μούσες (Αθήνα και Μύκονο), 9+9, Make up, Αυτοκίνηση, Highway (όπου ήταν συνιδιοκτήτης), Ειρηνικός, Agora και Cinema στην Μύκονο. Όταν οι άλλοι αρχίζουν να παίζουν «Παντεζή» αυτός πρωτοέπαιζε house. Το 1980 παράλληλα με την νύχτα ξεκινούσε και το NON STOP. Το 1990 σταματάει σαν dj και αφοσιώνεται στο μαγαζί του.

Πελάτες: Ο Alyllas, ο Christos Z (+Soda), ο Rikki (KLF), ο Αντώνης Κωνσταντινίδης (Wild Rose), ο Γιώργος Σειράς, ο ChristoK, ο Romylos, κ.ά. είναι μερικοί από τους djs που περνούν τουλάχιστον 1 φορά την εβδομάδα για να ενημερωθούν. Τα μεγαλύτερα club της Αθήνας και τα πιο πολλά της επαρχίας συνεργάζονται μαζί του εδώ και χρόνια.

Ενημέρωση: Σίγουρα η πιο update house συλλογή. Με ταυτόχρονες παρουσίες νέων δίσκων με την χώρα παραγωγής τους (Μερικές φορές και πιο πριν). Η στροφή προς το Βέλγικο Techno groove που έκανε τελευταία, σύμφωνα με τα δικά του λεγόμενα οφείλεται στην στροφή που έκαναν οι Βέλγικες εταιρείες βελτιώνοντας τον ήχο τους. Τα θέματα που παίζουν είναι δυσεύρετα.

Σ' αυτό το σημείο το τηλέφωνο χτυπάει για μια ακόμη φορά και ο Βασίλης μιλάει με Βέλγιο, όπου η «άκρη του» του βάζει κομμάτια από την άλλη μεριά της γραμμής κι αυτός διαλέγει.

Ποιότητα και εξυπηρέτηση: Όσο busy και να είναι ο ίδιος οι υπάλληλοί του δεν αρνείται σε κανέναν να διαλέξει δίσκους και τις πιο πολλές φορές προτείνει και διάφορα κομμάτια που έχει επιλέξει μόνος του. Πάντα κάνει sound check πριν βγάλει κάποιο θέμα στα ράφια. Δηλαδή ελέγχει όλες τις νέες κυκλοφορίες, και μόνο αν πιστεύει ότι ανταποκρίνεται στα standards του μαγαζιού, φέρνει την ποσότητα. Και δεν πέφτει ποτέ έξω.

Παραγωγή: Τα 10 in the mix album που έχει στο ενεργητικό του όλα αυτά τα χρόνια του επιτρέπουν να σκέφτεται και να μιλάει σαν DJ. Τα δυο Absolute dance albums με την δική του επιμέλεια η ραδιοφωνική εκπομπή του κάθε Παρασκευή και Σάββατο από τις 10 ως τις 12 στον KLIK FM αποδεικνύουν ότι κατά βάθος είναι ακόμα dj.

Επίλογος: Αν όλα τα παραπάνω δεν σας έπεισαν, μια βόλτα από το NON STOP RECORDS ίσως είναι πιο πρακτική.

nonstop
NON STOP MUSIC STYLE
CDs
VINYL FOR D.J.s
INPORT REC. from Italy
England
Belgium
U.S.A.
Holland
RECORDS - CDs - HiFi
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ 19 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ - ΤΗΛ. 7253423
FAX. 7221620

What's Pulsing

ΤΟ 'ΠΕ ΤΟ 'ΠΕ Ο ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ
Η καλύτερη διαφήμιση για αυτό τον μήνα, ήταν σίγουρα η γιγαντοαφίσα που έβλεπες παντού για το club LA MAMOUNIA. Μια καλόγρια που κοιτάει με θρησκευτική ευλάβεια εναν παπαγάλο (ή ένα παπά Γάλλο). Το μόνο που με απασχολεί είναι τι προσεύχεται άραγε η σούπερ μόντελ καλόγρια «Βάλε Θεέ μου το χεράκι σου να μην μας πάρουν με τα Lemon-ια». Θεέ μου σχώρα με.

STEREO NOVA
Το πιο πετυχημένο Ελληνικό συγκρότημα της ηλεκτρονικής μουσικής σκηνής εγινε στόχος του Εεθνικού μας σπορ, δηλαδή του κουτσομπολιού. Οι φημες ότι διαλύονται η θα διαλυθούν είναι εντελώς ανυπόστατες.
Ίσως η παρουσία του Μιχάλη Δ. πίσω απ' τους Τετράγωνο 19, ηταν μια καλη ευκαιρία για ορισμένους «χαλασμένους» να βγάλουν βιαστικά συμπεράσματα.
Είναι φαίνεται αδύνατον να καταλάβουν μερικοί ότι το κάθε μέλος ενός συγκροτήματος είναι ελεύθερο να εκφράζει τις καλλιτεχνικές του ανησυχίες και με άλλους τρόπους (κατά τα πρότυπα του εξωτερικού) χωρίς να σημαίνει αυτομάτως ότι εγκατέλειψε το σχήμα του.
Έτσι κι αλλιώς οι STEREO NOVA ετοιμάζονται να γιορτάσουν το νέο album τους σε λίγο. Λεπτομέρειες στο επόμενο τεύχος.

PLAZA PLAZA ΠΛΟΥΤΣΑ
Όλοι χαρήκαμε με την είδηση ότι το SUNRIZE ZONE βρήκε καλοκαιρινή στέγη στο PLAZA PALACE και μάλιστα θα φιλοξενούσε (σε after hours φάση) την Φάρμα. Αλλά μας κόπηκε ο βήχας στην μέση όταν μετά λύπης πληροφορηθήκαμε ότι ο Δήμος Γλυφάδας (!) δεν δίνει το μαγαζί.
Από δήμαρχος κλητήρας. Μάλλον ο δήμος θέλει να το κάνει πολιτιστικό κέντρο και να καλέσει όλους τους ravers σε γυμναστικές επιδείξεις, εκμάθηση παραδοσιακών χορών (τσιφτετέλι, καλαματιανό κ.λ.π) και μαθήματα χειροτεχνίας (βγάλε τα χέρια κάτω απ' την κουβέρτα παιδί μου). Που να αφιξουν και οι ζέστες.

PLANETARIO
Ο Πανταζής πήγε στο Amfitheatro και το Amfitheatro πήγε στο Plainitario σε χώρο δίπλα απ' το κύμα (στην στεριά δε ζει το ψάρι ούτε ο clubber στα ρηχά)
Χώρος: Επιβλητικός, εκτός απ' την κονσόλα που θυμίζει λίγο καντίνα (δυο χοτ ντογκ με μπόλικη μουστάρδα παρακαλώ)
Ήχος: Καταπληκτικός. Το μπάσο σου κόβει την ανάσα. (γι' αυτό μετοικήσανε όλα τα καβούρια της παραλίας).
Φως: Πολύ καλός. Είδες η ΔΕΗ.
Μουσική: Billy Chilly in the mix.
Κόσμος: Από Γαρμπή μέχρι πράσινο μαλλί.
parking: Καλύτερα να πας με βάρκα.
Η μια ώρα για να παραλάβουμε τα αυτοκίνητά μας μας εξουθένωσε.
Λεπτομέρεια: Το πλαστικό πάτωμα (Στα πατάκια! Μόλις τώρα έκανα παρκέ)
Gredit: Ο Τσιλιχρήστος και η ομάδα του, τα κατάφεραν ξανά. (Τίποτα, τίποτα δεν μας σταματά).

ΠΡΟΣΟΧΗ
Μην εμπιστεύεστε τον κάθε αποτυχημένο dj που το παίζει ατζέντης, και σας υπόσχεται μεγάλα ονόματα από το εξωτερικό. Το πολύ πολύ να σας φάει την προκαταβολή και να σας στείλει τον David Καβάλες από την Καβάλα. Δε λέει να γίνετε εσείς Kojiot κι αυτός Roadrunner και να τον κυνηγάτε σ' όλη την Ελλάδα. Οι σφαλιάρες είναι δωρεάν.

ORANGE
Άλλη μια πολύ καλή εκπομπή που έχει κάτι να πει σε εμάς τους αφορισμένους έκανε την εμφάνισή της. Μιλάμε για το Πορτοκαλί που και ωραίο χρώμα είναι και στο ΣΚΑΙ θα το βρείτε. Νεανικό magazino με πολύ χιούμορ, μουσική, χορό, τρέλλα και cuber attitude. Έτσι μετά το Πλυντήριο στο 7Χ και το Nightlife στην ΕΤ2 σιγά σιγά μπαίνουν στον χορό και άλλα κανάλια. Οι φήμες ότι και στον ANT1 θα ξεκινήσει ανάλογη εκπομπή με παρουσιάστρια την Ελένη Μενεγάκη (η οποία είχε δηλώσει ότι δεν πάει στο FARM στα Οινόφυτα γιατί δεν είναι κατσίκα, ενώ φωτογραφίζεται στα σκυλάδικα άρα είναι...?) δεν είναι αληθείς.
Αυτό έλειπε τώρα.

DOMUS
Το πιο φημισμένο μαγαζί των νοτίων προαστείων διαδίδει ότι είναι progressive ως τα αυτιά. Εμείς το πιστέψαμε και την ψάξαμε.
Τα 3 stage ήταν ένα θετικότατο προμήνυμα ότι κάτι καλό συμβαίνει.
Ελα όμως που το κάθε stage είναι χαμένο στην αθέατη πλευρά της μουσικής. Τι Jazz rock, τι σκυλάδικα, τι commercial, το euro-trance τι θα ξεράσω Θεέ μου.
Για σοβαρευτείτε σας παρακαλώ πολύ και συμμορφώσετε τουλάχιστον ένα από τα τρία stage. Μην ξεχνάτε ότι τα νότια προάστεια είναι πρωτοπόρα στην rave μουσική, και το μεγαλύτερο ποσοστό των clubber μένουν εκεί, και εσείς τους σπρώχνετε στα club του κέντρου.

PLAY BACK IS BACK
Στον πρόσφατο διαγωνισμό του DMC για τον καλύτερο Έλληνα Dj (όπου νίκησε ο γνωστός Sparky !) ακούσαμε την καλύτερη ατάκα.
Σε μια από τις live εμφανίσεις κατά την διάρκεια του διαγωνισμού, εμφανίστηκε τύπος με μακρύ μαλλί που άρχισε να χτυπιέται πάνω σε ένα αμόνι χωρίς να έχει όμως συνδέσει σ' αυτό ούτε καν την μπρίζα. Ένας πιτσιρικάς παίρνει χαμπάρι το τι γίνεται και φωνάζει από κάτω δυνατά: «Ρε συ αυτός μας δουλεύει. Play bakc παίζει. Ρε συ Κορκολή. Ουστ από δω»
Και φυσικά δεν έμεινε άντερο από τα γέλια.

WHAT'S SHIT
Χάριν της επισήμανσης του Τόλη απότο Περιστέρι, ενός φίλου του περιοδικού μπήκα στον πειρασμό να γράψω ένα σχόλιο για το What's hot στο STAR channel.
Πρώτα απ' όλα αλλάξτε τοντίτλο «Who pays the most» νομίζω ότι είναι πιο κατάλληλος. Επίσης προσέξτε πολύ την μουσική υπόκρουση που βάζετε στα θέματά σας. Δεν λέει να «βαράτε» house παρουσιάζοντας την κοσμική ταβέρνα «Τρία πουλάκια». Τέλος, κάθε φορά που έχετε «γύρισμα» σε κάποιο club ή bar να πηγαίνετε απροειδοποίητα για να βλέπουμε πόσο κόσμο μαζεύει στ' αλήθεια, και όχι αφού ο ιδιοκτήτης έχει μαζέψει όλο του το σόι φίλους και γνωστούς (μέχρι και την κουνιάδα του από τα Κιούρκα).
Η παραπληροφόρηση είναι αδίκημα.

MY GENERATION
Άξιο συγχαρητηρίων είναι η πεντάλεπτη παρουσίαση της γενιάς μας μέσα από τους Έλληνες dj's συγκροτήματα, ομάδες κ.ά. που οπονσοράρεται από την Algida και το νέο παγωτό calibo, στο STAR channel. Τώρα ο κόσμος έχει την ευκαιρία να ακούσει την φωνή μας και να καταλάβει ότι η μουσική μας ενώνει. Love Peache Unity. Η Μελίτα Κάραλη είναι βέβαια η πιο άξια δημοσιογράφος για να αναλάβει τέτοια ευθύνη, αφού είναι μέσα στην φάση, και ξέρει πως να απομυθοποιεί τους καλεσμένους της, δίνοντας περισσότερο έμφαση στην ουσία και όχι στο περιτύλιγμα.

D.M.C. vs Ντίβες
Στον διεθνή διαγωνισμό του D.M.C. στην Ιταλία είχε κλειθεί ο Junior Vasquez με την εξής απίστευτη συμφωνία. Θα έρθει, θα πάρει τα λεφτά του και άμα γουστάρει θα παίξει. Μα ποιος είσαι ρε δικέ μου, η Βίσση και ο Καρβέλας.
Αλλά και η Βίση και ο Καρβέλας ζητάνε για κάτι αρπαχτές στην επαρχία επτά εκατομμύρια δραχμές. Μα ποιοι είσαστε εσείς, ο Junior Vasquez!

HIP HOP is here
Ποιος είπε ότι το hip hop στην Ελλάδα είναι dead; Ζει και βασιλεύει και οπαδούς νέους γυρεύει. Αρκεί να σας πω το εξής απίστευτο. Ξέρετε ποιο συγκρότημα συναγωνίζεται τους Stereo Nova σε πωλήσεις;

Οι Going through. Ένα ελληνικότατο pop hip hop συγκρότημα που έχει κάνει πολύ καλή δουλειά. Άσε δε το φαινόμενο «Ημισκούμπρια» που κατάφεραν τόσα πολλά σε τόσο λίγο χρόνο απ' την κυκλοφορία του πρώτου δίσκου τους.
Δυο ακόμα ανερχόμενα συγκροτήματα hip hop είναι οι F.F.C. και οι Razzostar με χρόνια προϋπηρεσίας στον συγκεκριμένο χώρο.
Τέλος οι TXC και οι Active Member, με χιλιάδες οπαδούς (και κολλημένους μάλιστα) στο ενεργητικό τους και αξιόλογη έως καταπληκτική δουλειά στον χώρο τους, δείχνουν την άνοδο του hip hop στην Ελλάδα.
Yo!

Clubbing in Athens

Το clubbing στην Αθήνα για φέτος το καλοκαίρι χαρακτηρίζεται από μια μόνο λέξη. Τίποτα. Μοναδικές εξαιρέσεις το Avant Garde που προσπαθεί μόνο του να καλύψει το κενό, καιτο Planitarium που κάνει τα πρώτα του βήματα (αλλά σταθερά). Τι ξεραΐλα είναι αυτή. Λέτε να καταφέρουν τα Media να μας διαλύσουν; Δεν νομίζω. Απλώς άλλος για Χίο τράβηξε κι άλλος για Μυτιλήνη κι αλλιώς στης Μυκόνου τα στενά αίμα και δάκρυα χύνει.
Ραντεβού το χειμώνα.

ASTROTAB

Ένας δαιμόνιος ντεντέκτιβ παρέα με ένα «πυροβολημένο» κανάλι βρήκαν νέο στόχο που αφορά τους clubbers Τα clubwear ρούχα Apollo και τις διαφημιστικές τσίχλες που δίνονται δωρεάν μαζί τους (ASTROTAB), οι οποίες έχουν μέσα ναρκωτικά, λέει (ωχ το μάτι μου).
Όλα αυτά δημοσιοποιήθηκαν μετά από μαρτυρία του εν λόγω ντεντέκτιβ Κλουζώ, ο οποίος με την σειρά του τα άκουσε από μια 15χρονη που παρακολουθούσε. Ευτυχώς που η κοπέλα δεν είπε ότι έφαγε παγωτό ΚΡΙ-ΚΡΙ και την «άκουσε», γιατί θα αποσύρονταν όλα τα παγωτά από τα περίπτερα και θα ήταν ΚΡΙ-κρίμα να μην τα δοκιμάζαμε. Επειδή όμως οι τσίχλες ASTROTAB πουλιούνται και στα περίπτερα προτείνουν να συλληφθούν όλοι οι περιπτεράδες, σαν dealers αμέσως.

+SODA

Πολύ καλή κίνηση, του πιο καλού club του χειμώνα που κυκλοφόρησε flyer με ευχαριστίες στο κοινό του δια την εμπιστοσύνη που του έδειξε. Επιτέλους και κάποιος που δείχνει έμπρακτα την εκτίμησή του σ' αυτούς που τον οδήγησαν στην επιτυχία.
Γενικά βρίσκω πολύ θετική ιδέα την χρησιμοποίηση του θεσμού των flyer και σαν μέσω επικοινωνίας, εκτός της διαφημιστικής πρακτικής.
Σκεφτείτε τυπάκο έξω απ' το Avant Garde να μοιράζει ακληροπυρηνικό flyer που να λέει: «Σούλα σ' αγαπάω. Μήτσος» Πρωτότυπο και ρομαντικό.

MAD ON TV

Μια καινούργια Ελληνική προσπάθεια ξεκίνησε στην TV. Στις συχνότητες 28 και 40 UHF ένα κανάλι με το όνομα MAD φιλοδοξεί να φέρει την μουσική σπίτι μας. Πολλές ζώνες με διαφορετικά είδη μουσικής, πολύ κέφι, πολύ τρέλλα.
Και ξαφνικά η ΕΤ βάζει το χεράκι της. Η ξενέρωτη Ελληνική Τηλεόραση ενώ χαρίζει δυο συχνότητες στο ΑΓΓΛΙΚΟ MTV μπλοκάρει το σήμα του MAD channel. Ίσως γιατί είναι Ελληνικό.
Δεν θα μου έκανε καμμία εντύπωση αν καθόριζε την συχνότητα για κανένα Τουρκικό Μουσικό κανάλι σε απ' ευθείας μετάδοση από την βραχονησίδα Ίμια, με τουρκοtrance και αναμανοtechno.

CD

Με συγχωρείτε δηλαδή, αλλά το να εκδίδετε το Lemon με cd το κατανοώ. Μουσικό περιοδικό είναι, με μουσική ασχολείται, μουσικές παρεμβολές προσφέρει. Κάτι άλλα περιοδικά ποικίλης ύλης, όμως τι το θέλουν το cd. Για να πουλήσουμε πιο πολύ; Το μόνο που μένει είναι να δούμε το περιοδικό Ciao να κυκλοφορεί με Cd με τις 10 καλύτερες μαλακίες του μήνα. «Η Ρούλα έκανε χαλάουα» «Ο Σάκης Ρουβάς είναι έγγυος» «Ο Απόστολος Γκλέτσος είναι πράκτορας των Ρώσων», η «Ο Πάπας της Ρώμης είναι μουσουλμάνος.»
Καθίστε σ' αυτά σας, γρήγορα.

Ξε-Tour-λιάσαμε

Καλή η προσπάθεια του Nitro Dance Tour να φέρει την Ibiza στην Αθήνα, το αποτέλεσμα όμως μετράει. Αρχικά η επιλογή χώρου ήταν ατυχής. Το πιο mainstream club Blue Jean δεν ταίριαζε για τα εκπληκτικά vibes που μεταδίδουν οι dj και τα space out shows. Ο κόσμος ήταν κυριλέ έως για τα μπάζα με σινιέ συνολάκια, γραβατοκαταστάσεις και πιέτα ως τα γόνατα. Ο κύκλος γύρω από την πίστα δεν έκλεινε με τίποτα. Η απορία στα βλέμματα όλων, «Τι μουσική είναι αυτή ρε Πολύκαρπε» έκδηλη. Μέχρι και ο Γιωργάκης ο Παπανδρέου ήταν πρώτο τραπέζι και έκλεψε την παράσταση ακόμα και από τα go-go girls. Μόνο ο Λεβέντης απουσίαζε γιατί είχε πάει σε Tribul gallering στην Λειβαδιά. Κρίμα γιατί η οργάνωση ήταν άψογη.

LIFE FM

Η ηλεκτρονική εποχή μας, επηρεάζει την ζωή μας, και την μονοτονία των συχνοτήτων ταράζουν τα δυνατά και γρήγορα beats μιας νέας γενιάς πολύ πιο ζωντανής και πιο αποτελεσματικής. Ο LIFE FM συνεχίζει να κρατά αμείωτο το ενδια'φέρον των φανατικών οπαδών του και trancάρει με τα γκάζια στο τέρμα. Μόνο όσοι δεν έχουν σοβαρό πρόβλημα υγείας μπορούν να συντονιστούν. Μόνο οι ανοιχτόμυαλοι γόνοι της γενιάς μας αντέχουν τα db που τρυπώνουν στην συνείδησή μας και προκαλούν τις αισθήσεις μας.

ΖΗΤΩ Ο ΒΕΡΓΗΣ

Ο Πρόεδρος των οικολόγων Ελλάδας το τόλμησε. Με μια αφίσσα απόλαυση είπε πιο πολλά απ' όσα τόλμησαν να πουν όλοι οι πολιτικοί αυτής της χώρας.
Εμφανιζόμενος με το πέος του σε στύση (κοινώς καβλωμένος) πάνω σε μια βραχονησία και απευθυνόμενος στην Πρωθυπουργό της Τουρκίας την καλεί «Να έρθει να την πάρει» (ποια από τις δυο δεν εξηγεί).
Το μόνο που μένει τώρα είναι να εκδοθεί αφίσσα απάντηση από την Τουρκία με την Τσιλέρ γυμνή με ανοιχτά τα πόδια που να λέει: «Βεργή έλα να στο δώσω».

OZON

Μια πρωτότυπη ιδέα καρποφόρησε και έγινε γεγονός. Το νέο περιοδικό OZON έχει αρχικά ένα μεγάλο αβαντάζ. Είναι ΔΩΡΕΑΝ. Δεν είναι μόνο αυτό όμως. Η νεανική του ύλη και το ζωντανό και update στήσιμό του το κάνουν ξεχωριστό.
Θα το βρείτε σε δισκοπωλεία, βιβλιοπωλεία και άλλους επιλεγμένους χώρους.
Αξίζει, και είναι και τσάμπα.

RAVE CULTURE

Έχοντας την καλή διάθεση και την υποχρέωση να λύσω την παρεξήγηση που δημιουργήθηκε με το ετήσιο περιοδικό «Στερεοφωνία και ήχος» διευκρινίζω κάτι που παρέλειψα στο δεύτερο τεύχος του Lemon να υπογραμμίσω. Ήταν κάτι που έδενε αφού ταίριαζε πάρα πολύ με το άρθρο μου Rave Culture και επεξηγούσε πιο ολοκληρωμένα το όλο θέμα την στιγμή που ο χρόνος πίεζε, η δημοσιογραφική μου εμπειρία μόλις πρωτοξεκινούσε και η Rave ιδεολογία στην Ελλάδα τουλάχιστον είναι ακόμα στην αρχή της σύνθεσης της ταυτότητάς της. Η αμέλειά μου λοιπόν ήταν ότι οι εξής παράγραφοι ήταν παρμένοι απ' το αφιέρωμα στην TECHNO του Χρήστο Τσανάκου: «Είναι τρόπος ζωής... Στις Fixion τροχές του συναντάς...» επίσης «Στοιχεία που δίνουν στην φυγή αέρα πλανητικό... ο θόρυβος της τέχνης επιστρέφει και φαντάζει με ληθαργικές παρενέργειες» και τέλος «Αξεσουάρ πίστας... πουλά και αγοράζει στο μεγάλο παζάρι αλλά όσοι έχουν το στίγμα το αφήνουν»
Tassos

What's Pulsing

10 Πράγματα, που μας χαλάνε στο clubbing...

Επιμέλεια : Χρήστος Κώστης

Την χρονική στιγμή που η διάθεση πλησιάζει στην απόλυτη αρμονία με τα vibes που μας μεταδίδει ο αγαπημένος μας χώρος (club, party κ.ά.), η υποκειμενική αντίληψη της διατάραξης του εσωτερικού νιρβάνα, από εξωγενείς παράγοντες διαφέρει από άτομο σε άτομο, προκαλώντας μια διαφορετική γκάμα από γνώμες και απόψεις επί του θέματος. Μέσα από μια σοβαρή και προσεκτική έρευνα επιλέξαμε τις 10 επικρατέστερες καταστάσεις που προκαλούν ερεθισμό του νευρικού συστήματος μας.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Η ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ (ή ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ) ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΣΑΣ ΠΕΙΣΕΙ ΟΤΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΑΡΘΡΟ, ΕΝΩ ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ Η ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΤΟ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙ, ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΑΝΕΤΑ ΟΣΚΑΡ ΜΑΛΑΚΙΑΣ.

1. ΠΟΡΤΑ (Welcome! Ή όχι;)

Αρχικώς σε αντιμετωπίζει ο ευγενής ευγενικός ή αλλιώς πορτιέρης που με ύφος μεγαλοπρεπή σε επιθεωρούσε απ' την κορφή έως τα νύχια λες και ψάχνει για κάποιο λεκέ που δεν κατάφερε να σημειώσει το PERSIL EXPRESS (ακόμα πολύ μαυρό).

Ξεφτάνοντας σε εξοντωτικά κυριολεκτικά το συρματόβ που είναι κολλημπιδάδες και παρατηρητάδες. Αυτό που σε αποτελειώνει όμως, είναι το γεγονός της στιγμής που μετά από μισή ώρα σεξουαλικών παρενοχλήσεων, και όταν επιτέλους φτάνεις ένα βήμα πριν την είσοδο, διάφορα τύπα και τύπισσες με ύφος "είμαι λεφτάς" προσπερνούν όλη την ουρά και τσουλάρονται μπροστά σου. Ρε πολύ νεύρα, σου μη πεισα.

2. ΠΟΡΤΑ II (εκδοχές ή αλλιώς λιντσαρισμοί)

Ανάμεσα με όλο το διεθνή δίκαιο (πλην της Νοτίου Αφρικής και μερικών νεωτέρων), ο ρατσισμός είναι καταδικαστέος. 1/4ον όμως και στα clubs. Πάντα ένας τύπος σε ρόλο προκαλούμενο με κινήσεις των χεριών που ξεχωρίζει τους clubbers σε πονηρούς (που δεν πληρώνουν) και χονδροκορόιδα (που πληρώνουν). Ο μεν πρώτοι με χαρακτηριστική άνεση μπαίνοντας φιλώ και χαιρετώντας, εισέρχονται στο club αφιλοκερδώς (Γειά σου ρε Μπεν Χουρ), οι δε δεύτεροι με φοβισμένο ύφος (σο με φτάσουν τα λεφτά), και με το μάτι στο πάτωμα απ' την ντροπή (έφυγαν τα πολιτισμένα και σήμερα) αναρωτιούνται πώς στο διάολο θα γυρίσουν στο μετά (χωρίς φράγκο στην τσέπη).

3. BAR (ένα χαλβά, παρακαλώ!)

Και φτάνουμε στο bar μέσω Δραπετσώνας με το σώμα σαν ποσοσβούρα απ' την αφυδάτωση. Ο ευγενικός τόνος και η γλυκιά φωνή προς τον barman - μπας και σε προσέξει- μεταβάλλεται σταδιακά σε γαϊδουροφωνάρες που προσπαθούν να υπερκαλύψουν 110 db ήχου απ' τα ηχεία. Και ξαφνικά το πονηρό βλέμμα του barman σκίζει τον αέρα και καρφώνεται επάνω σου κάνοντας σε να αισθάνεσαι τουλάχιστον κατηγορίας διάρρηξης περιπτέρου (κανονικός ξεφτίλα).

Το ποτό φτάνει στο χέρι σου και συ ως νέος Εσταυρωμένος το φέρνεις με λαχτάρα στα χείλη. Μετά το αρχικό σοκ του ποτηριού που μυρίζει ψαρίλα και του ποτού όλο "17 Νοέμβρη" το σκουπίζεις πρόχειρα για λίγα, να ανάψεις ένα τσιγάρο. Σε 20' το ποτό έχει κάνει φτερά, και το σνακ/πρός μέσω του Χαρδάβελα.

4. ΠΙΣΤΑ (όλα τα μαγικά)

Ο dj έχει το κέφι του, τα beats δίνουν και παίρνουν και αποφασίζεις να σπάσεις την μεσούλα σου (έξω καρδιά), όταν ξαφνικά διάφορα τύπα "που τα 'χουν κάνει το ρημαδ'" και ταξιδεύουν σε χώρους μακρινούς και μαγικούς αρχίζουν να εφαρμόζουν όλες τις φιγούρες που έχουν ξεπατικώσει απ' το Καράτε Κιντ I. Μια κλωτσιά στο δεξί πόδι και ο ανάποδος στο αριστερό μάτι σου μεταβάλλουν αφνιδίως τις χορευτικές σου διαθέσεις, σε "κάτσε να βρω να σφάξω" προβληματισμούς. Μάταια όμως, 1/4λα οι χώροι καλοσυνηθισμένοι είναι κατειλημμένα από ξαπλωμένα ή χαμένα τυπάκια. Στο Να πάω στην γωνιά, λοιπόν.

5. ΜΑΣ ΤΗΝ ΠΕΣΑΝ ΤΑ MEDIA

Ανακαλύπτεις περήφανος, ένα τετραγωνικό χιλιοστό χώρου να σταθείς, και αφήνεις το σκοτάδι γύρω σου να κρύψει τα πρώτα συμπτώματα Ο.D. (δηλαδή το σκουπίδι, μπεζ/λαχί χρώμα του προσώπου σου από τις καταχρήσεις). Ξαφνικά όλα γύρω σου λάμπουν. Η νύχτα γίνεται μέρα. Πριν καλά καλά προλάβεις να ρωτήσεις τον διπλανό σου αν όντως είναι τόσο χάλια και τα βλέπεις όλα άσπρα, μια κάμερα με ένα προβολέα 1000 κεριών και μια ξεμαλλιάρα ρεπόρτερ-χολέρα σου χώνει ένα μικρόφωνο στο στόμα και αρχίζει τις ασυνάρτητες ερωτήσεις.

- Τι κάνεις εδώ; - Πηδάω κάτι περίεργες σαν και εσένα
- Τι πίνεις; - Πού σκοπεύεις να με κεράσεις ίσως;
- Περνάς καλά εδώ; - Θα περνούσα καλύτερα αν έσβηνες την ποταπή που έχεις ονομάσει μεγάλη μούρη μου.

6. W.C. (Follow your heart)

Η φύση σε μια στιγμή σε καλεί ανάβοντας τα σήματα κινδύνου (σκ θα τα κάνω πάνω μου) και αναγκάζοντάς σε να περπατάς σαν ημιπληγικός. Με μερικές ψιλές σταγόνες να έχουν ήδη ξεφύγει στο εσώρουχο φτάνεις στην τουαλέτα. Με τρόμο διαπιστώνεις ότι γίνεται το έλα να δεις. Ορισμένα μάλιστα προφανώς για οικονομία χρόνου μπαίνουν τρεις-τρεις μέσα (Η αφέλεια στο μεγαλείο της). Μετά από 15 και αφού έχουν αρχίσει νευρικοί σπασμοί στην φούσκα σου αναγκάζεσαι να φωνάξεις "Παιδιά εγώ για κατούρημα είμαι. Να περάσω πρώτος;"

7. ΟΙ ΤΡΑΚΑΔΟΡΟΙ (Πάρε κανά πακέτο, ρε συ!)

Μη τολμήσεις και ανάψεις τσιγάρο, ειδικά προς το τέλος της βραδιάς, θα αντιμετωπίσεις μαζική επίθεση από χαρμανιασμένους τύπους, που με σύνδρομο στέρησης νικοτίνης θα σου ζητούν τον ουρανό με τα άστρα. Αν μάλιστα κάνεις το λάθος και τους δώσεις, ξεσαλώνουν και με θράσος αρχίζουν να βολεύεις όλη την παρέα τους. Ούτε ο καπνός και το χαρτάκι σε σώζουν, αφού τώρα ξέρει να στρίβει και η κουτσή Μαρία. Η μόνη λύση είναι το τσιμπούκι (που φέρνει και λίγο σεξουαλικό). Άντε να βρούνε πίπα αυτοί στις 3:30 το βράδυ μέσα στο Club.

8. ΠΑΜΕ ΝΑ ΦΥΓΟΥΜΕ;

Με τα νεύρα κουβαριασμένα, αποφασίζεις να βάλεις πλώρη για άλλα μέρη. Μετά από μισή ώρα Kick boxing με άλλους 1000 clubbers που είχαν την ίδια ιδέα με εσένα, φτάνεις στην έξοδο. Καληνυχτίζεις τους πορτιέρηδες (γλυψιματα), και την κάνεις. Μέσα στο σκοτάδι όμως παραμονεύουν τα ξωτικά. Τουλάχιστον 10 πιτσιρικάδες αρχίζουν να σε γεμίζουν με υλικό για ανακύκλωση (flyers), που σε πληροφορούν για τα διάφορα happenings (Κυριακή 16 Ιουνίου ο super dj Anestasis για μία και μοναδική εμφάνιση στο Club Kounevelta). Μερικοί ξανακάρηδες μάλιστα, προσπαθούν να σε πείσουν ότι το δικό τους flyer είναι το πιο σημαντικό απ' όλα (-έλα μάγκα μου να δεις τον dj χωρίς χέρια να πιάσεις την πλάκα σου). Ρε κάντε ρόδα μυρωμένα, λέω εγώ.

9. PARTY TIME

Νωρίς είναι ακόμα. Το καρμί σου αντέχει μερικές διακοπές (Mr Spock beem me up). Δεν πάμε σε κανά καλό after party; Ξαναγυρνάς στο σημείο που πέταξες όλο το σκουπιδαριό των flyers, και επιλέγεις τα καλύτερα. Με απογοήτευση διαπιστώνεις ότι όλα τα super parties γίνονται στου διαόλου την μάνα (το κοντινότερο στον Ταΰγετο). Ακόμα και αν κατάφερνες να λύσεις το πρόβλημα του μεταφορικού, οι χάρτες με τις πληροφορίες που είναι τυπωμένα απάνω, δεν γίνονται κατανοητοί ούτε από την Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού. Το ξανά σκέφτεσαι, και δεν σου αρέσει καθόλου η ιδέα της διανυκτέρευσης σε υπαίθριο κοιτώνα.

10. ΤΡΑΒΑΜΕ ΚΑΙ ΑΣ ΚΛΑΙΩ

Σαν γνήσιος οπαδός του Νοε Σονγ, μυαλό δεν βάζεις. Αγνοείς επιδεικτικά τους 9 παραπάνω λόγους που κανονικά θα έπρεπε να σε καθυλώσουν αυτή την εβδομάδα μπροστά στην T.V. (και το "Μπράβο Ρούλα"), και ως γνήσιος clubber, ξανά προς την δόξα τραβάς.

Βλέπεις η νοοτροπία του "Ήμουν κι εγώ εκεί", δεν σε αφήνει στιγμή να στρώσεις κώλο, και στο πρώτο τηλέφωνο από κολλητό ή κολλητή, είσαι ήδη στην πόρτα με το κέφι στο ζενίθ (και φτου απ' την αρχή). Μαζόχα.

...ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΙΔΟΡΠΙΟ (ΤΙ ΜΑΣ ΧΑΛΑΕΙ ΑΚΟΜΑ)

1. Οι φουσκωτοί των clubs (για ιατρικούς λόγους)
2. Η χρέωση του νερού στο bar (ανάμεσα ΕΥΔΑΠ που μας κατέντησες, Γάλλους)
3. Οι επώνυμοι clubbers (Γειά σου ρε Πανταζή-GoaTrance)
4. Τα σχόλια της πέτας-Μανέλλα (Αχ καλέ είναι και ο Τριμμένος εδώ)
5. Οι κλέφτες αναπτήρων (Μια φωτιά ρε φίλε, μία φωτιά)
6. Οι PR γκόμενες που σε γεμίζουν κρογόν (Αυτός ο δύσκολος, λένε, πως θα βγει)
7. Οι PR γκόμενα που βρομάνε σκορδίλας (Μούρλια ο χώρος, χρυσή μου)
8. Τα black lights (Αμα έχεις ψεύτικο δόντι σου χαλάει την μόστρα. Άσε που όσοι φοράνε μαύρα βγάζουν τα Ultrex που δεν έκανε τίποτα για την πιτυρίδα)
9. Οι dj που κάνουν κόλπα με τα deck (Ξαφνικά με φιγουράκια θα ξεφύγουν οι βελόνες και τα βινύλια)
10. Οι εκτοξευτές παρεμβάσεις από χορούς που δείχνουν όμως ομηρικές (Άμα σκουπίζεις επάνω γίνεσαι ένα με το πάτωμα και δεν ξανασηκώνεσαι απ' την ντροπή)

Junk Food

(σημερα ο αρχισυντακτης ειναι κρυωμένος και δεν θα μιλησει πολυ. A.d.)
Επιτελους ΦΑΙ. Και τι ΦΑΙ! Μην αναρωτιεστε, απαντω αμεσως: Ποιο ειναι το νουμερο 1 που προτιμαται αυτη τη στιγμη απο ολους τους JUNGLISTS στα FAST FOODS? (ξερετε McGoofy's, BADDT's κ.λπ.). Μα φυσικα το BREAKBEAR! και SNAPEDRUMS μεχρι και υπο-μπασα. Για αλλη μια φορα ο δαιμων του τυπογραφειου (δεν φταιω - A.d.) μας εκανε τα... ρεζιλ, βλεπε LEMON Nr3. Οσοι το ειδατε, το ειδατε. Ετσι κι αλλιως αμαζη ιδεα ειχε τρομερη απηχηση στους CHEFS και ηδη το χετε παρει ματι τη διαφημιση του «Golden Butget» στην T.V. Αν το μυαλο του σας ομως δεν σας βοηθαει, θα σας πω εγω. Το αρχικο ονομα του μπιφτεκιου δεν ηταν Golden αλλα Goldie. Δυστυχως γι' αυτους ομως, Goldie λεγοταν και ο ιδρυτης και ιδιοκτητης της μεγαλυτερης αλυσιδας φουρνων στην Αγγλια. (METALBREADZ), γεγονος που απογοητευσε τους 29 ειδικους Art directors, που μετα απο πολυωρη συσκεψη, αποφασισαν να του δωσουν το τελικο ονομα.
Ποιο ειναι το οφελος ολης αυτης της αγευστης εισαγωγης; (γκουχ γκουχ, σιχαινομαι οταν κανεις τετοιου ειδους ερωτησεις - Αρχ.)
3 λεξεις θα σας πω: Body Building η αλλιως καλυτερα για να ειμαστε και ρεαλιστες, Βοδι Building. Καθιερωθηκε ως Πανελληνιο σπορ πριν απο λιγα χρονια απο τοτε δηλαδη που συνειδητοποιηθηκε οτι η παραλια ειναι πρωτης ταξεως πασαρελα η bat η οτιδηποτε αλλο εκτος απο παραλια. Ποιος χρειαζεται το μπανιο; Το θεαμα παντως ειναι απελπιστικα γελοιο: ξεκινας με φοβερη διαθεση να κανεις το μεσημεριανό σου μπανακι. Παιρνεις την ομπρελα σου, την ψαθα/ξαπλωστρα σου, το ψυγειακι σου (το φορητό, όχι του σπιτιού), (Α... Ad), το WALKMAN σου, κ.λπ. Ταλαιπωρεισαι βεβαια μεχρι να φτασεις, αλλα με το που πατας το ποδι σου στην αμμο, αυτοματως ξεχνας τα παντα. Το μονο που σε νοιαζει εκεινη τη στιγμη ειναι να αραξεις στην ησυχια σου, στο κοσμο σου, και να ξεκουρασεις μυαλο και σωμα (Liptonice-Ad)
ΘΑ ΘΕΛΕΣ;
Δεν χρειαζεται να περιμενεις και πολυ ωρα γιατι αμεσως αρχιζουν να καταφθανουν οι πρωτοι επιδοξοι «επιδειξιες». Ριξε μια ματια στον πρωτο: Το φουσκωμενο στηθος του μοιαζει να 'χει πανω του γραμμενη η φραση: «Ει κοριτσια, εδω ειμαι. Εφτασα, κοιταξτε με. Ειμαι μπρατσονι, τερας». Το περπατημα a la Robocop. Το γυαλι Martini, τσιγαρα, φραπες η ποτο (αναλογως τα φραγκα και την ωρα) κινητο ζωσμενο, κλειδια με μπρελοκ αυτοκινητου PORCHE, MASERATI, BMW κ.λπ. Το κλειδι απο το παπι ειναι στο τσεπακι του μαγιο. Κοιτα τον επομενο (απο πισω ερχεται). Ξυρισμενο κεφαλι, γυαλια ηλιου για SNOWBOARD (της πλακας ομως), tatoos, μπουκαλι μπυρας στο χερι, το οποιο ειναι σηκωμενο σε τετοια γωνια, αρκετη ωστε να φαινεται το ποντικι αφιγμενο. Το αλλο χερι πηγαινοερχεται ταχα ανεμελα, πεταει καμια πετρα που και που στη θαλασσα, για να φανουν και οι μυς του θωρακα. Σε λιγο καταφθανουν και οι πρωτοι «αθλητες», γελωντας υπερβολικα δυνατα και ταυτοχρονα λεγοντας κρυα ανεκδοτα για να τραβηξουν προσοχη. Τα φορητα ραδιοκασετοφωνα -που τα δυναμωνουν τοσο μεχρι που μπουκωνουν- παιζουν τα πιο ηλιθια εμπορικα κομματια. Οι ρακετες ειναι standard κι ας μη εχουν ιδεα -μετρανε στη παραλια. Τα ιδια ισχυουν και για το βολεϋ -αν η παραλία είναι αρκετά μεγάλη- και το ποδόσφαιρο. Που και που θα δεις και κάνα δυο-τρεις μάγκες με ένα ταβλι στη μασχάλη και σαγιονάρες (τελικά το ταβλι το ανοίγουν ύστερα από ώριμη σκέψη γιατί είχε μείνει αρκετή ώρα στη μασχάλη μέχρι να τους προσέξει κάποιος). Φυσικά δεν παραλείπονται και αυτοί που δεν πρόλαβαν να δουν αποτελέσματα στο γυμναστήριο (γιατί πλακώθηκαν στα βάρη λίγο πριν το καλοκαίρι) και έτσι αρκούνται στον παλιομοδίτικο τρόπο εξομοίωσης «μπράτσου»: (ρούφηγμα κοιλιάς, πετσέτα τυλιγμένη στη μέση για τα περιττά κιλά, μαλλί λουσμένο και χτενισμένο με τις ώρες λες και δεν θα γεμίσει αλάτια).

BODY BUILDING

Από την άλλη υπάρχουν και οι γυναίκες (πακέτο - Ad). Ντροπαλές όπως είναι, αρκούνται στην ηλιοθεραπεία (τσιγάρισμα) στο στρώμα θαλάσσης ή αν είναι αρκετά ξύπνιες κάνουν και καμιά βόλτα πάνω κάτω τη παραλία (ποτέ όμως μόνες -πάντα με την «κολλητή» τους κοντά για να έχουν και δεύτερη γνώμη). Όπως το περιμένατε, ούτε εδώ τα πράγματα είναι καλύτερα: Τα μαλλιά έχουν απαραίτητως υποστεί stuling, το make up κάνει και στην παραλία έντονη την παρουσία του (αλλά σε αδιάβροχη μορφή, πρέπει να τρίψεις τα μούτρα της στο νερό για 1 ώρα για να φύγει σε περίπτωση που θες να «συζητήσεις») και το κουλτουριάρικο βιβλίο τσέπης υπάρχει πάντα εύκαιρο (άσχετα αν δεν καταλαβαίνουν τι διαβάζουν). Τα γυαλιά ηλίου που τους χρησιμεύουν για να κόβουν κίνηση και ταυτόχρονα να περνούν απαρατήρητες, περιλαμβάνονται και αυτά στο βασικό configuration ενώ σε πιο δραματικές περιπτώσεις συναντάς βαμένα νύχια και στα (μπλιαχ) πόδια και ηλίθια ψάθινα καπέλα. Αποτυχημένα πειράματα γύμνασης υπάρχουν και εδώ αλλά ένα μαντήλι δεμένο λίγο πιο πάνω απ' τη μέση έως και τα γόνατα κάνει θαύματα. Υπάρχει και η κόντρα του καλύτερου μαγιό (ευτυχώς εμείς δεν είμαστε τόσο κομπλεξικοί) αλλά αυτά είναι μεταξύ γυναικών.
Μετά από ΟΛΑ αυτά, ξαναγυρνώ στην προηγούμενη εικόνα: Έχεις ξαπλώσει, νιώθεις τον ήλιο στο κορμί σου, έχεις ηρεμήσει και είσαι έτοιμος να απολαύσεις τις χαρές της θάλασσας. Της καθαρής θάλασσας.

Μέχρι τώρα λοιπόν τα προηγούμενα δε αφήνουν αδιάφορο. Πριν όμως καλά καταλάβεις τι σου συμβαίνει ο πανικός ξεκινά: Άντρες (με την ευρύτατη έννοια της λέξης) ΣΥΝΕΧΕΙΑ πάνω κάτω τη παραλία, γυναίκες (επίσης με την ευρύτατη έννοια της λέξης) ΣΥΝΕΧΕΙΑ πάνω κάτω την ακρογιαλιά με στρώματα θαλάσσης, άντρες ΣΥΝΕΧΕΙΑ πιάσε πέτα παίζουν τα «μπαλάκια» τους και ουρλιάζουν, ΣΥΝΕΧΕΙΑ μικρά κακομαθημένα κωλόπαιδα που τα κυνηγάνε σε όλη τη παραλία με ένα αυγό σφιχτό και ένα κεφτέ, γυναίκες που ΣΥΝΕΧΕΙΑ γελάνε δυνατά γιατί τα κατινίστικα περιοδικά αλλά και εκπομπές υποστηρίζουν ότι το δυνατό γυναικείο γέλιο είναι SEXY. ΣΤΑ ΜΟΥΤΡΑ ΤΟΥΣ! Στη ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Τα πρώτα μηχανάκια από ENDURO, γουρούνες μέχρι και παπάκια, σκάνε μύτη. Το ίδιο και τα πρώτα JET-SKIS και φουσκωτά. Αν είσαι τυχερός, μπορεί να πέσεις πάνω και σε κανένα LANDROVER (αν είσαι άτυχος μπορεί να σε πατήσει κιόλας).
Έτσι ενοχλημένος, κάνεις μια γρήγορη βουτιά, τα μαζεύεις και από 'δω παν κι' άλλοι.
Η δική μου συμβουλή: Τη επόμενη φορά, άντε νύχτα (το εννοώ). Μιλάμε για την απόλυτη ηρεμία και ευχαρίστηση δεν θα χρειαστεί να ξαναδείς τίποτα μπροστά σου από τα προαναφερόμενα (τουλάχιστον δεν θα μπορείς). Κι αν είσαι αρκετά αποφασιστικός, ψάξε να βρεις τη πιο έρημη παραλία. Βγάλε και το GAMEBOY από το παντελόνι και εκτονώσου (της NINTENDO όχι το δικό σου). Κι ακόμα αν είσαι και αρκετά τυχερός να έχεις δίπλα σου και μια αξιόλογη φίλη, ακόμα καλύτερα... (you sun of the beach-A.d.).

Κείμενο: Αλέξης Ρέτσης

Η ΤΣΙΧΛΑ ΠΟΥ ΤΗΝ "ΑΚΟΥΣ" !!!

Όλοι θα έχετε ακούσει για την περίφημη τσίχλα Astrotab που έτυχε θύμα των media προκειμένου να μεγαλώσει η κινδυνολογία για το ecstacy.

"Λίγα λόγια για την συγκεκριμένη ιστορία"

Η τσίχλα Astrotab είναι διαφημηστική και δίνετε με την αγορά οποιουδήποτε ρούχου μάρκας Apollo. Κάποιος με δείκτη νοημοσύνης αρουραίου δήλωσε οτι η τσίχλα είναι υποκατάστατο xtc.

Γιατί xtc και όχι κάποιο άλλο ναρκωτικό; Φυσικά γιατί τώρα τελευταία οτι λέγετε για το xtc έχειακροαματικότητα. Είναι και τα ρούχα Apollo προχωριμένα και dance νοοτροπίας, βρίκανε οι κ. δημοσιογράφοι πάτημα.(Έξυπνα που είναι τα πουλάκια μου)! Η ανικανότητα των media να προσελκύσουν αναγνώστες/ακροατές/θεατές είναι πλέον γνωστή.Έτσι προσφέροντας δώρα υπερκαταναλωτισμού,(κινιτά, τηλεοράσεις, φρυγανιέρες, ηλεκτρικέςπαντόφλες κ.λ.π.) καθώς και θεματολογία κινδύνου (βία, ναρκωτικά,τρομοκρατία και γενικότεραμιζέρια) καταφέρνουν να πουλήσουν το ξεπεσμένο προϊόν τους σε μια κορεσμένη αγορά στηριγμένη σε ημιαξίες. Άκου "τσίχλα που την άκους"!

(Εγώ προσωπικά έφαγα δύο πακέτα ελπίζοντας να την "ακούσω"άλλα πού). Το μόνο που κατάφερα είναι να πονέσει η μασέλα μου . Δημοσιογράφοι της συμφοράς και έντυπα της ανικανότητας δεν θα κατρακυλήσετε την νεολαίατου 2000 στην μιζέρια της θεματολογίας σας. Έχει έρθει η ώρα να ξεκαθαρισούν κάποια πράγματα. Αν νομίζετε ότι μπορείτε να πουλήσετε
με τα θέματά σας κόψτε την κινδυνολογία, τα δωράκια και το συζητάμε.

Αλέξανδρος Α(πα πα...)

του Τάσου Μουζάκη

X-ωγήινοι

Ζούν αναμεσά μας, αναγνωρίστε τους!

Οι εξωγήινοι έρχονται. Μην γελάτε! Είναι γεγονός ότι έχουν εμφανιστεί μερικοί σε Αμερική και Ευρώπη και ίσως είναι δίπλα μας. Εξάλλου το clubland αισθάνεται επηρεασμένο από εξωγήινες παρουσίες ή στα καλά συμβαίνει;

"Η εξωγήινη κουλτούρα αγκαλιάζει όλα σχεδόν τα έθνη. Προετοιμάζει την είσοδο στο άγνωστο. Συνήθως τους εξωγήινους τους περιγράφουν με κάτι γκρι πλάσματα τα οποία ζουν πέρα απ' το Crab Nebula και εισβάλλουν στην γη, με ιπτάμενο τρόπο. Σχεδιάζουν να υποδουλώσουν το ανθρώπινο γένος αφού αρπάξουν τις γυναίκες μας και κλέψουν το φαγητό μας. Γι' αυτό φυλαχτείτε φορώντας και κάνοντας ακώριστο το μπλουζάκι με το σήμα κατατεθέν των εξωγήινων (το γνωστό Schwa), πρωταρχικός μας σκοπός είναι να πάρουμε μέτρα αμυντικού εξοπλισμού.

SCHWA (Σούα) είναι το όνομα που δόθηκε στο εξωγήινο σημαιάκι πρόσφατα που εμφανίζεται σε όλο και περισσότερα dancefloor σ' ολόκληρο τον κόσμο. Είναι δημιούργημα του Bill Baker ο οποίος έγραψε και την παραπάνω δήλωση. Το image του Schwa όχι μόνο .... cool αλλά επίσης σε προστατεύει από οποιαδήποτε ανεπιθύμητη επίθεση των εξωγήινων εναντίον σου. Είναι λοιπόν διπλά cool. Ίσως αυτό είναι η αιτία που το Schwa έγινε φέτος μόδα από διάφορους promoters και σχεδιαστές μόδας (π.χ. Frond) ως το νέο σύμβολο του Clubbing.

Γιατί όμως ξαφνικά το "Twilight Zone" υιοθετήθηκε απ' το clubland; Αληθεύει τώρα ότι αρκετοί club χώροι όπως αυτοί του Aleos, πρώην [illegible], Camel μπορούν να σε σώσουν από την τυχόν απαγωγή σου απ' τους εξωγήινους, μια και το εξωγήινο decor κυριαρχεί παντού. Ποιο ή μάλλον τι είναι τέλος πάντων αυτό το γκρι όντα; Και γιατί στα [illegible] [illegible] τα φαγητά μας;

Δυστυχώς στην Ελλάδα οι μαρτυρίες για εμφανίσεις εξωγήινων είναι σπάνιες ή καλύτερα να πούμε ανύπαρκτες. Κάτι [illegible] μόνο [illegible] του τύπου υπήρξε για [illegible] εισβολή UFO σε ελληνικό χωριό που θεωρήθηκε εικασία γιατί απλά δεν έχουμε τον κατάλληλο εξοπλισμό για την ακριβή διευκρίνιση του γεγονότος. Παρ' όλ' αυτά συνταρακτικό ήταν πέραν το γεγονός που συντάραξε την κοινή γνώμη όταν ένας παραγωγός στην Αμερική ισχυρίστηκε ότι ανακάλυψε ένα μαυρόασπρο video που απεικόνιζε την ιατρική επέμβαση στο Ropswell σε μια εξωγήινη που νοσούσε. Έτσι οι υποψίες, για την ύπαρξή τους άρχισαν πάλι να καλλιεργούνται, αφού το video αυτό παίχτηκε σχεδόν σ' όλα τα δελτία ειδήσεων του κόσμου.

Ο Mike Dash ένας δημοσιογράφος ο οποίος συντάσσει σε ένα περιοδικό, που ερευνά και εξετάζει μεταφυσικά φαινόμενα και γενικώς παραφυσικά και απόκοσμα κουραφέξαλα, το Fortean Times, παρατηρεί μια καθαρή σχέση μεταξύ των εξωγήινων και της club κουλτούρας, όπως παρατηρεί ο Mike Dash:

"Το σήμα του Schwa έχει επιπτώσεις στο Alienation και αυτό συσχετίζεται στενά με πολλούς ανθρώπους που ανήκουν στην Rave σκηνή. Για μερικούς όμως, που φοράνε το t-shirt με το Schwa, αποτελεί κυρίως ένα αξεσουάρ μόδας. Αυτοί είναι αστραβωμένοι και επηρεασμένοι για τα καλά απ' το strobe light. Απλά δείχνουν ότι περνάν καλά."

Αρκετά ενδιαφέρον είναι ότι τα t-shirt αυτά κατασκευάζονται με την έγκριση της "Frond", όμως οι τάσεις της μόδας κατά κάποιο μέρος αυξάνουν τις εμφανίσεις εξωγήινων και παρουσιάζονται συνεχώς ανεξήγητα φαινόμενα καθώς πλησιάζουμε στο τέλος της χιλιετηρίδος.

Η ομάδα ερευνών Ashtar Command από το Intergalactic Space Fenderation μιλάει για την ήδη κυριαρχία δύο εκατομμυρίων "Walk-Ins" (εξωγήινων μέσα σ' ανθρώπινα σώματα) στη γη. Επίσης λέει ότι έχουν περικυκλώσει τον πλανήτη μας έχοντας στην διάθεσή τους ένα τεράστιο στόλο διαστημοπλοίων.

Το βασικότερο, είναι έτοιμοι για την μαζική εκκένωση της ανθρωπότητας που θα συμβεί λίγο πριν την Δευτέρα Παρουσία.

Η MJ12 είναι μια θεωρία που έχει σχέση με την αμερικάνικη κυβέρνηση, μεταξύ αυτών ισχυρίζεται ότι υπάρχουν δύο διαφορετικές εκδοχές για το ότι οι εξωγήινοι μας παρακολουθούν.

Η πρώτη εκδοχή, η οποία παίρνει ανθρωπιστική υφή, αναφέρει πως έ χ ο υ ν προειδοποιήσει οι α μ ε ρ ι κ α ν ι κ έ ς αρχές για τα γκρι αυτά πλάσματα.

Η δεύτερη λέει ότι μοιάζουν με αυτό το σήμα του Schwa.

Αρχικά τα UFO's ήταν μια σύλληψη στην φαντασία των ανθρώπων το 1947, όταν ο Kenneth Arnold τα επινόησε με τη φράση "Ιπτάμενοι Δίσκοι". Τότε ο Arnold είχε παρατηρήσει 9 περίεργα αντικείμενα πάνω απ' το Mount Rainer στην Ουάσιγκτον περιγράφοντάς τα όπως ήταν. Πράγματι, ήταν "σαν ιπτάμενοι δίσκοι". Τελικά τα Μ.Μ.Ε. κατέληξαν να βάλουν στην συνείδηση του κοινού και την ύπαρξη των UFO's.

Κατά την διάρκεια του ίδιου χρόνου συνέβει ένα απ' τα σημαντικότερα γεγονότα που όμως κι' αυτό πέρασε απαρατήρητο και ξεχάστηκε με την πάροδο του χρόνου. Ένας αγρότης στο Νέο Μεξικό ανέφερε ότι είχε δει ένα ιπτάμενο διαστημόπλοιο να πέφτει 75 μίλια μακριά απ' την στρατιωτική βάση του Roswell, όταν όμως τα Μ.Μ.Ε. πληροφορήθηκαν για την σύγκρουση είπαν ότι επρόκειτο για αερόστατο. Να μια ακόμα αποκρυμμένη σκοτεινή και άκρως απόρρητη στρατιωτική επέμβαση η οποία διαστρεβλώθηκε στην ουσία και το γεγονός θάφτηκε για 30 χρόνια. Ο πετρελαίος συγκαλύπτει σε τελική ανάλυση αποσκοπώντας να δημιουργήσει άλλο στοιχείο κλειδί για τις προκαταλήψεις των εξωγήινων...

Την θεωρία της συνωμοσίας.

Θα ήταν γύρω στο 1994 όταν οι αμερικανικές αεροπορικές δυνάμεις κυκλοφόρησαν μια δημόσια ανακοίνωση που σχετιζόταν με το π α ρ α π ά ν ω επεισόδιο. Α π λ ώ ς αναφέρθηκε ότι: "Ένα υποτιθέμενο διαστημόπλοιο ανακαλύφθηκε κοντά στο Roswell πριν 47 χρόνια. Τελικά ήταν ένα κατασκοπικό αερόστατο των αμερικανικών αεροπορικών δυνάμεων, το οποίο κατασκευάστηκε για να παρακολουθεί τις πυρηνικές δοκιμές της Ρωσίας". Ωστόσο όμως στην πραγματικότητα διέρευσαν και προβλήθηκαν σε αμέτρητα βιβλία και τηλεοπτικά προγράμματα παρόμοια ντοκουμέντα τα οποία ψιθύριζαν διαφορετική άποψη για το όλο αυτό θέμα.

Σύμφωνα με πολλές πηγές πληροφοριών τέσσερις νεκροί εξωγήινοι απήχθηκαν ξανά απ' τα συντρίμια του Roswell. Ακόμα χειρότερα, ειπώθηκε ότι οι αυτοψίες των εξωγήινων και οι έλεγχοι στα υπολείμματα του διαστημοπλοίου ναυαγίου είχαν ερμηνευτεί σε τελική ανάλυση επιβεβαιώνοντας την πραγματικότητα της ύπαρξης των extra-terestial.

Ίσως μια απ' τις μεγαλύτερες γνωστές απόκρυφες θεωρίες για τους εξωγήινους υποστηρίχτηκε απ' τον William Cooper το 1989, ο οποίος δημοσίευσε ένα έντυπο γνωστό ως "Η αυθεντικότητα, η εγκυρότητα και η σκοπιμότητα της MJ12". Η αναφορά του άρχιζε με το επεισόδιο του Roswell και διαδραματιζόταν στο γεγονός ότι οι αμερικανικές δυνάμεις είχαν βρει ένα ζωντανό εξωγήινο που τον ονόμασαν E.B.E. (Extra-Terestial-Biological Entity).

E.B.E. προφανώς είχε μια τάση να λέει ψέματα και τελικά πέθανε μετά από δύο χρόνια στην αιχμαλωσία από μια αδιευκρίνιστη αρρώστια.

Στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα η αμερικανική κυβέρνηση ήταν τότε απασχολημένη γιατί ίδρυε μυστικές οργανώσεις (όπως αυτή του "Builderburgers") και συγκέντρωναν έρευνες για τους εξωγήινους ανταλλάσσοντας τις πληροφορίες της με αυτές άλλων χωρών. Μ' αυτόν τον τρόπο πίστεψαν στην απειλή των εξωγήινων θέτοντας έτσι σε κίνδυνο ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η ίδρυση αυτών των οργανώσεων στη σειρά οδήγησαν στη "Νέα Παγκόσμια Εντολή" των απόκρυφων Θεωριών οι οποίες είναι πρόσφατα στη μόδα μαζί με τα στρατιωτικά αμερικάνικα γκρουπ.

Επίσης η MJ12 θεωρία επισημαίνει ότι το 1954 ο Πρόεδρος Eisenhower είχε την δική του συνάντηση με τον "παντοδύναμο - υψηλόφρονα Κριλ" έναν γκρι εξωγήινο πρεσβευτή κα

διαπραγματεύτηκαν μια συμφωνία. Το γκρι αν είπε ότι θα εξόπλιζαν τον κόσμο συστήματα προηγμένης τεχνολογίας και σαν αντάλλαγμα ήθελε να απαγάγουν ανθρώπους για ιατρικές έρευνες. Σύμφωνα με μια άλλη παραφυσική πρόσφατη δημοσίευση που ονομάστηκε "επικίνδυνοι" ο αριθμός των καταγραμμένων απαγωγών από εξωγήινους κυμάνθηκε στις 20.000 αγνοούμενους του μήνα.

Η περίοδος των όλων αυτών αναφορών της δράσης των εξωγήινων συνέπεσε αρχικώς με την γέννηση της πυρηνικής εποχής. Η MJ12 και άλλες θεωρίες επισημαίνουν ότι η ανάπτυξη της πυρηνικής τεχνολογίας ανάγκασε τους εξωγήινους να αποκαλύψουν την ταυτότητά τους καθώς προσπαθούσαν να διασώσουν τη γη απ' το ολοκαύτωμα.

Τώρα όμως γιατί αυξάνεται αυτός ο κίνδυνος; Και γιατί κινδυνεύουν τόσοι πολλοί clubbers που ανήκουν στην Rave κοινότητα;

Πόσο θερμά ασπάζονται την ύπαρξη των εξωγήινων;

Ο Simon Chalary διευθύνει την "Blue Room Released" μια trance δισκογραφική εταιρία η οποία έχει κυκλοφορήσει υλικό παρόμοιο με του Juno Reactor και των Total Eclipse. Το όνομα της εταιρίας του προήλθε απ' την περιοχή, που όπως ευρέως πιστεύεται, οι αμερικανικές αρχές έχουν υπό την κατοχή τους τα συντρίμμια του διαστημοπλοίου. Απ' αυτήν την περιοχή προέρχεται το Blue Room το οποίο είναι έμβλημα πάνω στην σφαίρα.

όπως λέει ο Simon: "Τα UFO's καταλαμβάνουν ένα μεγάλο κομμάτι σ' την Rave κουλτούρα. Οι Ravers βρίσκουν τον εαυτό τους στα danceFloors και θέλουν να ξέρουν την αιτία. Έτσι αρχίζουν να ψάχνουν για απαντήσεις που είναι δυνατόν να βρεθούν. Γιατί είναι αδύνατο στα Rave να βρεις κάποιους που ανήκουν σε κάποια θρησκεία ή βρίσκονται στην φάση της καθημερινής ρουτίνας."

Για τον Simon η ελευθερία που βρίσκεται στην χαρά της Rave ζωής και των Party Tones βοηθά να κατανοήσουμε την στάση που κρατούν οι clubbers για την ιδεολογία των εξωγήινων. Προβλέπει ότι η διακόσμηση των clubs με εξωγήινες φιγούρες τείνει να έχει συμβολική σημασία για. "Το να αναλογιστούμε ότι είμαστε η μοναδική ζωή σε ολόκληρο το σύμπαν είναι γελοίο", συνεχίζει ο Simon. "Έχω πει ότι είναι ενθαρρυντικό στοιχείο να σκεφτούμε ότι υπάρχει ζωή και εκτός του πλανήτη μας δίνοντάς μας ελπίδες από όλα αυτά τα λούκια που αντιμετωπίζουμε. Αλλά στη θέση όμως της διατήρησης της ανθρωπότητάς μας πιστεύω ότι οι εξωγήινοι ασχολούνται περισσότερο με τις κοινωνικές αλλαγές μας. Ο χαμός στα clubs και στα parties αλλάζει την ζωή πολλών ατόμων ενώ άλλοι φοβούνται να αφήσουν τον εαυτό τους να συμμετέχει στο Rave. Πιστεύω ότι η κοινωνία διαχωρίζεται σε δύο φάσεις: [illegible] ανθρώπους που θέλουν να ακολουθούν τους άλλους και σ' αυτούς που είναι απελευθερωμένοι απ' τα υπαρξιακά τους προβλήματα."

Ο Matt Adell απ' την Chicago Organico Records επίσης βλέπει τις κοινωνικές αλλαγές ως ένα σπουδαίο παράγοντα. Η εταιρία του Organico έχει προωθήσει την καρριέρα πολλών καλλιτεχνών όπως Dad Tride, Derrick Carter κ.ά. Το σήμα της εταιρίας του είναι ένας ιπτάμενος δίσκος. Γνωστό είναι το σήμα με το μικρό πράσινο techno εξωγηϊνάκι απ' το "Close Encounters" που η εταιρία μίζαρε παρέα με τον Sabalon Glitz Chris Holmes ο οποίος είναι φανατικά χωμένος σε θέματα που αφορούν τις εμφανίσεις των UFO's. Ο Matt πιστεύει ότι είναι οι τέλειοι πάρτενερς οι εξωγήινοι με την club χορευτική μουσική.

όπως διαπιστώνει: "Η νεολαία στην Αμερική είναι σε μια κατάσταση κατάπτωσης. Είναι απεγνωσμένοι και πιστεύουν ότι στο διάστημα υπάρχει και κάτι άλλο, πέρα απ' την μελαγχολική τους ζωή. όταν ξεκίνησα φτιάχνω το σήμα των δίσκων μου πίστεψα ότι οι ιπτάμενοι δίσκοι ήταν το τέλειο σύμβολο γιατί συσχετίζονταν αρκετά με την ψυχεδελική μουσική. Τα ψυχεδελικά κομμάτια αφορούν όσους ζητούν να ξεφύγουν απ' το εγκόσμιο εξερευνώντας άλλες πραγματικότητες. Βλέπω τα UFO's σαν μια αντανάκλαση της επιθυμίας μας να πιστεύουμε στην ύπαρξη κόσμων πέρα απ' αυτόν που γνωρίζουμε."

Ένας τυπάς απ' το Detroit ο Jean Atkins που κυκλοφόρησε ένα track με τον τίτλο "No UFO's" πιστεύει επίσης ότι οι κοινωνικοί παράγοντες είναι σημαντικοί.

Σύμφωνα με την άποψή του: "Η δύναμη που οδηγεί τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι η ζωή είναι ωραία αναβλύζει σε τελικό [illegible] απ' τα απλά πράγματα που κάνεις. Τότε προοδεύεις και αναπτύσσεσαι. Αυτό γίνεται για να κρατάς τον έλεγχο και είναι όλο μια επιχείρηση. Μοιάζει όπως οι κυβερνήσεις που προσπαθούν να κρύψουν το γεγονός ότι υπάρχουν UFO's. Αυτή είναι το βασικό νόημα που κρύβεται πίσω απ' το "No UFO's" εννοεί ότι δεν πρέπει να λέγονται τέτοια ψέματα."

Με αναφορές ότι γίνονται 20.000 απαγωγές από εξωγήινους τον μήνα (οι περισσότερες απ' τις οποίες γίνονται στην Αμερική) οι εξωγήινοι έπρεπε να ήταν λογικά αρκετοί σε κάθε δρόμο. Αλλά οι εμφανίσεις τους παραμένουν καταπληκτικά σπάνιες.

όχι ότι αυτό κόβει τα φτερά του Ben Watkins απ' την JunoResistor να ικανοποιεί ένα περίεργο χόμπι του κάθε φορά που του δίνεται η ευκαιρία. όπως εξηγεί "όποτε ταξιδεύω μ' αεροπλάνο συνέχεια πηγαίνω στην καμπίνα των πιλότων και τους ρωτάω αν έχουν μετρήσει ποτέ τα UFO που έχουν δει. Αυτοί μου λένε όχι, όμως πρόσφατα που ήμουν σε ένα αεροπλάνο που ταξίδευε για Βραζιλία ξανανπήγα στην καμπίνα και ρώτησα τους πιλότους την γνωστή ερώτησή μου. Τότε αδιάφορα μου είπαν, βέβαια τους βλέπουμε συνέχεια όλη την ώρα.

όταν προσγειωθήκαμε γνωρίσαμε έναν τύπο του στυλ "Κροκοδειλάκιας" που συμπεριφερόταν όπως ο ξεναγός μας. Μας πήγε σε ένα τόπο γνωστό ως Mount Geronimo και μόλις τον αντίκρισα ένιωσα να μου κόβεται η ανάσα. Τον τόπο αυτό το είχα ξαναδεί στο παρελθόν. Έμοιαζε όπως ακριβώς το βουνό στο "Close Encounters".

"E.T. ο εξωγήινος" ήταν μια ακόμα γνωστή ταινία με έναν εξωγήινο ναυαγό που όμως τον έχουν απορρίψει γιατί έχει καθιερωθεί απλά μόνο σαν δημιούργημα επιστημονικής φαντασίας. Ο Jaim Shanjera που εμφανίστηκε στην ιδιωτική οθόνη του έργου στον Λευκό Οίκο δεν άκουσε την διαταγή του Ronald Reagan, ομολογεί ο σκηνοθέτης Steven Spielberg, όπως τόνισε "Ήταν λιγότεροι από 8 σ' εκείνο το δωμάτιο που ήξεραν την αληθινή ιστορία". Στην άλλη περίπτωση ο Reagan αναρωτήθηκε: "Συχνά απορώ, τι έγινε και αν κάποιος στον κόσμο ανακαλύψει ότι απειλούμαστε από μια εξωτερική δύναμη απ' το υπερπέραν διάστημα ή από άλλο πλανήτη. Θα ανακάλυπτε ότι δεν έχουμε καμιά καθόλου διαφορά μεταξύ μας".

Οι δίσκοι του Johan Sharpe βρίσκονται υπό την επίβλεψη του Space Time Continum απ' το Monicker. Επίσης είναι υπεύθυνος για την παραγωγή των ατομικών Rephlective οι οποίες τραβούν την προσοχή του καθένα λόγω των έντονων χαρακτηριστικών επιρροών που έχουν από εξωγήινους, σ' όλο το φάσμα τους. Αποτελούν την δημιουργική δύναμη στο νεύσιμο που κρύβεται πίσω απ' το Space design. Ένας clubber που είναι κυριορκημένος κατά το πλείστον από πολιτισμούς που βρίσκονται πέρα απ' τον πλανήτη μας και να μην έχει δει ποτέ του UFO's παραδέχεται ότι υπάρχουν.

όπως σκέφτεται ένας Λονδρέζος Raver: "Εγώ δεν βλέπω τους περισσότερους εξωγήινους εδώ στα Parties που γίνονται στη μέση της ερήμου Νεβάδα. Αλλά το πρώτο UFO που είδα για την ακρίβεια ήταν στην Βρετανία στο New Castle-Upon-Tyne. Ήταν αυτό το γιγάντιο [illegible] καθώς [illegible] προς το μέρος του είδα αυτό το παράξενο [illegible] να πετάει [illegible]. Το πρόσεξα [illegible] χαμηλώνει προς τα κάτω πίσω απ' τα δέντρα. Ήταν μια [illegible] [illegible] πιστεύω από [illegible] την μέρα".

Η Ej. Doubell μια resident D.J. στο FF του Λονδίνου επίσης έχει μια ενδιαφέρουσα ιστορία να μας διηγηθεί. Ισχυρίζεται ότι πρόσφατα γνώρισε έναν εξωγήινο σε μια πνευματική συγκέντρωση. Προτιμά να χρησιμοποιεί την φράση

παρά εξωγήινος. ο π ω ς αποκαλύπτει: "Αυτό το "ουρανοκατέβατο" αν είναι εδώ γύρω στα 2 χρόνια και διατηρεί την κοσμική συμπεριφορά του για ένα Σαββατοκύριακο λειτουργώντας εντελώς φυσικά. Μας συμβουλεύει να διώξουμε τους φόβους μας για την αναπαραγωγή μας και να αποβάλλουμε τα συναισθηματικά μας πέπλα".

Η διαπίστωση της Ej. Είναι ότι δεν αμφιβάλλει για την γυναικεία υπόσταση του εξωγήινου. "Ήταν τόσο πολύ εξελιγμένη και ειρηνόφρων φυσιογνωμία. Ήταν απολύτως απαλλαγμένη απ' τα συναισθηματικά δεσμά που δένουν τους περισσότερους ανθρώπους. Δεν είχε εγωισμό απλά ταξίδευε κάνοντας την δουλειά της. Γιατί να μην την πιστέψω; Αν κάτι μου φαίνεται ενστικτωδώς σωστό τότε γιατί να μην εμπιστεύομαι τα ένστικτά μου;"

Η "αεξο-γήινη" που η Ej. συνομίλησε είναι μέλος απ' την Ashtar Combat που η φιλοσοφία της εξηγείται σε ένα βιβλίο γνωστό ως: "Project: World Evacuation". Η βάση των απόψεών της είναι ότι η γη θα αντιμετωπίσει στο αμεσότερο μέλλον μια σοβαρή καταστροφή και η Ashtas Combat ενδιαφέρεται να στείλει στη γη μέσα σε ένα διαστημόπλοιο μια ομάδα διασώσεως. Επομένως οι εξωγήινοι είναι πρόσφατα εξοπλωμένοι στην γη, για 3 εβδομάδες την κάθε φορά, για να εκπαιδευτούν στην διαδικασία της εκκένωσης.

Σύμφωνα με το βιβλίο μια προσωπικότητα γνωστή ως Ανδρομέδα Rex (που είναι εξωγήινη) σύντομα θα γίνει τηλεοπτική σταρ, και θα διαδώσει τα παραπάνω κάνοντας προπαγάνδα χρησιμοποιώντας και μόνο τις τηλεοπτικές της εμφανίσεις. Είναι περιττό να πούμε ότι η Ashtar Command θεωρεί κάτι παραπάνω απ' τις συνηθισμένες οργανώσεις των UFO's στο διάστημα που έχει στόχο την γη. Το MUFON (Mutual UFO Network) δηλαδή το Κοινό Δίκτυο των UFOs ισχυρίζεται ότι είναι ο μεγαλύτερος οργανισμός συμμετοχής UFO στον κόσμο που όμως διαφωνεί μολονότι μιλάει για την λειτουργία της "Ashter Commend".

"Είναι όλα αυτά ένα μάτσο τρίχες" λέει σαρκάζοντας τον διεθνή διευθυντή του γκρουπ τον κύριο Anders πριν διακοπεί συντόμως η συζήτησή μας. Αλλά πως μπορούν τα γεγονότα και η φαντασία να διαχωριστούν;

Ο Mike Dash απ' το "Forteam Times" επιφυλάσσεται συνεχώς απ' την ευσυνειδησία που εμφανίζεται ξαφνικά σε πολλούς που πιστεύουν στις θεωρίες των UFOs. όπως λέει ο Mike: "Οργανώσεις όπως η Ashtar Command που ψιθυρίζουν για την φιλοσοφία τους όσον αναφορά τη ζωή είναι βασικά τύποι από μια άποψη της κοινωνίας βαθιά διατυπωμένη που καταλήγει ξανά πίσω στον πνευματισμό". Κατά την διάρκεια της δεκαετίας του 1980 διάφορα μέντιουμ ισχυρίζονταν ότι έρχονταν σε επικοινωνία με την ζωή στον Άρη και τα μηνύματα που έρχονταν μέσω αυτών δεν ήταν διαφορετικά από όσες περιγραφές ακούμε σήμερα".

Ο κύριος Anders έχει απορρίψει εξίσου πολλές απ' αυτές τις απόκρυφες θεωρίες. Πιστεύει ότι "τα ντοκουμέντα απ' την MJ12 θεωρία έχουν ελεγχθεί από έναν ειδικό συγγραφέα τον Joe Nikkel και έχει αποδειχτεί ότι πρόκειται για

Ο Ben Watkin απ' την Juno Reactor έχει επίσης επισημάνει έναν αριθμό από ατεκμηρίωτες και ασταθείς εικασίες για την υποτιθέμενη πανταχού παρουσία των εξωγήινων. όπως τονίζει: "Υπάρχει ένα πράγμα που βρίσκω περίεργο. Αν οι εξωγήινοι έχουν γίνει πρόσφατα ακόμα πιο έξυπνοι θα ήξεραν ότι τα στρατεύματα τους πλησιάζουν. Έτσι αν κάθε ηχορυπαντική φασαρία θα ηχογραφείται και στέλνεται στο Jeremy Beadle τότε εγώ θα περίμενα να δω τους πολλούς εξωγήινους που θα εμφανιστούν. Μπορεί να έχουν αρχίσει να φοράνε όλοι αντί Jeremy Beadle μάσκες.".

Μπορεί όμως ο Jeremy Beadle να είναι εξωγήινος και να τους φέρνει σιγά-σιγά προς τα έξω. Θα μπορούσε επίσης κάλλιστα να ήταν αυτός η Ανδρομέδα Rex. Εντάξει μην πανικοβάλεστε ...

όσον αφορά το θέμα για τον εξοπλισμό και την τεχνολογία μας φέρνει στην επιφάνεια μια ακόμα σημαντική άποψη. Τα τελευταία 40 χρόνια έχουμε δει σύντομη και γρήγορη Τεχνολογική ανάπτυξη σε σύγκριση μ' άλλες χρονικές περιόδους της ιστορίας της ανθρωπότητας. Αλλά ποιοι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι γι' αυτές τις ανακαλύψεις.

Δεδομένου ότι ο Αϊνστάιν ήταν απ' τους ευφυέστερους ανθρώπους όσον αφορά τις επιστημονικές επιτεύξεις, ποιος ανακάλυψε τα μικρο-τσιπς της σιλικόνης; Μήπως κάποιος άλλος απ' τους γνωστούς επινοητές του διαστήματος;

Σκεφτείτε μόνο λίγο πριν την συμφωνία του προέδρου Eisenhower με τον "παντοδύναμο υψηλόφρονο Krill" και τότε αναλογιστείτε πως η τόσο εξελιγμένη Τεχνολογία μοιάζει να ήρθε σαν "από μηχανής Θεός" για να λύσει τα δήθεν προβλήματα του σύγχρονου ανθρώπου.

Συμπεριλαμβάνετε επίσης, τον μόνο ίσως θετικό στοιχείο σ' αυτήν την υπόθεση, τον εξοπλισμό φυσικά που τώρα χρησιμοποιείται για να παραχθεί η ηλεκτρονική μουσική. Καθώς τα μυστήρια συνεχίζουν να μας απασχολούν η καλύτερη συμβουλή είναι να κρατάμε το μυαλό και τα αυτιά μας ανοιχτά στις μαρτυρίες. Και μην ξεχνάτε να φοράτε το μπλουζάκι της Frond με το Schwa κάθε φορά που κάνετε clubbing. Αν οι εξωγήινοι εισβάλουν μέσα στο club θα είστε υπό την προστασία τους.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΕΞΩΓΗΙΝΟ ΣΤΥΛ ΣΤΟ CLUBBING

Ντύσιμο: T-Shirt με χαρακτηριστικό σήμα το Schwa και UU ιπτάμενους δίσκους που μπορείτε να τα βρείτε σε μαγαζιά με ρούχα Frond και X-per.

Αξεσουάρ: Ένα μικρό φορητό λεξικό Ελληνο-εξωγηνιακό και εξωγηνιο-ελληνικό για να μπορείτε να συνεννοηθείτε με τυχόντα "e"-terestial στο club. Επίσης κονκάρδες με το Schwa και διάφορα σχετικά φουτουριστικά και άκρως προχωρημένα (στο διάστημα εννοείται) αξεσουάρ π.χ. τρελλοκεραίες, μεταλλικά περίεργου ασημί χρώματος κρεμαστά, γυαλιά ηλίου με καθρέφτες ή σκούρα εξωγήινα δαχτυλίδια με εξωγηϊνάκια, λαμέ μπλουζάκια και παντελόνια ή φούστες ή ακόμα και αλουμινόχαρτα (χα, χα, πλάκα

Κρόνος που έχει και δορυφόρους). Για τους ατίθασους και ασυμβίβαστους προτείνουμε το ξυρισμένο κεφάλι αν τρελαίνεστε (οι εξωγήινοι δεν έχουν μαλλιά).

INTERNET: Το Internet είναι γεμάτο από UFO και εξωγήινες ιδέες και οδηγίες πάνω στο θεσμό. Ψάξτε και βρέστε τα παρακάτω:

' Γραμμή με το Schwa: http;//kru Stanford. Edu / uwi /schwa/schwa.html

' Διεύθυνση Ερευνών για UFOs. Http:/ www.sheF.ac. VK/-is- Web/ Studwork/ ca+3/ home html

' US NATIONAL UFO REPORTIN CENTRE http: //www nwlink.COM/-unfocntr.

Σημαντικές Μαρτυρίες

"Γεννήθηκα στη γη. όμως η οικογένεια μου έχει ταξιδέψει στο διάστημα για 26.000 χρόνια σε ένα διαστημόπλοιο 140 μίλια μακριά από το κέντρο της γης... Επέλεξα να έρθω στη γη για να βγάλω ένα δίσκο με την ιστορία μου απ' την αρχή ως το τέλος".
Ένας D.J. που δεν ήθελε να βάλει το όνομά του.

"Τα UFOs είναι εντελώς "techno" Μουσικά και οπτικά techno σημαίνει πράγματα που δεν έχεις ξανά ακούσει και δει στην ζωή σου. Σίγουρα οι εξωγήινοι έχουν προηγμένη τεχνολογία και αποτελούν εξ' ολοκλήρου μια καινούρια εμπειρία".
Grand, Rephlex Records (Aphex Twin/μ-τία).

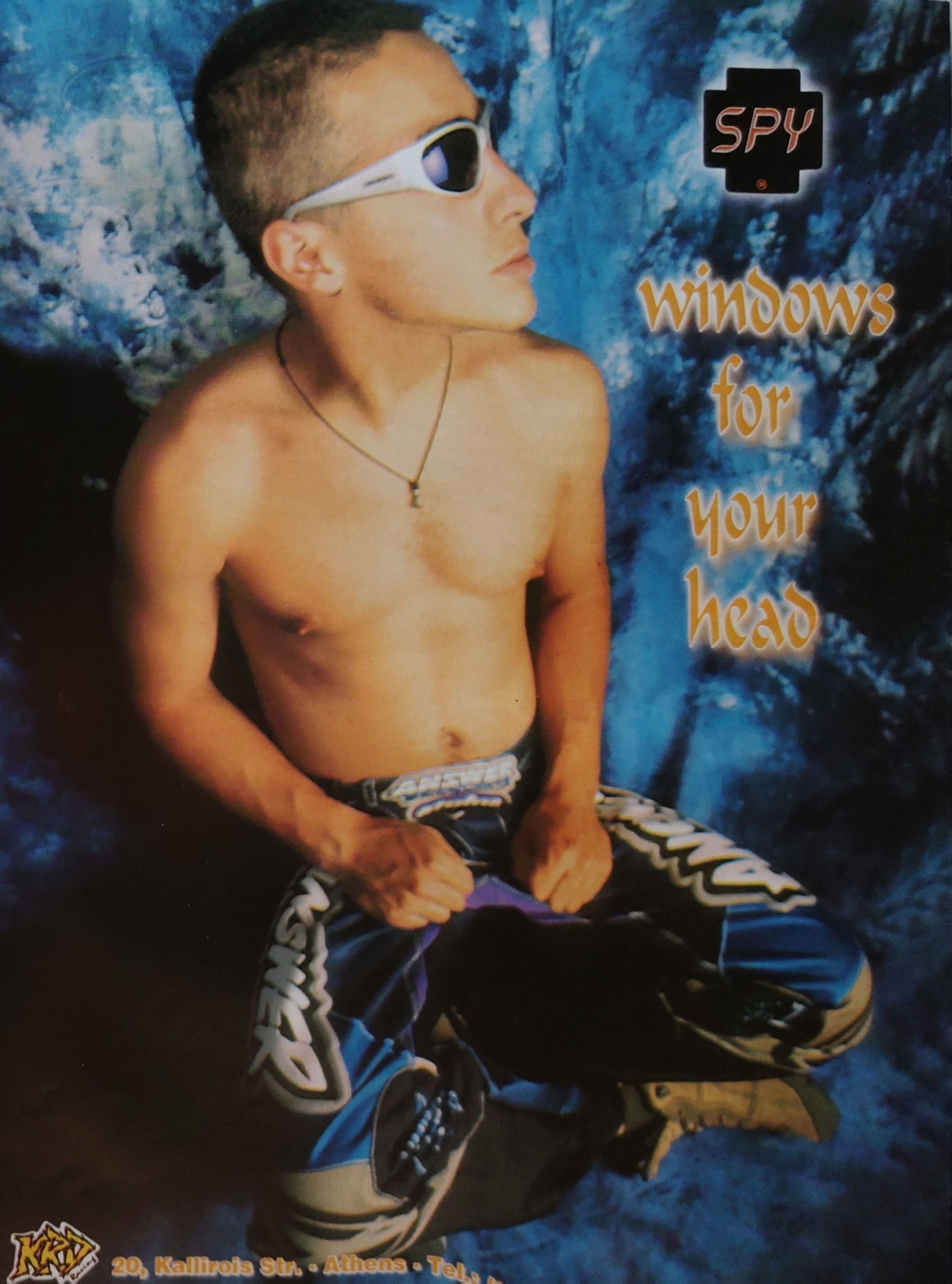
"Στο πρώτο Rave party που πήγα έμοιαζε πράγματι με ένα UFO που είχε προσγειωθεί στο κέντρο της Αγγλίας. Είχε πράγματι δημιουργήσει στο μυαλό μου μια δυναμική παρουσία σαν την σκηνή αυτή από το "Close Enounters"."
Mixmaster Morris

"Το πρόβλημα με τους Άγγλους είναι ότι οι άνθρωποι βλέπουν συχνα γκρι John Major εξωγήινους. Εγώ πιστεύω στους ψυχεδελικούς εξωγήινους. Είναι πιο αξιαγάπητοι."
Fruser Clark

"Οι Αιγύπτιοι τους κατάλαβαν. Ακόμα και αν είχαν θάψει τους εαυτούς τους σε τάφους με την μορφή των δικών τους διαστημόπλοιων, στην πραγματικότητα όλο το ηλιακό σύστημα είναι ένα μαζικό διαστημόπλοιο, που ταξιδεύει σ' όλο το σύμπαν".
George απ' την Solar Quest.

"Τα UFOs και η χορευτική μουσική συνδέονται στην δική τους σκηνή. Οι εξωγήινοι είναι εδώ ειδικά στα υπαίθρια parties όπου μπορούν να αφήσουν την ανθρώπινη μορφή τους και να μεταλλαχτούν πίσω σε εξωγήινους. Αυτό συμβαίνει συνήθως γύρω στις 3 τα ξημερώματα."
Simon απ' την Blue Room Released

"Δεν νομίζω ότι είμαστε ικανοί να συλλάβουμε υψηλότερου νοήματος διαγνώσεις. Εκτός του σκύλου μου που μπορεί να καταλάβει ποιος είμαι. Προσπαθώντας να σκεφτούμε πως είναι ένας εξωγήινος μοιάζει σαν να προσπαθείς να καταλάβεις πως μοιάζει ο Θεός."
Matt - Organic Records.

SPY
windows for your head
KRD Racing
20, Kallirois Str. - Athens - Tel.:

Hi Tech

YAMAHA SV-10

του Αλέξη Ρέτση

"Γιαννάκη! Πόσες φορές σου είπαν να μη κάνεις δειγματοληψία τη φωνή μου στην ώρα του μαθήματος! Κρύψτο στη τσάντα σου γρήγορα..."

Η γενιά των GAMEBORS είναι εδώ (μην ανησυχείτε όμως). Στην αρχή κρατώντας στα χέρια σου το γκρίζο κουτάκι νομίζεις ότι θα πεταχτεί έξω ο Mario αλλά αντίθετα είναι ένα BREAKBEAT που ακούγεται.
Ακολουθώντας τη μανία της εποχής που θέλει τα πάντα σε σμίκρυνση, η Yamaha παρουσίασε το πρώτο της φορητό Samplet. Με μόνο αντίπαλο το MS-1 της ROLA ND αλλά με χαμηλότερη τιμή και διαφορετικές δυνατότητες, το SU-10 ανήκει στη δική του «φορητή» κατηγορία.
Εμφανισιακά θυμίζει τα φορητά drum machines και workstations στη γνωστή σχεδίαση που με έχει συνηθίσει η Yamaha με μια διαφορά: Πάνω δεξιά βρίσκεται ένα RIBBON conttrollet με αναθέσιμες λειτουργίες (για τους επίδοξους DJ's και όχι μόνο). Μπορεί να λειτουργήσει σαν conttroller του cut-off frequency, επίσης μπορεί να παίξει ένα sample reversed (δηλαδή σαν το scraching στα πικάπς, με εντυπωσιακά αποτελέσματα) και άλλα, ενώ υπάρχει και η επιλογή της επεξεργασίας μας εξωτερικής πηγής ήχου μέσω αυτών των λειτουργιών. Το λειτουργικό του είναι απλό και ευχά-

ριστο ενώ τα κουμπιά έχουν καλή αίσθηση στα δάκτυλα. Το sampling γίνεται εύκολα και γρήγορα και χάρη στην επιλογή συχνότητας δειγματοληψίας, η εσωτερική μνήμη μπορεί να αποθηκέψει αρκετά samples (πάνω από 40). Τα ηχητικά αποτελέσματα είναι πολύ ικανοποιητικά αν και η πολυφωνία (μόνο 4 νότες) έπρεπε να είναι μεγαλύτερη (μην τα θέλουμε όλα δικά μας). Το editing στα δείγματα είναι αποτελεσματικό και αν και λείπουν ορισμένες λειτουργίες, δεν θα συναντήσετε προβλήματα. Το SU-10 έχει επίσης MIDI IN/OUT για σύνδεση με εξωτερικό sequencer (αφού περιέχει και ένα δικό του ενσωματωμένο) ή αποθήκευση ήχων, είσοδο για μετασχηματιστή και ακουστικά. Τέλος, το μηχάνημα συνοδεύεται και από δυο CD's για sampling και οδηγίες.

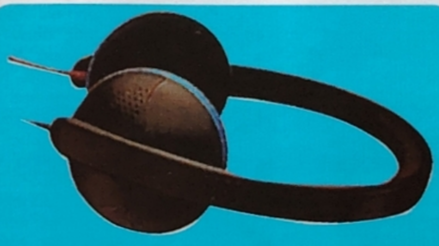
Ο ΚΑΛΟΣ DJ ΑΠΟ ΤΑ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ

του Παύλου Γιάφη

Τα μεγάλα μυστικά για να γίνεις ένας καλός DJ είναι λίγα και καλά. Πρώτον να έχεις πολλούς και καλούς δίσκους και να μαζεύεις, να μαζεύεις..., δεύτερον να έχεις καλό feeling και να κάνεις το crowd να χορεύει μέχρι τελικής πτώσεως, και τρίτον να έχεις ένα καλό ζευγάρι ακουστικά.

Γι' αυτό και εμείς μη μπορώντας να σας βοηθήσουμε στα δυο πρώτα συστατικά για να γίνετε ένας καλός DJ σας λύνουμε τα χέρια στο τρίτο συστατικό της επιτυχίας, παρουσιάζοντας τα καλύτερα ακουστικά της Sennheiser μια εταιρεία ειδικευμένη στα ακουστικά.

HD 445: Τα πιο μικρά, τα πιο ελαφριά, τα πιο απλά και φυσικά τα πιο φθηνά της σειράς. Ακουστικά για αρχάριους του Dijing και γι' αυτούς που δεν είναι πολύ απαιτητικοί με τα ακουστικά τους ή δεν θέλουν να ξοδέψουν πολλά λεφτά γι' αυτά. Επίσης τα ιδανικά ακουστικά για CD, DAT, MD ή DCC.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ:

— 2 χρόνια εγγύηση
— Βάρος (χωρίς καλώδιο): 125g
— Καλώδιο: 3m
— Δυναμικά, Ανοιχτού τύπου

HD 455: Τα πιο διαδεδομένα και τα πιο αναλώσιμα, ίσως τα καλύτερα ακουστικά για έναν DJ. Άψογη τιμή για ότι προσφέρουν και ακουστικά που δεν θα σε απογοητεύσουν ποτέ. Πολύ καλή ποιότητα ήχου και φοβερή απόδοση στα μπάσσα. Τέλος πολύ εργονομικό design και πολύ άνετα στα αφτιά αφού ενώνονται με τον μίκτη από μονό καλώδιο.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ:

— 2 χρόνια εγγύηση
— Βάρος (χωρίς καλώδιο): 120g
— Καλώδιο: 3m
— Δυναμικά, Ανοιχτού τύπου

HD 25 SP: Τα HD 25 SP είναι ακουστικά κλειστού τύπου και παρέχουν εκπληκτική απομόνωση ήχου για τους DJ's που δεν θέλουν να ακούν τίποτα από αυτά που συμβαίνουν στη πίστα παρά μόνο τις μουσικές τους. Μάλιστα τα συγκεκριμένα ακουστικά κλειστού τύπου είναι πολύ προσιτά και στους DJ's λόγω της πολύ προσιτής τιμής τους. Ακόμα τα HD 25 SP είναι πολύ άνετα και μετά από πολύωρη χρήση, αλλά και πολύ ελαφριά!!

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ:

— Βάρος (χωρίς καλώδιο): 115g
— Καλώδιο: 3m
— Δυναμικά, Κλειστού τύπου

HD 535: Τα HD 535 ακουστικά για τους πολύ απαιτητικούς του είδους, αφού χάρις στο πολύ ελαφρύ αλουμινένιο επίστρωμα, στο πολύ καλό (OFC) καλώδιο που διαθέτει και στην πολύ καλή ποιότητα κατασκευής ο ήχος που φθάνει στα αφτιά του DJ είναι πάρα πολύ κοντά σ' αυτό που λέμε τέλειο.

Ακριβά ακουστικά αλλά όπως προανέφερα και πάρα μα πάρα πολύ καλά!!!

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ:

— Βάρος (χωρίς καλώδιο): 255g
— Καλώδιο: 3m
— Δυναμικά, Ανοιχτού τύπου

(Όλα τα ακουστικά Sennheiser συνοδεύονται από δυο βύσματα των 3.5mm και 6.3mm)

Ευχαριστούμε το κατάστημα NAKAS MUSICLAND για την συνεργασία.

Η Ιστορία της ACID JAZZ

Κείμενο : Αντώνης Κούκιος

Όταν ο Αρχισυντάκτης με ρώτησε αν μπορώ να γράψω ένα άρθρο για την Acid Jazz μουσική, γέλασαν και τα μουστάκια μου. Και αυτό γιατί; Όταν έσκασε η βόμβα της Acid Jazz σκηνής, έγινα θερμός υποστηρικτής της, κάνοντας στροφή 360 μοιρών, από την κιθαριστική μουσική που με είχε κουράσει, έτσι ρίχτηκα με τα μούτρα. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα σε κάποιο Club που δούλευα τότε σαν DJ, να μου στοιχίσει μια απόλυση. Θυμάμαι χαρακτηριστικά τα λόγια του αφεντικού μου. «Εάν ξαναβάλεις αυτήν την ...πως την λένε μουσική θα φύγεις κλωτσιδών». Εγώ βέβαιο που να ακούσω, το μικρόβιο είχε χωθεί μέσα μου. Από τότε δεν είχε φύγει αλλά ευτυχώς εξελίσσεται στα καινούργια είδη που βγαίνουν σαν συνέχεια αυτής της μουσικής. Έμαθα όμως και κάτι άλλο μέσα από την Acid Jazz. Να αγαπήσω πολλά ονόματα της χορευτικής μουσικής των προηγουμένων δεκαετιών. Βλέπετε τα Bar, Club της εποχής του '80 δεν ήταν συνηθισμένα σε αυτόν το πρωτόγνωρο ύφος, και σε όλες εκείνες τις μίξεις όπως Latin-Jazz, Funk-Jazz, Free-Jazz κ.λπ., που έφερε στο φως η Acid Jazz. Υπήρξε η αντίληψη πως η Jazz παίζεται μόνο στα συγκεκριμένα μαγαζιά. Αυτό το χάσμα έσπασε σιγά σιγά. Το σημαντικό βήμα είχε ήδη γίνει. Η Jazz και τα παρακλάδια της δεν ήταν μουσική για λίγους αλλά έγινε λίγο πιο popular. Φανταστείτε όταν πρωτοέπαιξα το «Frederick Lies-Galliano» διασκευή του «Curtis Mayfield-Frederick's dead», ακόμα και σήμερα αυτό το κομμάτι πέφτει λίγο σκληρό στα αυτιά του κοινού. Η συνεργασία μεγάλων ονομάτων της Jazz με τους καινούργιους μουσικούς αυτού του είδους έδωσε πνοή και στο παλιό ρεύμα που είχε κάπως τελματωθεί, αλλά και στους νέους καλλιτέχνες έδωσε τροφή για καλύτερη ποιότητα τραγουδιών.

Δεν μου κάνει λοιπόν εντύπωση που ο Dj Gilles Peterson και νυν αφεντικό της Acid Jazz Records «τροφοδοτούσε» τις πίστες των Clubs με ότι παλαιό υλικό υπήρχε έως τότε όπως τον Jimmy Smith που θεωρείται πατέρας της Acid Jazz. Στην δεκαετία του '60 είχε κομμάτι με το όνομα Acid Jazz. Το Λονδίνο μέχρι τότε καιγόνταν από την Acid House. Το επόμενο βήμα του Gilles Peterson ήταν να ονομάσει αυτό το νέο ρεύμα Acid Jazz. Το 1989 κυκλοφορεί μια συλλογή από την Ace Rec. με τον τίτλο «Acid Jazz Vol. 1», σε παραγωγή Gilles Peterson και Baz Fe Jazz. Ακολούθησαν και άλλες τέτοιες συλλογές με τον ίδιο τίτλο, με ονόματα των προηγούμενων δεκαετιών, ώστε να δώσουν το στίγμα της Acid Jazz. Βάση αυτών των συλλογών δημιουργούνται κάποια γκρουπς όπως οι: Galliano, απόγονοι του Ska, Showboy άξιοι απόγονοι του Tito Puente, James Taylor Quartet με αναφορές στον Jimmy Smith κ.ά. Στην συνέχεια δημιουργούνται οι Young Disciples, Night Trains, Brand New Heavies και οι επανασυγκροτημένοι Incognito. Βέβαια πριν από όλους αυτούς έχουμε τους θρυλικούς Working Week (Simon Booth, Gilles Peterson). Αλλά και τους Style Council, Everything But The Girl, και όλα τα γκρουπ της Blanco Y Negro Rec. που προετοίμαζαν το έδαφος για το τι θα συμβεί.

1989 δημιουργείται η Acid Jazz Rec. (Gilles Peterson) η οποία κυκλοφορεί σωρίδων singles, εώς την πρώτη κυκλοφορία μιας πληρέστερης συλλογής με το όνομα «Totaly Wired-A Collection From Acid Jazz Records» A Man Called Adam, Galliano, New Jersey Knicks, ULF Quartet, και πολλοί άλλοι βρέθηκαν σ' αυτήν την συλλογή. Το τι θα επακολουθήσει δεν περιγράφεται. Χιλιάδες καινούργια σχήματα ξεπηδούν το ένα μετά το άλλο, συλλογές κυκλοφορούν η μια μετά την άλλη με μουσικές αναφορές στην Jazz, Free Jazz, Afro, Reggae, Latin, Latin Jazz, Soul, Funk, Hip-Hop. Η χορευτική μουσική γίνεται ολοένα και δυνατότερη. Ακόμα και ονόματα έξω από αυτή τη φάση επηρεάζονται ηχογραφώντας στο ίδιο κλίμα. Πολλά από τα ονόματα της Acid Jazz βγάζουν και προσωπικούς δίσκους, συνεχίζοντας πάντως να έχουν τραγούδια τους στις συλλογές που κυκλοφορούν. Η Acid Jazz γίνεται τρόπος ζωής, συναυλίες, ντύσιμο, Clubs, Bar, όλα γεμίζουν και όλοι είναι χαρούμενοι. Το σημαντικό γεγονός της σκηνής αυτής, είναι που έφερε στο φως όλο το φάσμα της Soul, Fukn &

ράβοντας πραγματικά πατέρες πολλών σχημάτων όπως: James Brown, Curtis Mayfield, Marvin Gaye, Issac Hayes και τόσους άλλους. Από την άλλη δημιουργείται μια καινούργια εταιρεία με το επώνυμο Talking Loud Records. Εκεί μεταπηδούν οι Galliano, Young Disciples, Incognito Jalal, όπου και κει έχουμε την πρώτη του συλλογή με τον τίτλο «Tempo Jazz Edition Vol. 1». 1991 οι υπόλοιπες μεγάλες εταιρείες, πραγματικά «τσιμπάνε» και εμφανίζεται μια καινούργια συλλογή υπό την καθοδήγηση της Island Rec. «The Rebirth of Cool» (Gang Starr-Jazz Thing το πρώτο Jazz Hop, X-Clan, Caveman) e.x.t

Το 1992 κάνει το ντεμπούτο του ένας καλλιτέχνης από το παρελθόν ο Ronny Jordan-The Antidote, με το τραγούδι «So What», παλιό κομμάτι του Miles Davis. Είναι η πρώτη φορά που Jazz κομμάτι σπάει τον πάγο μεταξύ των συντηρητικών του είδους, και γίνεται παγκοσμίως γνωστό επιτρέποντας πια στην Acid Jazz να χωθεί πιο βαθιά και αποκαθιστώντας το χάσμα -που έλεγα και πιο πάνω. Το ίδιο κάνει βέβαια και ο Miles Davis με τον τελευταίο δίσκο της καριέρας του το Doo-Bop. Από εκεί και πέρα η Acid Jazz σταμάτησε να είναι underground και γίνεται ευρέως γνωστή.

1993 κυκλοφορεί το single «When you gonna learn» από την Acid Jazz Rec. του Jamiroquai, Χριστέ μου, παρανόησα με αυτό το κομμάτι, αλλά και το LP γαμώ -ωχ συγνώμη-, αλλά και ο δίσκος του Guru-Jazzmatazz, με προσκεκλημένους τους Ronny Jordan, Carleen Anderson (Young Disciples), MC Solaar κινείται στο ύφος του αργού beat προπομπός για πολλά μετέπειτα σύνολα. 1993 US3-Cantaloupe Island το κομμάτι που έγινε αφορμή επανέκδοσης της Blue Note Rec. Την ίδια εποχή έχουμε μια ακόμα μουσικής σκηνής, την Γιαπωνέζικη με τους Mondo Grosso, U.F.O., Soul Bossa Trio κ.λπ. Αυτοί είναι υπεύθυνοι για την επαναφορά της Brasil, Bossa Nova, και όλων αυτών των μουσικών από την Λατινική Αμερική. Θεωρούνται από τις πιο δυναμικές σκηνές στον χώρο της χορευτικής σκηνής.

1994-95-96 η χορευτική μουσική αποκτά και άλλη πηγή αναφοράς, την Γερμανία που ως τώρα φημίζονταν μόνο για την Γοτθική, ηλεκτρονική μουσική. Η Yo Mamma κυμαίνεται στο χώρο της Cool-beat, Soul, Funk της δεκαετίας του '70, αλλά και στην καινούργια ατμοσφαιρική μουσική με αναφορές στην Acid, Soul, Ambient, όπως οι Fettes Brot. Από την άλλη το Αμβούργο καίγεται με ένα μέρος, το Mojo Club, που εκτός από το να φέρνει διάσημους Dj's έχει ήδη στο ενεργητικό της 4 συλλογές με το όνομα του Club, συν ένα live από την Joyce (Brazil). Η επανάσταση της Acid Jazz είχε ριζικά αποτελέσματα στον μετέπειτα ήχο της χορευτικής μουσικής σε όποιο είδος και αν κινήθηκε, εξελίχθηκε φέρνοντας καινούργιους δρόμους. Τέλος πάντων οι αναφορές μου δεν έχουν τελειωμό όπως και όλες οι συλλογές που κυκλοφορούν σε όλο τον κόσμο οι οποίες έχουν ως σημείο αναφοράς εκείνες τις συλλογές, τότε που το έδαφος ήταν παρθένο. Ένα είναι το γεγονός πως όσοι αγαπάμε την Acid Jazz μουσική αγαπούμε ΟΛΟΚΛΗΡΗ τη χορευτική μουσική, ότι όνομα και αν έχει, ότι δρόμο και αν έχει ακολουθήσει. Δεν θάθελα πάντως να ξεχάσω τους Soul to Soul που και αυτοί με την σειρά τους βοήθησαν αρκετά, χωρίς πραγματικά να ανήκουν στην Acid Jazz. Ο κατάλογος με τα ονόματα είναι μεγάλος και χωρίς την βοήθεια αυτών ίσως η Acid Jazz να μην είναι αυτή που είναι τώρα.

ACID JAZZ

Εγώ πάντως δικαιώθηκα.
Acid Jazz, Non-Stop

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ Lp ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΥΗΣΗ ΣΤΗΝ ACID JAZZ !!!

1. «The Best Of Acid Jazz»
(Βρείτε το σε cd γιατί είναι ενσωματωμένο σε μια συλλογή. Είναι το πρώτο που έκανε ο Peterson πριν ανοίξει την δική του εταιρεία.)
2. Όλα τα «Totaly Wired»-A Collection of Acid Jazz Records (Κυρίως από το 1-9)
3. «Wait a Minute»-James Taylor Quarter
(Κλασσικός δίσκος από τα καλύτερα που έχουν κυκλοφορήσει)

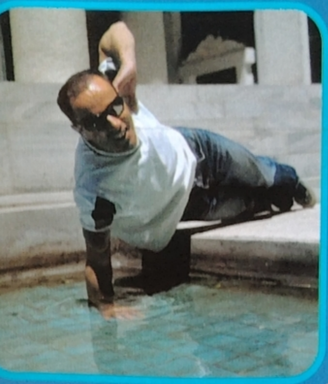
4. «The Antidote»-Ronny Jordan
(Πώς η Jazz-Acid Jazz μουσική κατέκτησε και τον πιο σκληροπυρηνικό οπαδό της Jazz).
5. «Doo-Bop»-Miles Davies
(Ένας και μοναδικός. Σε αυτόν χρωστάμε εξελίξεις στην μουσική, σε όλο το φάσμα της. Δεν ανήκει στο χώρο της Acid Jazz, αλλά αυτός ο δίσκος είναι ένας φόρος τιμής για έναν καλλιτέχνη που άλλαξε την ροή της Jazz.)
6. «Throught and Sound Paintings»-Humble Souls
(Τα πρώτα Cool-beat. Από τα καλύτερα που έχω ακούσει.)
7. «Tempo Jazz Edition Vol. 1»
(Όλη η αφρόκρεμα της Talking Loud στην συλλογή αυτή.)
8. Galliano!!!
(Ανεπιφύλακτα και τα 3 Lp. θεωρούνται ως την εξέλιξη της ποιητικής Acid Jazz σκηνής. Ήταν από τους πρώτους.)
9. «Road to Freedom»-Young Disciples
(Ένας καλός δίσκος. Παίζει και ο Paul Weller.)
10. «The Rebirth of Cool Vol 1»
(Όλο το Hip-Hop, Acid Jazz βρίσκεται σε αυτήν την συλλογή.)

COOL f.m.

Αν λίγο πριν το Σεπτέμβριο άνοιγες το δέκτη του ραδιοφώνου σου στην συχνότητα 98.7 FM η μουσική που θα άκουγες θα ταίριαζε απόλυτα με το όνομα του σταθμού Cool. Το γεγονός όμως ότι μέσα σε λίγους μήνες ο Cool FM απέκτησε φανατικούς φίλους και τριπλασίασε τα έσοδά του, σημαίνει ότι η απόφαση της στροφής προς την σύγχρονη χορευτική μουσική σκηνή που πάρθηκε από την νέα διεύθυνση, ήταν μια πολύ έξυπνη κίνηση.

Η Νάνα Κοτσίλη, με την πολύχρονη εμπειρία στον χώρο των media και ο Χρήστος Αγγελόπουλος με το πλούσιο μουσικό παρελθόν, ένιωσαν τον παλμό της νεολαίας και την αυξανόμενη ανάγκη των clubbers για έναν σταθμό με λίγα λόγια και πολύ update house μουσική. Ξεκόλλησαν απ' τα ραδιοφωνικά playlist και τις κλισέ συνταγές επιτυχίας, προσελκύοντας επαγγελματίες djs και παραγωγούς με πείρα. Η μεταμόρφωση του Cool ήταν πραγματικότητα.

Δεν είναι τυχαίο ότι τα περισσότερα καταστήματα νεανικών ρούχων, café, γυμναστήρια κ.ά. έχουν διαρκώς καρφωμένο τον δέκτη τους στην συχνότητα του Cool FM. Ο σταθμός μιλάει μια γλώσσα που βασίζεται πάνω απ' όλα στην μουσική. Μια γλώσσα που αποκωδικοποιούν οι ακροατές του και μετατρέπουν σε θετικά μουσικά vibes. Μια γλώσσα που φιλτράρεται μέσα από τα cd και τα βυνίλλια και μεταδίδει ενέργεια και διάθεση για ζωή.

Το φαινόμενο στα διαφημιστικά χρονικά, είναι ότι οι συνεχώς αυξανόμενοι ιδιώτες (διαφημιζόμενοι) έρχονται μόνοι τους και αναζητούν συνεργασία με τον σταθμό, ίσως γιατί και αυτοί με την σειρά τους αναγνωρίζουν την προσπάθεια και αισθάνονται τα αποτελέσματα.

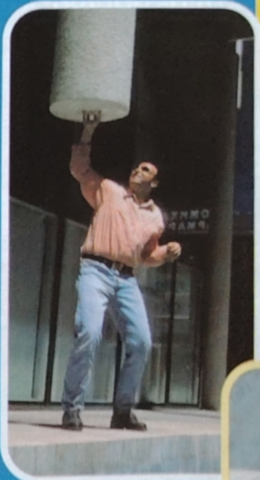
Ένα άλλο χαρακτηριστικό του Cool Fm είναι η απόλυτη ελευθερία των παραγωγών στα μουσικά μονοπάτια του σταθμού. Ο καθένας κινείται στον δικό του χώρο με το δικό του στύλ. Μια διαφορετική ταυτότητα με τον ίδιο όμως παρονομαστή ξεχωρίζει τις δίωρες ζώνες του προγράμματος.

Τέλος το Weekend DJ ZONE με ονόματα όπως Mickelle, L.Sega, Sparky T. Dennis, Δημήτρης Κυριακόπουλος, Briliant Boubaris κ.ά. δεν αφήνει κανένα περιθώριο στους φανατικούς του είδους για αμφισβήτηση της ποιότητας. Απλώς συντονίζεις το δέκτη σου από Σάββατο πρωί και τον κλείνεις Κυριακή βράδυ αν και το βρίσκω λίγο δύσκολο αφού το καθημερινό πρόγραμμα σε αναγκάζει να θες να ξεκολλήσεις τον ON-OFF διακόπτη του ραδιοφώνου σου, για να μην μπεις στον πειρασμό.

Το βασικότερο όμως σημείο του σταθμού που τον κατατάσσει στους καλύτερους του είδους του, είναι τα 10 KW έξοδος του πομπού καθώς και οι πολλοί ρομαντικά τρελλοί φίλοι του στην επαρχία που αφιλοκερδώς αναμεταδίδουν το σήμα του, πολλαπλασιάζοντας έτσι την εμβέλειά του και μεταφέροντας την φωνή του και εκτός των τειχών των Αθηνών. *Έτσι κι αλλιώς η μουσική δεν έχει όρια.*

Δευτέρα - Παρασκευή

Ώρα	Παραγωγός
08.00 - 10.00	Ζωή Ρηγοπούλου
10.00 - 12.00	Αντιγόνη Πάντα
12.00 - 14.00	Νάνα Κοτσίλη
14.00 - 16.00	Πάρις Γκαγκαδέλης
16.00 - 18.00	Χρήστος Αγγελόπουλος
18.00 - 20.00	Christo K.
20.00 - 22.00	Θέμης Γεωργαντάς
22.00 - 24.00	Ζάκ

Σάββατο - Κυριακή

Ώρα	Παραγωγός
08.00 - 12.00	NON STOP MUSIC
12.00 - 14.00	Δημήτρης Κυριακόπουλος
14.00 - 16.00	Sparky - T
16.00 - 18.00	Dennis
18.00 - 20.00	Κώστας Μπουμπάρης
20.00 - 22.00	Mikele
22.00 - 24.00	L. Sega
24.00 - 02.00	Λευτέρης Χαραλάμπους

ΠΑΓΩΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1996 TOP 5 ΕΒΓΑ

του Παύλου Γιαβή

Το καλοκαίρι έφτασε, η θερμοκρασία ανεβαίνει κατακόρυφα και το μόνο που μας σώζει είναι ένα μπάνιο στην θάλασσα και ένα κρύο μα πολύ κρύο παγωτό !!!

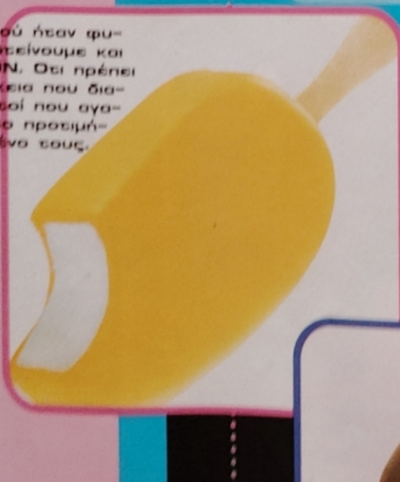
CHOCOLATE ONLY: Παγωτό γι' αυτούς που τρελένονται για την σοκολάτα και δεν την αλάζουν με τίποτα.CHOCOLATE ONLY λοιπόν και μπισκότο για να αλάζετε και λίγο γεύση. Δροσερό απόγευμα και ηρεμία η κατάλληλη ώρα για το CHOCOLATE ONLY. Ενα παγωτό για τους φανατικούς της σοκολάτας.

JIVE: Η γρανίτα σε ξυλάκι, της ΕΒΓΑ, σε γεύση φράουλας με φοβέρο σχήμα και φοβέρη γεύση.Κατάλληλο να χτυπήσετε και δυο τρία κολλητά χωρίς κανένα στομαχικό πρόβλημα , πιστέψτε με. Οι fans της γρανίτας παγωτό πρέπει να βάλουν το JIVE μέσα στο top 5 τους.

PALMA: Ως fun του λεμονιού ήταν φυσικό επακόλουθο να σας προτείνουμε και ένα παγωτό με γεύση LEMON. Οτι πρέπει για να τρώτε κατά την διάρκεια που διαβάζετε αυτό το τεύχος. Αυτοί που αγαπούν τις ξυνές γεύσεις θα το προτιμήσουν και θα γίνει το αγαπημένο τους.

STATUS: All time clasic μ... μαύρη και άσπρη σοκολά... απ' έξω και κρέμα μέσα. Κατάλληλο για τις πρωινές ώρες όπου ξεπνάς ιδρωμ... νος από την τρομερό ζέ... βραδυά και θέλεις κάτι ... απλά για να δροσιστείς. Φ... βερό κλου οι διαφημίσεις με τα φοβερά κομμιά που λιώνουν για ένα STATUS.

SCANDAL: Σωστό σκάνδαλο το νέο παγωτό της ΕΒΓΑ . Το οποίο ήρθε για να χτυπήσει τα ήδη εδραιωμένα και πολυαγαπημένα Häagen - Dazs. Σε 4 διαφορετικές γεύσεις (vanilla strawberry pieces, choc chocolate chips,vanilla caramel & pecan nuts και pistachio & pistachio nuts). Η Ελληνική απάντηση μπράβο μας. Γιατί και οι γεύσεις είναι φοβερές και δεν έχουμε τίποτα να ζηλέψουμε από τους Αμερικάνους.

Συνέχεια στα επόμενα......

Ευχαριστούμε την ΕΒΓΑ για τα παγ...

Green Page

«Κάθε πράγμα στον καιρό του και ο κολιός τον Αύγουστο», αλλά επειδή τον Αύγουστο λέμε να πάμε κι εμείς κάπου... και επειδή δεν ξέρω αν θα προλάβουμε να πάμε διακοπές φέτος μιας και δεν ξέρω αν θα υπάρχει θάλασσα μέχρι τον Αύγουστο ή αν υπάρχουμε γενικώς, θέλω να σας καλοσωρίσω στην καινούργια μας στήλη GREEN PAGE όπου θα ενημερωθείτε, θα προβληματιστείτε, θα κλάψετε, θα διασκεδάσετε και στο τέλος ελπίζω να καταλάβετε και πέντεπράγματα επιτέλους,και να πάτε να κάνετε ύστερα το clubbing σας με την ησυχία σας. Κάθε μήνα θα ξέρετε τι γίνεται ή τι δεν γίνεται με αυτόν τον κωλοπλανήτη που ζούμε... (ήθελα να 'ξερα ποιος βλάκας, έβαλε όλα αυτά τα δέντρα, λουλούδια, ζώα και όλα αυτά τέλος πάντων τα «περιττά» πράγματα που πιάνουν τόσο χώρο και δεν μπορούμε να "κλ..." χάθηκε να ήταν όλη η γη ένα οικόπεδο άδειο και να φτιάχναμε εμείς όπως θέλουμε, να χτίζουμε ότι γουστάρουμε και γενικά... να αναλάβουμε εμείς το decoration?).

Τέλος πάντων εγώ προτείνω γενικά να συνεχιστεί το βαρύ και γεμάτο ευθύνες έργο που έχουμε αναλάβει όλοι μας μέχρι «ΤΕΛΟΥΣ», να καταστραφούν και να αφανιστούν όλες αυτές οι αηδίες που αποτελούν το λεγόμενο οικοσύστημά μας και να μπορούμε επιτέλους να ζούμε και εμείς ανενόχλητοι στα διαμερίσματά μας. Δεν μπορώ να καταλάβω τόσες διάνοιες και επιστήμονες τριγύρω μας πως τόσα χρόνια δεν μπορούν να ανακαλύψουν και αυτοί κάτι να τρεφόμαστε και να πίνουμε χωρίς να έχουμε ανάγκη ποια αυτή την κωλοφύση... (όλο με κάτι βλακείες ασχολούνται ηλεκτρονικά ξεκουμπωτήρια μπουκαλιών και υδραυλικές παντόφλες και δεν ξέρω 'γω τι !!!

Δ.Α.

Ο μικρός οικολόγος σας

Σαυρες...?

Είχα σχεδόν κοιμηθεί στην κορφή του μικρού Bonzai, Όταν το γνωστό σε μένα χέρι με άρπαξε και με έβαλε σ' ένα ξενέρωτο χάρτινο κουτί. Σκοτάδι και ανεξιχνίαστοι ήχοι ακολούθησαν. Βλέπετε με πηγαίνανε στο αεροδρόμιο για να με στείλουν στην Αθήνα. Από την υγρασία του Λονδίνου στη ζέστη της Μεσογείου σκέφτηκα. Πιο κοντά στα μέρη μου...

Ο ταξιδιώτης της ιστορίας είναι 46 πόντους μήκος από τουςοποίους οι 26 είναι το σώμα και οι υπόλοιποι 20 η ουρά. Έχει ζήσει ήδη περίπου 3 χρόνια και δεν προβλέπεται να μας αφήσει πιθανό για τα επόμενα 60!!! (Είναι λίγο ανεξιχνίαστο το θέμα της μακροβιότητας των ερπετών!!!) Μιλάμε για ένα προϊστορικής προέλευσης ζώο που ανήκει στην κατηγορία των πιο παλιών οργανισμών του πλανήτη. GREEN WATER GRAGON (PSYSIGNATHUS COCINCINUS) με προέλευση την Ασία και την Αυστραλία, με μορφή μικρού δεινοσαύρου με κόκκινες και πράσινες αποχρώσεις. Ζώο από άλλη εποχή και στην ουσία, όλη η Real ιστορία του σήμερα. Γιατί ο PHIMO (Αρσενικό GREEN WATER DRAGON) είναι το πιο cool pet ever. Η συμπεριφορά του, η κίνησή του, η εντελώς σχετική επικοινωνία δεν έχουν τίποτα να κάνουν με αυτά πουέχετε δει ως τώρα, εσείς οι μάλλον μελλοντικοί «ερπετάδες»

Λέμε ότι αυτή η κατηγορία των ερπετών είναι το είδος που αρμόζει σήμερα σ' ένα λίγο πιο Weird άτομο για άπειρους λόγους. Αλλά το πιο μεγάλο ψήσιμο από όλα, είναι η οικολογική πλευρά ότι βοηθάς (και όντως βοηθάς), στην διατήρηση του είδους που είναι υπό εξαφάνιση. Ακόμα έχεις την δυνατότητα παρατήρησης πλασμάτων που η πλειοψηφία των ανθρώπων βλέπουν μόνο σε ταινίες και στην περίπτωσή μας, το να παρατηρήσεις έναν GREEN WATER DRAGON είναι κάτι που δεν έχει σχέση με τίποτα: Πλήρης ανικανότητα πρόβλεψης της επομένης κίνησης μαζί με το γεγονός της τόσο «φευγάτης» συμπεριφοράς.

Τα ζωάκια του θέματος έχουν πια φτάσει - στο εξωτερικό φυσικά- στο επίπεδο των κατοικιδίων ζώων. Κυκλοφορούν ένα σωρό βιβλία και εγκυκλοπαίδειες που διευκολύνουν τον κάτοχο των αμύητων «ερπετάδων». Γιατί χρειάζεται μύηση. Στην αρχή δεν ξέρεις τίποτα: Τι τρώει, πότε κοιμάται, αν και κάθε πότε πίνει νερό... Τίποτα!! Βέβαια όταν μπεις στο πνεύμα, μπορείς να καταλάβεις περίπου τι γίνεται αλλά και πάλι ο πειραματισμός είναι απαραίτητος.

Φτάνοντας σε πιο επίμαχα σημεία τώρα. Που θα μείνει το μικρό BASILIK που σου έκανε δώρο η Σοφία??? Το θέμα των Terrariums είναι Huge και είναι εύκολο να καταλάβει κανείς τη διαφορά μιας βίλας με πισίνα μ' ένα υπόγειο στη Κυψέλη. Μπορεί κάνεις να χρησιμοποιήσει μια μεγάλη γυάλα από ψάρια με δυο ξύλα και ένα κουβαδάκι νερό, ως να κατασκευάσει ένα αυτόνομο οικοσύστημα με ζωντανά φυτά, αυτοποτιζόμενα, με χρονοδιακόπτες, με καταρράκτες, κ.τλ. Αν γίνεται...?

Το θέμα της διατροφής είναι συνήθως το πιο μεγάλο «πακέτο» αν και υπάρχουν σαυράκια που τρώνε μόνο «πράσσα» (φρούτα, λαχανικά, κτλ.) η πλειοψηφία τους είναι σαρκοφάγα, και ακόμη καλύτερα -ώστε να μείνει ζωντανό το αίσθημα της επιβίωσης- HUNTERS!!! Νεογέννητα ποντικάκια, -Pinkies-, ακρίδες, μικρά πουλιά, σκαθάρια, σκουλικάκια καθώς και λίγα φρούτα, είναι το μενού. Είναι σαφώς λίγο περίεργο αλλά αυτό είναι και το μεγάλο του πλεονέκτημα.

«Θα μου κρατήσεις ένα θηλυκό όταν γεννήσει η Physi? (Θηλυκό GREEN WATER DRAGON). Αν μπείτε στο Trip του ενός, είναι σίγουρο πως θα ψάξετε για παρέα τελικά. Γιατί στην ουσία, μόνον έτσι επιτυγχάνεται η διαδικασία της αναπαραγωγής, και συνεπώς της διάσωσης του είδους. Σας αφήνω να φανταστείτε την διαδικασία της γονιμοποίησης!!!

Όπως καταλάβατε, ο PHIMO ήρθε μετά από ένα κάρο (γεμάτο όμως!) ιστορίες, εισαγωγή από Λονδίνο όσο για την PHYSI από DAYTON BEACH FL. μην απογοητεύεσθε όμως. Υπάρχουν δυο-τρία μαγαζιά που έχουν πιάσει το trend to back to the roots και ήδη έχουν και σχετική ποικιλία από παρόμοια είδη.

«Είναι ολόκληρη μανούβρα» σκέφτεστε, και όμως είναι ένας μοναδικός φίλος που κουβαλάει στα κύτταρά του το μυστικό των πρώτων οργανισμών του πλανήτη. WEIRD...??

Dimension X

2 σε 1...

Όταν έφτασε στα χέρια μου το πρώτο E.P. των Dimension X, ούτε καν πέρασε από το μυαλό μου ότι θα μπορούσε να ήταν Ελληνικά. Και αυτό, όχι γιατί θεωρώ τις ξένες παραγωγές πιο καλές, απλώς είναι τόσο καλά οργανωμένες όσο και το DIMENSION E.P. που κυκλοφορεί ήδη από την FM RECORDS.

Συνέντευξη στον Χρήστο Κωστή

Οι πρώτες επαφές και τα αλληλοσυγχαρητήρια έγιναν, και κλείστηκε το ραντεβού τα γραφεία του περιοδικού. Απέναντί μου κάθησαν δυο πολύ cool τυπάκια με πρωινό clubwear που έδειχναν σαν να είχαν μόλις επιστρέψει από ολονύχτιο clubbing (χωρίς όμως τις δυσάρεστες παρενέργειες των καταχρήσεων). Τα ονόματα αυτών Νίκος Βουτού-ρας (το μουσικό μυαλό) και ο Αλέξης Λέκκας (το λαρύγγι - live MC).

ΚΑΘΕ ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΔΥΣΚΟΛΗ...

Το συγκρότημα δημιουργήθηκε από τον Νίκο η X-BOY όπως ενα το καλλιτεχνικό του τον Αύγουστο του '91. Όπως είπε ο ίδιος στη αρχή ήταν μια χαζοϊδέα η καλύτερα ήταν ένα flash της στιγμής. Με προϋπηρεσία στα διαφημιστικά τρέηλερ δεν ήταν δύσκολο για αυτόν να κάνει το πέρασμα στον χώρο των μουσικών παραγωγών. «Στην αρχή παίζαμε hip hop» είπε ο Νίκος γελώντας με την απορ που σχηματίστηκε στο πρόσωπό μου «κάποια στιγμή μας άκουσε ο D.J. Leo (μεγάλη μούρη στην νύχτα εκείνη την εποχή), και μετά από μια εβδομάδα βρεθήκαμε να παίζουμε live στο Club Tessera κα πιο μετά, μόνιμα κάθε Παρασκευή και Σάββατο». Στο σημείο αυτό μου γνωστοποίησε ότι η αρχική σύνθεση του συγκροτήματος ήταν X-Boy και Master B (Βασίλης Αρβανίτης) ώσπου η μαμά Πατρίδα τον κάλεσε κοντά της στα χακί, και το καλοκαίρι του '95 πήρε τη θέση του ο Αλέξης (Σ.Σ. Προφανώς είχε ήδη απολυθεί).

ΑΝΟΙΞΕ ΠΟΡΤΑ ΝΑ ΔΙΑΒΩ...

Επειδή τα πράγματα μου φαινόνταν υπερβολικά, εξέφρασα την απο-ρία μου για την μεγάλη καθυστέρηση μέχρι την κυκλοφορία του πρώτου E.P. τους, όταν άλλα συγκροτήματα έχουν ήδη πολλούς δίσκους στο ενεργητικό τους. Με φανερή πίκρα ο Νίκος μου είπε «Ένα χρόνο μετά το Tessera και έχοντας οργώσει κυριολεκτικά τη Αθήνα με live εμφανίσεις μαζέψαμε τα bests μας και αρχίσαμε να χτυπάμε πόρτες. Δυστυχώς ήταν όλες κλειδωμένες η μισάνοιχτες. Ο εταιρείες δεν εμπιστεύονταν την Rave σκηνή και ζήταγαν Ελληνικό στίχο. Το χειρότερο όμως ήταν ότι ζητούσαν λεφτά για την παρα-γωγή με μοναδική δέσμευση απ' την μεριά τους, την διανομή. Δίκαια λοιπόν αναρωτήθηκα εάν όσοι έβγαλαν δίσκο την εποχή εκεί-νη, είχαν πληρώσει, για να λάβω την άμεση απάντηση «Με το χέρ στην καρδιά σίγουρα ναι$ Ειδικά στην δισκογραφική εταιρία που είμ-στε τώρα (FM REC) είχαμε ξαναπάει.Ίσως επειδή ήταν τα πρώτα βήματά της στο χώρο της παραγωγής, μας έκλεισαν την πόρτα με λιγότερη ορμή ή καλύτερα μας ζήτησαν να την κλείσουμε εμείς όταν θα φεύγουμε». Μετά τα πρώτα γέλια συνέχισαν «Το '96 όμως ξαναπήγαμε στην FM, όταν είχε ήδη αλλάξει το γενικό κλίμα απέναντι στην χορευτική μουσική. Παραδώσαμε τα Demo στις 11 το πρωί και στις 12:30 υπογράφαμε συμβόλαια.»

HIS MASTER VOICE

Εκμεταλλευόμενος την ευκαιρία ζήτησα να μάθω τις συνθήκες που επικρατούν μέσα στην εταιρία τους. «Μέσα στην εταιρία δεν υπάρ-χουν κόντρες (ή τουλάχιστον δεν τις βλέπουμε εμείς). Η συνεργασ είναι αρμονική και δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με κανέναν. Τώρα αν έχουν οι άλλοι μαζί μας, αυτό δεν το ξέρουμε. Η Δέσποινα

Κρασουνάκη μας έχει βοηθήσει πολύ, ενώ απ' την θέση του promoter, πάρα πολύ καλή δουλειά κάνει ο L. Sega, ίσως γιατί σαν D.J. ξέρει τα σωστά κανάλια προώθησης των παραγωγών.»

Κάπου εδώ δοκίμασα, να βγάλω είδηση, όταν τους ρώτησα για το επίσης καλό Ελληνικό συγκρότημα, τους NUTE, που ανήκουν στην ίδια εταιρία. Δυστυχώς όμως με ευγένεια μου στέρησαν την διάθεση για κουτσομπολιό. «Η γνώμη μας, για την δουλειά των NUTE είναι θετική, δεν τους βλέπουμε ανταγωνιστικά». Στην παρέμβαση όμως του Αλέξη ότι παρακολουθούν την δουλειά τους με ενδιαφέρον ένας έξαλλος Νίκος ούρλιαξε: «Δεν κλέβουμε κανέναν εμείς». Μας πήρε ένα τέταρτο και 3 ποτήρια νερό να τον ηρεμήσουμε και να του εξηγήσουμε ότι εννοούσε καθαρά καλλιτεχνική και ενημερωτική παρακολούθηση για τις δουλειές άλλων συγκροτημάτων. Ποιος ξέρει τι έχει περάσει ο άνθρωπος.

Αφού ηρέμησε, ξαναγύρισε στην ευθυμία της ατμόσφαιρας, και στην ερώτηση για τις άλλες ελληνικές του προτιμήσεις, στον χώρο των παραγωγών, χαριτολογώντας απάντησε: «Τις θέλεις κατά αλφαβητική σειρά» Στην δικιά μου ξεκαρδισμένη κατάφαση έλαβα την εξής κουφή απάντηση: «Καλύτερα να χρησιμοποιήσουμε το Αγγλικό Αλφάβητο που έχει και τέσσερα γράμματα παραπάνω.»

ΔΕΙΞΕ ΜΟΥ ΤΟΝ MANAGER ΣΟΥ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΑΙ

Κάπου εκεί συνειδητοποίησα ότι μιλάω μαζί τους χωρίς την παρουσία του manager τους (φύλακα αγγέλου απ' τα φραστικά στραβοπατήματα για όλα τα συγκροτήματα). «Υπάρχει εμπιστοσύνη μεταξύ μας» που είπε ο Νίκος για να συνεχίσει με περισσότερα στοιχεία. «Ο manager μας Rostam - Δημήτρης Χανδρινός συνδυάζει το κέφι για την «φάση» με την αρρώστια για την επιτυχία χωρίς να καλαεί αποκλειστικά και μόνο τις πωλήσεις.»

Ανοίγοντας το κεφάλαιο των manager θέλησα να μάθω την γνώμη τους γενικότερα για αυτούς. «Οι managers χρειάζονται για το P. Ring και το κύρος του συγκροτήματος. Επίσης θα ήταν καλό εάν κατά τα πρότυπα του εξωτερικού φροντίζουν για όλα (το look, το στήσιμο, το prestige κ.α.) Στην Ελλάδα όμως εισάγονται πάντα πρώτα τα άσχημα (συντροφικά μαχαιρώματα, λυκοφιλίες, τρικλοποδιές) και μετά όλα τα άλλα». Επειδή μυρίστηκα αίμα επέμενα για πιο συγκεκριμένες απαντήσεις «Συναντήσαμε προβλήματα από manager άλλου συγκροτήματος ο οποίος ασχολείται πιο πολύ με το να ανταγωνίζεται τους άλλους παρά να προωθεί τους δικούς του. Λόγω μιας παλαιότερης διαφωνίας μαζί του, μας χάλασε ένα connection με ένα demo σε εταιρία, ενεργώντας εντελώς αντιδεοντολογικά.»

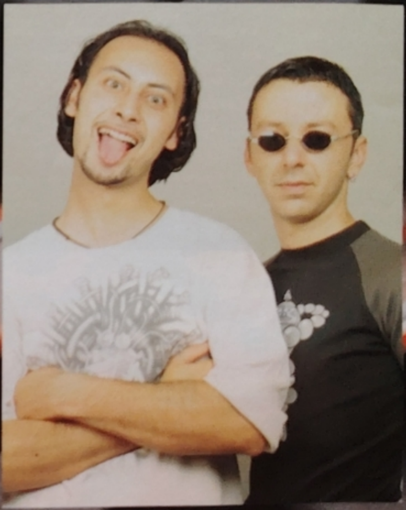
Στην επιμονή μου για όνομα ο Νίκος με σαρδόνιο χαμόγελο αντέταξε την κλισέ φράση «Δεν θα ήθελα να πέσω σε αυτό το επίπεδο» ενώ στις επιθετικές μου διαθέσεις για το εάν βρίσκεται μέσα στην εταιρία τους, το «έπαιζε» Κινέζος χαμογελώντας.

AVANTI MAESTRO

Επειδή οι απεγνωσμένες μου προσπάθειες να ανοίξω τους «ασκούς του Αιόλου» πέσανε όλες στο κενό, κάπου εδώ η συζήτηση γύρισε ξανά επί της ουσίας, δηλαδή την μουσική. «Δεν με ενοχλεί ο Ελληνικός στίχος» είπε ο Νίκος «απλώς όταν πρωτοξεκινήσαμε ήταν out of function. Δεν θα είχα πρόβλημα ούτε και με ελληνικό sampling φτάνει να ήταν σωστή η επιλογή παραγωγής ενορχήστρωσης και εκτέλεσης. Εμείς βλέπεις εκτελούμε τα κομμάτια μας (στα 10 μέτρα).» Νέα γέλια.

Και η μουσική τους ταυτότητα επί του τάπητος «Δεν έχουμε ταυτότητα (την χάσαμε σε ένα live και δεν έχουμε βγάλει ακόμα καινούργια), προτιμάμε να μεταλλασσόμαστε από τον κόσμο για τον κόσμο. Αυτή την εποχή πατάμε πάνω σε progressive μονοπάτια.»

Σε αναζήτηση του μυστικού της επιτυχίας έλαβα ξεκάθαρη απάντηση: «Ίσως επειδή είμαστε και οι δυο djs έχουμε το feeling του τι ζητάει ο κόσμος. Αγγίζουμε τα όρια του εμπορικού χωρίς να καταφεύγουμε σε εύκολες όμως λύσεις. Το εμπορικό είναι απλό,

αλλά και δύσκολο. Δεν είναι όμως, κατά κανόνα και άσχημο. Όταν πουλάει κάτι δεν σημαίνει ότι δεν αξίζει. Ίσως πουλάει γιατί έχει ακουμπήσει τις ευαίσθητες (αισθητήριες) χορδές του κοινού».

IDOLS

Και από τα ινδάλματα πως τα πάνε «Από τους Έλληνες djs» είπε ο Νίκος «μας αρέσουν πολλοί. Εσύ για παράδειγμα». Γέλια για την προσπάθεια γλειψίματος. «Όχι» συνέχισε «δεν το λέω έτσι σε γουστάρω στα αλήθεια. Επίσης μου αρέσει και ο Mikkee.» Ο Αλέξης προτίμησε να πει «εμένα μου αρέσει ο Πέτρος γιατί έχει προσφέρει πολλά στο χώρο, ειδικά στην Fuz περίοδο του.»

Και από ξένους παραγωγούς; Και οι δυο μαζί με μια φωνή: «Todd Terry. Είναι Θεός. Ο μεγαλύτερος παραγωγός στον κόσμο. Αποκορύφωμα στο Jumping...»

Όσο για επιρροές στην μουσική τους «Σίγουρα όχι οι Kraftwerk. Εντάξει δώσανε πολλά στην ηλεκτρονική μουσική, αλλά δεν «καβόμαστε» κιόλας. Για να καταλάβεις τι εννοούμε, μπορούμε να αντιπαθούμε ορισμένους καλλιτέχνες χωρίς όμως να αρνιόμαστε την προσφορά τους στη μουσική. Π.χ. ο Josh Wink που έδωσε τα blids. Το τελικό αποτέλεσμα σε συνδυασμό με το λιθαράκι που μπαίνει στο οίκημα που λέγεται Dance Music, είναι αυτό που μετράει.»

THE END

Η ώρα είχε αρχίσει να περνάει και η πείνα να κάνει ανησυχητικά την παρουσία της, και έτσι έριξα την τελευταία φαρμακερή ερώτηση, για το αν έχουν εχθρούς. «Ναι έχουμε. Το πρωινό ξύπνημα. Δεν θάβουμε όμως κανέναν. Αυτούς που θάβουν εμάς τους αντιμετωπίζουμε με χαμόγελο και με μουσικές σφαλιάρες.» Μου γεννήθηκε η απορία αν θα είναι πάντα έτσι. «Ναι. Δεν τα λέμε αυτά τώρα, γιατί είναι το πρώτο μας E.P .Έτσι θα είμαστε πιστεύουμε πάντα. Εκτός αν γίνουμε David Morales και κυκλοφορούμε με μπράβους» Ανάμεσα στα γέλια και τις χαιρετούρες, πριν φύγουν μου απέδειξαν του λόγου το αληθές, όταν στα γραφεία μπήκαν δυο νέοι παραγωγοί (Analogig Trip) που είχαν φέρει demo για το cd του περιοδικού. Πράγματι., τους αντιμετώπισαν φιλικά. Άκουσαν τα κομμάτια τους, μίλησαν μαζί τους και τους έδωσαν gredit.

Δεν ξέρω αν η διάσταση που βρίσκονται είναι X, εμένα πάντως μου έδειξαν ότι X = προσγειωμένοι.

EQUIMPMENT IN USE

- ROLADN SH - 101
- ROLAND JV - 1080 με expanssion Dance
- Korg Proplecy
- Oberheim Matrix 1000
- Korg X5DR
- AMIGA 560+
- PC - Pentium 133 Mhz με sequencer Cakewalk Pro Audio
- Vestax Reverbator
- Alesis Microverb4
- Κονσόλα Soundcraft Folio Si
- + 2 κουτιά NesCafé την εβδομάδα
- 3 κουτιά «υπομονή» (μεγάλη συσκευασία)

LemonNet

Super Stardust

Πότε ήταν η τελευταία φορά που ανατριχιάσατε από την αγωνία ενός παιχνιδιού δράσης (ξέρετε, αδρεναλίνη, κ.λπ.) Σίγουρα πριν από πολύ καιρό. Γι' αυτό όμως υπάρχει και η BloodHouse για να μας κάνει να ξανανιώσουμε αυτό το συναίσθημα. Η βασική ιδέα του SuperStardust έχει παρθεί από το κλασικό ASTEROIDS, ένα από τα πιο πετυχημένα arcades των περασμένων δεκαετιών. Ο βασικός στόχος είναι να καθαρίσεις την οθόνη από τους αστεροειδείς, οι

να εξαφανιστούν τελείως. Ως εδώ λοιπόν, έχουμε να κάνουμε με το κλασικό Asteroids, όμως...

Απο 'δω και μετά τα πράγματα γίνονται κυριολεκτικά ACID!!!! Καταπληκτική κίνηση και 3D rendered graphix χαρακτηρίζουν το οπτικό μέρος του παιχνιδιού: εκρήξεις, ΤΕΡΑΣΤΙΑ sprites, κινούμενα backgrounds και άλλα εξωπραγματικά για υπολογιστή features (όχι, το συγκεκριμένο παιχνίδι δεν κυκλοφορεί για κονσόλες, χε-χε). Αυτά όμως είναι η αρχή. Τελειώνοντας κάθε ??? (πάνω από 30 επίπεδα συνολικά) θα έχετε την τύχη (ή ατυχία) να συναντήσετε ένα από τα tunnel sections του παιχνιδιού (αφού νικήσετε τον αρχηγό της πίστας). Φανταστικό! Τριδιάστατη προοπτική με τα ταχύτατα τοιχώματα να περνούν ξυστά δίπλα σου ενώ οι αστεροειδής, οι νάρκες και άλλοι rendered εχθροί να έρχονται καταπάνω σου. Το καλύτερο όμως σημείο του παι-

τη ΜΟΥΣΙΚΗ του παιχνιδιού... μαι απόλυτα σίγουρος ότι ... έχετε ξανακούσει κάτι παρό... (γι' αυτό αν δεν έχετε συνδε... μένο το HI-FI με το comp... σας, επιβάλεται να το κά... μόλις φορτώσετε το stardu... Επιτέλους ένα computer ... που κολάει απόλυτα με τη μ... σική φάση μας: Hardc... soundtrack (πραγματικά) με... νω από 25 tracks που είναι... σο φορτισμένα με ενέργεια ... είμαι σίγουρος (ξανά) ότι θα ... σετε αρκετές ζωές χορεύον... τα. Είναι μοναδικά ο Rib (ψε... δώνυμο) ο μουσικός ... BLOODHOUSE, έχει κάνει ... βερή δουλειά. Αν είστε κάτο... CD32 ακόμα καλύτερα γιατί ... soundtrack είναι σε CD. Ε... προσωπικά του απονέμω φ... τιμής (classic shoot 'em up), ... το βραβείο καλύτερ... soundtrack. Αν δεν έχετε α... το παιχνίδι, τότε δεν αξίζει ... έχετε και υπολογιστή...

DISCOBOLE TRENDS

του Ανδρέα Ταρνάρη

Τα καταστήματα δίσκων Discobole σίγουρα όλοι τα ξέρετε και θα τα έχετε επισκεφτεί τουλάχιστον μια φορά στη ζωή σας. Και λέω τουλάχιστον γιατί το πρώτο Discobole άνοιξε στη Γλυφάδα το 1983 και σήμερα έχουν άλλα 2 υποκαταστήματα, ένα στον Πειραιά κι ένα στο κέντρο της Αθήνας στην οδό Ιπποκράτους. Απ' το 1987 και μετά άρχισε να ασχολείται σοβαρά με την χορευτική μουσική έχοντας γίνει σήμερα μια απ' τις κύριες πηγές δίσκων για το «πεινασμένο» κοινό της Αθήνας. Εδώ κι ένα μήνα απέναντι απ' το Discobole της οδού Ιπποκράτους άνοιξε το νέο αδερφάκι της οικογένειας με το όνομα «Discobole Trends». Όπως ήδη θα φανταστήκατε εδώ δεν πρόκειται να γευτείτε βινύλλια αλλά να καλύψετε το κορμί σας με ότι πιο φρέσκο υπάρχει στο streewear και clubwear. Ο υπεύθυνος του μαγαζιού Ανδρέας μας είπε: «Σκεφτήκαμε ν' ανοίξουμε αυτό το νέο κατάστημα λόγω της μεγάλης ζήτησης του κόσμου. Είχαμε και στο δισκάδικο tshirts και άλλα αξεσουάρ αλλά η ζήτηση του κόσμου για τα ήδη υπάρχοντα αλλά και για καινούργιες μάρκες μας ανάγκασε να επεκταθούμε».

Στο «Trends» θα βρείτε t-shirts και Jackets απ' τις γνωστές μάρκες Apollo/World Tribe, Home Boy, Daniel Poole, Kronk, Nesso καθώς και από αγαπημένες δισκογραφικές εταιρείες όπως Hooj Choons, Strictln Rhythm, 8-Ball, Nervous, UMM, Ministry of Sound και άλλες. Επίσης υπάρχουν baseball καπελλάκια, τσάντες για Dj's και όχι μόνο και διάφορα άλλα αξεσουάρ. Στα μελλοντικά σχέδια του μαγαζιού είναι η εισαγωγή κάποιων gadgets που όπως μας είπαν θα κάνουν θραύση καθώς και η εισαγωγή από Ευρώπη κι Αμερική ολοκαίνουργων ρούχων που δεν υπάρχουν σήμερα σε άλλα καταστήματα. Στο ταμείο θα βρίσκεται πάντα η εξυπηρετικότατη Μάγια. Το Discobole Trens βρίσκεται στην οδό Ιπποκράτους 33 και το τηλέφωνο είναι το (01) 36.28.213.

Backstreet cafe

του Ανδρέα Ταρνάρη

Μέσα στο μουντό κέντρο της Αθήνας βρίσκεται μια χρωματιστή κουκίδα, μια ηλιαχτίδα που κάνει τα πάντα να φαίνονται φωτεινότερα. Το παράξενο είναι ότι αυτή η ηλιαχτίδα έχει όνομα και παίρνει τη μορφή ενός café σύνηθως. Γιατί το Backstreet café που βρίσκεται στην οδό Μασσαλίας 15 παίρνει κάθε στιγμή τη μορφή των θαμώνων του. Άνοιξε τον περασμένο Σεπτέμβριο από τη Σάλμα, που κατάγεται απ' την Παλαιστίνη, ονειρευόμενη μια δημιουργική κατάσταση. Σ' αυτό συνέβαλλε και η βοήθεια του πάντα χαμογελαστού Δημήτρη και της Κατερίνας. Εδώ αυτός που θα έρθει να πιει καφέ, όπως μας λέει ο Δημήτρης, δεν είναι ένας παθητικός περαστικός. Θα πάρει κι αυτός μέρος στη δημιουργία της ατμόσφαιρας, ίσως σερβιριστεί μόνος του, ίσως προτείνει ένα νέο μουσικό άκουσμα. Είναι το πρώτο «interactive» café, όπου όμως δε χρειάζεται να «καλωδιωθείς» με τους γύρω σου. «Η ατμόσφαιρα εδώ είναι εντελώς φιλική» λέει ο Δημήτρης «και γι' αυτό ακριβώς έπιασε χωρίς καθόλου διαφήμιση. Το καφέ έχει την ικανότητα να διώχνει από μόνο του τους ανθρώπους που δεν του ταιριάζει, χωρίς να υπάρχει κάποια ιδιαίτερη αντιμετώπιση. Απλά είτε σ' αρέσει, είτε δε σ' αρέσει.»

Στο πλαίσιο μιας γενικής ενεργητικότητας που υπάρχει διάχυτη, έχουν γίνει και διάφορα happenings. Δυο παζάρια ως τώρα, το ένα με δίσκους, το άλλο με χειροποίητα αντικείμενα που σκοπό δεν είχε την εμπορική εκμετάλλευση, αλλά την προσωπική ανάγκη του καθένα να δείξει τη δουλειά του (όποια κι αν είναι αυτή) και σε άλλους. Επίσης υπάρχει μια μεγάλη οθόνη όπου τις κατάλληλες στιγμές προβάλλονται slides. Και στο μέλλον; «Στο μέλλον όλα μπορούν να συμβούν. Αν κάποιος έχει μια καλή ιδέα και μπορούμε να τον βοηθήσουμε να την πραγματοποιήσει, θα το κάνουμε».

Και η μουσική όμως παίζει σπουδαίο ρόλο στη λειτουργία του καφέ. «Αν μαζευτεί η ομάδα των Pure θα ακούσουμε indie, αν έρθουν κάποιοι άλλοι θα υπάρχουν άλλα ακούσματα. Για μένα ο πλουραλισμός είναι πρόοδος. Μπορεί να ακουστεί από Αλβανικά φολκ κομμάτια έως Detroit techno. Προς το παρόν το soundtrack περιελάμβανε τη χαλαρωτική πλευρά του Electro wave μαζί με μπόλικο Βρεττανικό trip hop. «Δε θα βάζαμε ποτέ ένα ραδιοφωνικό σταθμό να παίζει όλη τη μέρα, γιατί αυτό είναι η φωνή κάποιου άλλου και όχι η δική μας. Ταυτόχρονα σου περνάνε και τις διαφημίσεις του. Εκεί που πίνεις καφέ ακούς και για διάφορα απορρυπαντικά. Εδώ είναι διαφορετικά, όλα έχουν να κάνουν με μια κατάσταση ομορφιά. Με μια ομορφιά που αλλάζει ανάλογα με το πως αισθανόμαστε κάθε στιγμή.

Ένας φίλος του Δημήτρη έρχεται και κάθεται στην παρέα μας. Μας συστήνετε και πιάνουμε τη κουβέντα. Ξαφνικά είναι σα να τον γνωρίζουμε εδώ και πολύ καιρό. Μας χαμογελά και του χαμογελάμε χωρίς αυτό να έχει καμία σχέση με τις συνηθισμένες καφετέριες και τις αποξενωμένες παρέες. Εδώ όλοι γίνονται μια παρέα. Αναβιώνει η ιδέα του παλιού καφενείου της γειτονιάς, όπου κάποιος που έχει χάσει τους φίλους του από καιρό, θα έρθει εδώ και θα ξαναβρεί γνωστά πρόσωπα. Το καφέ λειτουργεί μάλλον ως πολιτιστικό πολύκεντρο παρά ως ένα μέρος για να «ξοδέψεις την ώρα σου». Αν έχεις κάποια πρόταση ή κάποια ιδέα για να «κοινοποιήσεις» εδώ είναι ο κατάλληλος χώρος για να το κάνεις. Υπάρχει ζωντανή η επικοινωνιακή βάση που έχει χαθεί στη σύγχρονη, χωρίς ταυτότητα, καφετέρια. Ο κάθε ένας που έρχεται εδώ βάζει από ένα λιθαράκι για να αλλάξει τη λειτουργικότητα του café κι αυτό είναι η μαγεία σου. Είναι σαν ένας ζωντανός οργανισμός που αλλάζει μορφή συνέχεια.

Το περιβάλλον έχει ανατολίτικες πινελιές σε ήρεμους χρωματισμούς. Σερβίρονται διάφορα είδη τσαγιού και καφέ (δε χρειάζεται να πίνουμε μόνο φραπέ) αλλά και φυσικοί χυμοί ικανοί να δώσουν την φρεσκάδα που χρειάζεσαι. Και αυτό που εκφράζει περισσότερο το Backstreet café, όπως μας λέει ο Δημήτρης, το διάβασε σ' ένα βιβλίο του Αλχημιστή «Όταν θέλεις κάτι πολύ, όλο το σύμπαν κάνει το παν για να το πετύχεις».

Το Backstreet café είναι ανοιχτό από Δευτέρα έως Σάββατο από τις 11:00 - 02:00 π.μ. και τις Κυριακές

Backstreet cafe

Backstreet cafe

Κείμενο : Εμιλυ Μπουρατίνος

STAR VIRUS

Μαzi με το ξεφρενο group των Megatrinoλεων που ηρθε να μας αναστατωσει οριστικα τον Απρίλιο, κατέφτασε και ο μικρος μαγος των αστεριών Pete. Για όσους που για κάποιο σοβαρο λογο δεν ηρθαν στο party του περιοδικου, ο Pete ηταν υπευθυνος της εντυπωσιακής διακοσμησης της Λ. Από την ωρα που εφτασε, αργά το απόγευμα, μέχρι την μαγική ωρα του μεσονυχτίου, κατάφερε να μεταμορφώσει ολότελα την danceteria του Camelo-O γνωστός ψυχεδελικός ναός μετατραπηκε σε μια διαστρική παιδική χαρά· όπου το ταβάνι και οι τοιχοι ανεπιφύλακτα δώσανε χωρο στα αεράτα special guest... τα αστέρια και το λεμόνι έκπληξη.

Νομιζω ότι τα αστέρια του Pete, μας κούφαναν όλους. Γιατί δεν υπήρχε πρόσωπο που μπαίνοντας στην danceteria δεν κόλλαγε εστω για λιγο με την επιβλητική λαμπερή τους παρουσία.

Όσο φοβερα ήταν τα αστέρια, άλλο τόσο είναι και ο δημιουργός τους. Πάντα χαμογελαστός με αστραφτερά τριπαριστα ματια δεν θα μπορουσα να τον φανταστώ ποτέ να κάνει τίποτα άλλο εκτός από το να μας σαγηνεύει με τα μαγικά αστρικά του τοπια.

Η ιστορία του Pete και οι γενικότερες βλέψεις του γύρω από την ζωή είναι μοναδικές. Αλλά εξίσου χαριτωμένος είναι ο τροπος με τον οποίο ο ίδιος τα περιγράφει. Ετσι αποφάσισα να σας τα μεταφέρω όσο το δυνατόν πιο πιστά στα δικά του λογια.

Όπως όλοι στο ξεκίνημα της ζωής κάνουμε το λάθος να ακούμε τους γονείς μας, έτσι και ο Pete παρασύρθηκε από τον πατερα του. Πρωτα πηγε σε στρατιωτική σχολή και μετά κατατάχτηκε στον Αγγλικό στρατό. Για καλή του τύχη όμως τον διώξανε για το σοβαρο έγκλημα το γαρον!!

Η επομενη κίνηση του αρεξατου νεαρού ήταν να κατεβεί στο Λονδίνο. Εκεί η ζωή του έκανε στροφή 180 μοιρών. Από στρατιωτικος εγινε punk που ζούσε για το skateboard. Σύντομα όμως ανακάλυψε τον έρωτα της ζωής του —τα Φεστιβάλ. «Τα Φεστιβάλ στην Αγγλία» μου εξηγεί ο Pete «είναι καταπληκτικά. Σ' αυτά μπορείς να γνωρίσεις διάφορα παράξενα και ωραία ατομα, την μουσική και την τέχνη τους.»

Αυτος ο ερωτας επαιξε πρωταρχικό ρόλο στην εξέλιξη και πορεία του.

«Είμαι τυχερός» λέει ο Pete «γιατί ποτέ δεν έβαζα όρια στον εαυτό μου. Επειδή πιστεύω ότι μπορώ να κάνω τα πάντα, το βρήκα εύκολο να κάνω πράγματα για τα οποία είχα μικρή ή και καμία γνώση». Τα πρώτα καλλιτεχνικά του επιτεύγματα ήταν γλυπτά από papier mache, ξύλο και πέτρα. Μετά δοκίμασε (μεταξοτυπίες) screen printing, να φτιάχνει ρούχα και τελικά τα φουσκωτά γλυπτά.

«Πριν από 2 χρόνια περίπου φαντάστηκα ένα αστέρι.Ήταν τόσο όμορφο που αποφάσισα να το φτιάξω. Το αποτέλεσμα ήταν καταπληκτικό». Η πρώτη επιχειρηματική του κίνηση ήταν να το πάει σε ένα από τα μεγαλύτερα club του Λονδίνου, το club uk-the Final Frontier. Φυσικά του το άρπαξαν και στις επόμενες τρεις εβδομάδες έκλεισε παραγγελίες για τα μεγαλύτερα club στο Λονδίνο Μάντσεστερ και αλλού. Τώρα η επιχείρησή του έχει γίνει διεθνής. Έχει παραρτήματα στο Λονδίνο, Μάντσεστερ, στην Δυτική Αγγλία, στο Σάντα Κρουζ των ΗΠΑ, στην Νότια Αφρική, στο Βέλγιο και τώρα στην Ελλάδα!

«Το μέλλον με συναρπάζει. Είμαι σχεδιαστής (designer) και οι σχεδιαστές δημιουργούν το μέλλον!»

Ο Pete έχει άπειρες τρελές ιδέες που προγραμματίζει να εκπληρώσει στο άμεσο μέλλον. Στον χώρο των αιωρούμενων αντικειμένων θέλει να κατασκευάσει φουσκωτά έπιπλα/chill out space, Ανεμόπλοια — έναν χώρο για ζογκλέρ που θα αιωρείται». Θέλω να φτιάξω ένα χώρο για clubing που θα μοιάζει με διαστημόπλοιο που έχει προσγειωθεί σε χωράφι. Θέλω επίσης ένα χώρο κατάλληλο για να παίζουν και να δημιουργούν τα παιδιά.

«Μου αρέσει να παίζω με τις αισθήσεις των ανθρώπων, είναι λιγάκι σαν να τους κάνεις πλάκα. Παρακολουθώ τα πρόσωπα που ακουμπάνε ένα από τα γλυπτά μου. Νομίζουν ότι θα είναι σκληρό αλλά αυτό είναι μαλακό και επειδή έχει δομή επανέρχεται στο αρχικό του σχήμα. Διασκεδάζω με τα ξαφνιασμένα, μπερδεμένα και γελαστά πρόσωπα.

Ο Pete έχει ενδιαφέροντα σε όλους τους τομείς ενδιαφέροντος. Του αρέσουν οι επιστήμες, τα μαθηματικά και οι γλώσσες. Είναι άνθρωπος κοσμικός. Νομίζω ότι η Αρχαία Ελλάδα ήταν μοναδικό μέρος και εποχή. Ο Πλάτωνας είναι ένας από τους ήρωές μου. Οι άλλοι ήταν ο Timothy Leery (για τον οποίο έχει τόσο σεβασμό που θα πάει στο μνημόσυνό στην Αμερική) ο Buckminster Fuller (εφευρέτης inventor, σχεδιαστής, μηχανικός και δημιουργός του Γαιωδέσικου θόλου και ο Μέγα Αλέξανδρος.

Η εταιρία μου ονομάζεται «STARVIRUS» (ιός των αστεριών) κατά κάποιο τρόπο διάλεξε το δικό του όνομα. Αλλά το όνομα του πάει γιατί τα αστέρια απλώνουν σαν τους ιούς.»

«Καμιά φορά φαντάζομαι ότι τα αστέρια είναι μαγικά και διαλέξανε εμένα να τα φτιάξω και να τα πάω όπου θέλουν εκείνα.»

«Η συμβουλή μου σε όσους φιλοδοξούν να γίνουν καλλιτέχνες είναι: Ανακαλύψτε το πάθος σας και ακολουθήστε το όπου θέλει να σας πάει εκείνο. Μην αφήνετε τίποτα να σας περιορίζει. Αγαπάτε τον εαυτό σας.» Pete

ORBITAL

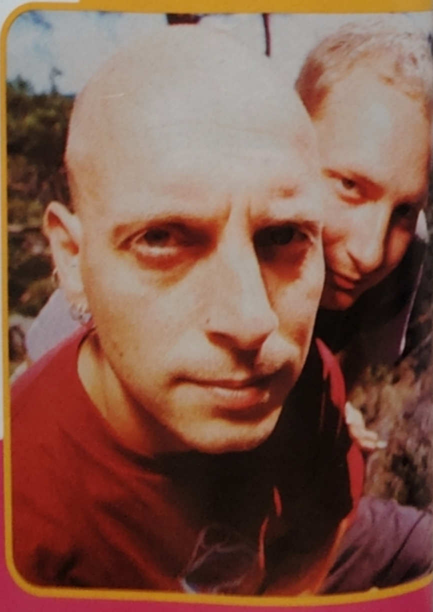
Όταν ο χρόνος γίνεται ένα LOOP...

Hartnoll & Hartnoll. Πως λέμε Johnson & Johnson. Κάτι σα βιομηχανία δηλαδή. Οι δυο Hartnoll είναι αδέρφια και ταυτόχρονα είναι τα δυο μέλη των Orbital. Οι Orbital είναι μια βιομηχανία ονείρων ή αλλιώς πως δυο φαλακροί τριαντάρηδες έχουν κάνει όλον τον κόσμο, clubbers και ravers, indie kids και κριτικούς να υποκλιθεί στο ταλέντο τους. Απολαύστε τους...

Ο Paul και ο Phil όπως και κάθε επιτυχημένο group της εποχής μας είχαν μπλεχτεί με τον κόσμο της μουσικής από πολύ πολύ παλιά. Και συγκεκριμένα απ' την εποχή του punk, όσο κι αν αυτό φαίνεται αστείο. Αν και αν κάτσει κανείς και εξετάσει την «περίεργη για rave group αισθητική τους» αυτό είναι προφανές. Λίγα groups απ' αυτό το κύκλωμα επέμεναν τόσο πολύ στη σημασία της live εμφάνισης και ακόμα λιγότερα groups επέδειξαν την πολιτική ή οικολογική συμπεριφορά που έδειξαν οι Orbital όλα αυτά τα χρόνια. Περισσότερο υπεύθυνος γι' αυτό ήταν ο Phil (ο κουρεμένος για να καταλαβαινόμαστε), ο πιο αγριεμένος απ' τους δυο που ακόμα και σήμερα έχει ένα αντι-ναζιστικό τατουάζ πάνω του. Ήταν η εποχή που το καλύτερο πράγμα που μπορούσε να τύχει σ' ένα νεαρό εκείνης της εποχής ήταν να ακούει Dead Kennedys, Clash, Crash και άλλα αγριεμένα συγκροτήματα εκείνης της εποχής.

Το επόμενο προφανές βήμα ήταν να μπλεχτούν με την industrial-ηλεκτρονική σκηνή που άνθιζε στις αρχές του '80 στο Λονδίνο. Ευτυχώς για μας δηλαδή. Οι Orbital άρχισαν να ασχολούνται κι αυτοί με το νέο αυτό ηλεκτρονικό ήχο στην αρχή κατά τύχη μας και δεν υπήρχε τίποτε καλύτερο να κάνουν. Groups όπως οι Kabaret Voltaire, οι Mantronix και οι Human League με τον ιδιότυπο ήχο τους τους έκαναν μεγάλη εντύπωση. Ο καιρός είχε ωριμάσει και γι' αυτούς αλλά ο καταλύτης ήταν τα warehouse party την εποχή του acid house. Τότε ήταν που η χορευτική μουσική είχε για τα καλά επίδραση πάνω τους και όλη αυτή η ενέργεια που αποκόμιζαν απ' την «φρενίτιδα του Σαββατοκύριακου» έπρεπε να διοχετευθεί κάπου. Ο Paul Hartnoll κάνοντας την αρχή κυκλοφόρησε κομμάτια του απ' το 1988 ως D.S. Building Contractors στην FFrr χωρίς να κάνει ιδιαίτερη επι-

LOOP.

τυχία. Όλα αυτά έγιναν χωρίς κάποιο συγκεκριμένο πλάνο και δεν είναι γνωστό γιατί οι πρώτες τους ηχογραφήσεις δεν έγιναν από κανού. Πάντως οι Orbital συνέχιζαν να πειραματίζονται με το acid house καθώς και τον ευρωπαϊκό techno ήχο και το «Chime» η πρώτη τους μεγάλη επιτυχία δεν άργησε να έρθει.

Το «Chime» το κυκλοφόρησαν για πρώτη φορά το 1989 στην εταιρεία ενός φίλου τους. Είχαν μαζέψει 500 pounds και κατάφεραν να τυπώσουν 1000 αντίτυπα. Στη συνέχεια οι προσφορές άρχισαν να φτάνουν από παντού. Βλέπετε το «Chime» είχε γίνει αυτόματα μεγάλη επιτυχία στα clubs. Και πως όχι άλλωστε όταν αντιπροσώπευε τον post-acid ήχο που όλοι έψαχναν στη Βρεττανία εκείνη την εποχή. Με τα μελωδικά synth του το «Chime» ήταν ένα κάλεσμα για χορό, ένας ευφορικός ύμνος που χαρακτήριζε την ατμόσφαιρα στα πάρτυ εκείνη την εποχή. Οι Paul και Phil ήθελαν να μείνουν στην indie εταιρεία του φίλου τους αλλά αυτός πούλησε τα δικαιώματα του track στη London/FFrr. Και αυτοί δεν είχαν καν υπογράψει εκεί. Φυσικά λοιπόν ήταν να υπογράψουν αμέσως για να εκμεταλλευτούν οι ίδιοι την επιτυχία που είχαν κάνει. Τον Απρίλιο του 1990 το «Chime» μπαίνει στο No 17 των Αγγλικών Charts. Γεγονός ανήκουστο για ένα group που δεν κόλλαγε εύκολα σε pop φόρμες.

Ακολουθούν τα singles «Satan» και «The Omen» τα οποία παίζονται απ' άκρη σ' άκρη της Βρεττανίας. Η λογική συνέχεια ήταν το πρώτο τους album. Άτιτλο καθώς ήταν στόχευε περισσότερα στο underground κοινό. Πόσο λάθος είχαν κάνει. Το επονομαζόμενο «πράσινο album» (ονομαζόμενο έτσι για να ξεχωρίσει κανείς απ' το επίσης άτιτλο «καφέ» album) κατάφερε να εντυπωσιάσει τόσο το κοινό όσο και τους κριτικούς (πράγμα που συμβαίνει δύσκολα) εκτοξεύοντας τις μετοχές των Orbital στα ύψη. Κομμάτια όπως το «Belfast», «Midnight», «Steel Cube Idolatry» και «Speed Freak» ηχούν μαγευτικά ακόμα σε' αυτά μας. Η πλήρης καταξίωση των Orbital έρχεται όταν αρχίζουν να παίζουν live. Κι όταν λέμε live το εννοούμε. Ξεχάστε τα DATS και τα preset shows. Όντας συνηθισμένοι στα rave groups εκείνης της εποχής που συνήθως διέκοπταν τη ροή ενός club για να κάνουν ένα 10λεπτο P.A., η ιδέα που είχαν οι Orbital για ένα show ήταν αν όχι πολύ μπροστά για τα δεδομένα της εποχής, τουλάχιστον εγωϊστική. «Δε θέλουμε να παίξουμε 2 μόνο τραγούδια» δήλωναν «Θέλουμε να παίξουμε live. Σ' ένα κανονικό συναυλιακό χώρο». Αλλά ήθελαν κι αυτοί να εκφράσουν με τη σειρά τους, την ενέργεια που εκλύεται σε μια συναυλία όταν ένα rock group (συνήθως!) επικοινωνεί άμεσα με το κοινό του (τακτική που έχουν υιοθετήσει και οι Prodigy από πολύ παλιά). Εξάλλου το να παίξεις ζωντανά, να αντέξεις το test της σκηνής και να αντιμετωπίσεις τα αχόρταγα μάτια των θεατών είναι αυτό που θα σε καταξιώσει.

Το 1993 οι Paul και Phil χτυπούν αλύπητα με το δεύτερο («το καφέ») album τους. Ξανά χωρίς τίτλο, αλλά πολύ πιο ώριμο, κατασταλαγμένο και πειραματικό. Η ίδια συνταγή είχε το ίδιο αποτέλεσμα. Ξανά δυο τεράστιες επιτυχίες, τα «Lush» και «Halcyon». Το «Lush» έχει παιχτεί τόσες φορές που ακούγεται τόσο φρέσκο λες και έχει κυκλοφορήσει μόλις χτες. Το μελαγχολικό «Halcyon» είναι αυτό που χρησιμοποιεί ανεστραμμένο το πασίγνωστο loop απ' το «It's a fine day» των Opus 3. Το κομμάτι γράφτηκε απ' τον Phil με αφορμή το ομώνυμο αντικαταθλιπτικό που έπαιρνε η μητέρα τους. Ένα κομμάτι γεμάτο οργή στρεφόμενο εναντίον της βιομηχανίας των φαρμάκων και των αποτελεσμάτων που έχουν τελικά αυτά πάνω στον άνθρωπο. Αλλά το κάθε album δεν είχε μόνο αυτό. Το «Planet of the Shapes» είναι ένα techno όραμα, με τους Orbital να είναι αρχιτέκτονες ενός ηχοδομήματος, ενώ το «Impact» ίσως δήλωνε την ανησυχία τους για την τροπή που παίρνει η μόλυνση του πλανήτη σήμερα. Η τουρνέ που ακολούθησε ήταν ένας θρίαμβος. Οι Orbital κατέκτησαν και το πιο δύσκολο κοινό, ακόμα κι αυτό της Αμερικής όπου είναι απ' τα πιο γνωστά Ευρωπαϊκά ονόματα, χωρίς να θυσιάσουν τίποτα απ' τον ήχο τους. Χωρίς να συμβιβαστούν καθόλου. Οι Orbital δήλωσαν ότι «playing live can save the rave» και αυτό αποδείχτηκε προφητικό. Δείτε σήμερα πως κάθε group που σέβεται τον εαυτό του προσπαθεί να καθιερωθεί συναυλιακά και θα δείτε πόσο δίκιο είχαν οι Orbital.

Το οποίο αποδείχτηκε περίτρανα πέρισυ το καλοκαίρι, όταν οι Orbital όντας πρώτα ονόματα στα Tribal Gethering και Glenstonbury κυριολεκτικά άφησαν άναυδο όλον τον κόσμο αναγκάζοντας να τους δώσει τον τίτλο του «συγκροτήματος με την καλύτερη ζωντανή εμφάνιση στον κόσμο». Ακόμα θυμόμαστε την φιγούρα του Phil κρυμμένη πίσω από εκείνα τα technoγυαλιά με τους φακούς να λαμπυρίζουν μες στο σκοτάδι, να γνέφει χαμογελαστά στον Paul. Το επόμενο κομμάτι ήδη αρχίζει και 20.000 κόσμος παραληρεί.

Φυσικά πέρισυ είχε προηγηθεί το τρίτο concept album τους το γνωστό (επιτέλους με τίτλο) «Snivilization». Είχε προηγηθεί ως πρώτο single το «Are we here» το πείραμα των Orbital με το κραταιό πια Jungle. Το «Snivilization» ήταν ένα σκοτεινό, άγριο album με το οποίο εξέφραζαν την οργή τους για κάθε τι στραβό που συνέβαινε στη Βρεττανία. Οι Orbital ως πολιτικοί? Όχι αλλά η μουσική των Orbital με πολιτική χροιά. «Το Snivilization είχε πολλά μηνύματα, κινείτο σ' αυτόν τον άξονα. Απ'την αρχή σκεφθήκαμε ότι πρέπει να σαμπλάρουμε πραγματικά, εκνευριστικά γεγονότα τα οποία ακούγαμε κάθε μέρα στο ραδιόφωνο. Αργά το βράδυ ακούγαμε διαφημίσεις για πλαστική χειρουργική. Τι σημαίνουν αυτές, αν το σκεφθεί καλά; Ο κόσμος θέλει να αλλάξει το πρόσωπό του. Είναι σαν ένα κομμάτι απ' το μέλλον, αλλά το μέλλον είναι ήδη εδώ.

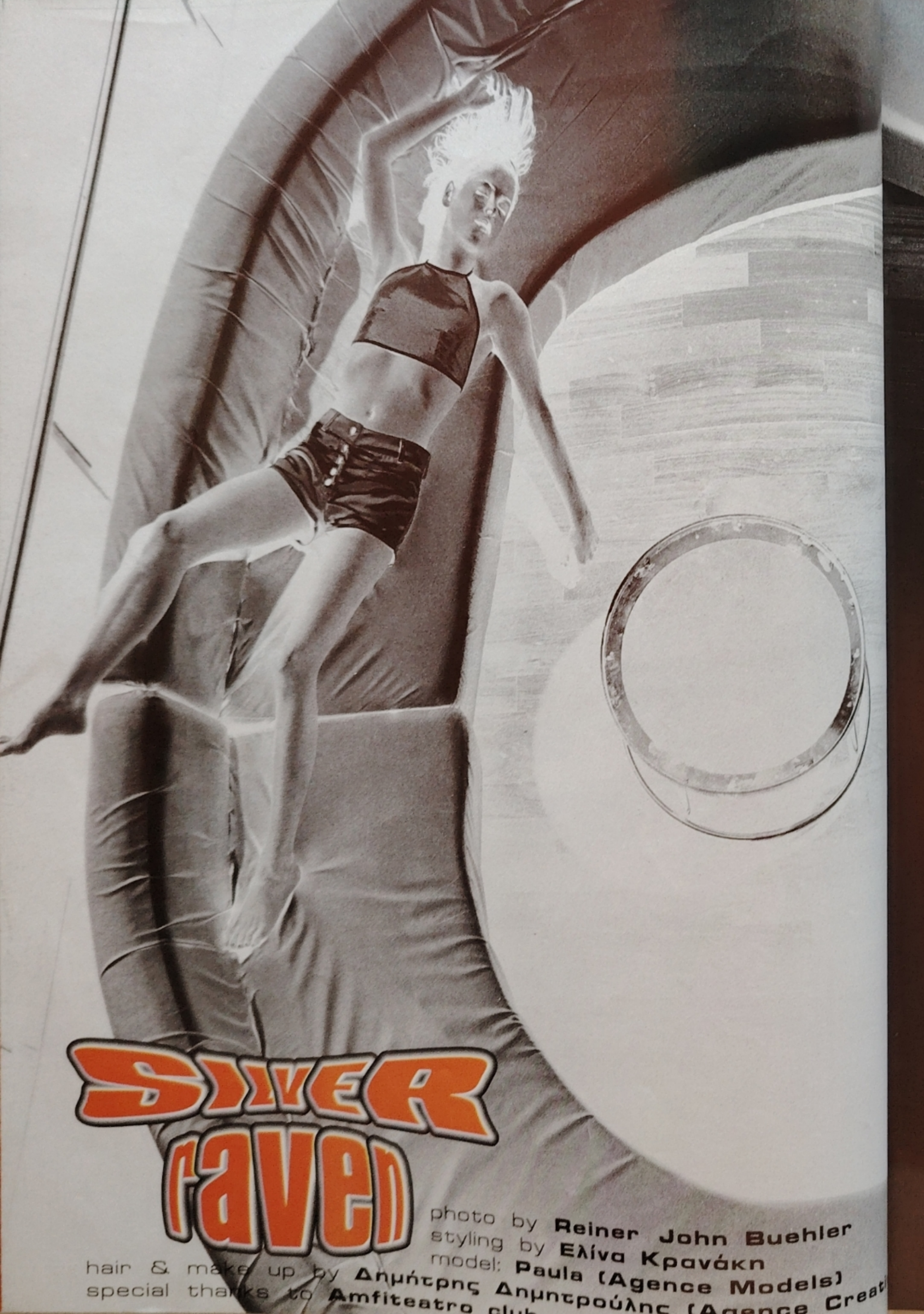
Όταν ο χρόνος γίνεται ένα LOOP...

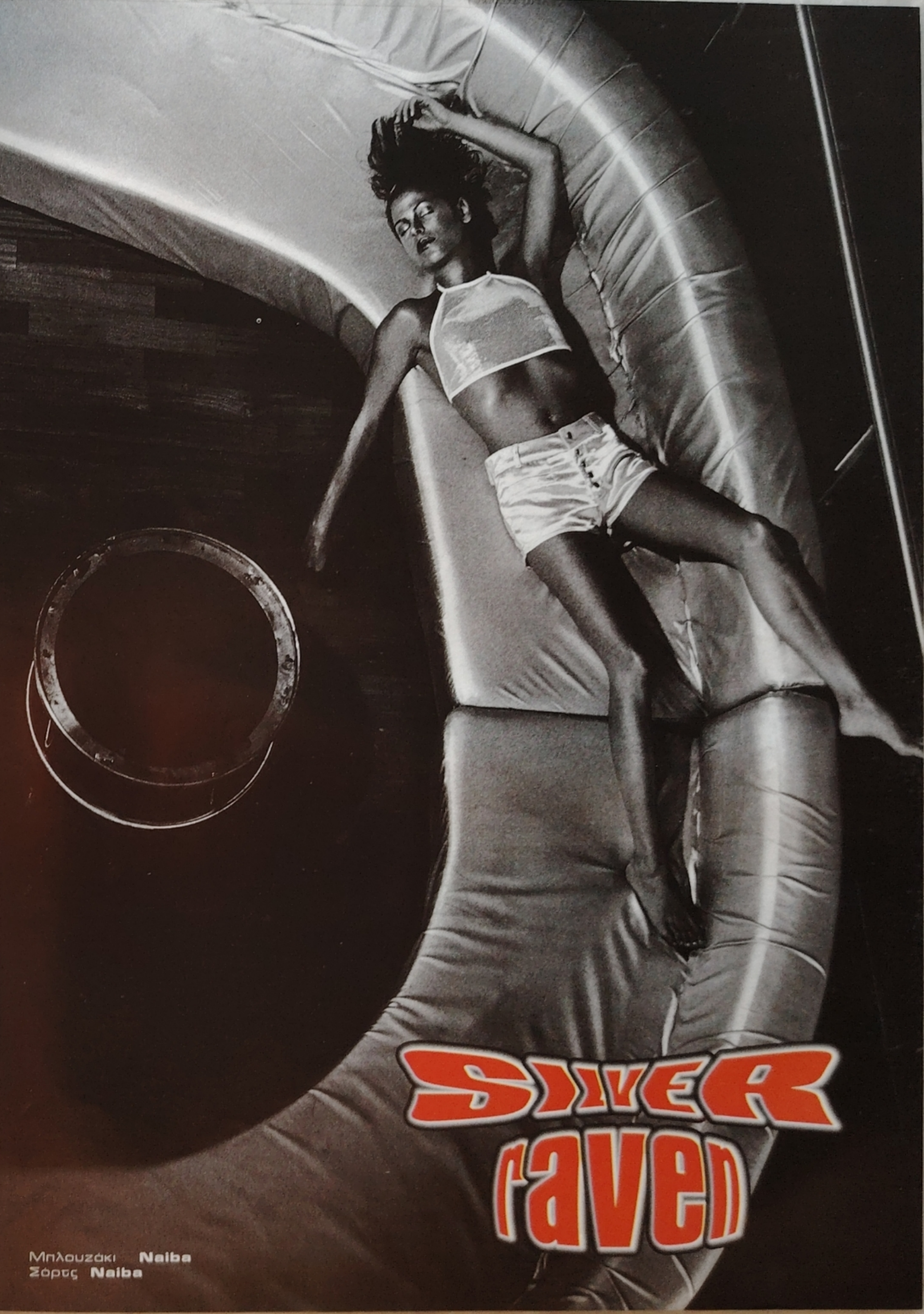
ORBITAL

SILVER raven

photo by **Reiner John Buehler**
styling by **Ελίνα Κρανάκη**
model: **Paula (Agence Models)**
hair & make up by **Δημήτρης Δημητρούλης (Agence Creat**
special thanks to **Amfiteatro club**

SILVER raven

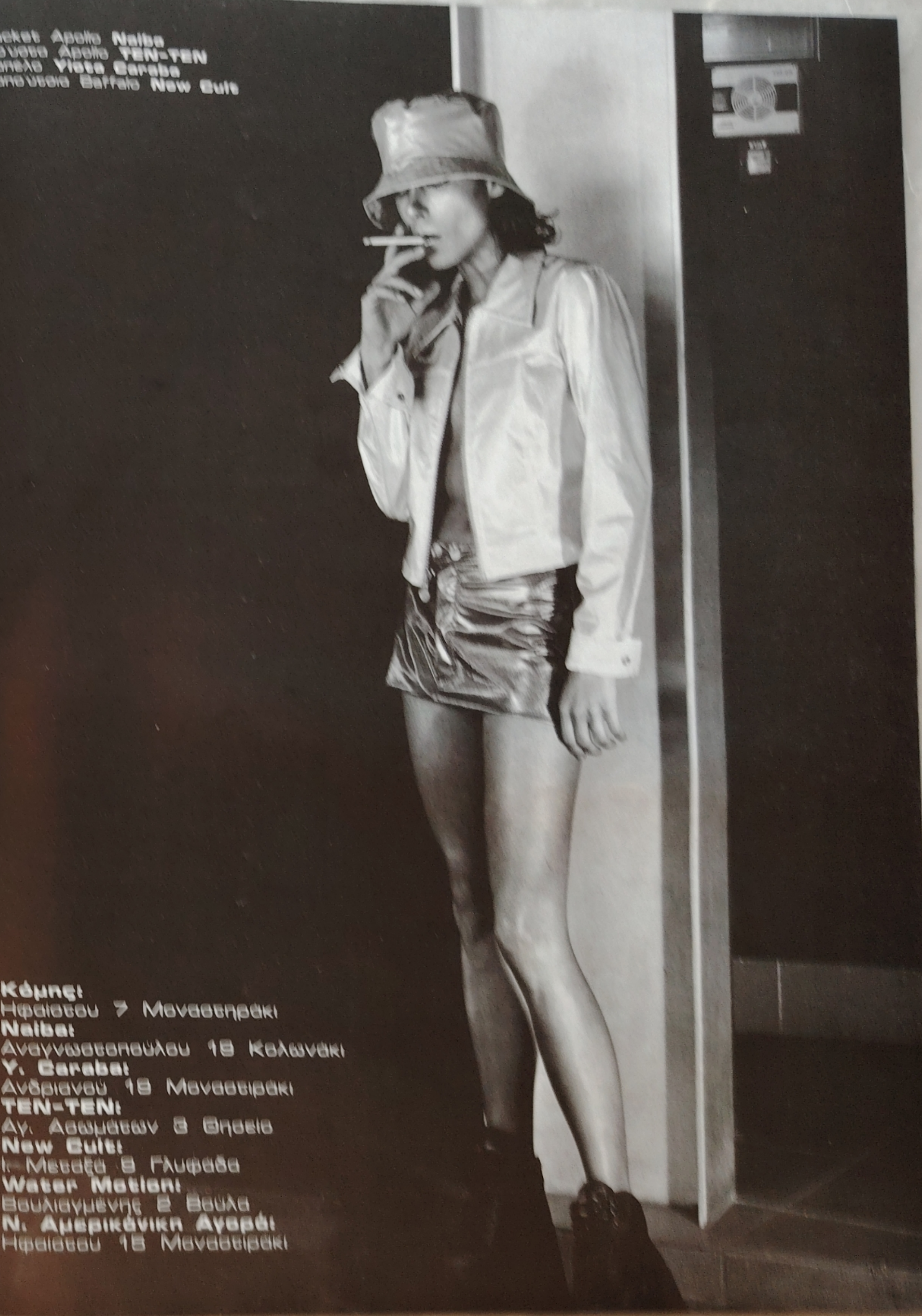
Μπλουζάκι **Naiba**
Σόρτς **Naiba**

TEN-TEN
Water Motion

Φόρεμα Apollo

cket Apollo **Naiba**
ύτσα Apollo **TEN-TEN**
απέλο **Yiota Caraba**
απούτσια Baffalo **New Cult**

Κόμης:
Ηφαίστου 7 Μοναστηράκι
Naiba:
Αναγνωστοπούλου 19 Κολωνάκι
Y. Caraba:
Ανδριανού 19 Μοναστηράκι
TEN-TEN:
Αγ. Ασωμάτων 8 Θησείο
New Cult:
I. Μεταξά 8 Γλυφάδα
Water Motion:
Βουλιαγμένης 2 Βούλα
N. Αμερικάνικη Αγορά:
Ηφαίστου 16 Μοναστηράκι

Jeff Mills

"Ο ΤΙΜΩΡΟΣ"

Κείμενο: Ανδρέας Ταρνάρης

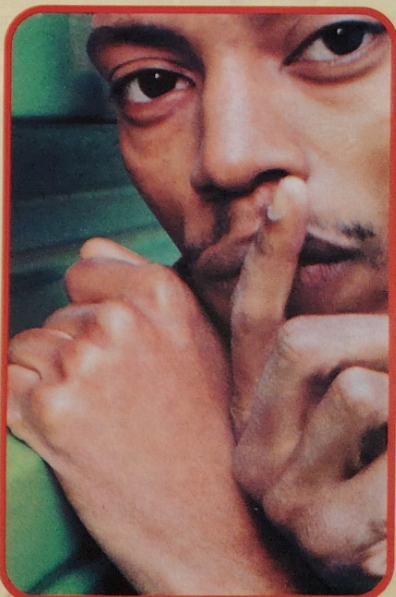
«...Αφιερώνω τις παραγωγές μου σ' αυτούς που αντιλαμβάνονται, ότι δεν είναι ποτέ ασφαλές να κοιτάς το μέλλον με τα μάτια σου γεμάτα φόβο. Το μέλλον είναι όπως εμείς το θέλουμε και είναι ΜΕΛΛΟΝ = ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ».

Σοφά λόγια από ένα άνθρωπο που δε φοβήθηκε να κοιτάξει
το μέλλον κατάματα και να του κλείσει το μάτι με νόημα. Είναι
καχεκτικός μαύρος απ' το Detroit, που όπως όλοι αυτοί που
ξεκίνησαν την techno μουσική σ' αυτό το βιομηχανικό κατακάθι
της Αμερικής, ντύνει τη μουσική του με μια στάση ζωής. Ίσως
αυτό είναι που κάνει τις παραγωγές του Detroit να ξεχωρί-
ζουν σαν τη μύγα μες το γάλα. Ότι δηλαδή είναι ηλεκτρονι-
κή μουσική φτιαγμένη από ανθρώπους, για ανθρώπους κι όχι
για υπολογιστές, με ψυχή και πάθος και ότι άλλο χαρακτηρί-
ζει ένα δημιουργό. Και στην περίπτωση του Jeff Mills όσο
κι αν η μουσική του ακούγεται σαν ένας ηχητικός αλγόριθ-
μος στην καλύτερη περίπτωση, ξέρεις ότι μόνο απ' αυτόν
θα μπορούσε να είχε φτιαχτεί.

Στα μέσα της δεκαετίας του '80 ο Jeff Mills ξεκινούσε ως
ένας hip hop DJ σ' έναν απ' τους αμέτρητους ραδιοφωνι-
κούς σταθμούς του Detroit. Εκεί έμαθε και τελειοποίησε την
πεντακάθαρη τεχνική του στο μιξάρισμα. Η αυστηρή έλλειψη
χρόνου απ' τη μια και η επιθυμία του να παίξει ένα μέγιστο
αριθμό διαφορετικών δίσκων απ' την άλλη, τον οδήγησαν σ'
αυτές τις ταχύτατες μίξεις, στα backspins και scratching (πράγ-
μα λίγο αδιανόητο για ένα techno DJ σήμερα) τα οποία και
σήμερα ακόμα χαρακτηρίζουν τη τεχνική του Mills στα πλατώ.
«Συγχρόνιζε δυο tracks και δημιουργούσε έτσι ένα καινούργιο
άγνωστο κομμάτι μουσικής» λένε οι Drexcyia για τον Mills.
«Αυτό είναι το DJing. Όλα τα άλλα είναι απλά παίξιμο δίσκων».
Όταν στα τέλη της δεκαετίας του '80 το hip hop εγκατέλει-
πε όλο και περισσότερο τους κλασσικούς drum ήχους του TR
808 και 909 και πήγαινε προς τα σαμπλαρισμένα drums και
μπάσσα, ο Jeff Mills έχασε τα ενδιαφέρον του για το hip
hop και εστιάστηκε στα καινούργια ρυθμικά trash που έβγαι-
ναν εκείνη την εποχή απ' το Chicago. Άρχισε να ηχογραφεί
μουσική αρχικά μόνος. Το πρώτο του
κομμάτι το «Enjoy
this trip» ως Final
Cut ήταν ένα
acid house κομμά-
τι στο στυλ της
εποχής. Κάτι όμως
έλειπε. Η συνταγή
έδεσε όταν μα-
ζί με τους
φίλους του
Robert
Hood και
«Mad»
Mike Banks
(ο Mike

θρυλικήεταιρία Underground
Resistance. Ο κόσμος δε θα
έμενε ποτέ ο ίδιος από τότε.
Οι δυο πρώτες κυκλοφορίες της
ήταν garage house επιτυχίες (να
συνέβη κι αυτό!) και συγκεκριμένα
τα «Your time is up» και «Living
for the night» απ' τους U.R. και
τη Yolanda. Το τρίτο νούμερο
όμως της U.R. ήταν ένα κομμάτι
που έκανε τον καθένα μας να
ανατριχιάσει... Το «The final
frontier» (UR 003) με τα απόκο-
σμα strings ήταν η αποθέωση
της ηλεκτρονικής μουσικής εκείνη
την εποχή. Φανταστείτε τον
Henry Manchini να είναι μαέστρος
σε μια ορχήστρα από 303 και
ίσως πλησιάσετε την εικόνα. Το
«The Final frontier» είναι ένα απ'
τα καταλυτικά κομμάτια μουσικής
που έχουν γραφτεί ποτέ και έχει
αλλάξει τη ζωή χιλιάδων ανθρώ-
πων για πάντα. Ακόμα βρίσκεται
στα κουτιά πολλών DJ's όπως των
Laurent Garnier ή Sven Väth.
Ο καταρράκτης είχε ανοίξει και
κανείς πια δεν μπορούσε να 'στα-
ματήσει τους Underground
Resistance. Οι επόμενες κυκλο-
φορίες στα δύσκολα χρόνια του
1991 και '92 ήταν ότι καλύτερο
μπορούσε να συμβεί εκείνη την
στιγμή στο techno. Ας μη ξε-
χνάμε ότι τα '91-'92 είναι τα
μαύρα χρόνια για την techno,
με τους Juan Atkin και
Derrick Man να έχουν απο-
συρθεί απογοητευμένοι απ' την
τροπή που είχαν πάρει τα
πράγματα μουσικά, τους Κε-
ντροευρωπαίους να συναγωνί-
ζονται ποιος θα ξεπεράσει
τον άλλο στα BPM's (για να
φτάσουν τελικά στο αποτρό-
παιο gabba!) και τους
Άγγλους να έχουν χαθεί
στη δίνη της «Hardcore,
you know the score» φι-
λοσοφία τους και να τρέ-
χουν απ' το ένα rare στο
άλλο. Techno, τι είναι αυτό;
«Το Techno είναι νεκρό» δήλω-
νε ο Pragha Khau εκείνα τα
χρόνια. Φυσικά μην κάνετε τον

πο να αναζητήσετε τον Pragha Khau σ μερα. Βρίσκεται εκεί που του αξίζει, στην ανυπαρξία.
Ο Mills λέει για την εποχή που βρισκόταν στη U.R. «Καθάριζα τουαλέττες για να ζήσω. Όταν ήμουν στη U.R. καθάριζα τουαλέττες. Μπορείς να το πιστέψεις αυτό; Πριν αρχίσουμε να πουλάμε αρκετούς δίσκους έκανα πολλές ακατοδουλειές για να επιβιώσω. Πούλαγα ηλεκτρικές σκούπες από πόρτα σε πόρτα για να επιβιώσω». Η αυξανόμενη δημοτικότητα όμως των επόμενων κυκλοφοριών τους άλλαξαν τα πράγματα προς το καλύτερο. Το ανέκδοτο που υπάρχει ακόμα, είναι ότι όταν δημοσιογράφοι απ' την Ευρώπη πήγαν στο Detroit για να βρουν τα γραφεία της U.R., περίμεναν να βρουν κάτι χλιδάτο αντίστοιχο μ' αυτό της R&S ή της Rising High. Αντίθετα βρήκαν 2 μικρά σκοτεινά δωμάτια στο φτωχό κέντρο του Detroit στοιβαγμένα με synths και όλες τις κυκλοφορίες της U.R.!
Επόμενες κυκλοφορίες... Προσέξτε τίτλους! «Wareform», «Nation 2 Nation», «Eyroscopic», «Eliminator», «Riot», «Fuel for the five», «Sonic Destroyer», «The Punisher», «The Fury». Όλα αυτά δηλώνουν αν μη τι άλλο, μια αναρχική διάθεση. Το synthesizer ως όπλο. Ο δίσκος ως μεταφορέας ιού. Κυρίως το εχθρικό προς τα ήθη της pop κοινωνίας concept, το οποίο έφερνε συνέχεια καινούργια ψευδώνυμο και παράξενες μίνι ιστορίες για τα labels και τους μασκοφόρους που έπαιξαν live. Όλα αυτά υπογράμμιζαν τον ανατρεπτικό τρόπο με τον οποίο πλησίαζαν τη μουσική βιομηχανία. Πολιτικός ήχος. Αντίδραση στο άρρωστο σύστημα. Η φιλοσοφία ήταν πολύ απλή για να είναι αληθινή. Στο «The Punisher» έλεγαν: «Μουσική γι' αυτούς που γνωρίζουν αλλά για όσους από σας δεν γνωρίζουν... αυτή είναι η τιμωρία σας! (το τι ακολουθεί στο συγκεκριμένο δίσκο δεν περιγράφεται στο χαρτί!) Όλα αυτά ακούγονται πολύ ειδυλλιακά για να κρατήσουν για πάντα. Κάτι συνέβη στο στρατόπεδο των Underground Resistance στα τέλη του '92 και ο Jeff Mills μαζί με τον Rob Hood άφησαν τον Mad Mike για πάντα. Ίσως ήταν οι προσφορές προς τον Jeff Mills για να παίξει σε clubs όπως το Palladium και το Limelight της Νέας Υόρκης. Η πρόκληση ήταν μεγάλη. Άλλοι λένε ότι ο Mills βαρέθηκε όλη αυτή την antipop στρατηγική των U.R. Έτσι έφυγε για τη Νέα Υόρκη και μετά για την Ευρώπη. «Βασικά, ως DJ», εξηγεί, «είσαι υποχρεωμένος να φροντίζεις να μην πέσει το party. Οι άνθρωποι πληρώνουν για να μπουν μέσα. Πρέπει και θέλουν να χορέψουν, να πιουν, να χορέψουν και μετά να ξαναπιούν κάτι. Πρέπει να είσαι ευχαριστημένος αν μπορείς να παίξεις τους δίσκους που αρέσουν σ'εσένα.» Η ρήξη με τη U.R. ήταν οριστική. Και ο Mills έπρεπε να φτιάξει μια καινούργια εταιρία για να κυκλοφορεί τις παραγωγές του. Έτσι στα τέλη του '92 δημιουργεί τη νέα του εταιρεία Axis, όπου αρχίζει να ηχογραφεί καταλυτικά, για την ιστορία του techno, κομμάτια μαζί με τον Robert Hood.
Στη συνέχεια ο Mills εγκαθίσταται στο Βερολίνο όπου βρίσκει αδερφές ψυχές «ως προς το σκέπτεσθαι» για το τι είναι techno. Η διάσημη Tresor είναι μια απ' αυτές. Κυκλοφορεί τα «Wareform Transmission» Vol. 1 και Vol. 2 (το δεύτερο με τον Rob Hood). Ο ήχος του Jeff Mills είχε αρχίσει πια να παίρνει σάρκα και οστά. Ένας σκληρός ψυχρός σαν το παγωμένο ατσάλι, μεταλλικός ήχος, με ιδιαίτερη έμφαση στο beat όπου τις περισσότερες φορές τα τρελλά percussions έδιναν μια σχεδόν πρωτόγονη αίσθηση στα κομμάτια. Το να χορεύεις με τα κομμάτια του Mills σου έδινε μια πρωτόγνωρη αίσθηση, με αυτό των συγκερασμό του πρωτόγονου τελετουργικού χορού και τη φωνή των μηχανών που μας έρχεται απ' το μέλλον. «Αυτή η κυκλοφορία αφιερώνεται στην εκλογίκευση του οράματος, στη γνώση για το από που ήρθαμε και πως φτάσαμε ως εδώ και στην προοπτική μας, να χτίσουμε ενάντια στο πεπρωμένο».
Κομμάτια όπως «Changes of life», «Berlin», «The Hacher», «Lafe Night», «DNA», «Weapons», «Magnetic Storm», «Liquification» δεν παραπέμπουν σε χαζοχαρούμενες καταστάσεις και άμυαλους ravers. Πρόκειται για την επιβολή του έμβιου οργανισμού (του ανθρώπου) πάνω στον άψυχο (το computer). Ο Mills το ξέρει αυτό καλύτερα απ' όλους ιδιαίτερα όταν

ντυνει κάθε κομμάτι του με μια ιδιαίτερη φιλοσοφία, όταν κάθε κομμάτι του είναι η οπτική μετουσίωση μιας ιδέας. «Η μουσική μου είναι ένα δείγμα των καιρών. Τίποτε δεν μένει το ίδιο. Προσπαθώ να φτιάξω κάθε track έτσι ώστε να ακούγεται εντελώς διαφορετικό απ' το προηγούμενο. Δεν θέλω τον κόσμο να «κολλήσει» μ' έναν συγκεκριμένο ήχο». Και συνεχίζει «Χρησιμοποιώ τον ήχο για να περιγράφω θεωρίες. Κάθε κομμάτι μου περιλαμβάνει έρευνα στη βιβλιοθήκη για να βρω πληροφορίες. Βρίσκω τα σημαντικά σημεία κάθε φορά και μετά προσπαθώ να αποτυπώσω όλα αυτά στο βινύλιο. Προσπαθώ να σκεφτώ πως όλες αυτές οι γνώσεις μπορούν να περιγραφούν με τον ήχο». Μουσική με νόημα; Η δουλειά του «X-102 discovers the ring of Saturn» με το Rob Hood κινείται στα ίδια «διαστημικά» μονοπάτια. Μετά την απίστευτη εισαγωγή που μοιάζει σα να έχει βγει απ' το soundtrack της ταινίας «2001-A Space Odyssen» νοιώθεις να βυθίζεσαι όλο και πιο βαθιά στο βουβό και αχανές κενό του διαστήματος, με μόνη συνοδεία την αστρική σκόνη. Για το «X-103 The Atlantis» πήγε ακόμα βαθύτερα. «Θέλαμε να σας κάνουμε να αισθανθείτε σα να βυθίζεστε και όσο πιο βαθιά πηγαίνατε τόσο πιο σκοτεινά γινόταν. Αν έχεις μια ιδέα στο μυαλό σου, είναι πιο εύκολα για σένα γιατί ξέρεις σε ποια κατεύθυνση πρέπει να κινηθείς. Για το «Atlantis»

τι υπήρχε εκεί, τα ονόματα των ανθρώπων και τις τοποθεσίες. Όλα αυτά ήταν σκληρή δουλειά.

Θέλετε κι άλλες ιδέες που σχετίζονται με τίτλους κομματιών του Millsi. Οι τίτλοι «Mecca», «Drama», «Tephra», «Thera» σας λένε τίποτε;

Κι έπειτα είναι και η συνεργασία του με τον Moritz vou Oswald (κατά κόσμο Mauricio) όσο καιρό έμενε στο Βερολίνο. Καρπός της συνεργασίας τους ήταν η σειρά Basic Channel (1–9) απαραίτητη για όσους έχουν ακούσει έστω και μια φορά στη ζωή τους techno. Δυστυχώς δε γνωρίζω σε πόσες απ' τις 9 κυκλοφορίες έχει συνεργαστεί ο Mills μια και τα πάντα γύρω απ' αυτή την εταιρεία κρατώντας, με απόλυτη ασφάλεια μυστικά.

Σήμερα η Axis αριθμεί 12 κυκλοφορίες με περισσότερα 12" της κατεργημένα (όσοι πρόλαβαν εκεί πήραν!) και τα υπόλοιπα δυσεύρετα ανταλλάσσουν αγοραστές σε υψηλές τιμές. Παράλληλα ο Jeff Mills μόλις φέτος δημιούργησε 2 νέες εταιρείες την Purpose Maker (που μόλις κυκλοφόρησε το πρώτο της 12") και την Running. Οι φήμες που λένε ότι θα σταματήσει την Axis δεν ευσταθούν. Απλά η Purpose Maker θα χρησιμοποιείται για την κυκλοφορία παραγωγών που απευθύνονται κυρίως σε DJ's ενώ η Running θα κινείται σε πιο πειραματικά πλαίσια. Η Axis φυσικά θα συνεχίσει στα γνωστά της πλαίσια. Για να τελειώσω δεν υπάρχει τίποτε καλύτερο απ' το να αφήσω τον ίδιο τον Jeff Mills να αναπτύξει μερικές απ' τις ιδέες του. «Πολλοί πιστεύουν ότι το techno είναι πάντα δυνατό, χαζό και γρήγορο, αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια. Άλλοι πιστεύουν ότι έχει να κάνει με μέρη όπως το Detroit αλλά αφήνουμε κάθε πόλη πίσω μας. Στην πραγματικότητα αφήνουμε πολλά πράγματα πίσω μας. «Πάντα πίστευα ότι το techno έχει μια ιδέα πίσω του. Αυτό συνέβαινε πάντα απ' την αρχή, με το «Computer World» των Kraftwerk (1993) όπου κάθε κομμάτι έπαιξε με μια συγκεκριμένη ιδέα. Πρέπει να είσαι πάντα έτσι όταν ασχολείσαι με το μέλλον. Μόνο και μόνο γιατί το μέλλον είναι μια άγνωστη κατάσταση».

«Το techno είναι ότι εσύ θέλεις να είναι. Μ' αρέσει να λέω ότι είναι ότι δεν μπορείς να φανταστείς. Αν δεν μπορείς να το φανταστείς τότε αυτό είναι... Είναι ένα είδος θρησκείας, ένα είδος μυστικισμού, είναι οτιδήποτε εσύ μπορείς δημιουργήσεις» Jeff Mills... The Purpose Maker

η Γη έχει ηλικία 4.600.000.000 ετών

Αν συμπυκνώσουμε το ασύλληπτο αυτό χρονικό διάστημα σε μια κατανοητή έννοια, μπορούμε να παρομοιάσουμε τη Γη με έναν άνθρωπο ηλικίας 46 ετών.

Τίποτα δεν είναι γνωστό για τα 7 πρώτα χρόνια της ζωής αυτού του ατόμου και για τα επόμενα 35 χρόνια υπάρχουν μόνο σκόρπιες πληροφορίες. Η ζωή, όπως την ξέρουμε, εμφανίστηκε στη Γη στην ηλικία των 42 ετών.

Οι δεινόσαυροι και τα μεγάλα ερπετά εμφανίστηκαν μόλις πριν ένα χρόνο, όταν ο πλανήτης ήταν 45 ετών. Τα θηλαστικά μόλις πριν 8 μήνες. Στα μέσα της προηγούμενης εβδομάδας, οι ανθρωποειδείς πίθηκοι εξελίχθηκαν σε πιθηκοειδείς ανθρώπους, και μέσα στο Σαββατοκύριακο η τελευταία περίοδος των παγετώνων τύλιξε τη Γη.

Εμείς οι άνθρωποι, με τη σημερινή μας μορφή, υπάρχουμε εδώ και 4 ώρες μόνο. Πριν από μια ώρα ανακαλύψαμε τη γεωργία. Η βιομηχανική ανάπτυξη άρχισε μόλις πριν από ένα λεπτό. Μέσα σε αυτά τα εξήντα δευτερόλεπτα βιολογικού χρόνου, εμείς οι άνθρωποι, κάναμε τον Παράδεισο χωματερή.

Προκαλέσαμε την εξαφάνιση πολλών εκατοντάδων ειδών ζώων και λεηλατήσαμε τον πλανήτη αναζητώντας καύσιμες ύλες. Τώρα στεκόμαστε σαν υπερφυσικά μωρά, ικανοποιημένοι με αυτή την ιλιγγιώδη “πρόοδο”, στα πρόθυρα της ύστατης μαζικής εξόντωσης, της ολοκληρωτικής καταστροφής αυτής της όασης ζωής στο ηλιακό μας σύστημα.

GREENPEACE
ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ

Στείλτε μου περισσότερες πληροφορίες για την Greenpeace και τους τρόπους που μπορώ να βοηθήσω.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ..

....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ..

Τ.Κ........................ ΠΟΛΗ..........................

ΤΗΛ. Γ47

Κόψτε και ταχυδρομίστε αυτό το κουπόνι στην Greenpeace: Ζωοδόχου Πηγής 52Γ, 106 81 Αθήνα τηλ. 3840 774-5, fax. 3804 008

Cosmic Flyers EURO

Επιμέλεια : Κώστας Μαρουσόπουλος

Φτάνοντας αισίως στο 4 τεύχος του, το περιοδικό «LEMON» εγκαινιάζει μια «έκτακτη» στήλη με κύριο σκοπό της την δικιά σας ενημέρωση και πληροφόρηση, εξετάζοντας όσον το δυνατόν αντικειμενικότερα την λειτουργική βάση του κινήματος που (αδόκιμα) ονομάζεται (RAVE). Έχοντας λοιπόν κατά νου όλα τα προηγούμενα, θα προσπαθήσουμε με βασικό όπλο το καλλιτεχνικό μέσο προσέγγισης του RAVER (CLUBER) ή αν προτιμάτε FLYERS, να «χαθούμε» στον μαγικό κόσμο των parties όπως αυτά γίνονται στις χώρες που πρώτες μας έδωσαν τα «φώτα» της «γνώσης». Και επειδή ακριβώς μου είναι αδιανόητο να φανταστώ υγιή σκεπτόμενο RAVER να μη θέλει να ξέρει τι γίνεται στον υπόλοιπο κόσμο, φροντίσαμε να παρέχουμε σ' εσάς, μικρά κομψοτεχνήματα τεράστιας καλλιτεχνικής αξίας, από happenings που έγιναν ή πρόκειται να γίνουν με DJ's LINE UP ονόματα καταξιωμένα στο μουσικό στερέωμα.

Τελειώνοντας αυτόν τον mini πρόλογο, αν και θα έπρεπε, δεν θα αναφερθώ στις ομάδες που ανέλαβαν την παραγωγή των parties, μιας και στην προκειμένη περίπτωση ταιριάζει απόλυτα η φράση «Μια εικόνα ίσον χίλιες λέξεις».

HAVE A NICE TRIP!

Υ.Γ. Θέλω να ευχαριστήσω θερμά τους φίλους και συνεργάτες μου ΤΑΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟ, OLAF BEZEMER και ΝΤΕΪΒΙΝΤ «ΕΤΝΑ» ΜΠΕΝΦΟΡΑΔΟ για τις πολύ χρήσιμες πραγματικά, πληροφορίες τους μιας και χωρίς αυτές το συγκεκριμένο άρθρο δεν θα μπορούσε να υπάρξει.

TECHNO WORLD PRESENTS - EUROBEAT 2000

Πάρτυ που μας καλοσωρίζει στον μελλοντικό ήχο της μουσικής TECHNO του 20ού αιώνα έχοντας «σύμμαχο» του DAMON WILDE (προσκυνώ), FRANKIE D και άλλοι πολλοί από ένα «απλό» αλλά ουσιαστικό FLYER.

H.G-QUEENSDAY

Για τους Ολλανδούς η μέρα της βασίλισσας είναι ένα πολύ σπουδαίο γεγονός, γι' αυτό και προετοιμάζονται πάντα κατάλληλα με σπουδαία happenings. Πάρτυ που οργάνωσαν οι «ELECTRIC CIRCUS» και οι «EVLO-LOVE» ομάδες πολύ ισχυρές στην Ολλανδία. Τώρα όσον αφορά τους καλεσμένους, το όνομα του BILLY NASTY (ιδρυτής της ZOOM REC. σημ. τον περιμένουμε καλεσμένο του ROMYLOY) αλλά και του εκπληκτικού Dj-producer από το MANCHESTER JUST το FLYER είναι τόσο καλά φτιαγμένο και προσεγμένο ώστε να πληροφορεί τους ενδιαφερόμενους μέχρι και τις τιμές των ταξί που θα χρειαστούν για να πάνε στο πάρτυ (Αχ, Ελλάδα!)

LUST-THE FIRST IN A SERIES OF THE «SEVEN DEADLY SINS»

Οι «εφτά θανάσιμες αμαρτίες» μας μεταφέρουν στον ονειρικό κόσμο τους που διαθέτει για τους πεινασμένους CLUBERS δυο «stages» το «LUST» ROOM και το «SPREAD LOVE» ROOM. Το DJ Team του PARTY αποτελείται από 11 «underground ονόματα της «LONDON CALLING» σκηνής και υπόσχεται μια βραδιά έξω από τις συνηθισμένες «commercial» καταστάσεις. Το FLYER και αυτό σε πολύ καλά επίπεδα κατασκευής και ευκρίνειας με αρκετές ψυχεδελικές προεκτάσεις πιάνοντας έτσι ακριβώς το στίγμα της βραδυάς αυτής.

DIVINE PRODUCTIONS - «THE EASTER BALL»

Άλλο ένα αγγλικό «LABEL» με το όνομα «DIVINE PRODUCTIONS» διαθέτει το χώρο του με 4 (παρακαλώ) stages, το κάθε ένα από αυτά με το δικό του μουσικό στίγμα, και με Dj's-LINE UP που θα τους ζήλευαν πολλοί. Χαρακτηριστικά ας αναφέρω τους πολύ γνωστούς (και στην Ελλάδα) JUDGE JULES, FAT TONY, NICKY HOLLOWAY RUBBER RON. Το FLYER απλό και «προσιτό» χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι δεν είναι τέλεια προσεγμένο έστω και στην παραμικρή του λεπτομέρεια.

ONE-MODERN DANSE PARTIES

λανδικό -PRIVATE PARTY για λίγο και εκλε- κοινό μιας και για να επιτραπεί η είσοδος στο ρο όπου στεγάζεται χρειάζεται απαραίτητα να αι μέλος στο «member club» αλλά να έχεις ί σου και το συγκεκριμένο FLYER. Οι GUEST- s της βραδιάς είναι ότι πιο «δυνατό» έχει να δείξει το Amsterdam και αυτό γιατί είναι SIDENTS στα πιο γνωστά CLUBS της πόλης. DJ-MARCELLO (που τον είχαν φέρει οι GNA στην Μύκονο) είναι RESIDENT στο «IT» UB, ότι πιο γνωστό έχει να παρουσιάσει το sterdam στο ρο του night-UBBING ενώ ο -REMY παίζει «MAZZO» UB, μέρος που έχω ιδιαίτερη μηση μιας και ρασει» την πιο ή μουσική από όλα τα υπόλοιπα.

Στην «AFTER TIME» ζώνη οι Dj's που είναι καλεσμένοι δεν χρειάζονται παρουσίαση μιας και είναι πασίγνωστος στον χώρο τους, όπως για παράδειγμα ο ALEX NERI που μας είχε επισκεφθεί το χειμώνα στο «PLUS SODA».

Τώρα όσον αφορά το καλλιτεχνικό μέσον προσέγγισης του κοινού (δηλ. το FLYER) έχω μείνει άναυδος από την τελειότητα της εικόνας και των χρωμάτων, αλλά και των τόσο χρήσιμων πληροφοριών που αναγράφονται πάνω σε αυτό για την καλύτερη εξυπηρέτηση του «CLUBBER».

THE NIGHT BEFORE QUEENS DAY - MUSHROOM BIRTHDAY PARTY

Για την γιορτή της βασίλισσας τα είπαμε. Τώρα όσον αφορά «τα γενέθλια πάρτυ του μανιταριού» σίγουρα έχουν διφορούμενη σημασία. Τα «μανιτάρια» γιορτάζουν τα γενέθλια τους δίνοντας σε όλους εμάς ένα εκπληκτικό πάρτυ, με GUEST-DJ'S ονόματα που θα τα ζήλευε οποιοδήποτε LABEL και για να μην παρεξηγηθώ, όταν εννοώ, μανιτάρια, εννοώ τα ολλανδικά Team που οργανώνει πάρτυς έχοντας μάλιστα σαν RESIDENT έναν «δικό μας» πλέον DJ, τον SPIDER. Το FLYER εκτός από την τέλεια ποιότητα και αισθητική που προσφέρει, χρησιμεύει και σαν παιχνιδάκι σε ώρες αμηχανίας ή βαρεμάρας.

MARK BELL (LFO) E-D 2000

Γερμανικά πάρτυ έχοντας καλεσμένο στα πλατό έναν από τους μέντορες του TECHNO, του MARK BELL των L.F.O. Το FLYER ξεφεύγει από τα συνηθισμένα, έχοντας το μέγεθος και την ποιότητα κατασκευής ενός «RAVE» καρτ ποστάλ.

LOTUS AND SILLY SYMPHONIES PRESENT ARMAGEDON

Οι «LOTUS AND SILLY SYMPHONIES» μας παρουσιάζουν τον «ARMAGEDON» τους στο ROTTERDAM με «FRONT LINE» του «πολύ» Γάλλο Dj-LAURENT GARNIER (ψηφίστηκε ο καλύτερος international Dj για το '95) και τους Ολλανδούς REMY και ANGELO (ARMAGEDON) μέσα από την ILLUSTRATION ποιότητα του χαρτιού.

Cosmic Flyers EURO

Cosmic Flyers

U.S.A

BPM PRODUCTIONS

«OH MY GOD! TI FLYER είναι αυτό?» Η πρώτη μου αντίδραση όταν έπεσε αυτό το εκπληκτικό FLYER στα χέρια μου, φαίνεται μετά από ώριμη σκέψη εντελώς φυσιολογική. Πάρτυ με έδρα του το Μόντρεαλ στον Καναδά, μια πόλη όπως λεει ένας καλός μου φίλος, γεμάτη «χαμόγελα». Για τους επίδοξους διοργανωτές, το μόνο που έχω να πω είναι: «Κουράγιο, και ανάλογες προσπάθειες»

PERPETUAL MOTION

Πάρτυ που διοργάνωσαν οι «TRANSLUCENT» σε συνεργασία με τους «MARS-GRAF-X» (δεν χρειάζεται να πω ότι το FLYER είναι δική τους δημιουργία). Το όνομα «Perpetual Motion» πάει άψογα με το μουσικό ταξίδι που υπόσχεται το Djs LINE UP και προετοιμάζει όλους εμάς τους πεινασμένους RAVERS για δυνατά VIGES.

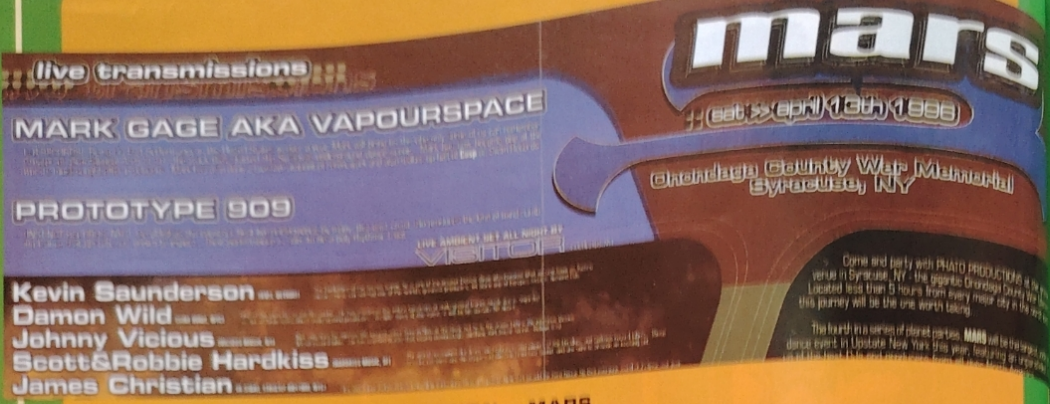

NATURAL

«Φυσικό» πάρτυ, προϊόν των NATURE BOYZ (το όνομα της ομάδας) με «δυνατό» LINE UP και χώρο.

Όσον αφορά το FLYER εδώ τα πράγματα περιπλέκονται λίγο μιας και απευθύνεται σίγουρα σε «γκαζωμένα» μυαλά. Αν δε με πιστεύετε, δεν έχετε παρά να του ρίξετε μια ματιά μετά από κάνο πάρτυ και θα καταλάβετε τι εννοώ!

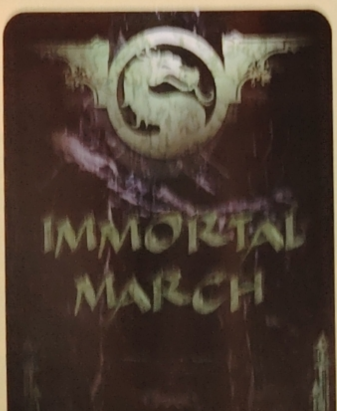

PHATOPRODUCTION - MARS

Ενα απίστευτο πάρτυ με ένα εκπληκτικό LINE UP, που σίγουρα άξιζε την επιτυχία που είχε. Ονόματα όπως ο MARK GAGE των VAPOURSPACE (εκπληκτικός US παραγωγός) LIVE μαζί με το Αμερικανικό τρίο PROTOTYPE 909. Επίσης άφωνους μας αφήνουν και οι Master Controllers του πάρτυ με ονόματα όπως ο KEVIN SANDERSON από το DETROIT, ο DAMON WILD και ο JOHNNY VICIOUS. Το FLYER με την σειρά του, είναι πράγματι άξιο συγχαρητηρίων και βοήθησε τα μέγιστα στην επιτυχία του πάρτυ και την προώθηση του LINE UP.

IMMORTAL MARCH

FLYER που διαφημίζει όλο το πρόγραμμα του μήνα της ομάδας που διοργανώνει αυτά τα «special week ends» πάρτυ, των JOLT στο GALAXY CLUB της ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ. Το όνομα, «IMMORTAL MARCH» σαφώς επηρεασμένο από το ομώνυμο VIDEO-GAME (σημ. περισσότερες πληροφορίες από την Σ.Χ. και τον Π.Γ.) ενώ και αυτήν την δημιουργία την υπογράφουν οι εκπληκτικοί σχεδιαστές «MARS-GRAF-X»

ACID-WHITE STORM RECORDS AND JUGGERNAUT PRODUCTIONS

Πάρτυ, που έγινε στη Φιλαδέλφεια (76ers) με εντελώς «underground» Djs LINE UP, έχοντας σίγουρα το ποθητό αποτέλεσμα όπως πολύ σωστά αναγράφεται στο FLYER «A CITY IN DANSE».

LOVE - MOTHERSHIP

Για το πάρτυ δεν έχω να πω πολλά μιας και «σουπα» εντελώς να ήταν; το FLYER με αποζημίωσε και με το παραπάνω σαν και να κόστισε αυτό (σημ. εννοώ την είσοδο). Τελικά οι «MARS-GRAF-X», οι τυπάδες που έκαναν αυτό το απίστευτο FLYER έχουν σίγουρα σχέση με τον «ΑΡΗ»

Cosmic Flyers U.S.A

@stral PROJECTION

Lio: Νομίζω ότι αυτό συμβαίνει γιατί όλο και περισσότεροι ανακαλύπτουν ότι αυτή η μουσική έχει πλατιά βάση και είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Δεν υπάρχει κανένας άλλος λόγος εκτός απ' τη σπουδαιότητα της μουσικής, αυτής καθ' αυτής.

A.T.: Στην Αγγλία συμβαίνει να είναι ανοικτοί στη μουσική σας ακόμα κι αν είστε ξένοι.

Lio: Αυτό που μ' αρέσει στη trance σκηνή είναι ότι άνθρωποι από διάφορες χώρες, διαφορετικού χρώματος και φυλής ενώνονται μέσω της μουσικής.

A.T.: Ποιό είναι το σχόλιό σου για μερικούς που κατηγορούν το trance ως μονότονο;

Lio: (με κοιτάζει έκπληκτος!) Ποιος το λέει αυτό;

A.T.: Μερικοί, κυρίως δημοσιογράφοι, ισχυρίζονται ότι το Goa Trance είναι πολύ μονότονο και δεν έχει εξελιχθεί καθόλου ως ήχος.

Lio: Δεν συμφωνώ, το trance ή καλύτερα το Goa trance εμπεριέχει τόσα διαφορετικά στυλ από τόσα διαφορετικά groups που δεν μπορεί να είναι μονότονο. Ίσως μερικά groups είναι. Αλλά τότε μπορείς να πεις ότι και το house είναι μονότονο. Κοίτα, υπάρχουν περίοδοι που ίσως ο ήχος «κολλάει» κάπως, αλλά αυτό συμβαίνει με όλα τα είδη της μουσικής. Αλλά αυτό δε συμβαίνει με το trance γιατί αυτός που είναι «in» σήμερα μετά από 3 μήνες είναι «out», πραγματικά προχωράει πολύ γρήγορα. Κι ότι είναι καλό, αυτό είναι που θα διατηρηθεί μέσα στο χρόνο!

A.T.: Ποιοι άλλοι καλλιτέχνες σ' αρέσουν;

Lio: Πρώτα απ' όλα σεβόμαστε όλους αυτούς που κάνουν trance μουσική. Μας αρέσουν τόσοι πολλοί...

A.T.: Εταιρείες που σ' αρέσουν;

Lio: Η T.I.P. Dragonfly, η Symbiosis, η Tunnel απ' τη Γερμανία.

A.T.: Σας αρέσουν άλλα είδη όπως το house, το techno ή το Jungle;

Lio: Μ' αρέσει η ambient και ο συνδυασμός της με το dub κυρίως όμως βρίσκουμε το trance ως το πιο ενδιαφέρον.

A.T.: Ξέρετε τι γίνεται στην Αμερική σήμερα;

Lio: Υπάρχει μια μικρή σκηνή στη Δυτική σκηνή. Αλλά στην Αμερική φαίνεται ότι είναι πάντα τουλάχιστο 2 χρόνια πίσω.Όταν άκουσα γερμανικό trance αυτοί άκουγαν ευρωπαϊκό techno και αυτό συνεχίζεται έως σήμερα. Σε δυο χρόνια νομίζω που το Goa trance θα έχει διαδοθεί τόσο πολύ στην Ευρώπη και στον άλλο κόσμο ίσως πάρουν χαμπάρι τι συμβαίνει. Βλέπεις υπάρχουν φίλοι μου που λένε ότι υπάρχουν ήδη μικρές αναπτυσσόμενες σκηνές στην Αυστραλία, την Ιαπωνία ακόμα και στη Νοτ. Αφρική. Σ' όλο τον κόσμο.

A.T.: Πες μου μερικά απ' τα αγαπημένα σας synths;

Lio: Κυρίως προτιμάμε τα αναλογικά (κι αυτοί!) Όπως το Roland JD, το Juno της Roland, τα αναλογικά της Yamaha πριν τη σειρά DX τα samples της Emu...

A.T.: Πιστεύεις ότι χρειάζονται ναρκωτικά για να καταλάβεις τη trance μουσική;

Lio: Κοίταξε, για μένα η μουσική είναι το ναρκωτικό (σοφή απάντηση) Αλλά πάντα τα ναρκωτικά συνδέονται με τους νέους και τη μουσική, απ' την εποχή των Beatles και των Rolling Stones. Για μας δεν υπάρχει θέμα ναρκωτικών. Αν χρειάζεσαι ναρκωτικά για να καταλάβεις τη μουσική τότε υπάρχει κάποιο πρόβλημα με σένα. Καλύτερα να τα παρατήσεις!

A.T.: Και τα μελλοντικά σας σχέδια;

Lio: Σύντομα θα κυκλοφορήσουμε μια συλλογή της Trust in Trance με νέα συγκροτήματα απ' το Ισραήλ. Ίσως ο Sandman υπογράψει στην εταιρεία μας καθώς και άλλα ονόματα όπως οι Nada και οι M.F.G.. Επίσης συμμετέχουμε και σε συλλογές άλλων εταιρειών όπως στη συλλογή Goa Vibes 4. Το επόμενό μας album θα είναι mixed. Θα έχει παλιά και καινούρια tracks, κάποια ambient κομμάτια. Ίσως το ονομάσουμε «The Astral X-Files». Θα περιέχει παραγωγές ακυκλοφόρητες. Προς το παρόν στην Ευρώπη πρέπει να προωθήσουμε το τελευταίο μας album. Στις αρχές Αυγούστου επιστρέφουμε στο studio για να ηχογραφήσουμε το νέο μας Astral album που αν όλα πάνε καλά θα κυκλοφορήσει στο τέλος του 1996.

A.T. Μια ευχή για τη σκηνή;

Lio: Να μεγαλώσει και να υπάρξει ακόμα καλύτερη μουσική.

A.T.: Κι εσύ Ari;

Ari: Συμφωνώ με όσα έχει πως ως τώρα ο Lio!!! (γέλια). Πίσω στο club γρήγορα-γρήγορα και ήταν 3:00 το πρωί όταν οι Astral Projection ξεκίνησαν το live. Αρχίζουν με το «Let there be light» (ίσως η μεγαλύτερή τους επιτυχία) κι ο κόσμος από κάτω παρατηρεί. Συνεχίζουν με τα «Utopia» και «Enlightened Evolution» και το κλασσικό πια κομμάτι τους με τη κραυγή «Mahadeba» και τελειώνουν με το «People can fly».

Οι Astral Projection μας έπεισαν. Δηλώστε κι εσείς πίστη στο trance.

astral PROJECTION

CARNIVAL 2000

98.7 COOL FM STEREO
OZON
TUBORG
Basic design elements 1995
Lemon

Κείμενο: Ανδρέας Ταρνάρης

Photek

photek - photek - photek - photek - photek - photek - photek - photek - photek

Είναι ο Rupert Parkes ένα παιδί θαύμα; Ίσως ναι και ίσως όχι. Ποιος όμως στην ηλικία του μόλις 22 χρονών έχει τη δική του εταιρία έχει ηχογραφήσει στις εταιρείες του Goldie (Metalheadz) LTJ Bukem (Good looking) στη Certificate 18, στη Bacement ,αλλά και στην άφεαστη από άποψη ποιότητας A.R.T. του Kirk Degiorgio.

Γεννημένος στο Ipswich της Αγγλίας, μια και όχι τόσο γνωστή πόλη για τη συμβολή της στην άνειση της Jungle σκηνής, πολύ γρήγορα κατάλαβε ότι μια φυσιολογική ζωή δε θα του πήγαινε και πολύ. Έτσι, μη βλέποντας μέλλον στην σχολική ζωή πολύ γρήγορα μετακινήθηκε στο Λονδίνο, όπου τα πράγματα φαίνονταν φωτεινότερα για ένα νέο της ηλικίας του.

Έχοντας μέχρι εκείνη τη στιγμή ως μουσικές επιρροές μόνο την Jazz, το rap και το electro, ακούγοντας μανιακά τα show των Gilles Peterson και Tim Westwood στον Kiss FM, δε θα περνούσε και πολύ καιρός μέχρι να μπλεχτεί κι αυτός (όπως και πολλοί νέοι της ηλικίας του) με την εξελισσόμενη εκείνη τη στιγμή rave σκηνή. Ως τότε δεν είχε ποτέ σκεφτεί να φτιάξει μουσική. Το 1990 άρχισε να πηγαίνει στα τεράστια raves εκείνα της εποχής όπως το Eclipse, το Biology και να ακούει οτιδήποτε απ' τα υπόκωφα bleeps των LFO έως τις ουράνιες μελωδίες του Detroit και τα νεοεμφανιζόμενα τότε breaks των Shut UP and Dance. Αυτό ήταν! Αυτή η μουσική έχει τη δυνατότητα να δείχνει σ' αυτούς που έχουν το ταλέντο το σωστό δρόμο και έτσι ο Photek αποφάσισε να τα παρατήσει όλα για ν' ασχοληθεί με τη μουσική. Έτσι την ίδια στιγμή που οι συνομίληκοί του ξόδευαν τον καιρό τους στα hardcore raves ή προσπαθούσαν να γίνουν Dj's αυτός αποφάσισε ν' αφήσει την ηδονική ζωή του Λονδίνου και να ξαναγυρίσει στο low-profile Ipswish.

Ίσως το Ipswish είναι low-profile αυτό όμως δεν το εμπόδισε να γεννήσει groups όπως τους Black Dog ή τους Source Direct απ' το χώρο του Jungle. Ο Photek κλείστηκε γρήγορα-γρήγορα στη σοφίτα του σπιτιού του, όπου έφτιαξε ένα μικρό studio κι άρχισε να ηχογραφεί hardcore techno και breakbeat κομμάτια μαζί μ' ένα φίλο του, ως Origination. Τα πρώτα κομμάτια δεν ήταν κάτι το ιδιαίτερο από ragga φωνητικά και γρήγορα, breaks ήταν μάλλον εμπνευσμένα απ' το πνεύμα της εποχής. Όμως ο Rupert Parhes είχε πολύ ακόμα δρόμο να διανύσει...

Πολύ γρήγορα παράτησε τους Origination κι άρχισε να φτιάχνει τη δική του μουσική. Δημιούργησε το καλοκαίρι του 1994 τη δικιά του εταιρεία με την ονομασία «Photek» κυρίως για την κυκλοφορία δικών του παραγωγών αλλά άρχισε να κυκλοφορεί δίσκους και με άλλα ονόματα όπως Studio Pressure ή System X στη γνωστή εταιρεία Certificate 18. Το πρώτο 12'' στην εταιρεία του ήταν το «Form & Function Vol. 1» που περιείχε 2 κομμάτια τα «Resolution» και «First Sequence». Αυτό που τον κάνει να ξεχωρίζει απ' τους υπόλοιπους, όπως λέει κι ο ίδιος, είναι η σημασία στην λεπτομέρεια. «Θα ονόμαζα την πρώτη μου κυκλοφορία στη Photek «Attention to Detail»

(δηλ. σημασία στην λεπτομέρεια) κι όχι ‹Form & Function›. Γι' αυτό και ονόμασα το κομμάτι του δίσκου Resolution (ανάλυση της οθόνης ενός υπολογιστή). Ένα μεγάλο μέρος της μουσικής μου δημιουργείται λόγω αυτής της ιδιαιτερότητας. Δηλ. το να παρατηρώ τα πάντα λίγο περισσότερο. Κοιτάζω τη δομή των μορίων, προσέχω τις λανθάνουσες τάσεις που υπάρχουν γύρω μας.›

‹Μ' αρέσει επίσης ο ήχος ενός παλιού βινύλιου, δηλ. το ‹σκρατσάρισμά› του. Είναι σα να δίνει μια ολοδικιά ατμόσφαιρα στο δίσκο. Μισώ τους πεντακάθαρους και ξεκάθαρους ήχους. Ίσως αυτή η πρακτική του να προέρχεται απ' την εποχή που του άρεσε το ‹βρώμικο› και ακατέργαστο hip hop. Η συνηθισμένη τακτική του δενείναι να σαμπλάρει τα κλασσικά breaks που υπάρχουν και να τα χρησιμοποιεί αυτούσια. Ακούστε το ‹Rings around Saturn› απ' την 6η κυκλοφορία στην εταιρεία του. Αυτό που ακούγεται σα βροχή, είναι πραγματικά ο ήχος της βροχής που έγινε sample γι' αυτόν τον σκοπό. Ο Parkes λέει για το αρχικό sample ότι ήταν τόσο καθαρό που νόμιζε κανείς ότι η βροχή πέφτει γύρω σου. Μετά όμως από ώρες πειράγματος και της τεχνικής EQ (μια τεχνική των studio, όπου αλλάζεις την υφή του ήχου παίζοντας με την κονσόλα), το τελικό αποτέλεσμα ακούγεται με φύσημα, εντελώς αλλαγμένο.

Μετά την κυκλοφορία του ‹Form & Function Vol. 2›,ο Rupert Parkes ήταν ένα γνωστό όνομα στο χώρο όχι όμως μια ξεχωριστή προσωπικότητα που όλοι περίμεναν την επόμενη κυκλοφορία του με κομμένη την ανάσα. Ίσως σ' αυτό έφταιγε το ότι δεν είχε δημιουργήσει ακόμα ένα ξεκάθαρο ήχο, αναγνωρίσιμο απ' όλους. Η κατάσταση άρχισε να ξεκαθαρίζει με το Photek 03 και το κομμάτι ‹Physical› εύκολα αναγνωρίσιμο σήμερα απ' το συνδιασμό ευφορικών γυναικείων φωνητικών και των καταιγιστικών breaks. Το 1995 ήταν εδώ και είχε έρθει η στιγμή για να αναγνωριστεί καθολικά το ταλέντο του Parkes.

Photek

Με σχεδόν ταυτόχρονες κυκλοφορίες στη Bacement ως Sentimel, στη Good Looking και Looking Good με τα ονειρικά ‹Dolphin tune› και ‹Drift to the centre› και το ‹Relics› στη Certificate 18 ως Studio Pressure το κοινό και οι κριτικοί ήρθαν να υποκλιθούν στη ιδιοφυΐα του Rupert Parkes. Με μια επιδέξια προσέγγιση στη δομή και αρχιτεκτονική των ρυθμών και ουράνιες μελωδίες στις οποίες δεν μπορούσε να αντισταθεί κανένας ο Photek κι ότι τον περιτριγύριζε απέκτησε μια cult υπόσταση. Η αποθέωση ήρθε με το ‹Water Margin / Fusion› την 4η κυκλοφορία του ως Photek ένα 12'' το οποίο ο ίδιος ο Bukem έπαιζε μέχρι θανάτου όλο το 1995. Οι Jazz συγχορδίες του ‹Water Margin› με τα έξυπνα σμιλευμένα breaks έκανε το κομμάτι να ξεχωρίζει από χιλιόμετρα μακριά. Η συνέχεια του στη Metalheadz ήταν καταλυτική. Όχι μόνο το ‹Natural Born Killaz› είναι ένα απ' τα αγαπημένα περσινά κομμάτια του Goldie αλλά του ‹Into the 90's› στη δεύτερη πλευρά ήταν η πρώτη απόπειρα του Parkes στο χώρο του trip hop. Και μόνο απόπειρα δεν ήταν. Έχοντας την εμπειρία του hip hop το ‹Into the 90's› είναι ένα έξοχο down-beat ταξίδι. Στο ‹Into the 90's› ο Photek αντικατοπτρίζει τις καταστάσεις της δεκαετίας την οποία διανύουμε. ‹Ήθελα να έχω μια καινούργια προσέγγιση στην breakbeat φόρμα› λέει ο Parkes ‹και το ‹Into the 90's› αντικατοπτρίζει ακριβώς αυτή την προσπάθειά μου.›

Με όλα αυτά το όνομά του ήταν φυσικό να ξεφύγει απ' τα στενά όρια της drum & bass κοινότητας. Το να του τηλεφωνήσουν οι θηριώδεις ‹Therapy›

(γνωστό grenge group) για να κάνει remix στο περσινό «Loose» ίσως ακούγεται αστείο. Κι όμως αυτοί το τόλμησαν. Και ο Parkes δεν αρνήθηκε. Το remix του, στο οποίο χρησιμοποίησε ελάχιστα στοιχεία απ' το original (αφού τα διαστρέβλωσε κατάλληλα κατά τη γνωστή τακτική του) έτυχε θαυμάσιας υποδοχής και στους indie κύκλους, οι οποίοι όσο κι αν απεχθάνονται το «rave» (και το πόσο μάλλον ακραίο παρακλάδι του το Jungle) δεν αρνήθηκαν ότι αυτή τη φορά επρόκειτο για κάτι ξεχωριστό. Αν μάλιστα σκεφθεί κανείς ότι το προηγούμενο remix στους Therapy είχε γίνει απ' το μέγα Andrew Weatherall, τότε μπορεί κανείς να φανταστεί το μέγεθος της αποδοχής του Photek.

Μετά από μερικούς μήνες σιγής το επόμενο χτύπημα ήρθε με τη μορφή του «7 Samurai» (Photek 05) στο οποίο εμπνευσμένες από παραδοσιακή γιαπωνέζικη μουσική μελωδίες έδεναν αρμονικά με πολύπλοκα breaks τα οποία έσχιζαν τον αέρα με τη δύναμη και την αποφασιστικότητα ενός Ninja. Ποιος μπορεί να τον σταματήσει τώρα πια; 1996 και το νέο του 12" το «Ufo/Rings around Saturn» (Photek 06) σε προκαλεί να το αγνοήσεις. Μόνο αν δεν στέκεις καλά. Η εισαγωγή με τα sample από αναφορές της NASA στην παρουσία UFOs μαζί με τις σκοτεινές μελωδίες που ακολουθούν σου σηκώνουν την τρίχα. Κι αν αυτό δεν σου φαίνεται αρκετό το «Rings around Saturn» με τις σχεδόν Detroit μελωδίες του σε μεταφέρει σ' ένα ταξίδι στα πολύχρωμα δαχτυλίδια του Κρόνου. Τίποτε δεν θα είναι το ίδιο μετά απ' αυτή την κυκλοφορία. Όπως λέει κι ο ίδιος ο Parkes «ο καθένας φτιάχνει μουσική απ' τις εμπειρίες του. Το συμβάν με τα UFO έγινε σ' ένα μέρος είχε καεί. Θυμάμαι που το είδα όταν είχε συμβεί και από τότε μου εντυπώθηκε.» Και η εμμονή του με τις σκοτεινές μελωδίες και ατμόσφαιρες. «Πιστεύω ότι τα σκοτεινά beats έχουν πολλά περισσότερα κοινά σημεία με τη Jazz και τη fusion τεχνική, παρά μ' όλη αυτή τη «λεπτή» μουσική με τα strings κι αυτό. Για μένα το dark στυλ έχει περισσότερο Jazz μέσα του, ακούγεται πιο μοντέρνο».

Και αν όλα αυτά σας φαίνονται ωραία περιμένετε νέες εξελίξεις στον πλανήτη Photek. Το επόμενο 12" του δεν πρόκειται να κυκλοφορήσει στην εταιρεία του αλλά στη νέα υποεταιρεία της Virgin, Science. Με την Virgin μάλιστα έχει υπογράψει συμβόλαιο για 5 albums!!! Εκ των οποίων το πρώτο πρόκειται να κυκλοφορήσει αυτό το καλοκαίρι. Το πρώτο single στη Science θα λέγεται «Hidden Camera» και θα είναι ένα E.P. με τέσσερα tracks. Το πρώτο δε κομμάτι πρόκειται να είναι ένα κολλάζ όλων από drums, σαν από έναν Jazz μουσικό, techno και funk, σίγουρα ένα βήμα πιο μπροστά απ' τους άλλους. «Θα είναι κάτι παραπάνω από ένα απλό loop. Δε θ' ακούς απλώς μια μελωδία, θα ακούς το κομμάτι να κινείται». Ο Rupert Parkes είναι αποφασισμένος να ταξιδέψει ακόμα βαθύτερα. «Μ' ενδιαφέρουν περισσότερο η δομή των drums παρά οι μελωδίες» δηλώνει αναιδέστατα (;!) πηγαίνοντας αντίθετα με τη λογική τύπων όπως ο Alex Reece, ο οποίος έχει υπεραπλουστεύσει τη δομή των drums. «Έκανα όλα τα drums στο «UFO» από μόνος μου. Δεν είναι breaks που μπορείς να βρεις σ' ένα δίσκο, είναι breaks τα οποία κατασκεύασα μόνος μου. Σχεδιάζω να μη ξαναχρησιμοποιήσω breaks τα οποία έχει χρησιμοποιήσει κάποιος άλλος. Μετά θα προσπαθήσω να μην τα ξανακουμπήσω για δεύτερη φορά. Είναι σαν το πετρέλαιο, δεν πρόκειται να υπάρχει για πάντα οπότε πρέπει να ψάξεις για εναλλακτικές πηγές!» και συνεχίζει.

»Όταν ακούς ένα κλασσικό soul κομμάτι τα drums είναι το μισό κομμάτι. Αν πρόκειται να φτιάξω breaks τα οποία θα έχουν το ίδιο αντίκτυπο όπως αυτό των «Amen Brothers» (κλασσικό sample που χρησιμοποιούν όλοι οι Jungle παραγωγοί) δεν υπάρχει λόγος να χρησιμοποιώ πια όλα τα παλιά».

Τι θα γίνει όμως με την εταιρεία του; Σίγουρα πρόκειται να ξαναηχογραφήσει εκεί, απλά οι επόμενες κυκλοφορίες θα ανήκουν στους Peshay, Bukem και Source Direct. Προς το παρόν η Virgin του έχει δώσει πλήρη καλλιτεχνικό έλεγχο στα πάντα. Απλά δεν μπορώ να ξοδέψω 10 εκατομμύρια λίρες σ' ένα video-clip» αστειεύεται.

Rupert Parkes… «He's coming this way, yeah he's definitely coming this way»… Φυλαχτείτε!

Photek

SOME STUFF, ABOUT STRESS RECORDS...

Η Stress ξεκίνησε σαν ένα μικρό αστείο στα τέλη του 1990 από τον αρχισυντάκτη του Mixmag Update Dave Seaman (υπεύθυνος για τους μετέπειτα παραγωγούς Brothers in Rhythm) και Nick Gordon Brown.
Οι αρχικές κυκλοφορίες του label όπως PKA «Let me hear you say yeah». «Temperature Rising» και το remix του Sasha στο «Nasty Rhythm» των Greature Thieves» απεικόνιζαν ξεκάθαρα τον ήχο των Clubs της Βόρειας Αγγλίας (Shelleys, Venus, etc)
Το 1991 τα πράγματα κυλούν σχετικά ήσυχα και στατικά για την Stress με την χρεωκοπία της distrubution εταιρείας label.
Το 1992 ήταν αρκετά δημιουργικό, η Stress αποκτά τα κλασσικά progressive «Mighty Ming» Brothers Love Duds και «Burly House» Ungly Bob όπως και τα remix του Ιταλικού classic «Last Rhythm» Last Rhythm και «Everythink is gonna be alright» από τους Rusty's.
Την επόμενη χρονιά η Stress παίρνει το μερίδιο που της αξίζει στα clubs σ' όλη την Ευρώπη με tracks όπως το debut - single του Digweed κάτω από το project Bedrock «What you dream of», το καινούριο single των Brothers Love Dubs «Ming's Disco Machine» την αρχή των disco makers Hustlers Convention με το πρώτο τους E.P. και με δυνατά Underground tracks από τους Mind Warp, Reefa και All boxed In.

Το 1994 βρίσκει την Stress με Super tracks όπως «Turn me out» από την Gathy Brown, «Forever and a day» - Brothers in Rhythm και «Gimme a smile» των Lost Tribe's»
Με την προσθήκη στο κατάλογο της εταιρείας ανερχόμενων ονομάτων από τον χώρο των DJ., παραγωγών και ερμηνευτών όπως Tom & Jerry, Gordan dance label στο chart του Jockey Slut και στη δέκατη θέση του «TOP-50 Dance labels in The World» του Mixmag.
Η Stress είναι η εταιρεία που λειτουργεί από D.J's και προς DJ's και clubbers σ' όλο τον κόσμο.
Σήμερα οι παραγωγές της Stress κατακλύζουν club's, D.J.'s boxes, charts και ονόματα όπως Desert, Creed, Joy For Life, Alex Neri, Claudio Coccoluto ηχογραφούν στο label και χαρίζουν μοναδικές μουσικές στιγμές σ' όλους εμάς που αγαπάμε ότι καλό έχει να κάνει με το dance culture.

του L.Sega

Επιμέλεια : Ανδρέας Ταρνάρης

Deep Dish

Yoskitoshi... DDR... Hideway...Giv me five... Dubfive και Sharam... Washington... Penetrate deeper... BT... Prana. Ονόματα, μέρη και άφθαρτα κομμάτια της σύγχρονης house σκηνής που κατά κάποιο τρόπο συνδέονται μεταξύ τους. Ο συνδετικός κρίκος όλων αυτών είναι 2 φίλοι, 2 μουσικοί που αυτό που αρχικά άρχισαν να κάνουν για πλάκα είδαν να μεταφράζεται σε τεράστια επιτυχία.

Υπεύθυνοι όλης αυτής της μουσικής πανδαισίας δεν είναι άλλοι απ' τους Περσικής καταγωγής Ali «Dubfive» Shirazina και Sharam Tayebi. Δυο εντελώς διαφορετικοί χαρακτήρες με μόνο κοινό την αγάπη τους για τη μουσική. Ή καλύτερα να πούμε τρέλλα για τη μουσική, γιατί μόνο δυο τέτοιοι αλλοπρόσαλλοι χαρακτήρες θα δημιουργούσαν μέσα σε δυο χρόνια τέτοιο θόρυβο γύρω απ' το όνομά τους. Και πως να μη το δημιουργήσουν άλλωστε όταν σ' αυτά τα 2 χρόνια μας έδωσαν το πασίγνωστο «The Dream» ως Prana, το remix τους στο «Hideway» των De' Lacy, που προέτρεπε να τραγουδήσεις κι εσύ το refrain έστω κι αν ήσουν ο πιο ντροπαλός τύπος στη γη και πολύ πρόσφατο το remix τους στο Giv me Luv των Alcatraz. Απ' ότι καταλάβατε μιλάμε για κομμάτια που όχι μόνο έχετε χορέψει όλοι σας, αλλά έχουν γίνει κομμάτι του εαυτού σας αν έχετε κάποια σχέση με τη house μουσική.

Οι Deep Dish έχουν την έδρα τους στην εως τώρα low-profile Ουάσιγκτον DC, όπου στα τέλη του 1992 ίδρυσαν την εταιρεία τους Deep Dish Records (DDR) και παράλληλα κυκλοφορούν το πρώτο τους 12' με τίτλο «Moods». Κάθε αρχή και δύσκολη. Μη φανταστείτε ότι ξεσήκωσε τον ενθουσιασμό των απανταχού clubbers με την πρώτη. Εξάλλου ποιος θα έπαιρνε στα σοβαρά ένα γκρουπ απ' την Ουάσιγκτον.

Σ' αυτά τα πρώτα τους βήματα συνεργάστηκαν και με τον γνωστό Brian Transeau, με τον οποίο συνδέονταν φιλικά ο Ali από τότε που χόρευαν breakdance μαζί! Που να το φανταζόταν τότε και οι δυο τους ότι στα τέλη του 1995 θα έκαναν τους κριτικούς να παραληρούν με τις δουλειές τους. Ο Brian Transeau συνεργάστηκε μαζί τους σε πάρα πολλά κομμάτια, με γνωστότερο το The Moment of Truth (1993) και Relativity (1993) στα οποία μάλιστα έκανε και remix ο Carl Craig. Από εκεί και πέρα έχουν δημιουργηθεί ερωτηματικά με το κατά πόσο έχει συμβάλλει ο Transeau στην επιτυχία των Deep Dish, με αποκορύφωμα τον ίδιο που δήλωσε πέρισυ ότι σχεδόν όλα τα κομμάτια των Deep Dish είναι δικές του συνθέσεις και ότι ο Sharam δεν κάνει σχεδόν τίποτα, ενώ ο Ali δεν αξίζει και πολλά ως μουσικός. Οι Deep Dish τα αρνήθηκαν φυσικά όλα. Αιτία αυτών των δηλώσεων ήταν η μη αναγραφή στα credits της συλλογής «Penetrate Deeper» του ονόματος του Transeau και φυσικά της απώλειας χρημάτων από μέρους του. Αυτός είναι και ο λόγος που σήμερα δε συνεργάζονται πια μαζί.

Το καλοκαίρι του '94 οι Deep Dish κυκλοφόρησαν το «Lonely Winter»ως Watergate και άρχισαν να γίνονται πιο γνωστά στην ευρύτερη περιοχή της Νέας Υόρκης. Τότε ήταν που τράβηξαν την προσοχή του Danny Tenaglia, ιδιοκτήτη της Tribal America. Οι Deep Dish δεν είναι αχάριστοι και παραδέχονται ότι χρωστάνε πολλά σ' αυτόν και στην εμπιστοσύνη που τους έδειξε. Εκείνη την εποχή ίδρυσαν και την δεύτερη εταιρεία τους τη YoshiToshi recordings και κυκλοφόρησαν το πρώτο 12", το «Submarine» που ήταν ουσιαστικά η δουλειά δυο φίλων τους. Αυτό ήταν.Άρχισαν να γίνονται συνεχώς πιο γνωστοί και η επιτυχία να κλιμακώνεται όπως εκείνα τα ατελείωτα drum rolls που ακούμε συνήθως στα house κομμάτια. Συνέχισαν να κυκλοφορούν 12" με διάφορα ονόματα, όπως Elastic Reality και το «Casa Dix» και το «Higher Frequency» ως Quench DC, η καθοριστική στιγμή όμως για την καριέρα τους έφτασε όταν κυκλοφόρησαν το «The dream» ως Prana. Ήταν ένα γεμάτο αισθησιασμό κομμάτι με το ονειρικό φωνητικό και εκείνο το σαγηνευτικό σπάσιμο με το synth στη μέση. Ένα κομμάτι που ήξερες ότι θα γίνει κλασσικό απ' την πρώτη στιγμή που το άκουγες.

Το μουσικό στίγμα των Deep Dish είχε ήδη αρχίσει να γίνεται ξεκάθαρο πια. Πολύπλοκα rythm sections με ποικίλα percussions επηρεασμένα απ' τον ήχο της Νέα Υόρκης και συγκεκριμένα απ' τους Mateus at Work, εμφανείς Jazz επιρροές που υπάρχουν σκορπισμένες παντού απ' τα basslines έως τις μελωδίες και σημασία στην λεπτομέρεια. Πολλές φορές μικρές ασήμαντες λεπτομέρειες ήταν που έκαναν τα κομμάτια τους εντελώς ξεχωριστά και τους έδιναν αυτό το «Deep Dish» χαρακτηρισμό. Τα κομμάτια τους ήταν γεμάτα ψυχή και αίσθημα χωρίς να χρειαστεί απαραίτητα να χρησιμοποιήσουν φωνητικά. Χωρίς λοιπόν να είναι garage οι Deep Dish ηχογράφησαν μερικά απ' τα «soulful» house κομμάτια των τελευταίων 2 ετών.

Η τύχη των τολμηρών σε κάποια στιγμή χτυπάει την πόρτα τους κι αυτό συνέβηκε και με τους Deep Dish. Αυτό έγινε όταν τους προσφέρθηκε απ' τη βρεττανική Slip ή Slide,ένα κατά τ' άλλα βαρετό garage κομμάτι για remix. Αυτό ήταν το «Hideway» των De 'Lacy κι όσοι έχουν ακούσει το πρωτότυπο λένε ότι χωρίς το remix των Deep Dish το «Hideway» δεν θα είχε καμμία τύχη. Οι Dubfive και Sharam κυριολεκτικά το μεταμόρφωσαν σε κάτι εντελώς διαφορετικό. Χρησιμοποιώντας πιο ηλεκτρονικούς, σχεδόν trance ήχους έδωσαν στο κομμάτι την ώθηση που χρειαζόταν. Ο πανικός (κυριολεκτικά) που ακολούθησε το «Hideaway» ήταν απίστευτος. Η Deconstruction αγόραζε ένα κομμάτι όσο όσο, ενώ προσφορές για remix άρχισαν να έρχονται από παντού. Οι Paula Abdul, Janet Jackson, οι Shamen, οι Ace of Base ακόμα και ο Haddaway (μέχρι που φτάνει το μυαλό των δισκογραφικών για να πουλήσουν!) έπρεπε να περιμένουν υπομονετικά τη σειρά τους. Φρενίτιδα. Οι δυο Deep Dish μπορούσαν επιτέλους να παρατήσουν τις πρωϊνές δουλειές τους ως τότε ο ένας «έκανε» τον ταχυδρόμο κι ο άλλος τον πωλητή. Ευτυχώς για μας δηλαδή.

Ο Ali λέει για τις χρωματικές προσφορές και τα remix: «Η ιδεολογία μου στην αρχή ήταν... άντε γαμηθείτε. Ήθελα να γίνω ο Derrick May στον τομέα μου. Αλλά δεν μπορεί εύκολα να απορρίψει αυτά τα λεφτά. Όταν ο άλλος έρχεται και σου προ-

σφέρει 15.000$ για μια μέρα δουλειάς δεν είναι εύκολο να πεις όχι. Σίγου-
ρα θα υπάρχουν πολλοί που θα μιλάνε για το ότι δεν είμαστε πια
underground και όλα αυτά. Αλλά έχουμε και οικογένειες να θρέψουμε. Δεί-
τε το Larry Heard (δηλ. τον Mr Finger). Όλοι τον θεωρούν ως το Θεό
της house μουσικής και έχει επηρεάσει τους πάντες αλλά ο καημένος
κάθεται και τρώει ντομάτες για να ζήσει.»
«Στην αρχή όταν μου πρόσφεραν τους Ace of Base για remix, σκέ-
φτηκα δεν το κάνω με τίποτα. Μετά το ξανασκέφτηκα και αποφάσι-
σα να το κάνω. Έτσι θα έκανα και τον πιο άσχετο DJ ανά τη γη να
παίξει μια δουλειά μας, μόνο και μόνο γιατί είναι Ace of Base. Δεν
είναι όμως πάντα εύκολο να κάνεις remix ιδιαίτερα αν πρόκειται
για κομμάτια που δεν τους αρέσουν. Υπήρχαν κομμάτια που το
remix έβγαινε αμέσως και γρήγορα, όπως στο «Hideaway» και κομμάτια όπως
αυτό των Shaman ή της Paula Abdul που έγιναν κυριολεκτικά στο πόδι, με
την εταιρεία να περιμένει για το dat.»
Τώρα όμως έχουν αποφασίσει ότι δε θα κάνουν άλλα remix και θα συγκε-
ντρωθούν στις δικές τους παραγωγές. Εξάλλου χρηματικά δεν έχουν πια
ανάγκη για υποχωρήσεις. Η τελευταία κυκλοφορία της Yoshitoshi το πασί-
γνωστο «Giv me luv» των Alcatraz κυκλοφορεί στην
Αγγλία απ' την A&M και αυτό σημαίνει λεφτά με ου-
ρές για τους Deep Dish. Το «Giv me luv» το έχετε
ακούσει όλοι. Είναι αυτό που έχει σαμπλάρει αναιδέ-
στατα το beat του «The Baub» (των Buchetheads)
και χρησιμοποιεί εκείνο το βαθύ και μεστό synth ήχο
ως ραχοκοκκαλιά. Και όσοι μπαίνουν και τα ξεσηκω-
τικά φωνητικά... μέχρι και οι νεκροί σηκώνονται να
χορέψουν! TOP-10 στην Αγγλία και με την
Deconstruction να πληρώνει ένα τρελλό ποσό για να εντάξει τους
Deep Dish στο δυναμικό της, τι μπορούμε να περιμένουμε πια απ'
τους Ali και Sharam!.
Καταρχήν άλλο ένα remix σε σύντομο χρονικό διάστημα. Θα πρόκει-
ται για το καινούργιο single των Everything but the Girl και να δού-
με τι θα καταφέρουν να ξεπεράσουν τον Todd Terry, απ' τον οποίο
έτσι κι αλλιώς έχουν επηρεαστεί. Μετά έχει σειρά το πρώτο τους
album με τίτλο «Junk Science» στην Tribal America. «Έχουμε ανά-
γκη από καλή μουσική, οπότε δημιουργούμε μερικές φορές περίεργα trash, τα
οποία τελικά μπορούμε να τα παίξουμε. Είμαστε και DJ's οπότε ξέρουμε τι
χρειάζονται οι άλλοι DJ's. Έτσι όταν δουλεύουμε κομμάτια πάντα το θυμόμα-
στε αυτό προσπαθώντας παράλληλα να ξεφύγουμε απ' το συνηθισμένο όσο
χρειάζεται. Ο Dubfive είναι παράλληλα και DJ και στο set του μπορείς να
ακούσεις οτιδήποτε εκλεκτικό υπάρχει σήμερα από Yoshitoshi και Tribal
America έως Maurizio, F Communication, Wave και Atlantic Jaxx. Αφήστε που
έχουν και μια ιδιαίτερη αδυναμία για τον Carl Craig. Όταν ο
James Lavelle (της Mo' Wax) τον άκουσε κάποια φορά να
παίζει σε [illegible] για τους πιο εκλεκτικούς DJ's που έχει
[illegible] ποτέ και [illegible] να συνεργαστεί μαζί του. Το
αποτέλεσμα: Deep [illegible] Dish;
«Αν υπάρχει κάτι για το οποίο είμαστε σίγουροι» τελειώνει ο Sharam «είναι
ότι δεν [illegible] του [illegible]. Θα βρισκόμαστε για πολύ καιρό μαζί
σας οπότε το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να μας συνηθίσετε». Να-
μίσουμε το έχουμε καταφέρει αυτό Sharem. Δεν [illegible] και [illegible]
Πολλά απ' τα παραπάνω κομμάτια των Deep Dish μπορείτε να ακούσετε στις
δύο συλλογές «Penetrate Deeper» και «In house we trust Vol. 1» που κυκλο-
φορούν απ' την Tribal U.K. Επίσης στη συλλογή «DJ's take Control Vol. 3» την
οποία μιξάρουν οι Deep Dish και έχουν κάνει την επιλογή των κομματιών.

Συνέντευξη στη Μίλλη Αργύρη

JUNGLE-FATHER

Εν αρχή ήταν το Χάος, και κάπου εκεί γεννήθηκε το Χάους. Ένας cult τύπος σκέφτηκε να κάνει ένα mobile party στην καρδιά της Αθήνα. Πολλοί τον είπανε τρελό, άλλοι ριψοκίνδυνο. όταν πήγαν στο πρώτο JUNGLE party του Χρήστου Καλοπίτα, όλοι τον είπαν ΠΡΩΤΟΠΟΡΟ και περιμένουν με αγωνία πότε και που θα γίνει το επόμενο. Επιστροφή στο σήμερα, και στην άφθαρτη πραγματικότητα.

Μ- Χρήστο είσαι ο μπαμπάς του JUNGLE. Τι σημαίνει JUNGLE για σένα;

Χ- Τρόπος αυτοέκφρασης όπως και την πρώτη φορά, το 1983, για να ξεφύγω απ' την πλήξη.

Μ- Η ιδέα αυτή ήταν δική σου πρωτοβουλία;

Χ- Η πρωτοβουλία έγινε χωρίς ενθάρρυνση από κάποιον. Τότε σ' όλα τα club παίζονταν ένα STANDARD είδος μουσικής. Γι' αυτό σκέφτηκα να πάμε σ' ένα ROCK CLUB, να παίξω και να ακούσω αυτό που θέλω. Περίμενα βέβαια να έρθει και κάποιο κοινό. Δεν ήμουν σίγουρος αν θα έρθει. Σ' όλη την προσπάθεια ήμουν σχετικά μόνος.

Μ- Με το ξεκίνημά σου, υπήρχαν και άλλοι που σε ακολούθησαν ιδρύοντας νέο κινητό πάρτυ. Από τι ενοχλήθηκες;

Χ- Ο Άκης Τίγκας απ' το Sunrise είχε συνεργαστεί τότε μαζί μου. Δούλευε πόρτα στα JUNGLE απ' το 1988-1991. Μετά έκανε κάτι δικό του. Αρκετά κινητά CLUB λειτούργησαν για μένα, αρνητικά. Ίσως επειδή εμείς υπήρχαμε πριν. Πολλοί δούλευαν πριν στα JUNGLE. Αυτά βέβαια έχουν ξεχαστεί.

Άλλα κινητά CLUB όπως το CHAOS αποτελούσαν εξαίρεση. Λειτούργησαν αυθόρμητα, και βλέποντας φιλικά όλους. Εγώ τους θυμάμαι ως κάτι θετικό. Ο λόγος που λειτούργησαν έτσι ήταν επειδή οι διοργανωτές τους ήταν και D.J.

Μ- Είσαι απ' τα πρόσωπα που παρακολουθούν την DANCE σκηνή στην Ελλάδα απ' την αρχή. Ποια νομίζεις ότι είναι η εξέλιξη της μέσα στα χρόνια.

Χ- Η κίνηση των δύο τελευταίων χρόνων των MAGNA να φέρουν διάσημους Αμερικάνους D.J. είναι κάτι πολύ θετικό για το HOUSE κοινό. Σαν εξέλιξη στη μουσική το HOUSE υπάρχει σαν μορφή MAINSTREAM. Ήδη παίζεται από μεγάλους ραδιοφωνικούς σταθμούς και ακούγεται απ' όλους. Άλλα πιο UNDERGROUND είναι η Trance και η εξέλιξη του Ambient.

Μ- όλα αυτά πολλοί υποστηρίζουν ότι είναι μια μόδα, ένα ξέσπασμα. Πιστεύεις ότι θα υπάρχει μέλλον;

Χ- Ο κόσμος που πάει στα κινητά πάρτυ ψάχνει για κάτι καινούργιο. Για καινούριες ιδέες. Ο υπόλοιπος κόσμος παραμένει στις "DISCOTEC".

Μ- Στο τελευταίο JUNGLE στο ΑSODA είχες δηλώσει ότι θα παίξεις DISCO και έπαιξες [illegible] ένα κομμάτι. Γιατί έτσι;

Χ- Κάθε φορά που έκανα πάρτυ στο ΑSODA τουλάχιστον τέσσερις γνωστοί D.J. από άλλα κινητά CLUB και πάνω από δέκα [illegible] έρχονταν στα πικάπ και [illegible] με [illegible] αρνητικά έτσι ώστε να μην [illegible] αυτό που έχω σκεφτεί, σαν πρωτότυπο. [illegible] διαβεβαιώνω ότι στο επόμενο δεν θα είναι έτσι. όταν λέμε DISCO & HOUSE θα παίζουμε DISCO & HOUSE.

Μ- Έχεις καλύψει γενικά εδώ και χρόνια με FLYERS που απεικονίζουν πίνακες αναγέννησης. Τι νόημα βρίσκεις σ' αυτούς αλλά και για την συγκεκριμένη διακόσμηση που κάνεις στα PARTY σου;

Χ- Απ' το 1991 χρησιμοποιούμε κάρτες αναγεννησιακές επειδή θέλουμε να διαχωρίσουμε αισθητικά την εικόνα μας απ' τα άλλα κινητά CLUB. Γύρω στο 1989-90 όλοι είχαμε ένα SPACE LOOK, COMPUTERS κ.τ.λ. Το στυλ αυτό εκφράζει την άποψη μου για το JUNGLE, το οποίο είναι μουσική χωρίς επιθετικές διαθέσεις.

Μ- Συνήθως, εδώ και αρκετό καιρό δεν χρησιμοποιείς άλλους D.J. στα JUNGLE. Κάποιος ιδιαίτερος λόγος;

Χ- Υπάρχουν Έλληνες D.J. που έπαιξαν ή θα παίξουν στα JUNGLE. Προς το παρόν η άποψη που είχα την περίοδο αυτή, για το τρόπο παιξίματος του JUNGLE πάνω στην HOUSE & TRANCE σκηνή, μου θυμίζει μια αποκάλυψη. Εμείς χρειαζόμαστε χιούμορ. Να μην δεσμεύει ο D.J. να παίξει DISCO ή EXPERIMENTAL, άσχετα αν αυτό υπάρχει στο CHART. Χρειαζόμαστε ένα χαρακτήρα δηλαδή.

Μ- Πιστεύεις ότι η μουσική που παίζεις είναι διαφορετική από ότι είναι UPDATE γενικά αυτή την εποχή. Αν ναι, πως την χαρακτηρίζεις;

Χ- Αγοράζουμε κυρίως UPDATE. Λόγος πείρας, αν θες, υπάρχει ένα κομμάτι που μπορεί να ξαναπαιχτεί είτε είναι 70's, είτε 80's είτε 90's. Μουσική UPDATE με χιούμορ.

Μ- Πιστεύεις ότι θα κάνεις JUNGLE μέχρι τα βαθιά σου γεράματα ή σιγά σιγά θα βρεις [illegible]

Χ- Το JUNGLE είμαι εγώ. όταν σταματήσω, σταματάει και αυτό. Τονώνεται όμως από καινούριους συνεργάτες και καινούριες ιδέες. Είναι ακόμα ο μοναδικός τρόπος ζωής για μένα.

Μ- [illegible] είναι το όνειρό σου για το πιο MASSIVE JUNGLE που έχει γίνει ποτέ. Πως το φαντάζεσαι;

Χ- Δεν υπάρχει MASSIVE JUNGLE για μένα. Υπάρχει μόνο η σκέψη για το επόμενο JUNGLE.

Μ- Ένα μήνυμα σε όλους τους CLUBBERS της Ελλάδας.

Χ- Ανοίξτε το μυαλό σας περισσότερο, και να συνειδητοποιήσετε ότι υπάρχει ένα κενό μεταξύ των κινητών CLUB και κάθε μορφή ακολουθίας [illegible] απ' τα πολύ μεγάλα CLUB που [illegible] παίζοντας εμπορική μουσική [illegible] της μόδας. "Το πάρτυ δεν [illegible]".

home listening

MENTAL GENERATION
«CAFE DEL MAR» (UNDERWORLD REMIX
EFFECTIVE REC

Όταν έχεις στο 12" σου δυο REMIX από το εκπληκτικό συγκρότημα των «UNDERWORLD», όλο τον βρεττανικό τύπο στα πόδια σου, και από τους συναδέλφους σου μουσικούς-παραγωγούς οποιας το καλοκαιρικότερας σχόλια, δεν μπορεί όλο και κάτι θα αξίζεις. Και στην προκειμένη περίπτωση οι «MENTAL GENERATION» ανήκουν στην κατηγορία των συγκροτημάτων που δικαίως έχουν δημιουργήσει τόσο «θόρυβο» γύρω από το όνομά τους, μιας και πράγματι έχουν όλα τα στοιχεία εκείνα που θα τους ξεχωρίσουν από τον «κυκεώνα» των ακούσιων κυκλοφοριών που πλημμυρίζουν τα δισκάδικα κάθε μήνα (για να μην πω εβδομάδα).

Όπως ανέφερα στην αρχή, τα δυο REMIX του 12" οφείλονται αποκλειστικά στο αγγλικό συγκρότημα των «UNDERWORLD» και πιο συγκεκριμένα στα άτομα που κρύβονται πίσω από αυτό το όνομα παρουσιάζοντάς μας με κάθε τους δουλειά, μουσικές «ελεγείες» γραμμένες πάνω από τη σφαίρα της δημιουργικής φαντασίας.

Το «τρίο» SMITH/HYDE/EMERSON έκανε πάλι πολύ καλά τη δουλειά του, έτσι όπως μόνο αυτοί ξέρουν, έχοντας «γαλουχηθεί» μέσα από την ηχητική τους περιπλάνηση από καλλιτέχνες που έχουν έντονα στιγματίσει την παγκόσμια μουσική φρασεολογία.

Είναι εύκολο λοιπόν, έχοντας ένα πολλά υποσχόμενο group κάτω από την μουσική καθοδήγηση από τους «μέντορες» του είδους, το αποτέλεσμα να είναι κάτι παραπάνω από «καλό».

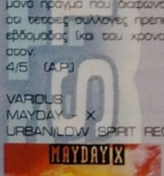
4/5 (K.M. LR.M)

VARIOUS
AMSTERDAM SMOKERS
BREAKDOWN RECORDS

Άλλη μια ξεχωριστή διπλή συλλογή compiled από τον Dan και με 3 γεύσεις που δύσκολα φεύγουν από το στόμα: TECHNO-TRANCE-TRIP HOP. Η επιλογή των κομματιών είναι τέτοια ώστε να σου κρατήσει συντροφιά ολόκληρο το Σαββατοκύριακο όπως λέει ο Dan. Έτσι λοιπόν, στο πρώτο CD έχουμε να κάνουμε με 10 δυναμικά TECHNO / TRANCE tracks που προς το τέλος γίνονται ακόμα πιο σκληρά (ότι πρέπει για Σαββατόβραδο όπως λέει ο Dan, πάντα). Αρκετοί γνωστοί καλλιτέχνες όπως stetac, Z to A, Simsalabim, DJ Franko, Parallel 9, 3 State logic, Trance induction κ.α., αποτελούν το πετυχημένο cast του πρώτου CD. Αφού λοιπόν έχουμε γίνει λιώμα στον ιδρώτα, αντικαθιστούμε το πρώτο CD με το δεύτερο για να δώσουμε τη σειρά στους μουσικούς της wall of Sound, της Flex, της Suburban base, της Moonshine με πραγματικούς smokers όπως The Wiseguys, Phunes, Akasha, D'Crute & Matt Rennie, EZI CUT, STEP DISK, Dub trackot, Electric Skychurch και άλλους trip-hoppers, ότι καλύτερο για ξημερώματα Κυριακής (Dan says). Στο μόνο πράγμα που διαφωνούμε εγώ και ο Dan είναι στο ότι τέτοιες συλλογές πρέπει να παίζονται κάθε μέρα της εβδομάδας (και του χρόνου). Έτσι μου αρέσει, τουλάχιστον.

4/5 (A.P.)

VARIOUS
MAYDAY - X
URBAN/LOW SPIRIT RECORDINGS (CD)

Mayday!! ΟΧΙ κι άλλη συλλογή Mayday! Με Γερμανικό (κυρίως) Pop Techno σε ένα 2πλό CD Set παρμένο από τα Mayday Festivals με ονόματα όπως Members of Mayday, Anex, Hardsequencer, Mijk Van Dijk, Matusha, Andy Dux, Rob Acid, DJ Fly, Rmb, Dj Dick, Westbam και άλλους, η Low Spirit, προσπαθεία να μας μεταφέρει το Vibe των Live Maydays. Δυστυχώς (ξανά), κανένα track δεν είναι άξιο προσοχής εκτός από τις μετριότατες παραγωγές των DJ Fly, Rmb, Dj Dick και Members of Mayday. Σίγουρα η Γερμανία δεν είναι όπως ήταν. Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι τέτοιου είδους CD's πρέπει να λογοκρίνονται από τα δισκοπωλεία. Ίσως live τα tracks να είναι πιο ενδιαφέροντα (έλα όμως που αμφιβάλλω).

2/5 (A.P.)

VARIOUS
THE ECLIPSE PRESENTS DANCE TIC DAWN
VIRGIN

Η μόνη λέξη που χαρακτηρίζει αυτή τη διπλή συλλογή είναι ΚΛΑΣΙΚΗ! Από τα eclipse mobile parties της Αγγλίας έρχεται να μας θυμίσει τις μεγαλύτερες επιτυχίες της περιόδου 1990-1992 που χορεύτηκαν από τους παρευρισκόμενους clubbers. Για καλή μας τύχη όλα τα κομμάτια είναι σωστά επιλεγμένα και μιξαρισμένα (στο δεύτερο CD) απόταν Stu Allen και ακούγοντάς τα θα βρείτε αρκετούς λόγους για να συνεχίζετε να τα χορεύετε ακόμα και σήμερα. Τα συγκροτήματα που εμπεριέχονται είναι ότι ακριβώς περιμένατε: Ο Moby με το κλασσικό «Go», ο Carl Cox με το dance hit «I want you (forever). οι Leftfield με την πρώτη τους επιτυχία «Not Forgotten», ο M. Finn (URBAN SHAKEDOWN) με το καταπληκτικό «Some Justice» σε Jungle mix του 95. Ακολουθούν οι Unique 3, οι Sl2, ο Johnny L, οι Alter 8, οι Praga Knan, οι Sonz of a loop of a loop era κ.λπ.

Τα κομμάτια θα κεντρίσουν το ενδιαφέρον και των σημερινών ακροατών αυτής της μουσικής, αφού τα περισσότερα είναι «δάσκαλος» του είδους τους, π.χ. το «The Theme» των Unique 3 που είναι και από τα πολύ πρώτα «Bleep» tracks κ.λπ. Επίσης οι κλασσικότεροι synth ήχοι και breakbeats των SL2 και Johnny L, μαζί με τα φοβερά φωνητικά του «some justice» και του «Dominator» των Human Resource, συνοδευόμενα από το πιάνο του DJ Seduction, δεν θα σας αφήσουν να πάτε για ύπνο πριν τα ξανακούσετε άλλη μια φορά...

4.5/5 (A.P.)

VARIOUS
NORDIC RAVE
STOCHOLM RECORDS/FLUID

Nordic rave είναι προφανώς ο τίτλος αυτού του complication αλλά οι μόνοι που φαίνεται ότι παραληρούν είναι οι κατασκευαστές αυτού του CD, αφού τα κομμάτια που περιέχονται (25 tracks σε 2 CD's συγκεκριμένα) μάλλον δεν έχουν ακουστεί από τους παραγωγούς. Ίσως στη χώρα τους να γίνεται χαμός αλλά δυστυχώς εδώ τα πράγματα είναι διαφορετικά. Η μετριότητα υπεριαχύει σε όλο της το μεγαλείο με μόνη διαφορά κάποια Jungle tracks που είναι λίγο περισσότερο δουλεμένα αλλά, κατά τα άλλα, τίποτε το ιδιαίτερο. Τα υπόλοιπα Happy Hardcore / Trance που έχετε ακούσει χωρίς υπερβολή. Εντελώς κοινότυπα και ρηχά, ότι πρέπει για πιτσιρικάδες μουσικών βασανιστηρίων. Την επόμενη φορά περιμένουμε από τη Stockholm records ποιοτικότερες δουλειές.

1,5/5 (A.P.)

ORBITAL
In Sides
Internal CD

Σύγχυση. Αυτή είναι η πρώτη λέξη που μου έρχεται στο μυαλό προκειμένου να περιγράψω το καινούργιο LP των Orbital. Σύγχυση, γιατί δεν μπορεί να φανεί ξεκάθαρα προς ποια κατεύθυνση οδεύουν οι Orbital. Σύγχυση, γιατί ενώ η παραγωγή των tracks έχει βελτιωθεί και όσο περνάει ο καιρός δείχνουν να φτάνουν προς την τελειότητα , απ' την άλλη δε φαίνεται να έχουν βελτιωθεί καθόλου συνθετικά.

Φυσικά θα μου πείτε ότι υπάρχει το «The Box» ένα 14 λεπτο soundtrack με μια μελαγχολική μελωδία από ούτι να δίνει μια πρωτότυπη αίσθηση στο όλο αποτέλεσμα. Όσο όμως κι αν φαίνεται συναισθηματικά φορτισμένο και άρτιο συνθετικά, εμένα μ' αφήνει παγερά αδιάφορο. Λες και είναι ψεύτικο. Δεν μπορώ να καταλάβω τον λόγο για τον οποίο οι Orbital θα πρέπει να είναι λυπημένοι. Μετά είναι τα «The Girl with the Sun in her Head», και «P.E.T.R.O.L.» (το τελευταίο ακούγεται και σ' ένα παιχνίδι για το Playstation της Sony) τα οποία φαίνονται να είναι θεματικά ξεχωμένο απ' τα υπόλοιπα 6 κομμάτια του album. Τα συγκεκριμένα είναι περισσότερο techno, περισσότερο «Orbital» είτε χρησιμοποιώντας χαρακτηριστικούς synth ήχους που θα ακούγες π.χ. στο «I love you» των Electrotete (βλέπε το «The Girl with the Sun in her Head») είτε χρησιμοποιώντας τις χαρακτηριστικές υποβλητικές techno συγχορδίες με την στάμπα των Orbital (βλέπε το «P.E.T.R.O.L.») και τα ελάχιστα επιφανόμενα breakbeat που είχαμε ακούσει και στο «Snivilizatium».

Το «Dwr Budr» που σημαίνει στα ιρλανδικά «μολυσμένα νερά» και γράφτηκε για να στιγματίσει μια οικολογική καταστροφή που συνέβη πρόσφατα στην Αγγλία είναι ίσως το καλύτερο συνθετικά κομμάτι του album συνδιάζοντας φωνητικά απ' την άγνωστη «Aunty» με γλυκά synth περάσματα. Το πρόβλημα είναι ότι ενώ είναι ένα αυτάρκες κομμάτι ξαφνικά αλλάζει εντελώς και χωρίς να θυμίζει καθόλου το προηγούμενο μου φέρνει στη μνήμη του Autechre και τις πρόσφατες δουλειές τους. Κάτι σα 2σε 1 δηλαδή. Το «Out there somewhere?» πάλι ενώ θα μπορούσε να ολοκληρωθεί ως ιδέα μέσα σε 7 ή 8 λεπτά το πολύ, διαρκεί συνολικά 24 λεπτά χωρίς να ολοκληρώνει κάποια ιδέα. Το αποτέλεσμα της μακροσκελούς αυτής προσπάθειας; Τουλάχιστον κουραστικό!

Οι Obital μέσα σ' ένα ολόκληρο album χρησιμοποιούν μόνο 6 ιδέες κι αυτές είτε τις αφήνουν ανολοκλήρωτες (εξαίρεση τα δυο πρώτα tracks) είτε τις τραβάνε κουραστικά. Κι αν θεωρήσουμε ότι οι Orbital είναι απ' τα καλύτερα groups της εποχής μας, το μόνο που μπορεί ν' αποτελεί αυτό το album είναι ένας μεταβατικός κρίκος στη μεγάλη πορεία τους. Παρ' όλα αυτά ο καθένας από εσάς θα πρέπει ν' ακούσει αυτό το album για να σχηματίσει τη δικιά του άποψη.

4/5 (A.T.)

ROBERT MILES
Fable
Deconstructrion / BMG 12"

Το ότι οι αδηφάγες δισκογραφικές τα δεινοσαυρικά MME και το εφήμερο MTV έκαναν το «Children» τεράστια επιτυχία είναι γνωστά. Το θράσος όμως που δείχνει ο κύριος Miles να ξανακυκλοφορήσει την ξαναζεσταμένη σούπα του «Children» αυτή τη φορά με τον τίτλο «Fable» και να προσπαθεί να μας κάνει να το αγοράσουμε είναι πρωτοφανές. Μα τι νομίζουν πια ότι δεν έχουμε καθόλου γούστο; Η ότι θα κάνουμε τους Ιταλούς που μας τυραννάνε τόσα και τόσα χρόνια με τα ψευδοdisco αποβράσματά τους και τα εμετικά pianohouseάκια τους, να πλουτίσουν μέσα σε μια νύχτα; Ο κύριος Miles δεν έκανε καν τον κόπο ν' αλλάξει τη δισκέτα απ' το sampler του και να προσθέσει ένα (έστω ΕΝΑΝ!) καινούργιο ήχο. Πρόταση για ένα ανιαρό Σαββατοκύριακο: να μαζευτούν όσοι άτυχοι αγόρασαν τα «Children» και «Fable» να τους βάλουν φωτιά και να χορέψουν το χορό τού εξαγνισμού μπας και τους συγχωρέσει ο Θεός για το αμάρτημα που έκαναν. Ξυπνήστε ρεεε!

0/5 (A.T.)

VARIOUS
Open - An Open Minded Collection
Ministry of Sound CD

Η Open, η υποεταιρεία που δημιούργησε το club Ministry of Sound κατάφερε μέσα στα δυο μόλις χρόνια ύπαρξή της να κάνει (σχεδόν) κάθε κυκλοφορία της επιτυχία. Γεγονός που δε φαίνεται

και ιδιαίτερα δύσκολο μας και κατάφερε να συγκεντρώσει μια πλειάδα καταξιωμένων παραγωγών που ξέρουν καλά τι σημαίνει επιτυχία. Άλλες φορές πάλι απλά έπαιρνε τα δικαιώματα για την κυκλοφορία στην Ευρώπη μεγάλων επιτυχιών όπως το «Flash» του Green Velvet. Τέλος πάντων πιστεύω να πιάσατε την κεντρική ιδέα. Αυτό το διπλό CD περιέχει 20 ΜΕΓΑΛΕΣ επιτυχίες. Και έστω κι αν έχουν σχετικά παλιώσει αξίζει να τις έχει κάποιος στη δισκοθήκη του.

Ξεκινάμε με το «Peace» των DJ στο mix απ' τον DJ Harvey που το έχει μετατρέψει σ' ένα freestyle αριστούργημα, με τα bongos και τις κιθάρες να μπλέκονται τόσο γλυκά. Το «The Climax» των Paperclip People που ουσιαστικά πρόκειται για τον Carl Craig είναι ένα επικό house κομμάτι που με την ακατανίκητη αίσθηση του ρυθμού χορεύεται ακόμα και σήμερα ένα χρόνο μετά. Το «God made me Phunky» και «Welcome 2 da Club» του Mike Dunn δεν πιστεύω να μην τα ξέρει κανείς που άκουγε house τα δυο τελευταία, ενώ ο Francois Kerohian παρουσιάζει με μια νέα αντίληψη το N.Yζικο house ιδίως στο Moov το οποίο βρίσκεται εδώ σε remix απ' τον Angel Moraes. Ξεχάστε ότι έχετε ακούσει ως σήμερα. Το proto-techno (απ' το 1990) «Future» του Mr. Mondan μετατρέπεται σ' ένα έξοχο σύγχρονο progressive house απ' τους Roach Motel ενώ οι Trancetters και οι Dai-Ding τρανσάρουν ασταμάτητα όπως μόνοι οι Άγγλοι ξέρουν. Ο DJ Sneak κάνει ακόμα πιο ελκυστικό (γίνεται;) το «Flash» του Green Velvet ένα ήδη σαρωτικό trash που σε πνίγει με την αποπνικτική κλιμάκωση των snares ενώ ο Carl Craig (πάλι ως Paper Clip People) ξεχωρίζει απ' όλους με το phonky-break-electro στυλ του στο κλασσικό «Throw» και το ακυκλοφόρητο «Country Boy Goes Dub». Θέλετε κι άλλα από μια συλλογή; Τότε μάλλον παραείστε απαιτητικοί στη ζωή σας και καλά θα κάνετε ν' «αρπάξετε» αυτή τη συλλογή όσο ακόμα υπάρχει.

4/5 (A.T.)

VARIOUS
This ain't thip hop 3
Moonshine CD

Το τρίτο μέρος της γνωστής σειράς απ' τη Moonshine δεν εμφανίζει κάποια αλλαγή στον ήχο του trip hop και έτσι το δυνατό σημείο της συλλογής είναι η προσεγμένη επιλογή πρόσφατων κομματιών που έχουν κάνει και σχετική επιτυχία. Το περίεργο όσο και αξιοπρόσεχτο ντουέτο Moloko ξεκινάει τη συλλογή με τη μεγαλύτερη (έως τώρα) επιτυχία του το Fun for me, ένας ιδιόμορφος συνδυασμός μεταμοντέρνας pop και φωνητικής σαν από μια τριπαρισμένη Nina Hagen. Οι God Within της εταιρείας Hardkiss, απ' τη δυτική Αμερικάνικη ακτή, είναι ένα τυπικό δείγμα του ήχου που ανθίζει εκεί, ένα μίγμα house, hip hop, acid και trance. Ο Chemical Brothers βρίσκουν τους μιμητές τους στα «Terminal Intesity» και «The beat goes on» απ' τους Oversoul 7 και basco αντίστοιχα ενώ αρκετά ενδιαφέρον ακούγεται το «wilderness» απ' τους V-fore, επηρεασμένο κυρίως απ' τις ambient στιγμές των Dead can Dance. Το «the weekend starts here» των Fatboy Slim είναι σαφώς επηρεασμένο από dub με πολλά όμως αναλογικά στοιχεία. Σαφώς το κομμάτι που ξεχωρίζει απ' όλη τη συλλογή είναι το «Revenge of the Mekon» της Mekon (απ' τις Wall of Sound) με φωνητικό απ' τον Frankie Fraser ένας τρελλός συγκερασμός ανατολικών κιθαριστικών riffs με μπόλικα latin hip-hop beat να σε ζαλίζουν με την επιθετικότητά τους, έτσι ώστε να μην μπορείς να τα αγνοήσεις ούτε για μια στιγμή. Η «This ain't trip hop» είναι απ' τις πιο ολοκληρωμένες συλλογές που έχουμε ακούσει τελευταία στο χώρο του trip hop με μια ομοιογένεια στην επιλογή των tracks που τελικά προσθέτει παρά αφαιρεί στο τελικό αποτέλεσμα.

4/5 (A.T.)

VARIOUS
XMIX 6 - The Electronic Storm
!K7 - CD

Άλλο ένα mix-CD έρχεται να προστεθεί στον ήδη μεγάλο αριθμό μιξαρισμένων συλλογών και για να δούμε αν αυτή τη φορά έχει να μας προσφέρει κάτι διαφορετικό. Κατ' αρχήν πρέπει ν' αναφερθεί ότι την επιλογή και το mixing έχει κάνει ο Mr C (των Shamen) ένας απ' τους παλιούς DJ's της σκηνής του Λονδίνου. Το στυλ το οποίο έχει καθιερώσει τα 3 τελευταία χρόνια έχει μείνει αναλοίωτο κι εδώ και περιλαμβάνει ότι πιο funky (κι όταν λέω trance εννοώ τον ήχο που κυριαρχούσε το 1993 κι όχι τον άνοστο σημερινό ήχο που μόνο σε trance δεν σε φτάνει). Όσον αφορά την ατμόσφαιρα που προσπαθεί να δημιουργήσει ο Mr. C μόνο καλά λόγια έχω να πω. Χρησιμοποιώντας ίσες δόσεις από house, trance και techno καταφέρνει να δώσει μια διακύμανση στο set του, έτσι ώστε να μη σε κάνει να βαρεθείς εύκολα. Το δικό όμως πρόβλημα (το οποίο για άλλους μπορεί να είναι πλεονέκτημα) είναι στην επιλογή των κομματιών. Τα περισσότερα tracks (αν όχι όλα) είναι άνοστα, που χωρίς να πάσχουν από έλλειψη φαντασίας, δεν καταφέρνουν να σου κινήσουν το ενδιαφέρον. Οι καλλιτέχνες φυσικά που συμμετέχουν είναι κορυφή στο χώρο τους. Πάρτε για παράδειγμα τους Carl Craig, Shokir και Stacen Pullen απ' το Detroit ή τους Freddie Fresh και Damon Wild από N.Y., τους Acid Jesus, Thomas Heckman και Roland Casper από Ευρώπη. Τι να το κάνεις όμως όταν τα κομμάτια προορίζονται καθαρά για Floor Fillers κι όχι για κάτι περισσότερο. Το techno ακούγεται φοβερά ανανεωμένο τελευταία αλλά πολύ εύκολα μπορεί να πέσει στην παγίδα της επανάληψης. Κι αυτό ακριβώς συμβαίνει εδώ. Τέλος, στο συν του limited πακέτου περιλαμβάνεται και μια τράπουλα που περιέχει ερωτήσεις απ' όλο το φάσμα της χορευτικής μουσικής. Κάτι σαν το Trivial Persuit σε techno έκδοση δηλαδή!

Συμπερασματικά σκεφτείτε τι ακριβώς ψάχνετε πριν αγοράσετε την X-MIX 6.

3/5 (A.T.)

VARIOUS
A taste of Pork
Quango/Polygram

Αν δεν έχετε ακούσει ως τώρα τίποτα απ' την εταιρεία Pork της Αγγλίας ή τα ονόματα Fila Brazilia ή Solid Doctor σας θυμίζουν περισσότερο μάρκες ρούχων παρά groups τότε παραδεχτείτε το - έχετε λιγάκι αργήσει. Ευτυχώς όμως ποτέ δεν είναι πολύ αργά κι αυτή η συλλογή έρχεται για να σας βάλει στον ίσιο δρόμο.

Η Pork recordings είναι μια εταιρεία απ' το Hull της Αγγλίας και οι ιδρυτές της οι Steve Cobby και Dare Mc Sherry εναλλάσσονται στα περισσότερα σχήματα που ηχογραφούν σ' αυτή. Σχήματα όπως οι Fila Brazilia, Solid Doctor, Heights of Abraham, White Dope on Funk και Rearth αποτελούν τους κύριους δίαυλους μουσικής έκφρασης των προηγούμενων κυρίων κι αν και υπάρχουν και ηχογραφούν μαζί από το 1992 έκαναν μόλις πέρσι αισθητή την παρουσία τους. Βλέπετε παρασύρθηκαν κι αυτοί από την downhead παλίρροια που ονομάστηκε trip hop.

Το να χαρακτηρίσουμε όμως ως trip hop τις δουλειές των παραπάνω ή τουλάχιστον αυτές που περιέχονται σ' αυτό το CD θα ήταν αμαρτία. Γιατί ενώ τα περισσότερα trip hop ακούσματα έχουν καταντήσει σήμερα πολύ φορμαλιστικά, οι Cobby και McSherry ξεχνάνε εντελώς τους κατά βάση κανόνες και φτιάχνουν το δικό τους soundtrack. Ένα soundtrack που δίνει περισσότερο βάση στις μελωδίες παρά στον ρυθμό. Πολύ μελωδικό για να είναι ambient, πολύ ηλεκτρονικό για να είναι new age, όλα τα trash κινούνται σ' ένα χώρο όπου τα σόλα έχουν αναλάβει τα moog, τα σαξόφωνα και τα Jazzy πιάνα. Πολύ όμορφο για ν' ακούγεται αληθινό; Ίσως.

Κορυφαίες στιγμές της συλλογής είναι το «The Sheriff» απ' τους Fila Brazilia και το «Lights on the vibe» των Solid Doctor. Ακούστε αυτή την συλλογή κι αν «πηγαίνετε» τον ήχο, ψάξτε να βρείτε το νέο album των Fila Brazilia με τον τίτλο «Mess». Το χοιρινό φαίνεται γευστικότατο σήμερα!

4,5/5 (A.T.)

Ευχαριστούμε τα καταστήματα δίσκων DISCOBOLE (36.16.307) γιά την ευγενική παραχώρηση του υλικού

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

VARIOUS
Free Zone 3 (Ο Δίσκος του μηνα)
SSR CD

Το καλοκαίρι του 1994 μιλούσε για το φαινόμενο του ambient... Πέρσι το καλοκαίρι σε προέτρεπε για εναλλαγές στο (ακουστικό) χαλάρωμα. Αυτό το καλοκαίρι μας προτείνει ένα νέο είδος χορού, τον «οριζόντιο χορό». Μιλάω φυσικά για το τρίτο μέρος της σειράς «Free Zone» απ' τη βελγική εταιρεία SSR, η οποία κάθε χρονιά καταφέρνει και θέτει τα standard για τα πιο σύγχρονα ακούσματα της σύγχρονης χορευτικής μουσικής και ταυτόχρονα παράλληλα με καταξιωμένα ονόματα του χώρου, παρουσιάζει νέους ελπιδοφόρους καλλιτέχνες που φαίνεται ότι θα κάνουν το «μπαμ» μέσα στη χρονιά που έρχεται. Επιτέλους μια συλλογή με σκοπό, χαρακτήρα και μια συγκεκριμένη στατιστική πίσω της.

Υπεύθυνος για την επιλογή των κομματιών, τόσο πέρσι όσο και φέτος είναι ο DJ Morpheus και ο χαρακτηρισμός που του ταιριάζει είναι χωρίς πολύ μεγάλη σκέψη -«εκλεκτικός». Πράγματι χωρίς να έχει στο μυαλό του τεράστιους εμπορικούς λογαριασμούς, κάνει την επιλογή των tracks αυτόβουλα με μοναδικό γνώμονα την ποιότητα και την πιθανή «μακροβιότητα» των κομματιών. Εδώ δεν πρόκειται να βρείτε τις επιτυχίες του καλοκαιριού· αν είναι έτσι καλύτερα να ψάξετε στο σωρό που σας προτείνουν άλλοι. Πάντως το περίεργο είναι, ότι η συγκεκριμένη σειρά όχι απλώς «πουλάει» αλλά ότι στη χώρα μας (όπως και σε άλλες) είναι απ' τις πιο επιτυχημένες συλλογές των τελευταίων ετών. Όποιος περνάει συχνά απ' τα δισκάδικα θα δει ότι η συγκεκριμένη σειρά έχει «ριζώσει» για τα καλά στα ράφια των δισκοπωλείων.

Πέρα απ' όλα τ' άλλα, η συγκεκριμένη συλλογή είναι μια καλή ευκαιρία για τους «πουριστές» δηλ. γι' αυτούς που ακούνε μόνο ένα συγκεκριμένο είδος μουσικής ν' ανοίξουν επιτέλους τ' αυτιά τους και σε άλλα ακούσματα μπας και καταλάβουν επιτέλους ότι υπάρχουν μόνο δυο είδη μουσικής η καλή και η κακή μουσική. Και ευτυχώς σ' αυτή τη διπλησυλλογή υπάρχει μπόλικο υλικό απ' το πρώτο είδος.

Αν εξαιρέσουμε λοιπόν 3-4 αδιάφορα tracks όλα τα υπόλοιπα είναι σημεία αναφοράς για το στυλ που πραγματεύονται. Κι εδώ υπάρχουν όλα τα είδη: house, techno, Jungle, trip hop, ambient (και περιέργως όχι trance!) Ξεκινάμε το ταξίδι μας στον ήχο με τους Fila Brazilia και ένα ambient με ethno επιρροές (στο στυλ των Eat Static), το «Buls Doring» και συνεχίζουμε με το παντοτινό κλασσικό «Universal Horn» των JMJ + Richie ,ένα track που με τις σαγηνευτικές τρομπέτες του δεν μπορούσες παρά να το αγαπήσεις. Ο Patrick Pulsinger της Αυστρίας ως «O». καθώς και οι Colduct ως «Illuminati beats» μπλέκονται με τα funky basslines μεταφέροντάς μας σε προηγούμενες εποχές. Οι Claude Young, Carl Craig (ως Parametric) και 4 Hero (ως Nu Era) μας δίνουν απλόχερα τις σύγχρονες τάσεις του μελωδικού ήχου του Detroit ενώ τα αδελφικά πνεύματα Mixmaster Morris και Jonah Sharpe (των Spacetime Continuum) συναντώνται και καρπός της συνεργασίας τους είναι ένα πειραματικό ambient με «Θέλω να ακούγομαι σαν Jungle» τάσεις. Πραγματικό όμως jungle του 21ου αιώνα προσφέρει ο Luke Vibert (Wagon Christ) και ο Mike Paradinas (μ-Ziq) στη συνεργασία τους ως Smooth Helmet, ιδιαίτερα στο Plug mix, όπου ο Luke Vibert δοκιμάζει (και γι' αυτό το καταφέρνει) όποια τρελλή ιδέα του έρθει. Ο όρος «inteligent» είναι πολύ λίγος γι' αυτόν τον παραγωγό. Οι Snooze και DJ Cam και ιδιαίτερα ο Howie B με το έξοχο «Five Days» χάνονται με τον απομονωτισμό του, εξερευνώντας νέους σκοτεινούς κόσμους. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε απ' τη νέα γενιά του βρεττανικού house τον Herbert (η Wismountain η Drrrockit) με το τόσο απλό αλλά και μελωδικό συγχρόνως «Freeze» και τους Αυστριακούς Kruder & Dorfmeister που αφήνουν για λίγο τις downbeat φόρμες και παιδιαρίζουν με το JunkyFungle... εεε συγνώμη funky jungle «Out of the Blue» έτσι ξαφνικό...

Τι τα θέλουν και χτυπιούνται οι απανταχού ροκάδες! Με τέτοια ταλέντα η χορευτική μουσική αποδεικνύει όχι ότι έχει απλά μέλλον, αλλά ότι είναι το ΜΕΛΛΟΝ. Το καλύτερο που έχουν να κάνουν, αν δε το έχουν ήδη κάνει είναι να ξεκινήσουν αγοράζοντας αυτή τη συλλογή.

4,5/5 (A.T.)

house

GLENN UNDERGROUND
ATMOSFEAR
PEACEFROG REC.

Ψαχνοντας να βρω τον τρόπο που θα ξεκινησω αυτην εδω την δισκοκριτική, το μόνο που κατάφερνα ήταν να αφήνω την βελονα του pick-up «κολλημένη» για 105η φορά (αν μέτραγα σωστά) στο πρωτο track του νέου LP μιας μουσικής προσωπικότητας, που σίγουρα, ότι και να γραψει κανεις γι' αυτόν πάντα στο τέλος θα μένε με την εντύπωση ότι έπρεπε να προσθεσει και κάτι άλλο.

Να, να, καλά καταλαβατε! Αναφέρομαι στον εκ Chicago μουσικό παραγωγό GLENN UNDERGROUND και το νέο του LP, «ATMOSFEAR», που κατάφερε να ταραξει για τα καλά τα «λιμνάζοντα» νερα της μουσικής dance βιομηχανίας.

Και επειδη σιγουρα οι συμπάθειες και οι αδυναμιες δεν μπορούν εύκολα να κρυφτουν (δεν υπαρχει λόγος άλλωστε) να αφησω να φανει καθαρά μέσα από αυτην την κολλα του χαρτιού ο απόλυτος θαυμασμος η αν προτιμάτε ο ψυχικός και συναισθηματικος «οργασμός» που ένιωσα ακουγοντας για πρώτη φορά το μεγαλειωδες μουσικο «πονημα» πλημμυρισμένα σπλαχνα απο τέτοιο λυρισμό που μόνο μια μουσικη «ιδιοφυία» θα μπορούσε να συλλαβει θα μπορούσα να εκφραστώ γι' αυτο τον ονειρικό «deep» ήχο που βρισκεται διαχυτος σε ολόκληρο το Album βαζοντας τον ανυποψίαστο ακροατή σε ενα συνεχομενο «trip» απόλυτης «έκστασης» η για τις καταπληκτικές ενορχηστρωσεις με τα αψογα moody strings που σε κανουν να χάνεις εύκολα την επαφη με την συμβατικη πραγματικότητα. Απο την αλλη εχεις την «bass line» του καθε κομματού να σε «κολλάει» απολυτα στον ρυθμό της μουσικής που μαζι με τα «deep but hardish» drums δημιουργουν «ηλεκτρικές εκκενώσεις» και συναμα ριγη ανατριχίλλας από την σπονδυλικη στηλη ως το κεφαλι!

Ειναι περιττο βεβαια να πω για τις μουσικες προσωπικοτητες που βρίσκονται στα «special tracks» του δισκου βάζοντας εις και αυτοι το δικο τους «λιθαράκι» στην οντως «εμπνευσμένη» αυτή μουσική δημιουργεια. Ας αναφερω ετσι απλά τα ονοματα των LAPPY HEARD, «LITTLE» LOVE VEGA ίσως ο κορυφαίος house DJ, frankie KNUKLES (τι σχόλιο να κάνεις για τον ανθρωπο που η house σκηνή χρωσταει τα πάντα), TERRY HUNTER. Ασυνα, (συμφωνουν οι περισσοτεροι συντακτες του LEMON σίγουρα ενα απο τα κορυφαια (αν όχι το κορυφαίο) album για το 1996. Ακούστε το χωρις προκαταληψη. GLENN UNDERGROUND σ' ευχαριστούμε.

5/5 (K/M)

ARMANDO
ONE WORLD ONE FUTURE
RADICAL FEAR CD

Αν το καλοσκεφτούμε ο κύριος Armando αργησε να κυκλοφορήσει αυτό το πρωτο του album. Εχοντας ηχογραφήσει πάρα πολλες δουλειές σε underground εταιρείες στο παρελθόν (DJax Worehouse Dancemania) και βλεποντας όλα τα 12: του να γίνονται ανάρπαστα ενα album αυτη τη στιγμή ήταν ότι έπρεπε για να καθιερωθεί ως μεγάλο όνομα στη ολοενα μεταβαλλομενη Αμερικάνικη house σκηνή. Εξάλλου άλλοι με μικρότερη καριέρα και σαφως λιγοτερες επιτυχιες είχαν ήδη κάνει αυτό το βήμα. Τον τελευταίο χρόνο ηχογραφεί κυρίως στην εταιρεία Radial Fear (του Felix da housecat) κι έτσι δεν υπήρχε καλύτερη εταιρεία για να κυκλοφορήσει τη δουλειά του εξάλλου ο ήχος του ταιριάζει 100% με τον γνωστό ήχο της Radial Fear.

Ο Armando σφύζει από ενεργητικότητα αυτή την εποχή κι αυτό φαίνεται αμέσως σε κάθε σύνθεση του album. Το CD περιέχει 10 tracks και άλλα 4 remix στις καλύτερες στιγμές του album. Η εισαγωγή «Welcome II the Warehouse» δε σε προετοιμάζει για το τι θα ακολουθήσει στη συνέχεια. Ίσως όμως μ' αυτό το disco house κομμάτι ν' αποδίδει φόρο τιμής στις νοσταλγικές μέρες του Warehouse μιας και βρισκόταν κι αυτός εκεί

όταν η σκηνή του Chicago ήταν ακόμα στα σπάργανα. Τα «Worldbeat» και «Real Jazz» είναι δυο tracks επηρεασμένα απ' τη N.Y. σκηνή της house με Jazzy σαξόφωνα και αργούς sexy ρυθμούς να σε βάζουν σιγά-σιγά στο κλίμα. Από εκεί και πέρα ο Armando βρίσκεται στο στοιχείο του και κάνει ότι κάνει καλύτερα προσφέροντάς μας 5 δυνατά εμπνευσμένα σό Chicago κομμάτια. Το 100% of dissin 'n' ακούγεται σαν αντιγραφή (η είναι;) των κομματιών του Todd Terry, με τα γνωστά synth stabs του 1988 και τα γνωστά καταιγιστικά percussions· το ίδιο track ακούγεται πολύ καλύτερο σε μια πιο funks έκδοση του στην 1996 Club Anthem Edit. Τα «The future» και «Transexual» είναι τυπικά acid house σαν κι αυτό που μας έχει συνηθίσει ο Armando, ενώ το Radial Bitch ένα porno-house τυπικό της μαύρης παράδοσης του Chicago σε τέτοια track, αν και παλιό, μπορεί ακόμα να ανάψει οποιοδήποτε dancefloor.

Αυτό όμως που κάνουν ιδιαίτερη εντύπωση και δείχνουν ότι ο Armando έχει πραγματικό ταλέντο και πλούσιες μουσικές ρίζες είναι τα 4 bonus tracks. Το Real Jazz ακούγεται αυτή τη φορά σαν ένας συνδυασμός μιας big band απ' τη Ν. Ορλεάνη μ' ένα drum machine να κρατάει το ρυθμό, ενώ το Sweet love στην έκδοχη του Mike Dunn είναι ένα sexy καλοκαιρινό garage trash που θα κάνει θραύση όπου κι αν παιχτεί. Το καλύτερο όμως κομμάτι του δίσκου (είναι το The Future σε remix απ' τον Cajmere (της Cajual/Relief ομάδας) όπου ο αθεόφοβος συνδυάζει (ακουσον, ακουσον) ένα hip hop latin beat, μαζί με τρομπόνια (!) μαζί με σύγχρονα ηλεκτρονικά στοιχεία. Αν το μέλλον ακούγεται έτσι, τότε κανείς δεν πρέπει να φοβάται.

4,5/5 (A.T.)

VARIOUS
DJ's TAKE CONTROL VOL. 3
ONE

Οι Deep Dish αποφασίζουν κι αυτή τη φορά να σας ρίξουν στα βαθιά νερά. Κι εννοώ στα βαθιά νερά του house. Και αν δεν θέλετε να πνιγείτε αυτό το διπλό CD με 29 (!) συνολικά tracks θα γίνει ο καλύτερος δάσκαλός σας. Με οδηγούς τους Dubfive και Sharam δεν έχετε να φοβηθείτε διόλου.

Τι είναι όμως το deep house; Ώριμη παραγωγή με λίγο Jazzy αίσθημα και μελωδίες που σας ξυπνάνε το ερωτικό σας ένστικτο. Με λίγα λόγια το τέλειο soundtrack για τα περαιτέρω (;!). Οι Deep Dish ξεχωρίζουν και πάλι με χαρακτηριστική ευκολία απ' τους υπόλοιπους. Είτε ως Dished Out Bums, μια σπουδή στον ήχο που μας έχουν συνηθίσει είτε ως Satori (συμμετέχει μόνο ο Dubfire) είτε με τα remix τους στο Hideway με το θρυλικό Ali Needs to Score mix (προσέξτε τίτλο!). Ίσως ο μόνος που τους ξεπερνάει είναι ο «Μάγος» Carl Craig στο remix που έκανε στο «This time» του Johnny L., χωρίς ο αθεόφοβος να ντρέπεται για τις ερωτογόνες περιοχές του εγκεφάλου του πρόκειται να διεγείρει (τι με έπιασε σήμερα;) Το

«Disco Revenge» των Gusto το ξέρετε όλοι σας εξάλλου σας έχω δει όλους σας να κουνάτε τα κωλαράκια σας και στο ρυθμό του. Οι Idjt Boys (της U-Star) ξεχωρίζουν με το «Jazz Fuc» και το εντυπωσιακό του σολάρισμα ένα track που σίγουρα θα στρέψει πολλά κεφάλια προς το ανερχόμενο αυτό ντουέτο. Οι Basement Jaxx (της Atlantic Jaxx) μας προσφέρουν ένα σίγουρα μελλοντικό κλασσικό trech, το «Befree», με έγχορδα σε ρυθμούς disco που όμως ξεπερνάει την κοινοτυπία των disco-house, παραγωγών που βγαίνουν τελευταία. Κι απ' τους Basement Jaxx πεταγόμαστε στο «Reach out to me» του Karen Pollach ένα trach που μοιάζει πολύ με το κλασσικό το «Morning After» των Fallout και τελειώνουμε με το «Sex on my mind» των Urban Soul στο remix του DJ Pierre το οποίο πρόκειται ουσιαστικά για αντιγραφή (τι shock κι αυτό!) του «Altered States» του Ron Trent. Τι να πει κανείς πια!

Για το mixing δεν χρειάζεται να ειπωθούν πολλά μιας και οι Deep Dish χωρίς να κάνουν κάτι εντυπωσιακό κατορθώνουν να περνάνε ομαλά απ' το ένα track στο επόμενο, χωρίς να σε αφήνουν ανικανοποίητο ή να σε κάνουν να βαρεθείς. Το μόνο μειονέκτημα της συλλογής είναι η εκνευριστική ομοιογένεια που χαρακτηρίζει την επιλογή των κομματιών.

Βάλτε τα μπρατσάκια σας και βουτήξτε...Splash!

3,5/5 (A.T.)

THE SOUND OF U.S.A
GARAGE HOUSE
FM RECORDS

Ξεχάστε το γκαράζ του κυρ Μήτσου στην γωνία. Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με μαστορέματα σε μηχανοκίνητα. Εδώ έχουμε δυναμική συλλογή που μηχανεύεται νέους τρόπους να γνωρίσει στους Ελληνες τι εστί garage house. Ένα αρκετά παρεξηγημένο στη χώρας μας είδος μουσικής που αποτελεί την μαύρη χορευτική μουσική της αμερικάνικης ηπείρου.

Ένα άλμπουμ γεμάτο από spiritual vocals, κοφτά drums, ατελείωτα hammonds και βαθειά μελωδικά vocals. Δεν θα ήταν υπερβολή (ούτε και προσβολή) να το χαρακτηρίσουμε νέο Motown ηχοτροπείο.

Ο DJ Disciple με το «Searchin» ο Todd Terry και το «Clear Away the past», τα πραγματικά underground «Down low», απ' τα label της Henry Street και το «Jumpin» και «Bounce to

the beat» του Todd Terry που μας άλλαξαν τα φώτα πέρυσι, είναι μερικά απ' τα hi lights της συλλογής.
Βάλτε την φόρμα της δουλειάς, πάρετε τανάλιες, κατσαβίδια και κλειδιά και μπείτε στον χώρο του Garage. Θα σας αλλάξει τα λάδια και θα σας λασκάρει τα φρένα.
4/5 Christo K.

THE SOUND OF USA
NEW YORK HOUSE
FM RECORDS
New York. Εκτός από πρωτεύουσα των ΗΠΑ είναι και πρωτεύουσα του σύγχρονου house κλέβοντας τα σκήπτρα απ' το παλιό καλό Chicago (όχι το παγωτό). Αυτή η συλλογή φιλοδοξεί να αποδώσει το σύγχρονο feeling του Big Apple.
Το album ανοίγει με το μαγικό Chocolate City «Love Songs» όπου οι Deep Dish προσφέρουν ένα σαξοφωνικό πρελούδιο που θα ζήλευε και ο Mile Davis. Οι Masters at Work μεταμφιεσμένοι σε NU YORICAN SOUL αφήνουν τις πορτορικάνικες μελωδίες τους να συνθέσουν το MIND FLUID ενώ η MONE και το «Movin» είναι η ηχητική γροθιά στις σκουριασμένες βελόνες του deck.
Εκτός των Funky Garage παρεμβάσεων με τους KRIMP «Katacopms», ALL PURPOSE «You Release Me» και VISION & LORIMER «Take me higher» το υπνωτικό mix του. «Take me higher» από τους MODIFIERS ολοκληρώνουν την δημιουργική ηχορύπανση του χώρου των ξενέρωτων ή ανενημέρωτων.
Μην σας παρασύρει το εξώφυλλο με την σούπα. Το album μόνο «σούπα» δεν είναι. Πιο πολύ «φέρνει» σε σκούπα που ξεσκονίζει μουχλιασμένα μυαλά.
4/5 Christo K.

CLUBLAND
VOL 1 THE SOUND OF UK

FM RECORDS
House is the feeling. Σπιτικές συνταγές. Μια συλλογή που φιλοδοξεί να φέρει κοντά μας όλες τις επιτυχίες που δόνησαν τα clubs του χειμώνα.
Στο άκουσμα του «America» των Full Intention πόδια και καρδιές συντονίζονται σε ένα ξέφρενο disco feeling στο πιο speed up track της Άνοιξης. Προχωρώντας στην KELLE και το «My Love» σε ένα up lift remix του μέγα Ralphie Rozario ανακαλύπτεις ότι τελικά το clubbing είναι κάτι παραπάνω από μουσική, χορό και ξεφάντωμα. Μέχρι να συνειδητοποιήσεις ότι η ενέργεια των κομματιών είναι πιο δυνατή και από μπαταρίες (αλκαλικές μάλιστα) έχεις φτάσει στους Technocat και στο «It gonna be alright» το οποίο είναι αρκετά update.
Η μεγαλύτερη όμως έκπληξη της συλλογής, εκτός των FUSE, JOE T. VANELLI, B-CODE και QUENCH, είναι το ST. GERMAIN «Alabama Blues» με το χαρισματικό sampling του Tony Joe White που σε επιστρέφει στις ρίζες της χορευτικής μουσικής.
Το πότισμα δεν είναι απαραίτητο. Θα ριζώσει μόνο του στο στερεοφωνικό σας.
4/5 Christo K.

STONE FACTORY
«ROUGH IT»
RHYTHM DISTRIBUTION
Εκπληκτικό Ολλανδικό E.P. που μας έρχεται από την εταιρεία που μας έχει συνηθίσει σε εκπληκτικά «PROGRESSIVE HOUSE» tracks, την RHYTHM DISTRIBUTION.
Το «ROUGH IT» E.P. περιέχει τρία new tracks με το ομώνυμο κομμάτι να καλύπτει όλη την πρώτη πλευρά του σε δυο διαφορετικά REMIX το ένα καλύτερο από το άλλο.
Ο ήχος PROGRESSIVE με αρκετά TRIBAL στοιχεία έχοντας όμως κρατήσει τον house χαρακτήρα του, που ξεπηδάει πού εύστοχα μέσα από τα samples του κομματιού. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το μουσικό θέμα του «εκτελεσμένο» από ένα «groovy» πιάνο, φανερώνοντας έτσι καθαρά τους «ηχητικούς» επηρεασμούς τους από τον ήχο των '60's
Ποιος είπε ότι ο δυνατός ήχος δεν μπορεί να είναι συγχρόνως και happy?
Στο B-side του EP έχουμε δυο διαφορετικά tracks που δεν αλλάζουν το ηχητικό στίγμα του, κρατώντας το πάντα σε πολύ υψηλά επίπεδα ποιότητας και λυρισμού ειδικότερα το «MARSHMELLO E» είναι ένα track που σίγουρα μόνο από Ολλανδούς παραγωγούς θα μπορούσε να είχε γραφτεί, με τόσο έντονα στοιχεία της μουσικής τα πρώτα τους σχολικά χρόνια.
Με λίγα λόγια, το πρώτο βινύλλιο έχει ήδη λιώσει!
Μην πιαστήτε αδιάβαστες, προμηθευτείτε δυο!
4,5/5 (K.M.)

PARADISE 3001
LONG DISTANCE CALL TO HEAVEN
«ESP-SUN»
Οι «PARADISE 3001» η αλλιώς ο DR. NUNU που υπογράφει όλες τις συνθέσεις και κάνει την παραγωγή δίνει σε όλους εμάς ένα εκπληκτικό progressive track με αρκετές techno επιρροές ιδιαίτερα εμφανείς στους ήχους και στη δομή του κομματιού.
Το «LONG DISTANCE CALL TO HEAVEN» υπάρχει σε 2 REMIX ενώ σαν B-side το CHERRY - HIGH με το GROOVY feeling του μετατρέπει για λίγη ώρα το δωμάτιό σου σε... CAVO PARADISO!
4/5 (K.M.)

BENJI CANDELARIO PRESENTS
CENTRAL PARK
RUM DE COCO
SLAMIN RECORDS
Σίγουρα μιλάμε για ένα αμερικάνικο track, το οποίο θα εντυπωσιάσει όσους DJ's το ακούσουν. Σε αυτό το label παρουσιάζεται μια πολλή καλή garage house δουλειά που συνοδεύεται από φοβερό φλάουτο, γι' αυτό και το κομμάτι γίνεται ξεχωριστό. Το rum de coco δεν είναι σαν τα συνηθισμένα αμερικάνικα label που ξέρουμε.
5/5 (DNS)

GROUND CONTROL
WE BUILD IT UP
ISLAND RECORDS
Σε αυτό το label έχουμε το we built it up σε τρία διαφορετικα mix καταπληκτικά.
Βέβαια τα πιο πολλά credit μαζεύονται στο original mix στο B-side που είναι και το δυνατό κομμάτι. Στο A-side έχουμε 2 mix, το πρώτο είναι groove τελείως με φοβερό bass line και sample με επαναλαμβανόμενα vocals.
Στο δεύτερο ακούμε μια fusion reprise mix που η διαφορά του απ' τα άλλα δυο είναι το πιάνο κάτω bass line ελαφρώς παραμορφωμένο. Πολύ καλό house κομμάτι από μια δυναμική εταιρεία την island records.
4/5 (DNS)

MIJANGOS
DISCO INCORPORATED
Το καλύτερο label πιστεύω που έχει κυκλοφορήσει τον τελευταίο καιρό από την aqua loggie είναι αυτό το track.
Τρία διαφορετικά mix σε αυτό το 12' σε κάνουν να ξεφεύγεις τελείως στην χώρα των house feelings.
Αμερικάνικη δουλειά με samples που σκοτώνουν σε ένα απ' αυτά τα κομμάτια στο deep mind και στο A side. Στο B side μια τρομερή εισαγωγή απ' το κομμάτι San Francisco, που σε μπερδεύει και νομίζεις ότι βρίσκεσαι σε ροκ συναυλία. Πολύ καλό!
5/5 (DNS)

RHYTHM MASTERS PRESENTS
THE GROOVE MASTER SMOKIN
RHYTHM
RHYTHM MASTERS
Η rhythm masters για ακόμη μια φορά έκαναν πολύ καλή δουλειά.
Το track αποτελείται από τρία κομμάτια, αλλά τα αυτιάμου κόλησαν στο A side όπου η αγγλική παραγωγή έχει κάνει θαύματα.
Ένας Groove τελείως και δυνατός ταυτόχρονα ήχος ξεδιπλώνεται κατά την διάρκεια του κομματιού. Σίγουρα αυτό το volume five, γιατί είναι το πέμπτο κατά σειρά label που βγάζουν, θα σπάσει τις πρώτες θέσεις των charts. Γι' αυτό θα πρέπει να βρίσκεται σε όλα τα set των house dj's για την διάλυση της πίστας.
5/5 (DNS)

DIRTY HARRY
GOTTA RELEASE
MAN RECORDS
Label που παίζεται για πιο mellow καταστάσεις αφού τα vocals του είναι γεμάτα από γλυκές φωνές. Έχει τρία διαφορετικά κομμάτια. Έχοντας σαν βάση το gotta release.
Στο B side τα άλλα 2 mix που υπάρχουν είναι εξίσου καλά και θα έλεγα και πιο χορευτικά.Η man records δημιουργώντας αυτό το label ανέβασε αρκετά τα credits τους και ο λόγος γι' αυτό; το track πουλάει και παρα πολύ μάλιστα.
4/5 (DNS)

SNEAK ESSENTIALS VOLUME 3
STRICTLY RHYTHM RECORDS
Και φυσικά ο DJ SNEAK ξαναχτυπά.
Μετά το τελευταίο του label το the polyester E.P. Vol. ii, δημιούργησε το Volume 3 φτιαγμένο με 3 διαφορετικά θέματα όπως και το προηγούμενο που ξεφεύγουν τελείως μεταξύ τους.Το disco breaks, καταλαβαίνεται μόνο από τον τίτλο του!!!
Το feel da muzik normal mix και το feel da bass line mix. Εδώ το bass line πάει και έρχεται αυτός ο τύπος πάντως ενώνει της disco sounds με progressive ήχους και σε καλάει κανονικά.
OK!!!
3/5 (DNS)

MYSTERIOUS PEOPLE
LOVE REVOLUTION
YOSHITOSHI RECORDS
Όντως ένα mysterious track διαμορφωμένο σε τρεις διαφορετικές εκτελέσεις. Στο A side που είναι και οι original mixes υπάρχει το ένα κομμάτι instrumental καλό mix. Το δεύτερο και original mix, έχει μεγάλη εισαγωγή που σου ανεβάζει την αδρεναλίνη στα ύψη. Πολύ καλά vocals και σε αυτά στηρίζεται και η επιτυχία του κομματιού love revolution.
Η βοήθεια της deep dish πιστεύω να μπορέσει να ανεβάσει το κομμάτι ακόμα πιο πολύ.
4/5 (DNS)

techno

BAD GIRL (JONATHAN PETERS AN ANTONY ACID
RUBBING MY SELF
DEEPER REC NYC
Το U.S. LABEL της DEEPER REC παρουσιάζουν σε αυτό το 12' τις BAD GIRLS με το track τους RUBBING MY SELF έχοντας κάνει την παραγωγή για λογαριασμό τους. Οι Αμερικανοί JONATHAN PETERS και ANTONY ACID (εμπνεύστε την περσινή μεγάλη του επιτυχία HAI HAI HAI)
Ο ήχος δεν ξεφεύγει από το γνώριμο στυλ των δυο παραγωγών δίνοντας εδώ στο track την προσωπική τους μουσική σφραγίδα μέσα από το δεύτερο πολύ καλό και προσεγμένο REMIX του 12'. Αν θέλαμε λοιπόν να χαρακτηρίσουμε το συγκεκριμένο track με λίγες λέξεις θα λέγαμε ότι ανήκει στην κατηγορία του uplifting hard techno house με στοιχεία στο beat του από hip hop πράγμα που το συναντάμε πολύ συχνά οι Αμερικανοί παραγωγοί στα περισσότερα tracks τους.
Ξεφεύγοντας λοιπόν το μουσικό ύφος των δυο παραγωγών αλλά και τον Αμερικάνικο ήχο της techno house σκηνής μπορείτε εύκολα να πάρετε μια πρώτη «γεύση» του τι πρόκειται να συναντήσετε στο RUBBING MY SELF των BAD GIRLS «F.C. AND ECSTASY».
4/5 (K.M)

MELT
«THE CALLING»
M.C. PROJECTS LTD
Τους DRUM CLUB φυσικά και όλοι τους ξέρουμε μιας και ήταν από τους πρωτοπόρους στο U.K. TECHNO ήχο. Το ίδιο βέβαια ισχύει για την μουσική φυσιογνωμία που ακούει στο όνομα Charlie Hall, αφού ο ίδιος ήταν η κεφαλή του συγκροτήματος των DRUM CLUB, όπως επίσης ήταν υπεύθυνος για τις περισσότερες συνθέσεις αλλά και αυτός που ο λόγος του μετρούσε περισσότερο όταν ήταν να παρθούν αποφάσεις για τις μελλοντικές κινήσεις του group.
Έτσι λοιπόν σαν ιδρυτής της εταιρείας M.C. PROJECTS αποφάσισε σε ένα προσωπικότερο να εμφανίσει αποκλειστικά στα PROJECTS που ανήκουν στην εταιρεία του μην έχοντας έτσι πλέον τον απαιτούμενο χρόνο να ασχοληθεί με την μουσική σταδιοδρομία του συγκροτήματος του και όλα τα υπόλοιπα που έπονται από αυτό (Live εμφανίσεις ως DJ ή ως group management producer κ.λπ.). Έτσι λοιπόν, αναπόφευκτα επήλθε η διάλυση.
Το συγκεκριμένο 12' τώρα μας έρχεται από την εταιρεία του CHARLIE HALL και από την πρώτη ως και την τελευταία νότα φαίνεται καθαρά η διάθεση του παραγωγού να κρατήσει το ίδιο μουσικό ύφος που έχουμε συνηθίσει από παλαιότερες δουλειές του.
Το «THE CALLING» είναι ένα track που έχει «υποστεί» τέσσερα διαφορετικά REMIX το καθένα με εντελώς διαφορετικό μουσικό και ρυθμικό χαρακτήρα, δίνοντας έτσι σαν τελικό αποτέλεσμα ένα 12' καλό ήχο και φρέσκιας στις μουσικές του περιλαμβάνοντας επιρροές από όλο το φάσμα της σύγχρονης ηλεκτρονικής dance σκηνής. Ιδιαίτερη εμφάνιση δίνουμε στα δυο REMIX της πρώτης πλευράς, όπως επίσης και στο πρώτο REMIX της δεύτερης πλευράς (FLEX REMIX) και θα καταλάβετε πολύ καλά τι εννοώ όταν λέω «μουσική χωρίς όρια και φραγμούς».
Η γνώμη μου είναι σε κάποιες έτσι θα πρέπει να είναι αυτό που αποκαλείται «dance σκηνή» εν έτη 1998.
4/5 (K.M)

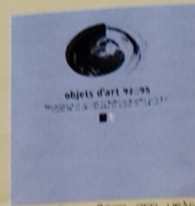
RICHARD BENSON
«RICH IN PARADISE» EP
FORCE INC
E.P. που μας έρχεται από την Γερμανική FORCE INC συγκεντρώνοντας τις συνθέσεις του RICHARD BENSON με τον δικό της ιδιαίτερο ήχο. Εμπνευσμένο TECHNO, με αρκετές αναφορές στον ήχο του DETROIT αλλά και του CHICAGO, αγγίζει σε πολλά σημεία «θεό τέρατα» της σκηνής αυτής χωρίς όμως να μπορεί να κατηγορηθεί ο καλλιτέχνης για «ξεπατίκωμα» μουσικών θεμάτων και ιδεών. Ήχοι «ντυμένοι» ως αναλογικές συχνότητες electro «ψυχεδέλειες» ξερά minimal drums αλλά και Bass Lines, electronic samplers με μεταλλικό EQ ολοκληρώνουν την όλη εικόνα του συγκεκριμένου E.P. που σίγουρα μετά από προσεκτική ακρόαση δεν θα αφήσει κανέναν παραπονεμένο. Σίγουρα είναι μια δουλειά που αξίζει να ασχοληθείτε μαζί της.
4/5 (K.M)

SOUND ENFORCER
«ICON EP» THE 2nd series
BLUNTED REC.
Οι «SOUND ENFORCER» παρουσιάζουν την δεύτερη δουλειά τους σε αυτό εδώ το E.P. που περιέχει 4 ολοκαίνουργια tracks ικανά να δημιουργήσουν «πανικό» στο κοινό οποιουδήποτε (σοβαρού) club και αν παίχτουν.
Πίσω από το όνομα «SOUND ENFORCER» δεν κρύβεται άλλος από τον πολύ γνωστό Άγγλο μουσικό/παραγωγό/DJ DAVE ANGEL που βέβαια υπογράφει όλες τις συνθέσεις έχοντας βέβαια κάνει ο ίδιος και την παραγωγή. Έτσι μέσα από αυτό το E.P. θα πάρουμε μια σημαντική γεύση από το «driving and uplifting» techno με αρκετά στοιχεία από τον αγγλικό ήχο, που με μεγάλη επιτυχία «λανσάρει» ο Άγγλος παραγωγός, έχοντας βέβαια κρατήσει τα δικά του ιδιαίτερα στοιχεία που έκαναν τη μουσική του «σήμα κατατεθέν».
Ιδιόρρυθμα Hand Claps, groovy-funk ρυθμοί, intelligent, loops, «μαγικές» ενορχηστρώσεις εκπληκτική παραγωγή συμπληρώνουν το παζλ ακόμα μιας καταπληκτικής δουλειάς, όπως άλλωστε μόνο σε τέτοιες μας έχει συνηθίσει.
Σε περίπτωση που το πετύχετε στο ράφια κάποιου δισκάδικου μην το αφήσετε να χαθεί. Εσείς θα χάσετε!
5/5 (K.M)

ROB ROWLAND
CLOCOMM
DONE REC
Ο ROB ROWLAND ίσως σαν όνομα δεν είναι και τόσο γνωστός όμως δεν θα μπορούσα να πω το ίδιο για την εταιρεία που υπογράφει και την δική του παραγωγή, έχοντας σαν έδρα της την Ιρλανδία και πιο συγκεκριμένα το Δουβλίνο.
Η DONE REC. είναι ίσως το σπουδαιότερο LABEL που έχει να παρουσιάσει η Ιρλανδία πάνω στην TECHNO HOUSE σκηνή έχοντας στο ενεργητικό της αρκετά αξιόλογες παραγωγές.
Βέβαια από αυτήν την ηχητική βάση δεν θα μπορούσε να ξεφύγει και αυτό το 12' προσφέροντάς μας έτσι τρεις πολύ καλές συνθέσεις καθαρά επηρεασμένες από τον Αγγλικό TECHNO ήχο, «φιλτραρισμένος» με τα κατάλληλα progressive-funky στοιχεία. Αυτό ακριβώς είναι και το στοιχείο της επιτυχίας του ήχου που λανσάρει στο συγκεκριμένο 12'. Ο ROB ROWLAND μας και καταφέρνει απόλυτα να «παντρέψει» τους άκρως βιομηχανοποιημένους progressive-Techno ήχους με την GROOVY-HOUSE αισθητική χρησιμοποιώντας funky ρυθμούς και μέτρα. Τώρα βέβαια δεν ξέρω να σας πω αν θα καταφέρει να γίνει «SOLD OUT» από τον πρώτο μήνα (!) ξέρω όμως με σιγουριά ότι καταφέρνει να κερδίσει με την πρώτη ακόμα και τον πιο απαιτητικό ακροατή είτε αυτός είναι επαγγελματίας DJ ή απλώς ένας fun της μουσικής.
4/5 (K.M)

VARIOUS - THE 2nd ORBIT
STOCKHOLM - LONG ISLAND
PLANET RHYTHM
Η PLANET RHYTHM είναι η Σουηδική εταιρεία που ειδικεύεται στον TECHNO ήχο έχοντας υπό την επίβλεψη της πολλά υποσχόμενους παραγωγούς που ξεπήδηξαν μέσα από την TECHNO έκρηξη της δεκαετίας του '90.
Ονόματα όπως οι VECTOR, οι RÖTOR TYPE, ο ADAM BAYER οι LENK και συνθέτουν το ιδανικό «SOUND TRACK» για τις διαπλανητικές περιηγήσεις των TECHNOHEADS μιας και τα μουσικά τους «πονήματα» ξεφεύγουν καθαρά από τη σφαίρα τους συμβατικότητας, φτιάχνοντας ηχητικό «κολάζ» από electro-progressive ήχους λιτής Danse συμμετρίας, TECHNO δομή industrial χαρακτήρα, αφήνοντας όμως στο τέλος γεύση minimal αισθητικής.
Φυσικά, δεν θα μπορούσαν να λείπουν οι αναφορές στον γενεσιουργό ήχο του DETROIT ιδιαίτερα όσον αφορά το «ξερό» RHYTHM SECTION ή τα πλεονεκτήματα συρλακτά των samplers.
Οι FANS του είδους θα βρουν στο πρόσωπο αυτής της συλλογής ότι πιο ολοκληρωμένο Σουηδικό TECHNO κυκλοφορεί αυτήν την εποχή.
Για όλους τους υπόλοιπους δεν έχω να μην πω πολλά. Δύσκολα τα πράγματα!
5/5 (K.M)

VARIOUS
Objects d' art 92:95
New electronica / beechwood music CD
Όταν το καλοκαίρι του 1994 είχε κυκλοφορήσει το πρώτο μέρος της Objects d' art είχε σοκάρει πολύ κόσμο. Ήταν το καλοκαίρι που το «intelligent techno» (να υπήρχε κι αυτό κάποτε) ήταν ότι καλύτερο και φρέσκο υπήρχε εκείνη τη στιγμή. Και η A.R.T. (Applied Rhythmic Technology) του Kirk de

Giorgio ήταν αυτή που μαζί με την Warp ήταν υποστήριξες σ' αυτό το κίνημα. Ο όρος «intelligent techno» που πολλοί εμίσησαν σήμαινε τον απόγονο του Detroit techno υπολογισμένο με τα Ευρωπαϊκά δεδομένα, ένα πιο τεχνολογικό προοδευτικό είδος techno που έδινε όμως εξίσου βάση στη μελωδία και στο συναίσθημα. Συγκροτήματα εκείνης της συλλογής οι as one future / past, esoteric, elegy (όλα projects του Kirk de Giorgio) psyche, b.f.c. (Carl Craig), ball (οι αγαπημένοι μου Black Dog... νοσταλγία!) Κι εμείς άφωνοι...
Φέτος το Μάιο κυκλοφόρησε η συνέχεια εκείνης της συλλογής με τον ευρηματικότατο τίτλο «92:95» σε διπλό CD μάλιστα και περιλαμβανόμενες προς ευχαρίστηση του ακουστικού μου φλοιού τις καλύτερες στιγμές της A.R.T. Στο πρώτο CD περιλαμβάνονται τα κλασικά «Amalia» από aw one, «Clinically Inclined» από Future / past (αγαπημένο στης Bjork) το «Choke & Fly» των Black Dog το ηλεκτρονικό αριστούργημα «Neurotic Behaviour» του Carl Craig μαζί με το αστείο «Chicken Noodle Soup» που υπογράφει ως b.f.c. Στο δεύτερο CD έχουμε παραγωγές των Phenomyna που πρόκειται ουσιαστικό για το Steve Pickton (πιο γνωστό και ως Status), τους Red Cell (γνωστότερους και ως B12 στη Warp) και projects του ίδιου του DeGiorgio. Το να ξεχωρίσω κάποια tracks ακούγεται αστείο μιας κι αυτή η μουσική είναι τόσο αληθινή και έχει φτιαχτεί με τέτοια αγάπη που μόνο κριτική δεν χωράει.
Συνίσταται θεραπεία με Objects d' art, 4 φορές την ημέρα και 140 λεπτά ανά δόση. Ακούστε τη συμβουλή του γιατρού και δε θα χάσετε!
4,5/5 (A.T.)

JUAN ATKINS
THE INFINITI COLLECTION
TRESOR
Αν αυτός ο δίσκος θα μπορούσε να έχει άλλο τίτλο, αυτός θα μπορούσε άνετα να είναι «Now that's what I call Techno Music». Κι όχι μόνο γιατί ο Juan Atkins ήταν αυτός που πρωτοξεκίνησε το techno στο Detroit απ' το 1981 παρακαλώ (!) αλλά κυρίως γιατί αποδεικνύει ότι αυτό το στυλ της μουσικής έχει γίνει φύση του. Κλείστε τα μάτια σας, ακούστε τα κομμάτια του CD και δώστε τον πρώτο τίτλο που θα σας έρθει στο μυαλό... Περιέργως θα δείτε ότι οι τίτλοι του θα δώσετε θα είναι οι Sunlight «Moon Beam», «Raindrops», «Martiam at Work», «Think Quick».
Ο Juan Atkins δε φαίνεται να ιδρώνει για να βγάλει αυτές τις παραγωγές. Ίσα ίσα που φαίνεται να είναι το πιο φυσικό πράγμα γι' αυτόν. Με λίγα σχετικά στοιχεία το beat, ένα bassline, μια μελωδία (αχ αυτές οι μελωδίες του Atkins) κατορθώνει και φτιάχνει αθόρυβα κομμάτια τόσο soulful που σκέφτεσαι αν του έχει μείνει καθόλου για τον επόμενο. Κι όμως το επόμενο κομμάτι είναι καλύτερο.
Ακούστε το «Raindrops» και δείτε τα χρώματα του ουράνιου τόξου μέσα από τις δροσοσταλίδες της πρωινής βροχής ή το περίεργο electro phonk «I-94». Το «Game One» είναι ένα πιο δυνατό techno στο στυλ της Tresor, ενώ το «Harddrive» με τα εμπνευσμένα από Kraftwerk synth πέρασμα και σε παραπέμπει κατευθείαν στις ρίζες του techno. Το «Impulse» με την αναλογική γλωσσολαλιά του και αφήνει να φαντασθείς πως ακούγεται η συνομιλία μεταξύ δυο υπολογιστών, ενώ το «Sunlight» με το από SH-101 χαρακτηριστικό funky μπάσο σ' αφήνει να σκέφτεσαι πόσο έχουν επηρεαστεί απ' τον Atkins, τύποι όπως Luke Slater, Dan Curtin, ή Dave Angel.
Και τα 10 tracks έχουν ένα ανάλαφρο χαρακτήρα και κανένα τους δεν είναι μουντό, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η συλλογή είναι μονότονη. Κάθε άλλο μάλιστα, κάθε track έχει τη δική του ταυτότητα και ιστορία. Ακούστε αυτό το CD ξανά και ξανά και τότε θα καταλάβετε τι εννοώ. Φεύγω τώρα, πρέπει να ξαναπατήσω το PLAY button.
4,5/5 (A.T.)

VARIOUS
313-The new sound of Detroit
Tresor CD
Ένα βασικό στοιχείο για να μην εκφυλισθεί μια σκηνή είναι η ανανέωση της όταν δείξει σημάδια στασιμότητας. Αν σκεφτούμε ότι τον ήχο του Detroit που δημιουργήθηκε στο μέσο της δεκαετίας του '80, έχουν αντιγράψει (πρωτότυπα ή όχι) τόσοι και

τόσοι, μάλλον ήρθε η ώρα να κινηθούμε σε καινούργιες κατευθύνσεις.

Αυτό προσπαθεί να καταφέρει ο βετεράνος του Detroit, Blake Baxter ο οποίος έχει αναλάβει να κάνει την επιλογή των καλύτερων νέων παραγωγών. Έτσι στη συλλογή περιέχονται 12 tracks από σχετικά άγνωστους καλλιτέχνες αν εξαιρέσουμε φυσικά 2 κομμάτια του Santonio κι ένα του ίδιου του Blake Baxter.

Το να κρίνεις όλους αυτούς τους νέους καλλιτέχνες από ένα και μόνο track όταν έχουν να σηκώσουν στη πλάτη τους το βάρος μιας μουσικής παράδοσης 10 και πλέον ετών, θα ήταν τουλάχιστο ατόπημα. Πόσο μάλλον όταν οι «πιουρίστες» του techno περιμένουν στη γωνία για να λιθοβολήσουν οποιοδήποτε νέο καλλιτέχνη πάει να ηχογραφήσει κάτι σ'αυτό το στυλ. Ίσως αυτό να είναι και το πρόβλημα των περισσότερων παραγωγών σ' αυτή την συλλογή. Άλλες φορές ακούγονται τόσο πολύ Detroit ενώ άλλες φορές δείχνουν να επηρεάζονται τόσο έντονα απ' το Βερολινέζικο techno ήχο. Ουσιαστικά δεν προσφέρουν κάτι καινούργιο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οι συνθέσεις είναι αδιάφορες. Απλά διαψεύδουν κραυγαλέα τον τίτλο «The new sound of Detroit».

Αυτό που πρέπει να γίνει κατά τη γνώμη μου είναι να αφήσουν πίσω τους τα φαντάσματα του παρελθόντος (βλέπε Atkins, May, Sounderson) και να επικεντρώσουν την προσπάθειά τους στη δημιουργία ενός Ολλανδικού τους ήχου. Εξάλλου η νέα γενιά πρέπει να είναι πάντα καλύτερη απ' την προηγούμενη.

3/5 (A.T.)

JEFF MILLS Java E.P (Purpose Maker) 12'

Ο Jeff Mills μ' αυτή την νέα του κυκλοφορία στη νεοσύστατη Purpose Maker πρόκειται να κάνει πολλούς ν' αλλάξουν τη στερεότυπη γνώμη τους γι' αυτόν. Με 4 ισοπεδωτικά tracks, αυτό το E.P. σκοπεύει κατευθείαν στο πλατώ ενός club παρά στο σπίτι σας (αν φυσικά το λυπάσαι). Το χαρακτηριστικό του Mills και στα 4 κομμάτια είναι τα πολύπλοκα percussions και οι καρναβαλικοί ρυθμοί που σε συνδυασμό με τα γνωστά techno «κόλπα» του Mills δε σ' αφήσουν κανένα μα κανένα ασυγκίνητο. Bossanova techno; Ο Mills το κατάφερε κι αυτό!

4,5/5 (A.T.)

DJ Rolando - Aztec Mystic E.R. (U.R.) 12'

Νέα κυκλοφορία απ' την Underground Resistance και ούτε κι αυτή τη φορά φαίνεται να μας ευμάται καθόλου. Όχι ότι εμείς το επιδιώκουμε δηλαδή. Είτε πρόκειται για το «in your face» techno με τον τίτλο «The Shining path», είτε για το «άρρωστο» electro «Tree Talk» που θυμίζει Drexcyia αλλά ακόμα και με το μελωδικό «Aztec Mystic» οι άνθρωποι του Detroit φαίνεται να είναι πάντα ένα βήμα πιο μπροστά απ' τους υπόλοιπους. Οι μίξεις και στα 3 κομμάτια έχουν γίνει απ' τον Ghost Dancer. Λες και δεν ξέρουμε ότι πρόκειται για σένα «τρελλέ Mike»!

4,5/5 (A.T.)

FREEFORM - Prowl E.R. (Warp) 12'

Ο Simon Pyke που ηχογραφεί ως Freeform είναι ο προστατευόμενος των Autechre τελευταία και μετά ένα έξοχο E.P. που κυκλοφόρησε στη Skam (την εταιρεία των Autechre) τώρα κυκλοφορεί αυτό το διπλό E.P. στη Warp, έχοντας στο άμεσο σχέδιό του ένα album. Ο Simon Pyke και στα 4 tracks του E.P. εμφανίζεται ως το πνευματικό τέκνο του Aphex Twin και των Autechre δίνοντας περισσότερη βάση στο electro μ' ένα όμως περίεργο industrial feeling. Όλα τα tracks δε βασίζονται τόσο στις μελωδίες παρά στη μηχανιστική λογική του να ψάχνεις ρυθμούς και στα βαθιά basslines. Ξεχωρίζει το «Prowl» χωρίς τα υπόλοιπα να υστερούν σε τίποτα.

4/5 (A.T.)

RECYCLE
OUT OF LIMBO
LIMBO RECORDS

Ο κλασσικός techno ήχος που σε στέλνει κανονικά. Η Limbo records έχει κάνει σ' αυτό το maxi καλή δουλειά, έχοντας δυο ξεχωριστά κομμάτια, το cycle 3 και το switch channel.

Η παραγωγή του track έχει γίνει από το tscott και οι μηχανικοί είναι από τους Mark and Spencers. Το recycle είναι το καλύτερο κομμάτι και το πιο ποιοτικό που έχει κυκλοφορήσει μέχρι τώρα.

3/5 (DNS)

DROP ZONE E.P.
STRAYLIGHT
MINISTRY OF SOUND RECORDS

Φυσικά μιλάμε για ένα απ' τα καλύτερα intelligent techno track. Φοβεροί ήχοι φιλτραρισμένοι μέσα από δυνατά 303 πολλοί καλά bass line και το καλύτερο είναι το Maxi έχει τέσσερα διαφορετικά κομμάτια.

Το Strafe είναι στο A side 1, δυνατό γρήγορο techno με ωραία drum roll ανεβάσματα.

Μετά A2 είναι το 2 stray 9 αυτό έχει πιο ρυθμικό ήχο intelligent φάση τελείως.

Το dropozone B>side 1 φανταστικό δυνατό έχοντας δυο στοιχεία μέσα του. Έχουν καταφέρει σε ένα γρήγορο techno να περάσουν τα στοιχεία του ambient που συνοδεύονται με drum roll και βγάζουν δυνατό αποτέλεσμα.

Τέλος στο B>side δεύτερο κομμάτι είναι το constellatious, αρκετά πειραμένοι ήχοι ξεδιπλώνονται μέσα απ' αυτό το κομμάτι, έχοντας ήδη ένα δυνατό bass line στο κεφάλι.

5/5 (DNS)

GILLANDRAX
FINAL SOLUTION
CLUB CRAFT

Αγγλικό LABEL σε τρία διαφορετικά REMIX που σε καθηλώνουν το καθένα με το δικό του τρόπο. Το FINAL SOLUTION είναι ένα καθαρόαιμο TECHNO TRANCE κομμάτι, με ένα επιβλητικό «DEEP» Rhythm section, intelligent loop ήχους τόσο ώστε να αγγίζει τα όριά του «minimal techno-trance». Εκτός από το «original mix» τα άλλα δυο REMIX έχουν γίνει από τον CAGE και τον Mr. BALLISTIC (για όσους τους αρέσει να συγκρατούν ονόματα) με απόλυτη επιτυχία.

Σίγουρα πάντως είναι ένα track που θα «κολλήσετε» απόλυτα μαζί του.

4/5 (K.M)

VARIOUS
Synewave New York Vol. 2
Kickin CD

Δεύτερη συλλογή μέσα σε λίγους μήνες απ' την Αμερικάνικη εταιρεία Synewave του Damon Wild και δυστυχώς δεν έχουν συμβεί και πολλά αξιοπρόσεκτα από τότε.Όλες οι παραγωγές κινούνται στο ίδιο πάνω κάτω στυλ όπως πριν 8 μήνες και η έλλειψη φαντασίας ή τουλάχιστον πειραματισμού είναι εμφανής. Το techno ως μουσικό είδος έχει τις περισσότερες προοπτικές εξέλιξης από κάθε άλλο είδος, αλλά δυστυχώς εδώ αυτό παγιδεύεται στις συνταγές που κάνουν τους DJ's χαρούμενους και το κοινό του club ακόμα πιο προβληματισμένο.

Απ' τη συλλογή ξεχωρίζουν όλες οι παραγωγές του Damon Wild με καλύτερο κομμάτι το «Avion» (μ' ένα έξυπνο drum προγραμματισμό) το «Soul Search» του Mark Bell (απ' τους LFO), ο οποίος όμως μας έχει συνηθίσει και σε καλύτερες παραγωγές και το all time classic «Bang the Acid» των Tim Taylor και Damon Wild σ' ένα ακόμα πιο κλασσικό mix, αυτό του Joey Beltram. Ο Beltram δίνει στο ψυχεδελικό acid μια πιο σκληρή techno χροιά καθώς το μασσάνει με έξυπνους ήχους. Άψογο!

2,5/5 (A.T.)

G-MAN - II
(Swim)

Ο Mark Bell των LFO δοκιμάζει τις δυνάμεις του στην εταιρεία του Colin Newman Wire. Με 4 κομμάτια συνολικά ο Bell κατορθώνει να γεφυρώσει το χάσμα που ξεχωρίζει το funky απ' το σκληρό techno, συνδυάζοντας τον ρυθμό της Basic Channel με τα σκληρά drums της Missile records. Συν του δίσκου το καταπληκτικό εξώφυλλο.

4,5/5 (A.T.)

V/A - 1-7
(Chain Reaction)

Εξαιρετικά techno ηχοκατασκευάσματα από διάφορους καλλιτέχνες που δεν κάνουν καν τον κόπο να αναφέρουν το όνομά τους στον δίσκο. Η μήπως πρόκειται για τον ίδιο καλλιτέχνη, μιας και οι ήχος είναι σε μεγάλο βαθμό ομοιογενής. Η δομή των κομματιών θυμίζει αυτή της Basic Channel, δηλαδή συχνότητες που μπαινοβγαίνουν ανελέητα μέσα κι έξω από το mix συνοδευόμενα από ένα funky midtempo ρυθμό. Αν σας αρέσει το ψαγμένο house ή το groovy techno, σας συνιστώ να ψάξετε αυτόν τον δίσκο μέχρι να λειώσετε τις σόλες των παπουτσιών σας!

5/5 (A.T.)

CRISTIAN VOGEL
Body Mapping
(Tresor)

Αυτό είναι το 3ο LP του Cristian Vogel μετά το Beginning to understand στη Mille Plateaux το 1994 και το Absolute Time πέρσι στη Tresor. Και ενώ το πρώτο του LP αντιπροσώπευε την άγαρμπη εισαγωγή του στο χώρο του techno, με το δεύτερο LP του ωρίμασε αρκετά και απέκτησε ένα ιδιαίτερο προσωπικό ήχο. Και με το τρίτο LP του τι γίνεται θα ρωτήσετε εύλογα. Μ' αυτό το LP, ο Cristian Vogel περνάει τα σύνορα του αυτονόητου και εύκολα προσπελάσιμου και μπαίνει στα δύσβατα μονοπάτια του πειραματισμού. Όχι μη βιάζεστε να προσπεράσετε. Φαίνεται ότι σήμερα σύνδηση πειραματικό δε σημαίνει και ταυτόχρονα μη χορευτικό. Όλα τα συστατικά εδώ, μπάσα, hi-hats, snares, γρήγορος ρυθμός. Η διαφοροποίηση βρίσκεται στα υπόλοιπα. Ενώ σήμερα το techno τείνει να γίνει άλλες φορές πιο home, άλλες φορές tuulus, άλλες φορές πιο in your face με μια έντονα σκληρή διάθεση, εδώ ο Vogel διαλέγει το δρόμο της παραμόρφωσης. Όλα εδώ είναι παραμορφωμένα ξεκινώντας απ' τα απλά bleeps, έως τις κυρίως μελωδίες και τα basslines.

Όπως θα έβλεπες μια εικόνα μέσα από μια γυάλα με χρυσόψαρα (παραμορφωμένη κατά βούληση) κάπως έτσι ακούγονται όλα εδώ. Άλλες φορές σκέφτεσαι μήπως θέλω του έχει χρησιμοποιήσει χαλασμένα αναλογικά κουτιά, άλλες φορές μήπως ήταν μεθυσμένος την ώρα που ηχογραφούσε και γυρνάγε τα λάθος ποτενσιόμετρα! Λάθος. Ο κύριος Vogel τα ήθελε και τα έπαθε. Αν εξαιρέσεις τα straight forwards και snake όλα τα υπόλοιπα 8 tracks προκαλούν να ξοδέψεις λίγο περισσότερο χρόνο μαζί τους για να ανακαλύψεις. Και όταν τα καταφέρεις αν και ίσως σου πάρει λίγο χρόνο, θα αναφωνήσεις Cristian Vogel, θέλω κι άλλο!

4/5 (A.T.)

VARIOUS
Unreleased II
(New Electroniqa)

Οι συλλογές της New Electroniqa είχαν πάντα μια εμμονή με τις αντιθέσεις. Πάντα μας παρουσίαζαν ολοκαίνουργιους καλλιτέχνες ή group που εκείνη την στιγμή δεν τους γνώριζε κανείς και μετά από 2 ή 3 μήνες είχαν γίνει Super Stars στο χώρο τους. Άλλο ένα περίεργο στοιχείο ήταν η εμμονή στο κλασσικό ήχο του Detroit ξέρετε τώρα, 808 drums, Jazzy μελωδίες, αισθησιακά έγχορδα, funky μπάσα συνθέτουν το όλο κλίμα. Η αντίθεση αυτή του να μας παρουσιάζει δηλαδή την ερμηνεία ενός κλασσικού ήχου από ολοκαίνουργιους καλλιτέχνες ήταν ίσως το πιο ενδιαφέρον στοιχείο της όλης ιδέας.

Αυτή τη φορά όμως έφερε τους ίδιους τους καλλιτέχνες απ' το Detroit για να μας προσφέρουν ηχητικές απολαύσεις! Ίσως δεν έχει διαλέξει τα πιο ηχηρά ονόματα της σκηνής, αλλά οι Blake Baxter, Dan Curtin, Antony Shokin και Claude Young φαίνονται αρκετοί (για αρχή!). Χωρίς να θέλω να μεροληπτήσω προς κάποια πλευρά και προς έκπληξή μου, η γερασμένη ομάδα του Detroit φαίνεται να τα καταφέρνει καλύτερα. Ναι μεν, οι συνθέσεις όλων είναι πάνω κάτω οι ίδιες, οι μελωδίες των Dan Curtin ή του Claude Young έχουν ένα πιο συναισθηματικό στοιχείο. Σ' αφήνουν περισσότερο να μπεις στον κόσμο τους. Από τους Ευρωπαίους αρκετά ενδιαφέροντες ακούγονται οι Αυστριακοί P. Pulsinger και Tunacan (της εταιρείας Cheap) με το σκληρό Williamsburg drive καθώς και Matt Coger ως Neuropolitique στο τρισχαριτωμένο Nervous. Επίσης ο Neil Landstrumm (που πρόσφατα κυκλοφόρησε και το πρώτο του LP στην εταιρία Peacefrog) εντυπωσιάζει με το electro-techno Puter Vibes, όπου ξαφνικά αισθάνεσαι περικυκλωμένος από δεκάδες ρομπότ έτοιμα να σου επιτεθούν. Επίθεση! Αν δεν έχετε ακούσει ποτέ intelligent ή detroit techno τότε να η ευκαιρία. Μην αφήσετε να σας προσπεράσει.

4/5 (A.T.)

KIRLIAN
Chicken Wings & Beet fried Rice
(Disko B)

Τίποτε άλλο; Κατ' αρχήν αυτό το διπλό LP κερδίζει τον τίτλο του πιο αστείου τίτλου του μήνα, ασυζητητί. Υπεύθυνος ο κύριος Kirlian που μέχρι πρόσφατα ηχογραφούσε στη Sahko της Φιλανδίας. Αφήνοντας τους τόνους και τις συχνότητες κατεβαίνει νοτιότερα έως τη Disko B της Γερμανίας (η εταιρία ανήκει στο DJ Hell) για να ηχογραφήσει ένα καθαρόαιμο Techno album. Δυστυχώς αφήνει και τη διάθεση για πειραματισμούς με αποτέλεσμα το προϊόν να μην είναι κάτι πρωτόγνωρο. Κάθε άλλο μάλιστα. Αρκετά πειραματικό είναι το Something to start with και Nutran δίνοντας κυρίως έμφαση στους πολύπλοκους ρυθμούς που παθιασμένα όμως δεν είναι χορευτικοί. Από εκεί και πέρα το χάος. Μεταλλικό snares, στακάτο riffs, αναλογικά bleeps και βαριά έως σοκαριστικά 303 basslines κατεδαφίζουν τους τοίχους των διπλανών κτιρίων ιδίως όταν η ένταση του Stereo σας ξεπεράσει κάποια ανεκτά όρια. Παράλληλα όμως στέλνει και τους ravers σε νυχτερινό ενθουσιασμό καθώς ο Kirlian δε δίνει έμφαση στο τι θα ακούσουμε αλλά στο πόσο θα το χορέψουμε. Αν σας αρέσει η εταιρία Tresor, ή ο ήχος του Joey Beltram μην το σκέφτεστε για πολύ...

3,5/5 (A.T.)

trance

VARIOUS
FIRST FLIGHT
(FLYING RHINO)

Επίσημα είναι η πρώτη πτήση του PINOKEPOY (Έχετε προσέξει τα μάτια και την ουρά του, σχεδιου?) αλλά η FLYING RHINO έχει και μια άλλη συλλογή (mini LP) στο ενεργητικό της πέρα από τις 9 κυκλοφορίες 12 ιντσών την «BOYD IN THE VOID» από την γαλλική DISTANCE RECORDS. Οι καλεσμένοι εδώ είναι οι X-DREAM «CREATE YOUR OWN HAPPINESS» (TUNNEL RECORDS και HALWCINOGEN - «TRANCE SPOTTER» (DRAGONFLY) που μπορείτε να το βρείτε στο CD MAXI «SPACEPUSSY».
Η FLYING RHINO έχει δικό της ύφος και το δικό της στυλ αποτέλεσμα 3 καταλυτικών παρουσιών του DOMINIC LAMB που πρώτος συνέλαβε την ιδέα δημιουργίας εταιρείας.
Χωρίς όμως το παρόν δεν θα ξέρουμε ποτέ την ύπαρξη ενός κομματιού για το οποίο αξίζει να τρέξετε να αγοράσετε την συλλογή. Το SHEYBA - «TRANCE AFRICA EXPRESS» είναι απλά το καλύτερο ETHNO - PSYCHEDELIC που έχουμε ακούσει μέχρι τώρα.
Είναι από τα κομμάτια που παρακαλάς να μην τελειώσουν ποτέ. Και σου κάνει την χάρη, ρίχνοντας και ανεβάζοντας σε 4 φορές για τα 91/2 λεπτά που κρατάει.
Και το κακό είναι ότι μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα, αναγκαστικά, κομμάτια όπως το «LUNAR JUICE» από SLINKY WIZARD (σε HALLUCINOGEN MIX), το «ZETA PETICULI» από PLEIADIANS (το άλλο όνομα του ETNICA) το φανταστικό «SHITTY STICK» από SLINKY NUNS με την τρομερή uplifting εισαγωγή το «OUTSIDER FUNKUS MUNKUS» από SLINKY WIZARD και το «INDIGNUS» από TECHNOSSOMY με την πολύ κλη TRIBAL BASSLINE και τα δαιμονιώδη 303 lines.
Όχι δεν ξεχάσαμε να αναφέρουμε τους άλλους δυο εκτός από τον DOMINIC, που έχουν βάλει το χεράκι τους για να έχουμε τόσο ποιοτική PSYCHEDELIC TRANCE. Οι BORELLI και MONRO συμμετέχουν στην παραγωγή και στο γράψιμο στους SLINKY WIZARD, TECHNOSSOMY, SHEYBA και γενικά στο στήσιμο αυτής της εταιρείας που αν μη τι άλλο σέβεται τον καταναλωτή. Από το υπέροχο ARTWORK του εξώφυλλου αλλά και του εσώφυλλου (Δοκιμάστε να αλλάξετε γυρίζοντας τις αρκετές σελίδες με πληροφορίες ή με FRACTALS, και θα δείτε ότι μέχρι και τα CREDITS ταιριάζουν στο εξώφυλλο) μέχρι το 3πλο βινύλιο όπου η κοπή και η ποιότητα του ήχου είναι επιτέλους πραγματικά. DJ FRIENDLY. προτείνεται ανεπιφύλακτα.
5/5 (Δ.Σ.)

VARIOUS
BALAGAN THE ALBUM
(SYMBIOSIS/DISCOBOLE)

Η SYMBIOSIS η πρώτη εταιρεία που υποστήριξε την μικρή αλλά πολύ δυνατή Ισραηλινή σκηνή με τις πρώτες της κυκλοφορίες σε 12' ίντσα (θυμηθείτε τα TRUST IN TRANCE EPs 1,2,3,4), έρχεται να καρπωθεί πρώτη με την αναμενόμενη έκρηξη των Ισραηλινών κυκλοφοριών με την πρώτη συλλογή αποκλειστικά με σχήματα από το ΙΣΡΑΗΛ. Μην νομίσετε ότι η πορεία μέχρι εδώ ήταν εύκολη. Η SYMBIOSIS παραμερίστηκε και έδωσε ευκαιρία σε καλλιτέχνες όπως ο SANDMAN και MFG με εντελώς αντισυμβατικό ήχο και ίσως ακατάλληλους για την HIGH PEAK HOUR ενός πάρτυ, να εκδώσουν τις δουλειές τους πάντα σε 12' ίντσα και τώρα να συμμετέχουν στην συλλογή.
Όσοι ήταν στο πάρτυ της εταιρείας που φιλοξενήθηκε πριν 1,5 μήνα από τους TRANCE MEDIA στο BATTERY θα θυμούνται το LIVE SET του SANDMAN. Περιπετειώδες, electro ιούς και λίγο techno αλλά πάντοτε με ψυχεδελικές αναφορές και επιρροές.
Πάρτε λοιπόν βαθειά ανάσα και αρχίζουμε.
CHAKRA - «HALLUCINATOR» - M.F.G. - «SHAPE THE FUTURE» - ASTRAL PROJECTION - «OCEAN» INSCAPE (INDOOR) - «ATLANTIS» SANDMAN «TRIPULOGIC» - «GEORGE» M.F.G. - «SHAPE THE FUTURE» PHREAKY - «PARANORMAL» 8 κομμάτια σύνολο 8 πραγματικά KILLER TRACKS από την πιο πολλά υποσχόμενη σκηνή στον χώρο του PSYCHEDELIC TRANCE. Και ευτυχώς ανταπέδωσε με την ACCIDENTAL OCIMENTALISM στην πρώτη συλλογή της SYMBIOSIS η BALAGAN υπάρχει και σε διπλό βινύλιο. Το ταξίδι τώρα αρχίζει.
5/5 (Δ.Σ.)

VARIOUS
GOA INSIDE
(CONNECTION)

Θα έπρεπε όλα τα γκρουπ που δίνουν κομμάτια τους για συλλογές να απαιτούν να μην αναγράφεται η λέξη GOA πουθενά, παρά μόνον σαν προορισμός διακοπών. Η όλη κατάσταση έχει καταντήσει εκνευριστική με πρώτους διδάξαντες τους Γερμανούς και τους Άγγλους, να δίνουν το δικαίωμα σε άλλους που καλώς ή κακώς δεν τους αρέσει η TRANCE να αναφέρονται συλλήβδην και να τσουβαλιάζουν όλον τον κόσμο, κάτω από ταμπέλες του τύπου GOA TRASH, GOATHS (SK) κλπ. παραβλέποντας το γεγονός ότι πολλοί από τους καλλιτέχνες αν όχι οι περισσότεροι,

γράφουν μουσική για 3-5 χρόνια και δεν έχουν σημαντική παρουσία στην UNDERGROUND η ΜΗ χορευτική σκηνή. Καταλαβαίνω το γεγονός να σου αρέσουν οι JUNO REACTOR πριν 3 χρόνια που έγραφαν απίστευτα ποιοτικό TRANCE, και να μην σου αρέσουν τώρα που παίζουν PSYCHEDELIC. Αλλά δεν μπορώ να καταλάβω ποιο είναι το κριτήριο που τους κατατάσσει στα TRASH από την στιγμή που με την μουσική τους αγγίζουν και τραβούν πολλούς νέους ανθρώπους στην ηλεκτρονική μουσική.
COOL παιδιά. Η μουσική είναι μια και ο χώρος πολύς για όλους όσους έχουν κάτι να πουν.
Η GOA INSIDE παρά το προβλέψιμο όνομά της έχει αρκετά καλά στοιχεία. Πρώτον 10 πολύ καλά κομμάτια που καλύπτουν αρκετά στυλ από τον «επαγγελματικό» εμπορικό και ταυτόχρονα ποιοτικό. MAN WITH NO NAME - «LOW COMMUTION» μέχρι τον σοβαρότερο αντίπαλο τον TRASMISH των TRANSWARE που είναι HARDCORE να και λίγο αργό. «TOUCH THE SUN» από τους SUNDOG και από τους PHREAKY το «PARANORMAL ACTIVITY» (DINO PSARAS) και το σκληρό ETHNIC στο πολύ καλό REMIX από τον MAN WITH NO NAME του «BONY INCUS» των EATSTATIC. Και είναι καλό το REMIX γιατί αν ακούσετε το ORIGINAL VERSION θα δείτε ότι οι EATSTATIC μάλλον απόμακρη σχέση έχουν με την PSYCHEDELIC TRANCE. Οι TOTAL ECLIPSE και το «ACIDISH CANT DO THAT», οι JOKING SPHINX με το «NYSOS» (POF) οι ENSENS με το φανταστικό και κατά την γνώμη μας ALL TIME CLASSIC «SPIRINAL TRANGRESSION οι MINDFIELD - «LETS GET...» και οι COSMOSIS - «SAN YACID» λίγο πολύ γνωστοί. Ο κρυμμένος θησαυρός βρίσκεται αλλού. Το «THE DAY BEFORE POINT» των Φιλανδών ALIER μας έκανε τρομερή εντύπωση. Μια τρομερά απλή στην σύλληψη HYPNOTIC γροθιά στο στομάχι. Σίγουρα θα γίνει PARTY FAVOURITE. Τα κομμάτια είναι κατά κάποιο τρόπο μιξαρισμένα. Σβήνει το ένα και αρχίζει το επόμενο χωρίς να χάνεται η καλή αίσθηση που έχεις ακούγοντας το CD.
Συνολική διάρκεια 42 λεπτά.
3,5/5 (Δ.Σ.)

COSMOSIS
COSMOLOGY
(TRANSIENT RECORDS/DISCOBOLE)

Μετά τις επιτυχημένες TRANSIENT 1,2 και 3 η πολύ καλή αγγλική εταιρεία προχωρά στην πρώτη κυκλοφορία ολοκληρωμένου ALBUM από καλλιτέχνη της.
Οι COSMOSIS είναι δημιούργημα των JEREMY VAN KAMPEN και BILL HALSEY δυο έμπειρων μουσικών (ο VAN KAMPEN έπαιξε τσέλο σε διάφορα ερασιτεχνικά σχήματα και ο HALSEY ήταν Session κιθαρίστας σε αρκετά JAZZ γκρουπς) που γοητεύτηκαν από την ψυχεδελική TRANCE έχοντας ήδη πεντάχρονη εμπειρία από την UNDERGROUND σκηνή των πάρτυ. Είναι από τα σχήματα που παρακολουθούν θα έλεγε κανείς από κοντά τους TRANCEWAVE ή τους ASTRAL PROJECTION, χωρίς μεγάλες εξάρσεις ή υπερβολές και πάντα πρόσθεταν την δική του πινελιά. Ο τρόπος που στήνουν τα κομμάτια τους, το δείχνει καθαρά. Αποφεύγουν τα μεγάλα BREAK DOWNS και τα εντυπωσιακά ανεβάσματα και όταν χρησιμοποιούν ACID LINES είναι μάλλον οι καλύτεροι. Οι μελωδίες τους μεγάλες σε διάρκεια και ατμοσφαιρικές, έχουν μεγαλύτερη σχέση με την γερμανική HARD TRANCE των αρχών των '90ς παρά με τις σκληρές μελωδίες των πιο πολλών καλλιτεχνών σήμερα. Η χρυσή τομή; Για πολλούς ναι. Για τους ίδιους οι ορίζοντες είναι ανοιχτοί ακόμα.
Το Album περιέχει 9 κομμάτια εκ των οποίων τα 3 έχουν ήδη κυκλοφορήσει σαν 12' ίντσα είτε σε συλλογές. Από τα 6 ολοκαίνουργια ξεχωρίζουν τα KEY TO THE INNERVERSE με την καταπληκτική ινδική (;) μελωδία που «γεμίζει» backround και τα «OCEANIC», INTERSPACIAL MELTDOWN. Ακόμα πάρτε μια γεύση ψυχεδελισμού ambient με το υπέροχο «AFTERGLOW» που αν μη τι άλλο δείχνει ότι πάντα υπάρχουν ενδιαφέροντες δρόμοι και καινούργιες (προοπτικές σε κάθε είδος μουσικής όσο καρεσμένο και αν αυτό φαίνεται (;) ότι είναι.
Σε μονό CD και διπλό DJ FRIENDLY βινύλιο.
3,5/5 (Δ.Σ.)

VARIOUS
PURE GOA
(TOTAL RECALL)

Διπλό CD, 20 κομμάτια. Καλή συλλογή με αρκετά ακυκλοφόρητα κομμάτια η διασημότερα KODE IV - «NEAR TO THE DIVINE» (GOA GILL), GREEN NUNS OF THE REVOLUTION» - «TWO VINDALOOS & AN ONION BMAGFE MANSIOLA - «VICIOUS CIRCLE» - MAMA INDICA - RADIOACTIVE RAIN, MIRANDA - «ATHENA» ELYSIUM - «MASTER OF THE RAINFOREST»

(ELECTRIC NATURE MIX). Χρήσιμες πληροφορίες για πολλά labels στο εσώφυλλο. Αν δεν έχετε κομμάτια σε άλλες συλλογές σκεφτείτε το σοβαρά.
3,5/5 (Δ.Σ.)

VARIOUS
POF TRANCE
COLLECTOR - VOL. 2
POF

Sampler σε πολύ καλή τιμή με 10 κομμάτια (3 BONUS UNRELEASED) αλλά μια και η POF είναι σχετικά δυσεύρετη τσεκάρετε πριν απορρίψετε.
Περιέχει και δυο TRACKS του δικού μας ΣΑΒΒΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ εκ Θεσσαλονίκης κάτω από το όνομα INFONANT. Καλύτερο το «MIND DIRECTED ENERGY». Πολύ καλή προσπάθεια. Αλλά δεν νομίζετε ότι 3-4 party μόνο στην Αθήνα την εβδομάδα και παράλληλα 4 μόνο ελληνικά κομμάτια (DJ VEROS 2 και SAVAS άλλα 2) είναι σχήματα οξύμωρο; Συνολική διάρκεια 74 λεπτά.
3/5 (Δ.Σ.)

VARIOUS
GOA TRANCE 3
(RUMOUR)

Σοβαρότατος λόγος για να σκεφθείτε την αγορά αυτής της συλλογής είναι ότι μόνο εδώ υπάρχουν σε CD δυο από τα πιο UDFRONT κομμάτια που «παίζουν» αυτό τα καιρό PRANA - «LIFEFORCE» και CHAKRA KHAN - «MAUVE ZONE» ανοίγουν νέους δρόμους για το PSYCHEDELIC. Κατά τ' άλλα συνηθισμένη συλλογή με TOP TRACKS από SYNCHRO, PLEIADIANS BASS CHAKRA SUBCOUPS και το πολύ δυνατό HARD ACID TRANCE «DELIVERANCE» από BURER & WILSON. 10 κομμάτια 78 λεπτά. Διαθέσιμο σε μονό CD και διπλό LP.
3,5/5 (Δ.Σ.)

VARIOUS
TRAVELLING
(VISIONARY)

PSYCHEDELIC TRANCE συλλογή προερχόμενη από την Γερμανία. Εδώ μόνο θα βρείτε το «ΣΚΙΕΣ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ» από PSYCHONAUTS (VEROS). Διπλό CD. Το πρώτο περιέχει 10 κομμάτια το δεύτερο 16 μιξαρισμένα μάλλον από COMPUTER. Πολύ καλή επιλογή κομματιών του πρώτου CD αρκετά άγνωστα στο MIXED CD. Επιτέλους ανεκτό ARTWORK εξώφυλλο. Τσεκάρετε.
3,5/5 (Δ.Σ.)

MASARAY
COSMIC TRANCER
(PSY- HARMONICS)

Καινούργια στήλη με κάποια διαμάντια που περνούν από τα χέρια μας κατά καιρούς και θα άξιζε τον κόπο να τα αποκτήσετε.
Αρχή με την Αυστραλέζικη PSY-HARMONICS και μια από τις καλύτερες κυκλοφορίες της οι MASARAY είναι δημιούργημα των MASA - yuki KURIMARA και RAY CASTLE. Τα 6 κομμάτια του CD (Δυστυχώς βινύλιο δεν υπάρχει) γράφτηκαν τον Μάρτη του '94 στο TOKYO και είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα για το ύφος και το στυλ της ψυχεδελικής TRANCE πριν δυο χρόνια. Πιο αργή, πιο ETHNIC, και ποιο HYPNOTIC. Η ένωση ενός ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ και ενός ΙΑΠΩΝΑ λειτουργεί θαυμάσια δίνοντας αριστουργήματα όπως το COSMIC TRANCER που ανοίγει και το TIME TRAVELLER που σημειωτέον υπάρχει και στο MINI LP «BOYD IN THE VOID» από την FLYING RHINO ελαφρώς αλλαγμένα και λίγο πιο γρήγορο. Σε όλα τα κομμάτια δίνεται ιδιαίτερο βάρος σε όλες εκείνες τις μικρές λεπτομέρειες όπως αληθινά κρουστά, αληθοφανή πνευστά και έγχορδα, ανατολίτικα ως επί το πλείστον που κάνουν ένα κομμάτι να ξεχωρίζει και να ικανοποιεί στο έπακρο τον ακροατή.
Δεν τολμούμε να σκεφτούμε πόσοι από τους νεώτερους καλλιτέχνες έχουν επηρεαστεί από το συγκεκριμένο album είτε στο στυλ είτε στους ήχους. ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ.
5/5 (Δ.Σ.)

TOTAL ECLIPSE
VIOLENT RELAXATION
(BLUE ROOM)

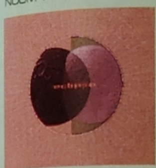
3πλό LP και Διπλό CD από τους περίφημους Γάλλους στην BLUE ROOM πάλι. Πιο δυνατοί και γρήγοροι με 4 υπέροχα ambient O-D-BEAT κομμάτια. ΙΟΥΛΙΟ και αυτό.
4/5 (Δ.Σ.)

VARIOUS
MELLOW TRANCE
FM RECORDS

Άλλη μια συλλογή της FM Records με Mellow Trance επιλογές αυτή τη φορά. Τα ονόματα που συναντάμε είναι γνωστά στο χώρο, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι αποτελούν κάτι το ξεχωριστό. Θα μπορούσαμε να κάνουμε highlight τους Nova (F-communications) με το ομώνυμο track, στον Ricky Effe με το «What is love», στις ελληνίδες Brainbeat με το «Children of god», στους Synday club (εκ των οποίων δυο μέλη ανήκουν και στους G.T.O. και Technohead) με το «Paladian Down» και στον D' Agostino με τις δυο μέτριες παραγωγές του. Όλα τα tracks κυμαίνονται στην ίδια εντελώς φόρμα με τα πιανάκια, τις κιθαρίτσες, τα μπασάκια, τις -ζήτω η χαρά- μελωδίες και γενικώς όλα τα κοινότυπα χαρακτηριστικά της τωρινής mellow trance. Γενικά αυτή η συλλογή δεν έχει να προσφέρει κάτι το καινούργιο. Οι αρεσκόμενοι του είδους όμως θα τα βρουν μάλλον ενδιαφέροντα (τη πρώτη φορά που θα την ακούσουν τουλάχιστον). Οι υπόλοιποι μην αποθαρρύνεστε, όσοι από σας δεν μπορείτε να ρίξετε γκόμενα -γύρευε γιατί- αυτή η συλλογή είναι για εσάς.

VARIOUS ECLIPSE
ECLIPSE
NOOM REC.

Η NOOM REC. εδρεύει στο Λονδίνο, έχει το χαρακτήρα underground dance LABEL που ειδικεύεται ιδιαίτερα στον ήχο της TRANCE. Έχοντας την συμβολή των περισσοτέρων από των καλλιτεχνών της παρουσιάζει την δεύτερη σειρά κυκλοφοριών της κάτω από αυτό το όνομα Uplifting trance, acid-high trance, progressive ρυθμοί, trip-hop αναφορές (!) όλα αυτά σε ένα μωσαϊκό εβδομήντα επτά λεπτών, όπως ακριβώς παρουσιάζονται στο «ECLIPSE» cd. Προσέξτε ιδιαίτερα τα ονόματα των Commander Tom (ένα από τα βασικότερα και πιο γνωστά ονόματα της NOOM REC) με τρία tracks στην εν λόγω συλλογή, τους NEXUS 6 με δυο tracks, τους πολύ καλούς CORES με το εκπληκτικό high trance MATABU (θυμηθείτε το περσινό «πόνημα» τους 14 ένα ύμνος για τους TRANCE - MANIAC) και τους πολλά υποσχόμενους NUCLEAR HYDE με ένα track.
Για τους οπαδούς του είδους δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις μας και θα έχουν αποκτήσει ήδη αυτήν εδώ την συλλογή. Για όλους τους υπόλοιπους, να μια καλή ευκαιρία να πάρουν μια γεύση από καλή U.K. TRANCE.
3,5/5 (K.M.)

ZERO MEN 1
KEY SPIRACY
NUTRITION REC.
Αυτό το 12" μας έρχεται από την χώρα που τα 3 τελευταία χρόνια έχει κάνει τεράστια μουσικά άλματα, στον συγκεκριμένο μουσικό πάντα χώρο και μας προσφέρει κάθε μήνα μικρά κομψοτεχνήματα HOUSE η TRANCE αισθητικής. Φυσικά αναφέρομαι για όσους ακόμα δεν έχουν καταλάβει για την Ολλανδία και για την καταπληκτική της σκηνή που επωάζεται κάτω από τις καλύτερες συνθήκες.
Όμως καλό θα ήτανε να λέγαμε λίγα λόγια και για το συγκεκριμένο 12" που έχει δυο κομμάτια στις original 12" mix.
Το «KEY SPIRACY 1» είναι ένα καθαρό TECHNO - TRANCE κομμάτι, χωρίς όμως να ξεφεύγει σε ηχητικές ακρότητες, κρατώντας έτσι τη δομή ενός DANCE κομματιού με ήχους από sampling πιο «ψαγμένους». Τα φωνητικά που περιέχονται έχουν υποστεί αρκετές «αλλοιώσεις» και τα EQ φαίνεται ότι έχουν τον πρώτο λόγο. Εκεί όμως που οι «ZERO MEN 1» τα χώνουν εντελώς είναι στο B-side του single το «KEY SPIRACY 2» που θα λέγαμε ότι είναι μια εντυπωσιακή συνέχεια του προκατόχου του με τα sequences να σε «τριπάρουν» συνεχώς και το εντελώς «TRANCY» BASS - LINE να σε στέλνει.
Η χρήση του «303» γίνεται με διαφορετικό τρόπο από ότι το έχουμε συνηθίσει σε acid-tracks προσδίδοντας στο κομμάτι πιο «space» αισθητική, χωρίς όμως σε κανένα σημείο να χάνει την επαφή του με την «DANCE» κουλτούρα.
Όσοι πιστοί προσέλθετε.
4/5 (K.M.)

VARIOUS
STORM FROM THE EAST
INDERORBIT/MOVING SHADOW LP
Η Moving Shadow συνεχίζει την κυκλοφορία συλλογών για να καλύψει της ολοένα αυξανόμενη ζήτηση των Jungle παραγωγών τουλάχιστον στην Αγγλία. Αυτή τη φορά περιλαμβάνονται κυρίως παραγωγοί απ' την ανατολική ακτή της Αγγλίας που όπως φαίνεται έχει δημιουργήσει τη δικιά της μικρή σκηνή. Στην συλλογή περιλαμβάνονται γνωστοί καλλιτέχνες του «intelligent» ήχου, όπως οι P.F.M. JMJ & Richie, Hyper on Experience E-Z Rollers, Tekniq και Flytronix, που ηχογραφούν κυρίως στη Moving Shadow και Good Looking/ Looking Good. Παρ' όλη την εμπειρία των groups, οι παραγωγές εδώ δεν είναι ότι καλύτερο μπορεί να σας συμβεί. Οι καλύτερες στιγμές της συλλογής βρίσκονται σίγουρα στο remix των γνωστών «Believe» των E-Z Rollers απ' τον Photek και του «Universal love» των JMJ & Richie απ' τους Elytronix. Επίσης ξεχωρίζουν το «Cruising Detroit» των PFM με τον υπνωτικό του ρυθμό αν και μη σας μπερδεύει ο τίτλος δεν έχει καμία σχέση με τις γνωστές μελωδίες a la Detroit. Το «Razzamataz» των Tekniq σαμπλάρει έξυπνα το ρυθμό του «Dub be good to me» των Beats International ενώ επίσης ξεχωρίζει για τις funk επιρροές του και το συνδυασμό του με φωνητικό το «Walk this land» πάλι των E-Z Rollers. Τα υπόλοιπα tracks χωρίς να είναι κακά κινούνται σε γνωστά πλαίσια και δεν κατορθώνουν να συγκινήσουν.
3/5 (A.T.)

PHOTEK
SCIENCE

(MCA REC)
Πρόκειται για την πιο πρόσφατη δουλειά του PHOTEK, μέσα από μια μεγάλη εταιρεία, τη Virgin MCA, που περιμέναμε εδώ και πολύ καιρό. Το SCIENCE είναι ένα διπλό E.P. που περιέχει τρία tracks: το «K[illegible]», το «HIDDEN CAMERA» το «HYBRID» καθώς κι ένα remix του «HIDDEN CAMERA». Τα δυο πρώτα κινούνται στο ίδιο πειραματικό, στυλ ενώ το HYBRID ανήκει καθαρά στο χώρο του Jungl. Αναμφισβήτητα καλύτερο κομμάτι του δίσκου είναι το «HIDDEN CAMERA»: chill out Techno με σκοτεινά strings και μια υπέροχα μονότονη μελωδία να επαναλαμβάνονται συνέχεια πάνω από ένα αργό σπαστό beat με πρωτότυπα κρουστά. Μια παραγωγή που επιβεβαιώνει την αξία του PHOTEK και δικαιολογεί τη φήμη του ως παραγωγού που δε βάζει ετικέτες στη μουσική του
4/5 (Γ.Σ.)

SOURCE DIRECT
SECRET LIAISON / COMPLEXITIES
(GOOD LOOKING)
Είναι το 15ο release ενός από τα πιο επιτυχημένα labels στο χώρο του Jungle, της Good Looking Records. Το «Secret Liaison» είναι πραγματικά η χαρά του Jungle DJ, ο συνδυασμός που κάνει τους Clubbers να παραληρούν: πολύ δυνατό Drum'n' Bass που βαράει ασταμάτητα σε συνδυασμό με υπέροχες μελωδίες πιάνου και απαλά strings. Εξίσου χορευτικό, αν και πιο ταξιδιάρικο είναι και το B-side, το «Complexities» που είναι βασισμένο σ' ένα παλιό κλασσικό techno ήχο, τον οποίο οι Source Direct έχουν μεταλλάξει κι έχουν χρησιμοποιήσει κατά τον καλύτερο τρόπο. Πρόκειται για μια από τις καλύτερες στιγμές των Source Direct!
5/5 (Γ.Σ.)

THE PETER NICE TRIO
HARP OF GOLD / SON OF DAVID
(HOSPITAL REC. 01)
«HOSPITAL» είναι μια καινούργια εταιρεία στο χώρο του Jungle κι αυτό είναι το πρώτο release το οποίο είναι πραγματικά απίθανο. Είναι μια Acid Jazz σύνθεση που παίζεται από πραγματική ορχήστρα, από μουσικούς που παίζουν live φυσικά στα B.P.M. ενός original Jungle track. Να ελπίζουμε ότι πλησιάζει σε λίγο ο καιρός όπου τα περισσότερα αν όχι όλα τα Jazz η Soulful Jungle κομμάτια θα είναι συνθέσεις που θα παίζονται live από μουσικούς; Μακάρι. Πάντως το «Harp of Gold» είναι ότι πιο όμορφο κι ότι πιο soulful έχουμε ακούσει τους τελευταίους μήνες.
5/5 (Γ.Σ.)

P.F.M.
ALL OF US
(GOOD LOOKING 16)
Και τα δυο κομμάτια του δίσκου έχουν το γνώριμο ύφος των P.F.M. Το «All of us» ξεκινάει μ' ένα ambient intro, κι αφού ακουστεί το «It's for you it's for all of us», αντρικό vocal sample, μπαίνει το κλασσικό πλέον, πολύ δυνατό, Amen Breakbeat το οποίο οι P.F.M. έχουν χρησιμοποιήσει σε αρκετές από τις παραγωγές τους. Τα αισθησιακά strings μαζί με τις απόκοσμες μελωδίες δημιουργούν ένα μοναδικό lost -in- space συναίσθημα. Το B-side του δίσκου είναι, επίσης, εξαιρετικό.
5/5 (Γ.Σ.)

SUBJECT 13
OCEANS/THE MORNING AFTER
CREATIVE SOURCE 04
Πρόκειται για το τέταρτο release της εταιρείας του Fabio. Οι SUBJECT 13 ξαναχτυπούν αυτή τη φορά στην creative source, μετά από δυο επιτυχημένες κυκλοφορίες στην Vibez και [illegible] Basement. Εδώ ο ήχος τους είναι [illegible]τικός και σίγουρα πιο ώριμος. Το «Oceans» που μας θυμίζει έντονα καλοκαίρι, είναι μια καθαρά Jazz επηρεασμένη παραγωγή με τη βασική μελωδία να είναι φτιαγμένη από μεταλλαγμένο ήχο κλασσικής κιθάρας και να δένει αρμονικά με τα υπόλοιπα samples εγχόρδων που έχουν χρησιμοποιηθεί σ' αυτό το track. Το «The morning after» είναι περισσότερο για chill-out παρά για χορό, με μια μελωδία πιάνου να συνοδεύεται από υπέροχα φωνητικά, φλάουτο, κελαηδίσματα πουλιών κ.λπ.
5/5 (Γ.Σ.)

CARLITO
GRAPEVINE
(CREATIVE SOURCE 05)
Αυτή είναι η δεύτερη δουλειά του Carlito στην Creative Source, ενώ η πρώτη ήταν ταυτόχρονα και το πρώτο release του label. Εδώ μας αρέσει περισσότερο το track της δεύτερης πλευράς. Ξεκινάει με μια μελωδία jazz μπάσου ενώ όσο περνάει η ώρα το κομμάτι εμπλουτίζεται από αισθησιακά γυναικεία φωνητικά κι από αρκετά sampled όργανα όπως πιάνο, κλασσική κιθάρα, τρομπέτα, σαξόφωνο ενώ βέβαια δε λείπουν τα απαλά strings που δίνουν μια διαφορετική αίσθηση. Το Grapevine, στην πρώτη πλευρά, ενώ ξεκινάει όμορφα δίνοντας ένα deep jazz Feeling, χαλάει στη συνέχεια αφού ο Carlito πειραματίζεται με ήχους που δεν εναρμονίζονται με το όλο jazz κλίμα του κομματιού.Πάντως και μόνο για το B-side αυτός ο δίσκος αξίζει να βρίσκεται στη δισκοθήκη σας.
4/5 (Γ.Σ.)

SECRETS VOL. II
MY FANTASY /IS IT A DREAM
(STREET BEATS 06)
Πίσω από το ψευδώνυμο SECRETS βρίσκεται ο Peshay ο οποίος με το «My Fantasy» δείχνει πραγματικά το πόσο ικανός παραγωγός είναι. Χρησιμοποιώντας πολύ λίγα «συστατικά» για ένα κομμάτι σε σχέση με άλλες «intelligent» παραγωγές, τρία breakbeat logos ένα vocal sample, μια μελωδία πιάνου, μια μελωδία και επαναλαμβανόμενα strings έχει καταφέρει να δημιουργήσει ένα ονειρικό track. Το «Is it a dream» τέλος, είναι ένα μελωδικό drum 'n' bass με τον Peshay να κάνει επίδειξη τεχνικής όσον αφορά τα beatj.
5/5 (Γ.Σ.)

freestyle

GENTLE PEOPLE
Emotion Heater
(Rephlex)
Οι Gentle People γνωστοί στους οπαδούς της Rephlex κι απ' τις περασμένες δουλειές τους επιστρέφουν μ' ένα easy listening κομμάτι γεμάτο μελωδίες εμπνευσμένες από '60s κι από άλλες εποχές. Αν θέλετε όμως μια καλύτερη αφορμή για ν' αγοράσετε αυτό το 12" είναι το drum & bass mix απ' τον Wagon Christ στη β' πλευρά που όπως και σε κάθε δουλειά του χρησιμοποιεί εντελώς καινούργια στοιχεία με αποτέλεσμα να δίνει στο Jungle τη φρεσκάδα που του χρειάζεται. Αυτός ο άνθρωπος δεν υποκύπτει σε κανένα κανόνα!!!
(4/5) A.T.

M: I: 5
Tamester
(Profan)
Οι Panasonic και το στυλ που ξεκίνησαν δηλ. μουσική τόνων και συχνοτήτων βρίσκουν τη συνέχειά τους. Οι M: I: 5 είναι ουσιαστικά ο Mike Ink απ' τη Force Inc και αν και τον έχουμε συνηθίσει σε techno-house παραγωγές, εδώ μας προσφέρει μια γεύση από μουσική του 21ου αιώνα. Αν έχετε ακούσει Panasonic και αυτό που νομίζατε ότι τους λείπει είναι το χορευτικό beat τότε με αυτό το 12" θα κάνετε την τύχη σας. Γκρου κλονκ τουίστ, ουπαμ... Αγαπώ αυτό τον ήχο!
4/5 A.T.

PHOTEK
T. Raenon
(Op - Art records)
O Photek μέσα στον πλουραλισμό που τον χαρακτηρίζει τελευταία συμμετέχει και στην πρώτη κυκλοφορία της ανανεωμένης Art. Στην πρώτη πλευρά υπάρχει το ομώνυμο ‹T-Raenon› ένα άγευστο ambient Jungle που φαντάζει πολύ λίγο για το ταλέντο του Rupert Parkes. Αυτό που φαίνεται είναι το κομμάτι έχει γραφτεί λίγο βιαστικά. Στην β' πλευρά υπάρχει ένα remix του ‹T-Raenon› το οποίο είναι ... techno! Ότι πρέπει για τους άπιστους Θωμάδες! Η παραγωγή θυμίζει έντονα Dan Curtin και μπορεί να σταθεί ισάξια σ' όσα techno έχετε ακούσει τελευταία. Μήπως ανοίγοντας νέοι δρόμοι για το ταλέντο του Parker;
3,5/5 A.T.

UNDERWORLD
PEARL'S GIRL
JUNIOR BOY'S OWN
BMG 12"
Ήταν σίγουρο ότι το καλύτερο track απ' το Second toughest in the infants LP των Underworld θα κυκλοφορήσει σε single. Εξάλλου ανεπίσημα είχε αρχίσει να παίζεται από DJ's ή ραδιοφωνικούς σταθμούς που σημαίνει ότι ο κόσμος το ζητάγε. Αν εξαιρέσουμε τις γνωστές εκτελέσεις του album, με τα γνωστά φωνητικά του Karl Hyde περασμένα μέσα από διάφορα effects να δίνουν μια ακαταμάχητη αίσθηση στο ‹pearl's girl› εδώ έχουμε άλλα 4 ακυκλοφόρητα tracks καθώς και το pearl's girl σε μια pure trance έκδοση. Σ' όλα τα κομμάτια οι Underworld μας θυμίζουν τη δύναμη του trance, ιδίως όταν αυτό αφήνεται στα έμπειρα χέρια του Darren Emerson. Γιατί το trance είναι πάντα αυτό με το οποίο φλέρταραν και φλερτάρουν οι Underworld. Το καλύτερο κομμάτι του διπλού single είναι, κατά τη γνώμη μου, το ‹Mosaic› όπου οι Underworld ακούγονται σαν τους Doors ή τους Pink Floyd στα πρόθυρα ενός ηλεκτρονικού ξεφαντώματος. Από τα singles του μήνα που αξίζουν τουλάχιστον της προσοχής σας.
4/5 A.T.

ALEC EMPIRE
Hypermodern Jazz 2000.5
Mille Plateaux LP
Αυτό είναι το 4ο album του κύριου Empire και ευτυχώς για μας του δίνει άνετα μια θέση ανάμεσα στα ιερά τέρατα της σύγχρονης ηλεκτρονικής μουσικής. Είναι αυτό που τον καταξιώνει γιατί ξεπερνάει άνετα τα όρια οποιασδήποτε αρρωστημένης φαντασίας. Δώστε στο Miler Davis ή στο John Coltrane ένα minimoog, ένα ARP Odyssey και μερικά Juno της Roland (μερικά χάπια ίσως βοηθούσαν) και θα σας έφτιαχναν ακριβώς αυτό το album. Φανταστείτε τη Jazz που ξέρετε όπου όμως το ρόλο των σόλο οργάνων έχουν αναλάβει αναλογικά κυκλώματα, ξεχαρβαλωμένα samples και περασμένα από διάφορα υπερκόσμια effects, drums ή πιάνα. Ο κύριος Empire προτείνει στο εξώφυλλο να κατατάξουμε αυτό το δίσκο στην κατηγορία ‹Easy listening ή Space Jazz›. Εγώ θα τον ονόμαζα μάλλον ‹Strange ή difficult listening μόνο για τους τολμηρούς.› Πέρα απ' τη μουσική οι αστείοι τίτλοι φαίνεται να είναι το δυνατό σημείο του κύριου Empire. Τι να πει κανείς για τίτλους όπως ‹God told me how to kiss›, ή ‹I' gonna die if I fall asleep again›, ‹Many bars and no money›, ή ‹Dreaming is a form of astrotravel›.
Κι έστω κι αν ο ίδιος διαπιστώνει ότι το ‹funk του είναι άχρηστο› εγώ βρήκα κάποια ίχνη διεστραμμένου funk εκεί μέσα. Κι αν δεν καταλάβατε τίποτε απ' την κριτική συγχωρέστε με. Βλέπετε φταίει η υπερ-υπερ μοντέρνα Jazz του Alec Empire. Phew!
4,5/5 A.T.

Various
The Rumpus Rooms Vol. 1
Nine Bar records LP
Είναι αστείο αλλά τελικά συνέβη. Έχοντας βαρεθεί απ' όλα τα πάρτυ που παίζουν το ίδιο στυλ μουσικής όλο το βράδυ (είτε αυτό λέγεται house ή techno, ή trance, ή Jungle) κάποιοι ανοιχτόμυαλοι DJ's σκέφτηκαν τι θα γινόταν αν έκαναν το επόμενο βήμα. Αν δηλαδή ανακάτευαν το techno, τη funk, την ηλεκτρονική μουσική, τη Jazz, το hip hop, trip hop, reggae, drum & bass, breakbeat, soul, soundtrack... όλα σ' ένα set, όλα σε μια βραδιά. Το αποτέλεσμα αυτής της σκέψης είναι αυτή η συλλογή. Στο εξώφυλλο γράφει ‹παίζουμε όλα αυτά που δεν έχουν ταυτοποιηθεί ακόμα› κομμάτια που είναι funk, cool, τρελλά, χαμένα, ήρεμα, σκληρά με λίγα λόγια τους avant garde αφαιρετικούς ρυθμούς της πόλης...›
Λίγες φορές τα τελευταία χρόνια έχω πάθει πλάκα με δίσκους και τώρα είναι μια απ' τις λίγες αυτές φορές. Αυτό που ακούω είναι ο εφιάλτης του μουσικοκριτικού. Όποιος καταφέρει και περιγράψει με μια λέξη αυτά τα ακούσματα του αξίζουν συγχαρητήρια.
Στη συλλογή περιλαμβάνονται 16 tracks με άλλες φορές γνωστούς κι άλλες φορές άγνωστους καλλιτέχνες. Στους γνωστούς συμπεριλαμβάνονται οι T Power σε ντουέτο με τον ράππερ MK Ultra, ο Dr. Rockit, οι Mighty Truth, Jake Slazenger (πιο γνωστός κι ως μ-ziq), ο Scanner, οι DJ Food, Earthtribe και M.L.O. και ευτυχώς ο καθένας ξεφεύγει απ' το προσωπικό του στυλ. Το αποτέλεσμα αν μη τι άλλο τρομερά πρωτότυπο και διασκεδαστικό. Κάποιοι ονόμασαν αυτό το στυλ Freestyle. Πολύ μου αρέσει. Επιτέλους νιώθω ελεύθερος ν' ακούσω μουσική πέρα απ' τα όρια που θέτουν οι φασίστες των beats. Μια μελλοντικά κλασσική συλλογή.
5/5 A.T.

Various
Electric Ladyland II
Mille Plateaux CD
Το δεύτερο μέρος αυτής της σειράς απ' τη γερμανική Mille Plateaux έχει ως σκοπό να συμπεριλάβει τη νέα γενιά των αφαιρετικών hip-hoppers. Με έκπληξη όμως διαπιστώνει κανείς ότι συμπεριλαμβάνονται και καλλιτέχνες γνωστοί για τις techno-house δουλειές τους στην αντίστοιχη Force Inc. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Ian Pooley, ο Biochip C, ο Alec Empire, οι Kerosene. Είναι τουλάχιστον ενδιαφέρον να βλέπεις γνωστούς σου καλλιτέχνες να δοκιμάζουν κάτι νέο και διαφορετικό απ' το στυλ που τους έχουμε συνηθίσει ως τώρα.

Ο υπότιτλος της συλλογής είναι ‹Electric soul for rebels› και δεν ξέρω κατά πόσο τα κομμάτια της συλλογής μπορείς να τα χαρακτηρίσεις ως ηλεκτρονική soul· σίγουρα όμως πρόκειται για μουσική φτιαγμένη από επαναστάτες. Όλα τα tracks κινούνται στο χώρο του trip hop, εδώ όμως δίνεται περισσότερη έμφαση στο ‹trip› παρά στο ‹hop› στοιχείο. Θυμίζουν δηλαδή κατά πολύ τα tracks που έβγαιναν πριν περίπου δυο χρόνια. Περισσότερο απ' όλους με εντυπωσίασαν οι βετεράνοι Techno Animal (που έχουν κυκλοφορήσει πέριου ένα album στη Virgin) με τις σκοτεινές (έως ο Alec Empire με τα σαμπλαδελικά πειράματά του ο οποίος εξάλλου έχει και μια μακρά παράδοση στο χώρο του breakbeat (ακούστε τις πρώτες του κυκλοφορίες στη Force Inc και θα καταλάβετε). Από εκεί και πέρα συμμετέχουν γνωστοί καλλιτέχνες όπως ο DJ Vadim (που πρόσφατα ηχογράφησε και στη Mo' Wax), ο Bioship C, οι 4E (alter ego των Air Liquide;) οι Gas, οι Signal Theory, και ο Ian Pooley που χωρίς να κάνουν κάτι το ριζοσπαστικό κινούνται σε πολύ καλά επίπεδα.
Αν είστε οπαδοί του techno ή του acid house και θα θέλατε να ακούσετε πως αυτά εφαρμόζονται στις φόρμες του hip hop τότε αυτή η συλλογή είναι ότι πρέπει για σας.
3,5/5 A.T.

hip hop jazz not jazz

Various
Abstract Vibes
Quango/Polygram
hip hop

Αυτή η συλλογή μας έρχεται απ' την άλλη πλευρά του Ατλαντικού και συγκεκριμένα απ' την Καλιφόρνια όπου το trip hop ή αυτό το βάλτο μεταξύ hip hop και Jazz έχει υπεραγαπηθεί διαχρονικώς. Και πώς όχι άλλωστε όταν οι Αμερικάνοι έχοντας μια μεγαλύτερη παράδοση σ' αυτόν τον ήχο έχουν εκτιμήσει εντελώς διαφορετικά από εμάς τους Ευρωπαίους όλα αυτά τα ακούσματα. Έτσι τώρα που το trip hop πνέει τα λοίσθια κι έχει αρχίσει να κουράζει με τη συνεχή επανάληψή του και στην έντονη εμμονή του με τη τζαζ, στην Αμερική είναι ότι καλύτερο τους έχει συμβεί τα τελευταία χρόνια κυριολεκτικά μια μουσική επανάσταση.
Το παράδοξο όμως είναι ότι οι Αμερικάνοι αντλούν υλικό απ' αυτή ακριβώς την Ευρώπη. Οι γνωστές εταιρείες Pussyfoot, η Αυστριακή G-Stone, ο Yellow Street Jazz, Clean Up και Pork έχουν την ομήγυρη τους εδώ. Στη συλλογή συμμετέχει και ο Tricky ίσως απλά για να καλύψουμε όλα τα γούστα. Πάνω κάτω ξέρετε τι να περιμένετε απ' τους υπόλοιπους. Εξαντλητικός down beat ρυθμός με Jazzy μελωδίες, πολλά οργανικά στοιχεία (το double bass βρίσκεται παντού) και μπόλικο samples ριγμένο δώσε και κείσε, έτσι για να θυμάστε ότι πρόκειται για ηλεκτρονική μουσική. Οι πιο αξιοπρόσεκτες στιγμές έρχονται απ' τους Άγγλους Fila Brazilia με το «Extract of pineal gloud» και ο νέος σχετικά στο χώρο, Hunch με το σαρδονικό εμβατήριο «Is this the place». Κατά τ' άλλα... Δώστε σ' όλους αυτούς από ένα χαπάκι MDMA μπας και ταρακουνήσουμε τα keyboards τους λιγάκι.
3/5 (A.T.)

MISCELLANEOUS
MUSIC FOR OPEN MINDED PEOPLE
LANGUAGE REC.

Όταν η φίλη μου η Όλγα μου έβαλε να ακούσω αυτό το CD, δεν πίστευα στα αυτιά μου. Δεν είναι ακριβώς χορευτική μουσική, είναι περισσότερο αυτό που λέει ο τίτλος του δίσκου: «MUSIC FOR OPEN MINDED PEOPLE».
Ξεκινώντας με τους Blue Foot, κολλεκτίβα της Acid Jazz Rec., ουδεμία σχέση με ότι έχετε ακούσει έως τώρα από αυτήν την εταιρεία. Οι Bio Muse Project με το «Unix» μας ταξιδεύουν από την ανατολή στη δύση, ενώ οι Tranquil Elephantizem μας ξεναγούν στον κόσμο της Ambient δοσμένα όπως μόνο αυτοί ξέρουν. Οι The Arc είναι ότι καλύτερο έχω ακούσει στην σύγχρονη χορευτική μουσική τα τελευταία χρόνια, οι Endemic Void στο «Subether» ένα Jungle-Dub, για δυνατά μυαλά και ακούραστα πόδια. Οι Circadian Rhythms μοιάζουν σαν μια διαδρομή στο σύμπαν, ενώ ο Ian Pooley στο «Moonrise» μου φέρνει στο νου όλη εκείνη την σκηνή των 80's, την Electro-Minimal, θορυβώδης με τα flungen, να σου ανακυκλώνει το μυαλό. Οι Tao έρχονται από την Ιαπωνία και όπως όλοι ξέρουμε τα τελευταία χρόνια θεωρούνται πανίσχυροι σχεδόν σε όλη την επικράτεια της μουσικής, ότι πιο αφηρημένο σε αυτή την συλλογή. Ο δίσκος δεν κατατάσσεται μουσικά ακούστε τον δυνατά και αφεθείτε στο ταξίδι.
Για πολύ «ανοιχτά μυαλά».
5/5 (A.K.)

DREADZONE SECOND LIGHT VIRGIN REC.

Αυτός ο δίσκος ακούγεται πραγματικά εμπνευσμένος αλλά και απλός. Κινείται μερικές φορές στο μουσικό πλαίσιο των Leftfield, Transglobal Underground, Moby. Τα «Life, Love and Unity», «Zion Youth», «One Way», «Out of Heaven», όπου το sampler προέρχεται από το «Before Long» του R. Sakamoto, τέσσερα Dub που είναι πολύ δυνατά. Τα «A Canterbury Tale», «Cave of Angels», «Shining Path», Ambient διαδρομές. Καλός δίσκος, αποκτήστε τον.
4/5 (A.K.)

DIFERENZ/JAZZ WORKSHOP SHALLOW REC.

Αμερικάνικη Acid-Funk Jazz του μέλλοντος με αναφορές στο Trip-Hop- φημίζεται η εταιρία για το ανάκατο που έχει, όπως DJ Krush, Funki Porcini, Hed Funk, 9 Lazy 9 κ.α. Καταπληκτική δουλειά, σε λίγο καιρό θα ακούγονται στα πιο indie μαγαζιά. (Αλήθεια υπάρχει μαγαζί που το παίζει αυτό;) Λίγο έξω από το «νερό» το «Shadowings», που θυμίζει την Γιαπωνέζικη σκηνή της bossa nova. Αξεπέραστο το «Workshop at 7 p.m.», «Mother Earth». Το κομμάτι όμως που πραγματικά σε απογειώνει είναι το «Morning in the Sub-Basement» ακούστε το, δυνατά σε μια παρέα και θα καταλάβετε τι εννοώ.
5/5 (A.K.)

OUTSIDE, THE ROUGH AND THE SMOOTH
DORADO REC.

Έχουμε έναν 23χρονο, τον Mat Cooper, που παίζει σχεδόν όλα τα όργανα μόνος του, κινούμενος σε μουσικές φόρμες 70-80-90. Κάτι ανάμεσα από Herbie Hancock, D'Note, και πολλά άλλα γκρουπ της Acid-Jazz, Funk σκηνής. Διπλός δίσκος με αναφορές ακόμα και στην Free-Jazz, αλλά και στο Dub. Το «Remembrance» είναι από τα πιο όμορφα instrumental που έχω ακούσει τα τελευταία χρόνια. Άλλο το κομμάτι που τσακίζει κόκκαλα είναι το «Forgive but not Forget» με κύρια βάση ένα παλιό κομμάτι Γιουγκοσλάβικο. Βιολί και Drum Machine, σου παίρνουν τα μυαλά. Ο δίσκος -και αυτός- είναι για πολύ απαιτητικά αυτιά.
5/5 (A.K.)

EXPLORATIONS... INTO DANCE FLOOR JAZZ
UBIQUITY REC.

Η Συλλογή που έφτασε σιγώς στο vol. 3 κινείται στα επίπεδα του Trip-Hop, Cool Beat. Εξαίρεση τα δυο κομμάτια. Το Sally-Soul Bossa Trio και Negrocan-Aquela Esquina/remix by Showboy. (Άλλο σε αυτές τις συλλογές συνηθίζεται μια αναφορά στο Brazil-Latin-Jazz). Ο δίσκος ξεκινάει με την τραγουδίστρια των Galliano-Valerie Etienne remix Kruder & Dorfmeister (έχει πάσει πλάκα με αυτούς). Οι Freshness, Tosca (Dorfmeister) Sampling από Can, Nina Hagen και John - Lee Hooker -καταπληκτικό- καθώς και οι Ape που ο ήχος θυμίζει τις κιθάρες των Stooges-Iggy Pop, αργο-beat σχεδόν βάναυσο που όμως δεν θες και να τελειώσει. Συλλογή αρκετά καλή.
3/5 (A.K.)

IS THAT JAZZ? UBIQUITY REC.

Να μια συλλογή που ανανεώνει την Acid Jazz, έτσι όπως ξεκίνησαν οι Ronny Jordan, Gang Starr και τόσοι άλλοι. Μοιάζει σαν ανάσα στην ήδη κλισαρισμένη Acid -Funk. Πολύ καλά τα «Greular Loge», «Rhode Trip», «Baby es aint no joke».
4/5 (A.K.)

NINJA CUTS: FLEXISTENTIALISM
THE JOY OF DEX - 18 UNCOMPROMISING
POSITIONS TO IMPROVE YOUR STEALTH
NINJA TUNE

Νάτην η καινούρια συλλογή, ακόμα πιο δυναμικά 3 δίσκοι -τουλάχιστον σε βινύλιο- 1η πλευρά Cold Cut - Atomic Moog 2000 Do you Believe in Love - Ashley Beedley και Turn me Loose - 9 Lazy 9 η χορευτική πλευρά της συλλογής ιδίως το Do you Believe in love κομμάτι που σου μένει στο μυαλό. 2η πλευρά Luke Vibert και The Herbaliser η αποθέωση του TRIP αυτή η πλευρά σε στέλνει. 3η πλευρά Dj Food, London Funk Allstars και Up, Bustle & Out ιδίως το τελευταίο το παίζω δυνατά και απογειώνομαι. 4η πλευρά DJ Food -ξανά- Kruder & Dorfmeister αδιάφορο -αν και αγαπημένα μου- και Funki Porcini σαμποταρισμένο με μια πινελιά από Jazz Mood. 5η πλευρά. Αφιερωμένο στο Jungle -παράνοια. Αφαιρετικό κομμάτι από το Dj Food -ξανά ξανά- και 2 player. Η 6η πλευρά έχει διάθεση χορευτική Up Bustle & Out χορευτικό και πολύ αγαπημένο μου, ενώ το φινάλε δίσκου προέρχεται από τους 9 Lazy 9 ένα έργο - beat, Jazz χρώμα μονότονο βγαλμένο από Lazy ταινία, αυτό το κομμάτι με προδιαθέτει για την επόμενη συλλογή. Νομίζω ότι θα είναι space.
5/5 (A.K.)

ABIODUN ONEWOLE: 25 Years CD

Η πραγματικότητα είναι μόνο η μισή εξίσωση. Η άλλη μισή βρίσκεται μέσα στο μυαλό σου και αυτό είναι το μόνο μέρος όπου πρέπει να είσαι ελεύθερος λέει σ' ένα σημείο του 25 Years, ο ABIODUN ONEWOLE. Ο τραγουδιστής των LAST POETS, σίγουρα ένας από τους «πατέρες» της μαύρης μουσικής με τη μορφή που έχει σήμερα σηματοδοτεί τα 25 χρόνια μουσικής προσφοράς του, προσπαθώντας να γεφυρώσει το χάσμα που άφησε το περανό album των LAST POETS «Holy Terror». Εκεί ήταν επιθετικός, και μάλλον απρόθυμος να συμπορευτεί με τη «νέα γενιά». Εδώ εμφανίζεται συναινετικός και πρόθυμος σαν ξαφνικά αυτά τα 25 χρόνια να βάρυναν επάνω του και να θέλει να κερδίσει κάτω έστω και στο τέλος. «Θέλω να σας βοηθήσω να μάθετε πώς να αγαπάτε τον εαυτό σας» λέει στο «Brothers workin». Η παραγωγή του Bill Laswell είναι όπως πάντα υποδειγματική, μια δουλειά που ο Laswell έχει δείξει ότι γνωρίζει καλά, ειδικά όταν έχει δικούς του session μουσικούς στο στούντιο. Από τις σπάνιες στιγμές που το μήνυμα έχει μεγαλύτερη σημασία από τη συσκευασία.
Θ.Σ. 4/5

PSYCHONAVIGATION 2 FAX

Είναι από τις στιγμές που πραγματικά δυσκολεύεται κανείς να γράψει μιας και δεν ξέρει από πού ν' αρχίσει τη μουσική ιδιοφυία του Pete Namlook, την παρουσία του ιερού τέρατος Bill Laswell ή την προσφορά της εταιρείας FAX στη σκηνή του ambient τα τελευταία χρόνια. Αυτή είναι η δεύτερη συνεργασία τους, που φτάνει λίγο καθυστερημένη στα χέρια μας και κινείται περίπου στο ίδιο πλαίσιο με το Psychonavigation 1. Αυτό το ταξίδι της «ψυχο-ναυσιπλοΐας» φέρνει περισσότερο κοντά στα λιμάνια του Namlook και με λιγότερη έμφαση στο μπάσο του Laswell. Είναι σίγουρα από τις δουλειές που δεν επιδέχονται κριτική μετριότητας. Θα το αγαπήσεις ή θα το μισήσεις. Άλλου σκοτεινό και άλλου συναισθηματικό, θα μπορούσε κάλλιστα να αποτελέσει το soundtrack για το «Μεγάλο μυστικό θέαμα» του Clive Barker, αν ποτέ γυριζόταν σε ταινία. Απών σίγουρα ο έντονος μινιμαλιστικός χαρακτήρας που συναντάμε στις περισσότερες δουλειές του Namlook και της Fax, αλλά θα ήταν δυνατόν με την παρουσία του Bill Laswell να είναι τα πράγματα όπως πριν; αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι το μεγαλύτερο μέρος του album έχει ηχογραφηθεί στη Νέα Υόρκη (και όχι στη Φρανκφούρτη όπως συνήθως).
5/5 (Θ.Σ.)

CYAN

Club news

Επιμέλεια : Διονύσης Παπαδόπουλος

γανώνει κάθε Τετάρτη radio Active nights με guests djs τους πιο δημοφιλέστερους παραγωγούς και Djs του ραδιοφώνου.

Allea bar presents play kool (summer of dub) ένα καινούργιο café με chill out ρυθμό και style ήρθε και έδεσε στην Γλυφάδα στο Εμπορικό Κέντρο Astra. Ο Freddie παρέα με τον resident του play kool dj: Petro μας ταξιδεύουν με ήχους από ambient dub, trip hop, drum & bass, μεταμορφώνοντας τον κήπο του café σε ένα φυσικό κολάζ ήχων και χρωμάτων. Ο Freddie μας υπόσχεται πολλά happening και guest djs από όλο το φάσμα της σύγχρονης χορευτικής σκηνής.

FACE THE MUSIC industrial. Μια πολύ καλή και έξυπνη κίνηση από τον Αλέξη Σαρλή και την παρέα του αφού το μαγαζί είναι στημένο πάνω σε ευρωπαϊκά πρότυπα. Το FACE THE MUSIC μας δίνει την αίσθηση όχι μόνο ενός café αλλά παράλληλα προσφέρει την ενημέρωση σε όλους τους vinyl junkies. On the decks γνωστοί djs του αθηναϊκού clubbing. Πολλά events και όχι μόνο όπως μας είπαν, πρόκειται να γίνουν σύντομα. Ένα underground περιβάλλον που βρίσκεται στους Αμπελόκηπους στο εμπορικό κέντρο Cosmos.

Οι «Magna» - «Lab» άρχισαν από τις 22 Ιουνίου στο Cavo Paradiso της Μυκόνου, με resident dj: AKYLLA.

Το club θα λειτουργεί για λίγο καιρό κάθε Παρασκευή και Σάββατο από (3:00 - 11:00) Από τις 6 Ιουλίου θα ξεκινήσει η λειτουργία του σε καθημερινή βάση και θα ακολουθήσουν πολλά events. Κατά την διάρκεια του Ιουλίου DJ:LORY G από τους DEF MIX (ημερομηνία δεν έχουμε ακόμα) Στις 16 Αυγούστου LITTLE LOUIE VEGA και στις 23 Αυγούστου DAVID MORALES.Σίγουρα θα υπάρξουν και άλλα μεγάλα events που θα ανακοινωθούν σύντομα.

Από 22 Ιουνίου ξεκίνησε το Creamy café στο Allea bar στην Γλυφάδα σε συνεργασία με το play cool. Κάθε Σάββατο και Κυριακή λοιπόν παρέα με τους DJs: AKI και Pascal από νωρίς το μεσημέρι.

Το φρεσκότατο MUSIKA DANZA θα βρίσκεται κάθε Παρασκευή στο Avant Garde με resident τον DJ: Pascal.

Στις 29 Ιουνίου στην Λάρισα συνεργασία Lemon magazine και Avanti FM (107,9). Ένα μουσικό φεστιβάλ μέσα σε drive in, που βρίσκεται στο έκτο χιλιόμετρο Λάρισας-Βόλου. DJs line up: Christo K. - Dennis - SEGA - STEFAN - SPICE. Η βραδιά θα περιλαμβάνει και live από τον D.J.: STEFAN (electroware).

Το team του Βασίλη Τσιλιχρήστου μεταφέρθηκε στο Cataralla club μετονομαζόμενο ως planetario club.

Το UP «N» HIGH (αεροδρόμιο) διορ-

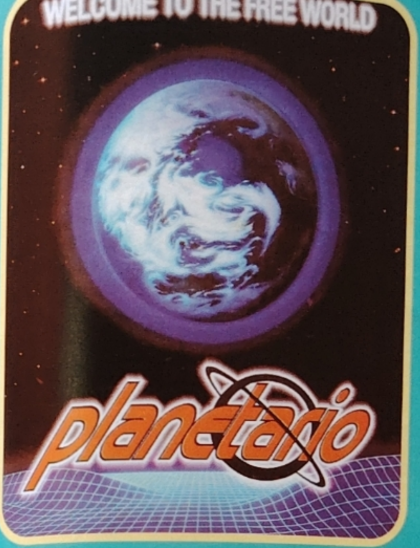
Στις 5 Ιουλίου special guest from U.S.A. ο ολλανδός DJ: ARMAND VAN HELLDEN θα βρίσκεται στο πλατό του club Avant Garde. Παρέα με τους resident του μαγαζιού για μια πτήση με House feeling.

Στις 5 Ιουλίου και ενώ ο VAN HELLDEN θα τα σπάει στο Avant Garde, ο Christo K. θα τα χώνει στο Αλεποχώρι, στο Blaze Club. Καλεσμένος από την ομάδα FLIP που είναι και υπεύθυνη για το event που θα γίνει.Τα party όμως δεν τελειώνουν εδώ αφού η ίδια ομάδα διοργανώνει στον Blaze άλλη μια βραδιά στις 19 Ιουλίου, έχοντας σαν Master controllers τους DAZZLE DJs: (MIKELLE - SEGA).

Στις 6 Ιουλίου η ομάδα ACID PSYCHEDELIC από Θεσσαλονίκη, θα οργανώσει ένα πάρτι στην περιοχή του αεροδρομίου της Σαλόνικας φυσικά με guest djs: DOMINIC (slinky Wirard) london και James Monro (technossomi) london. Η ίδια πάλι ομάδα στις 27 Ιουλίου θα είναι σε μια ιδιωτική παραλία όπως μας είπαν στην Χαλκιδική who Knows? με guest djs: JODI SIDHU (psychaos) london - AVJ from (INDOOR) Israel - MAX (ethnica) Milano και AXCEL (spirit zone) Germany.

Το team Cooper raceing club που αποτελεί-

ται από τους DJs: ARIS - SEGA - MIKELE - PATRELAKI, θα βρίσκεται στο club spodrome της Κέρκυρας στις 5-6 και 7 Ιουλίου διοργανώνοντας μια SOOPER βραδιά.

Στις 12-13 Ιουλίου οι DAZZLE θα είναι αυτήν την φορά στο ολοκαίνουργιο BABES 4/4 club στα Χανιά.

CARNIVAL 2000

Το τι ακριβώς είναι αυτό το πολυFESTIVAL λίγο πολύ όλοι έχετε καταλάβει.

Μια megaγιορτή με τις ευλογίες του δήμου (αφού τους έχει παραχωρηθεί όλη η έκταση γύρω από το Ειρήνης και Φιλίας).

Εκεί θα έχετε την ευκαιρία να δείτε τα πάντα. Από Ινδιάνικες παραστάσεις μέχρι BUNGEE JUMPING και RAVE PARTIES.

Ωπ! Για να σταθούμε λίγο εδώ. Το περιοδικό OZON σε συνεργασία με το LEMON (άντε πλάι χωθήκαμε), διοργανώνουν 4 βραδυές DANCE για όλα τα γούστα. Για ακούτε λοιπόν πουλάκια μου. Τετάρτη 26 Ιουνίου Progressive sounds πιο intelligent για DRUM 'N' BASS, JUNGLE και BREAK BEAT με DJs HARRIS VASSILIS από SUNRISE ZONE, την Κυριακή 30 Ιουνίου. Λίγο υπομονή μέχρι την Τετάρτη 3 Ιουλίου για να ακούσετε ΚΑΡΕΚΛΑ!!! DISCO HOUSE NIGHT, με SPACE DJs. τους PASCAL (CREAMY), SEGA (DAZZLE).

Εννοείται ότι δεν ξεχάσαμε το τελευταίο event είναι αφιερωμένο σε αυτούς. TRANCENTRAL NIGHT με DJs MIDE DEE (TRANCEMEDIA) και STEFAN (LEMON) όπου ο τελευταίος θα παίξει και LIVE υπό το γνωστό όνομα ELECTROWARE.

Αυτά για τα PARTIES πάμε λίγο πίσω στο CARNIVAL. Είναι ευκαιρία να δείτε τόσα παράξενα πράγματα συγκεντρωμένα όλα στα πόδια σας.

Μια μικρή λίστα θα σας πείσει.

SKETEBOARD, VITRUAL, REALITY, INDIANS, MATARAC LIVE DRUMMERS, RAVE NIGHTS, 28 COSMIX AUDIO VISUALITY και πολλά άλλα «ακατανόμαστα» πράγματα που δεν σας λέμε. Πηγαίντε μια βόλτα και δεν θα χάσετε. (Ιδίως στα PARTY που προαναφέραμε).

Υ.Γ. «Αν δεν παινέψεις το σπίτι σου θα πέσεις να σε πλακώσει».

Οι Hot Lips κάθε Σάββατο και Κυριακή θα είναι στο El pueblo / paradise beach Μύκονος). Φυσικά ξέρετε την φάση που παίζεται εκεί τα πρωινά μετά τις δέκα. Τρομερά beach parties Music by: DJ: Pierr - DJ Lover + Guests. Καλό καλοκαίρι.

Ο DAZZLE και SEGA στις 13 Ιουλίου θα είναι νωρίς στο Club CAZABLANCA στην Σαντορίνη. Την ίδια βραδιά θα παίξει στο L` Action Folie σαν after event για πιο Groove Vibes.

Στις 30 Ιουνίου στο Avant Garde «AIDS of love». Ένα event που τα έσοδα του θα μαζευτούν για τον αγώνα κατά του AIDS.

Το party θα ξεκινήσει γύρω στις δέκα και οι DJs που θα το τιμήσουν αφιλοκερδώς θα είναι: Petros, Patzelakis, Mikele, Sega, Dennis και Christo K. Love peach and respect για την προσπάθεια κατά του AIDS.

Jungle news

4 Ιουλίου club summer Cult Βόλος 12 Ιουλίου club SAX στην Κέρκυρα, 26-27 Ιουλίου club ESTE στην Λευκάδα. 7 Αυγούστου club MYLOS (Πλατανιά) Χανιά. 16 Αυγούστου club KOO Σαντορίνη.

Ο Χρήστος Καλοπίτας με πολλούς guest με μουσικά στοιχεία από DISCO μέχρι TRANCE και με διασκόσμηση DISCO 2000.

bits& BYTES

Κείμενο: Ανδρέας Ταρνάρης

Ιούνιος και πάλι εγώ εδώ... και αν και τον προηγούμενο μήνα μείναμε στη μιζέρια της Αθήνας (ας όψεται η αναβολή του Tribal Gathering της 4ης Μαΐου) γι' αυτό το μήνα κάτι ακούγεται για Jeff Mills στην Αθήνα!... να το δω και να μην το πιστέψω ... αν και μου φαίνεται πολύ απίθανο, όποιος το κάνει θα περάσει στην ιστορία... αν κάποιος δει το χαμό που δημιουργεί στην Αγγλία το τωρινό του tour θα καταλάβει τι εννοώ... Αν διαβάσετε το άρθρο μου «House Nation» του προηγούμενου μήνα και σας ενδιαφέρει να ακούσετε αυτά τα αριστουργήματα στην πρωτότυπή του έκδοση, η εταιρεία Trax, πάνω στην ώρα, κυκλοφόρησε μια συλλογή σε CD με τον τίτλο «The house that Trax built»... σ' αυτή θα περιέχονται οι πρωτότυπες ηχογραφήσεις των «Your love», «You used to hold me», «No way back», «I' ve lost control» ... επίσης η Trax ήδη κυκλοφορεί μια σειρά 10" με τον τίτλο «Jack 2 Jack», όπου και στις 2 πλευρές, θα περιέχονται οι αρχικές ηχογραφήσεις πολλών επιτυχιών εκείνης της περιόδου... η ανανεωμένη Rising High, σα φοίνικας ξεπήδησε απ' τις στάχτες της και για αρχή κυκλοφορεί το 3ο μέρος της σειράς «Further Self Evident truths» ... το Freestyle βρίσκει το νόημά του σ' αυτή τη σειρά ... οι Springheel Jack (αυτοί που είναι υπεύθυνος για την παραγωγή του «Walking Wounded» των E.B.T.G.) κυκλοφορούν το 2ο τους album με τίτλο «68 Million Shades»... ο Goldie δημιούργησε μια νέα υποεταιρεία με τον τίτλο Rotor's Edge η οποία θα κυκλοφορεί αποκλειστικά remix σε κομμάτια της Metalheads ... ήδη κυκλοφορούν τα «Still life» από Photek και 12" από τους Peshay και Source Direct ... η React πρόκειται να κυκλοφορήσει ένα διπλό mix CD με τον γάλλο σεφ Laurent Garnier στα πλατώ ... yummy!... αν βρείτε κάποιο δίσκο από ένα group με το όνομα Slab πρόκειται ουσιαστικά για τη Nina Walsh,αυτή που έχει την εταιρεία Sabrettes... η πανέμορφη Andrea Parker πρόκειται να κυκλοφορήσει σύντομα το πρώτο της album «Rocking Chair» απ' τη Mo 'Wax ... πολλοί μιλούν για τη διάδοχο της Bjork, αν και η φωνή της ακούγεται περισσότερο σαν την αιθέρια φωνή της Kate Bush... ότι πρέπει για το καλοκαίρι δηλαδή ... Κυκλοφορεί ήδη το πρώτο διπλό single του Photek στη Virgin με τον τίτλο «Hidden Camera»... περιμένετε το νέο του album στα μέσα του καλοκαιριού... το άγνωστο στους πολλούς ντουέτο Flynn & Flora απ' το Bristol έχει ήδη κυκλοφορήσει το πρώτο του album με τον τίτλο «Nativo Drums»... δεν το έχω ακούσει αλλά όσοι το έχουν μιλάνε για μερικές υπέροχες drums & bass συνθέσεις... το κλασσικο acid house «Voodoo Ray» του A Guy called Gerald επανακυκλοφορεί με remix από Alex Reece, Liourock και φυσικά τον ίδιο... ο αγαπημένος μου Roni Size κυκλοφορεί στα τέλη του μήνα το πρώτο του album στην Talhin Loud... αυτό το καλοκαίρι όλες οι σημαντικές προσωπικότητες που πρωταγωνίστησαν στο χώρο του Jungle εδώ και 3 χρόνια θα κυκλοφορήσουν albums... και εγώ θα είμαι σε αναμμένα κάρβουνα έως τότε... η Νεοϋρκέζικη techno εταιρεία Serotonin κυκλοφορεί την πρώτη της συλλογή με κομμάτια απ' τους Johan Sharp, Mark Broom, Freddie Fresh, DJ Hell... δύο απ' τις αξιολογότερες εταιρείες στο χώρο του trip hop, η Pussyfoot και η Wall of Sound κυκλοφόρησαν μια κοινή συλλογή με κομμάτια απ' τους καλλιτέχνες και των 2 εταιρειών... η γνωστή electro εταιρεία Clear κυκλοφόρησε την πρώτη της συλλογή με τον τίτλο «It's all becoming Clear» και κομμάτια απ' τους Plaid (Black Dog) Clatterbox, Spacepimp, GFG, Gescom (Autechre) και Dr. Rockit (Wishmountain, Hembert)... η R&S κυκλοφορεί σε ένα album τα 12 καλύτερα κομμάτια του Dave Angel με τον καθόλου ευρηματικό τίτλο «Classics»... το ίδιο φυσικά δεν ισχύει για τη μουσική του Dave Angel ... το 6ο μέρος στη σειρά «In Order to dance» της R&S κυκλοφορεί αυτό το μήνα με υπότιτλο «Drum & Bass session 1»... στη συλλογή που έρχεται 4πλό βινύλιο ή διπλό CD θα υπάρχουν κομμάτια απ' τους Alex Reece, Wax Doctor, Lemon D, DJ Pulse, Flytronix, Aquasky καθώς και Model 500, Ken Ishii, Kenny Larkin και Locust μεταξύ άλλων... το επίπεδο της ποιότητας των δίσκων της R&S είναι γνωστό και απλά υπενθυμίζω ότι κάθε προηγούμενο μέρος αυτής της σειράς θεωρείται κλασσικό και έχει σημαδέψει τον ήχο της εποχής του... αν όμως έχετε βαρεθεί το εκλεπτυσμένο και intelligent drum & bass και θέλετε κάτι πιο δυνατό που να κάνει τα γόνατά σας να τρέμουν η εταιρεία Emotif κυκλοφορεί τη συλλογή της «Tech Steppin» με κομμάτια απ' τους GrooveRider, Doc Scott, DJ Trace, Ed Rush, Elements of Noise... hardstep, you know the score... ο Simon Gehary ιδιοκτήτης της εταιρείας Blue Room Released (σ' αυτή ηχογραφούν και οι Juno Reactor) σχεδίασε τα πιο πρωτότυπα ηχεία εδώ και δεκαετίες... τα ονόμασε «MiniPods» και σκοπό έχουν να δώσουν μια διαφορετική αίσθηση στο άκουσμα της σύγχρονης μουσικής όπως ambient, Jungle, techno και goa... όπως λέει ο ίδιος τα ηχεία δημιουργούν χώρο σ' αυτό που ακούς επιτρέποντάς σου να διεισδύσεις στη μουσική... ελπίζουμε να τα δούμε σύντομα και στην Ελλάδα ... μόλις τώρα άκουσα ότι η νέα ημερομηνία για το Tribal Gathering (αν το επιτρέψει η

Βρεττανική κυβέρνηση) επαναπροσδιορίζεται για 29 Ιουνίου... όλα όμως θα κριθούν τελικά στα δικαστήρια... για να καταθέσω κι εγώ τη γνώμη μου στο θέμα «ξένων εναντίων ελλήνων DJ's» δεν πιστεύω να υπάρχει αμφιβολία περί της σαφής υπεροχής των πρώτων εναντίων των τελευταίων... όσον αφορά φυσικά το fader flipping ή τα ξεσήκωμα του κοινού (που σχεδόν ποτέ δεν έχει άποψη για το τι θέλει, πέρα απ' το γνωστό γρήγορο beat και μπόλικα drum-rolls) οι έλληνες ίσως υπερτερούν απέναντι στα ξένα «βαύρλα» που κατά καιρούς μας επισκέπτονται... την εδώ όμως δουλειά που κάνουν οι έλληνες την κάνει και οποιοσδήποτε έχει 100 maxi επιτυχίες της εποχής... ας προσπαθήσουν όμως να αναπαραγάγουν κάτι απ' το set του Derrick May και στην καλύτερη περίπτωση θα τρέχουν στο Κ.Α.Τ. για να ανατάξουν το εξάρθρωμα των δακτύλων τους... ή μήπως θέλουν να συγκριθούν με τον Mixmaster Morris ή τους Coldcut στων οποίων το set μπορείς ν' ακούσεις home, techno, Jungle, ambient, trip hop, dub, Jazz, electro και ότι άλλο σκεφτείτε... δώστε τους κάτι παραπάνω από house ή trance και θα δείτε πως θα μείνουν αποσβολωμένοι μην ξέροντας τι να κάνουν... ή μήπως θέλουν να συγκριθούν με τους Andrew Weatherall, Fabio, Juan Atkins, James Lavelle, ανθρώπους που δημιούργησαν μουσικές σκηνές εκ του μηδενός κι όχι μόνο αυτό αλλά και οι δουλειές των παραπάνω ως μουσικοί παραμένουν κλασσικές... γιατί οι καλύτεροι DJ's ήταν, είναι και θα είναι πάντα πρωταρχικά μουσικοί κι όχι το αντίστροφο... ποιος θα θυμάται το set του DJ Karakitsos (sic!) σε 5 χρόνια... ποιος δε θα θυμάται τις παραγωγές των Deep Dish σε 5 χρόνια; ... νομίζω ότι πιάσατε το νόημα... πρέπει να πάψουμε να συγκρίνουμε τον Σκορτσέζε (δημιουργό – σκηνοθέτη) με την εταιρεία διανομής των φιλμ του... ας συνεχίζουν λοιπόν οι Έλληνες DJ's να πραγματώνουν το «μνημειώδες» έργο του Fader Flipping αλλά ας μη ζητάνε και τίποτε παραπάνω απ' αυτό που αξίζουν...

ΕΙΠΑΝ:

Ο Brian Eno σε μια συζήτηση για το πως μπορεί να είναι το μέλλον της μουσικής: «Αυτό που είναι ενδιαφέρον με τη μουσική, δεν είναι στην πραγματικότητα η ίδια η μουσική δε μ' ενδιαφέρει πως θα ακούγεται ή πως θα φτιάχνεται. Αυτό που με νοιάζει είναι το πως αυτή θα ταιριάζει στο εκάστοτε πολιτισμικό υπόβαθρο. Κάτι σαν κι αυτό (αναφέρει ένα τραγούδι) ταιριάζει μ' ένα πολύπλοκο τρόπο, εξαιτίας όλων των αναφορών του σε άλλες ιδέες και άλλους πολιτισμούς. Οποιοσδήποτε μπορεί να φτιάξει μουσική, σήμερα μ' όλη αυτή την τεχνολογία είναι πανεύκολο. Αυτό λοιπόν που το κάνει ενδιαφέρον είναι ποιο θα είναι το κάδρο του πίνακα στο οποίο θα ταιριάζει την εκάστοτε μουσική». Για όσους δεν το ξέρουν ο Brian Eno είναι αυτός που «ανακάλυψε» την ambient μουσική στα μέσα του 70.

... Αν σας αρέσει το σύγχρονο trance τότε σκεφτείτε σοβαρά το ενδεχόμενο μιας εκδρομής στο Μπορντώ της Γαλλίας στις 6 Ιουλίου... εκεί στα πλαίσια του φεστιβάλ «Art & Technology» θα παρευρίσκονται live οι Total Eclipse, Juno Reactor, Kok Box, Hallucinogen και DJ's οι Serge και McOceire... ο γνωστός DJ Dammy Rampliny ετοιμάζει νέο album με τίτλο «The Love Groove Dance Party»... επόμενες κυκλοφορίες στη Moving Shadow απ' τους Cloud 9, Pulse & Tango, JMJ & Flytronix, Deep Blue & Blame, Omni Trio και ένα remix στο κλασσικό «Helicopter» των Deep Blue... οι Black Dog ανακοίνωσαν μέσω του Internet ότι οι δίσκοι τους δε θα διατίθενται στην Κίνα σαν μια διαμαρτυρία για την καταπάτηση των πολιτικών δικαιωμάτων εκεί ... στο Brighton της Αγγλίας θα οργανωθεί για πρώτη φορά φέτος, στις 20 Ιουλίου κάτι αντίστοιχο με το θρυλικό Love Parade του Βερολίνου... στο Brighton περιμένουν γύρω στους 6.000 ravers... το καινούργιο album των Σκοτσέζων Slam λέγεται «Headstates», αν δεν το έχετε αγοράσει ήδη!... η εταιρεία του Roger Sanchez Narcotic έκλεισε λόγω οικονομικών προβλημάτων... οι βασιλιάδες του acid Hardfloor κυκλοφορούν το νέο τους album με τίτλο «Home Run» στα μέσα Ιουνίου με πρώτο single το «Strikeout»... η νέα δουλειά του Joey Beltram θα κυκλοφορήσει από τη Noramute ως JB3... ξανακυκλοφορεί το «Tripping on Sunshine» των Pizzaman... όσοι δεν το πήρατε την πρώτη φορά ξέρετε τι πρέπει να κάνετε... το πρώτο album του Carl Cox θα λέγεται «At the End of the Cliché»... η techno εταιρεία Synewave από τη Νέα Υόρκη κυκλοφόρησε τη νέα της συλλογή.. ξέρετε πόσο κοστίζει στους συλλεκτικούς κύκλους η πρώτη κόπια του «Someday» του Ce Ce Rogers.. 37.000 δραχμές!... το «Someday» είναι το single απ' το οποίο οι Liquid έχουν κλέψει το πιάνο για το «Sweet Harmony»... την πρώτη μέρα του διάσημου club CREAM γνωστό για τις progressive house βραδιές του άνοιξε ο LTJ Bukem!... εξελίξεις; ... Ο Junior Vasquez σκέφτεται να κυκλοφορήσει ένα track το οποίο θα χρησιμοποιεί ένα sample που του άφησε η Madonna στον τηλεφωνητή του... το κομμάτι θα λέγεται «If Madonna Calls»... η τραγουδίστρια των Deep -Lite ηχογραφεί τώρα Jungle με τον A Guy called Gerald... ενδιαφέρον... αν δείτε κάτι από τους Partycrashers με τίτλο «I'll show you mine» υπεύθυνος είναι ο Felix... ξέρετε αυτός που είχε ηχογραφήσει το «Dont you want me»... κακές αναμνήσεις... μυστήριο!... οι φήμες λένε ότι οι παραγωγοί ενός δίσκου-επιτυχία με τον τίτλο «Ooh Aah! Cantona» είναι οι... KLF!... φυσικά στο εξώφυλλο αναγράφεται ως

bits & BYTES

group οι «1300 Drums Feat. the Unjustified Ancient of Mu»... λέγεται να είναι οι KLF οι οποίοι είχαν δηλώσει ότι δεν πρόκειται να ξαναηχογραφήσουν ποτέ... πάντως οι εκπρόσωποί τους δεν αρνήθηκαν τις φήμες... οι De la Soul κυκλοφορούν νέο album με τίτλο «Stakes is High»... η επανακυκλοφορία του «Stand up» των Love Tribe απ' την AM:PM θα περιέχει remix απ' τους Rogers, Wildchild και Alcatraz... το επόμενο single των Prodigy θα λέγεται «Minefields»... το πρώτο ambient – freestyle φεστιβάλ θα γίνει στην Αγγλία στο Norfolk με την ονομασία «The Big Chill Gala»... μεταξύ άλλων θα συμμετέχουν οι LTJ BUKEM, Autechre, Global Communication Up Bustle & Out, DJ Food, Mixmaster Morris και Ultramarine... αυτό το club με την προχωρημένη φιλοσοφία θα κυκλοφορήσει και μια συλλογή με τίτλο «Big Chill-Eyelid Movies» με συμμετοχές από Funki Porcini, Cool Breeze, T-Power και Astralasia... οι U2 θα κυκλοφορήσουν ένα track για την ταινία Mission Impossible ενώ τα remix θα προσφέρουν οι Dave Clarke, Junior Vasquez, Goldie και Rob Playford... μυρίζομαι πολύ χρήμα... οι Ardvent κυκλοφόρησαν 2 καινούρια E.P. στην Internal στα οποία θα περιέχονται 6 νέα tracks... επίσης το καλοκαίρι περιμένετε ένα remix-album του πολυαναμενόμενου album τους «Elements of life» που κυκλοφόρησε στα τέλη του 1995... καινούργιες κυκλοφορίες από τη Universal Language, τη νεοσύστατη εταιρεία των Global Communication απ' τους Secret Ingredients (η house περσόνα των τελευταίων) και τους Jak & Stepper... η R&S θα κυκλοφορήσει ένα album απ' τον Speed Jack, που δεν είναι άλλο απ' το ένα μέλος των LFO... όταν θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές μάλλον θα έχει κυκλοφορήσει το νέο LP των Funki Porcini με τον τίτλο «Love Pussycats & Carwrecks»... φυσικά πάντα απ' τη Ninja tune... ο David Morales και Satoshi Tomiie έκαναν remix στο «Always be my baby» της Mariah Carey... να δεις το house να γίνεται mainstream στην Αμερική κι εμείς ποιοι... ήδη κυκλοφορεί η καινούργια δουλειά των Black Science Orchestra (δηλ. του Ashley Beedle) με τίτλο «Save Us»... περιμένετε στα μέσα του καλοκαιριού και το πρώτο album του κύριου Beedle για το οποίο ήδη είναι πολύ ενθουσιασμένος... ο Brian Eno (διαβάσατε πριν γι' αυτόν) κυκλοφορεί ένα πρόγραμμα για PC που λέγεται Generative Music 1... περιέχει 12 μουσικές συνθέσεις τις οποίες ο υπολογιστής ανακατεύει τυχαία και μετά σας παρουσιάζει το τελικό αποτέλεσμα... κάτι σα remix δηλαδή... ακόμα ψάχνονται οι συντάκτες του Lemon Net και δε το έχουν βρει... ο Carl Craig (ποιος θα τον φέρει αυτόν εδώ;) κυκλοφόρησε ένα album με όλα τα δυσεύρετα πρώτα κομμάτια του, φυσικά στην εταιρεία του Planet E... ο Hani, γνωστός home παραγωγός απ' τη Νέα Υόρκη έκανε remix στον Sting... arrghhh!... οι Electronic, το group απότοκο της συνεργασίας του Johnny Marr (των Smiths) και του Bernard Summer (των New Order) ξαναγυρίζει με νέο album... οι γνωστοί Reel 2 Real (I like to move it και τα λοιπά) θα κυκλοφορήσουν σύντομα νέο album στην Positiva... ο Derrick May σκέφτεται να συνεργαστεί με τον Ken Ishii... yes!... οι Carl Craig (πάλι ρωτάω ποιος θα τον φέρει αυτόν εδώ;) και ο Kirk De Giorgio (της εταιρείας ART) θα κάνουν remix στο υπέροχο «Bellina» των Jedi Knights... η Ferox, η εταιρεία του Russ Gabriel θα κυκλοφορήσει την πρώτη της συλλογή με τίτλο «Adventures in Techno Soul»... ο Fred Giannelli (πρώην μέλος των Telepathic Romance) κυκλοφόρησε ένα καινούργιο LP στη Sähkö... το «Fun for me» η τελευταία επιτυχία των post-kitch «Moloko» θα κυκλοφορήσει ξανά με remix απ' τους Dr. Rockitt & Mr. Scruff ... το καινούργιο LP του Matt Cogger πιο γνωστός και ως Neuropolitique θα κυκλοφορήσει πάλι απ' τη New Electronica με το τίτλο «Nomenclature»... ο Squarepusher ο νέος αγαπημένος του Mixmaster Morris στο χώρο του Jungle κυκλοφόρησε ταυτόχρονα δυο E.P. στη Warp και Rephlex αντίστοιχα... οι Microstoria, το project που είναι απόρροια συνεργασίας του Markus Pop (των Oval) και του Jan Werner (των Mouse of Mars) μόλις κυκλοφόρησε το δεύτερό τους LP πάλι στη Mille Plateaux... οι Mark Broom (της A13) και Dave Hill κυκλοφορούν την έβδομη κυκλοφορία τους στη σειρά Pure Plastic... ο μουσικός σας πλοηγός—

Soundcheck (χωρίς σειρά αξιολόγησης)

1. THE MOOG COOKBOOK - Black hole sun
2. SOAR - Flying in a cage (Lemon)
3. AIMA - It was now (Lemon)
4. VARIOUS - In Memoriam Gilles Deleuze (Mille Plateaux)
5. CONCEPTS #01:96 & #02:96 (+8)
6. JEFF MILLS - Java E.P. (Purpose Maker)
7. CHAIN REACTION #3 (Chain Reaction)
8. PHOTEK - Hidden Camera (Science)
9. VARIOUS - Chemical Brothers live at the Social (Heavenly)
10. HERBERT - 100 LBS (Phono)

Listen up

D.J.DARIUS AKASHIC-BLACK-MAGA-T.& SUBTLE

1. IRATION STEPPAS - REMINISCENLE - IRATION STEPPA
2. FILA BRAZILIA - SYCOT MOTION E.P. - MIND FOOD
3. THE LANGUAGE 12 -MOVEMENT - PRESCRIPTION
4. CHROMA OBSUKA -LLOW WORMS- BALIHU
5. THE TRUTH - TRUTH THEME -HIGH ON HOPE
6. VARIOUS - UNIVERSAL DUB - ZOLA + ZOLA
7. SADÉ/KENNY LARKIN -SURRENDER - WHITE
8. DEAD CAN DANCE -NIERKA -DCD
9. SMAZZ + ST. LERMAIN -MUSE Q THE MUSIC -F. COMMS
10. YAM YAM - KONKOLO -NATION RECS.

PFM (Αγγλία)

1. Peshay - Music (remix) (Good Looking)
2. DJ Crystl - Mind Games (Good Looking)
3. Outcast - In my Soul (dubplate)
4. Peshay - untitled (dubplate)
5. Johnny L - Tychonic Cycle (XL)
6. DocScott - Tokyo Down (Good Looking)
7. PFM - All of us (Good Looking)
8. Universal - Groove therapy (Good Looking)
9. Photek - hidden camera (Virgin)
10. Various - Logical Progression LP (FFrr)

Eddie «Fleskin» Fowlkes (Detroit)

1. E.Fowlkes - I feel weak (City Boy)
2. Freeze Dance - Unwind your mind (Jazz society)
3. Dare Angel - Icon E.P. (Sie 4)
4. Ty Brunson - All of me (white)
5. Maurice - Going down (Dance Mania)
6. (no artist) - Vann Rentaair (white)
7. (no artist) - untitled (Force Inc)
8. Upi - She's a freak (Strictly Rhythm)
9. Doug willis - untitled (white)
10. Kenny Dope - 5 Oh fantasy (Henry str.)

DJ Γιώργος Ζορρηδημητρόγλου (Xenios 97,4 FM)

1. THE PETER NICE TRIO - Harp of Gold / Son of David (Hospital)
2. FUTURE BOUND - Sorrow (Skanna Rec)
3. J.L.M. PRODUCTIONS - I hear you (Reinforced)
4. P.F.M. - All of us (Good Looking)
5. MIX RACE AND PROTON ISOSPACE - Roll with it (timeless rec.)
6. BLAME & JUSTICE - Grider state 2 (Mutant Jazz)
7. SUBJECT 13 - Oceans / The Morning After (Creative Source)
8. M-BEAT FEAT JAMROQUAL - Do you know (Renk rec.)
9. SOURCE DIRECT - Secret Laison (Good Looking)
10. BLAME - Neptune (Moving Shadow)

DJ: DENNIS (lemon - coolfm - Ferm) listen to cool FM 98.7 every Saturday and Synday 16:00-18:00

1. MYSTIC SOUL- fatal attraction EP- promo rec
2. DIRTY HAPPY- gotta release- maw rec.
3. MUSIC FOR YOUR EARS- mood II swing -power music
4. THE GROOVE MASTER- smokin rhythms- DMM rec.
5. DJ: SNEAK- volume 3 - strictly rhythms rec.
6. MYSTERIOUS PEOPLE- love revolution- Yoshitoshi rec.
7. MUANGOS presents- disco incorporated -aqua Boogie rec.
8. GROUND- control we build it up- Island rec.
9. KEITH LITMAN -presents kick Junkie 2- cutting traxx rec.
10. CENTRAL PARK -rum de coco- slamin rec

FATCAT RECORDS

1. PHOTEK: HICKLEN CAMERA: SCIENCE
2. RISE OF THE MOON: FLASH FACTOR: VIGILANTE
3. RHYTHM IS RHYTHM: INNOVATOR : SONY CD
4. CLAVE SUPERMARKET ICIMBS FROM THE ??: HOLISTIC
5. BLUE SPIRIT: VOL. 2: BLUE SPIRIT
6. JMJ + FLYCRONIX : CLASS OF 96: PT: 2: MOVING SHADOW
7. HERBERT: PT: 4 : PHONO
8. AS ONE: THE MESSAGE IN HERBIES SHIRTS: CLEAR
9. BIONIC SCANIC: CALCULATOR: PRAMA
10. PIMP CLADDY NASH: OUR MAN IN STOCKHOLM:EZ ROLLERS REMIX : MEPHISTO

DJ Morphens (SSR records)

1. Snooze - Killer with a gun (Fila Brazilia mix) (SSR)
2. Derrick May - Innovator LP (Sony)
3. Various - Mephisto remixes Vol. 2 (SSR)
4. Zazou & Budd - Remixes (SSR)
5. Alex Reece - Jazzmaster (Kruder & Dorfmeister) (4th & Broadway)
6. Cujo.- Cruzer (9Bar)
7. Moodyman - The Dancer (Moodman)
8. Dr. Octagon - Ecologyst (Mo' Wax)
9. Clatterbox - Lazy does it LP (Clear)
10. Blue & Friends (Still moving) Emissions Echois)

RICHARD GREY RESIDENCIES: VAPOUR SPACE - LONDON DEEPER- LONDON ABSOLUTE - LONDON MEGATRIPOLIS- LONDON RED CELL-GLASGOW TECHNO BUYER FOR SWAGRECS - LONDON

10. YANTRA ROOM 27 MUSIC MAN RECS
9. THREE BRIDES THREE BRIDES WAX TRAX RECS
8. NAVIDDEEP RIOTS E.P.PLANET SOURCE RECS.
7. H.M.C. SOUTHERN CROSS E.P. JUICE RECS.
6. DUTCHIEVOL. ONE PLANK RECS.
5. VARIOUS TECHNO CITI II 430 WEST RECS.
4. THE ADVENT E.P. No 9 INTERNAL RECS.
3. JOEY BELTRAM BELIEVER E.P. NOVAMUTE RECS.
2. THEOREM NANO L.P. PLUS EIGHT RECS.
1. HOT LIZARD BIG AIR PACIFIC RECS.

DJ SPARKY T's PUMPING TEN

1. «Bionic Booger Breaks» - DJ Q-BERT
2. «Dr Octagon» - DR. OCTAGON
3. «A whole mess» - DJ NOISE
4. «Battle cuts» - DJ TOMMY
5. «Actual facts» - LORD FINESSE
6. «Hardcore hip-hop» - GROOVE ROBBERS
7. «Future Rhythm» - DIGITAL UNDERGROUND
8. «In ya brain» - DEXTROUS
9. «At least American Indians...» THE FIRE THIS TIME
10. «If anybody gets funked up» - GEORGE CLINTON

Tony Humphries (N.Y)

1. K.London - Posse - You must change (K4B)
2. Mixx Vibes - Yo Body's Movin' (Music Plant)
3. 95 North - Alright (white)
4. FK - Mindspeak (Open)
5. Xodus - Lift up your hands (Jellybean)
6. Children of Soul - They come & they go (Kumba)
7. Not known - Once Again (Gash)
8. Evelyn King - One more time (King St.)
9. Scott Grooves - Music ot the night (white)
10. Rebekah Ryan - You lift me up (MCA)

Mixmaster Morris (πλανήτης Γη!)

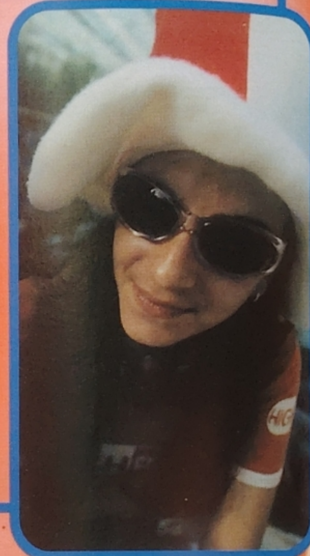
1. Req - Regs Garden (skint)
2. Source Direct - Secret Liasons (Good Looking)
3. V/A - Further Self Evident truths Vol. 3 (Rising high)
4. Atom Heart - Machine Paisley (Rather Interesting)
5. Appalooza (Precion Materials)
6. Jedi Knights - New School Science (Evolution)
7. V/A - It's all becoming clear (Clear)
8. MODEL 500 - I wanna be trere (remixes) (R&S)
9. James Bony - It an Zen E.P. (2 cool)
10. Pulsinger & Potuznik (Cheap)

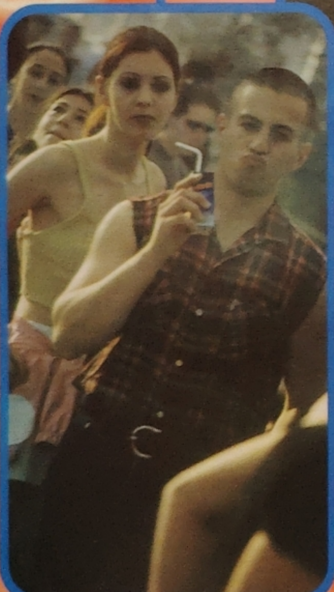
WINK

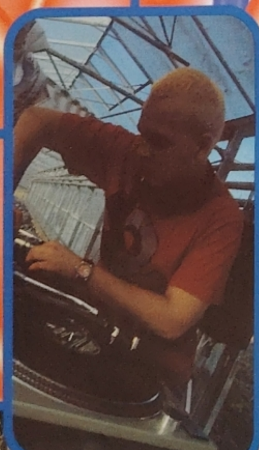

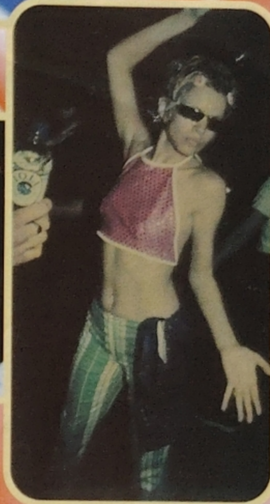

ΟΙΝΟΦΥΤΑ

WINK

WINK

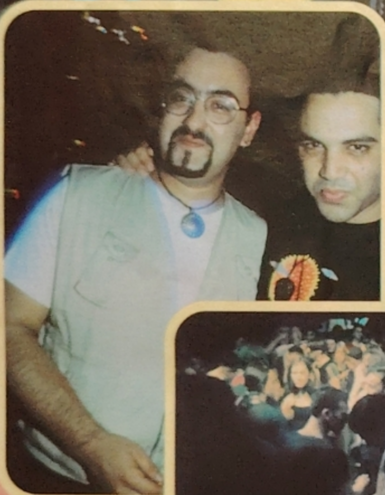

ASTRAL PROJECTION

ASTRAL PROJECTION

ASTRAL PROJECTION

BILLY NASTY
AMFITEATRO

AMFITEATRO

ANGEL MORAES

Ισως ένας από τους καλύτερους D.J.s που πέρασε από την Ελλάδα φέτος... Πολλά συγχαρήρια !!!

WINK

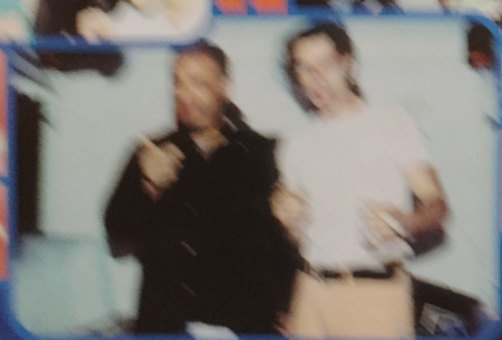
PLANETARIO

MAD

ΜΥΚΟΝΟΣ

RICHARD GREY &
MARCO ARNALDI

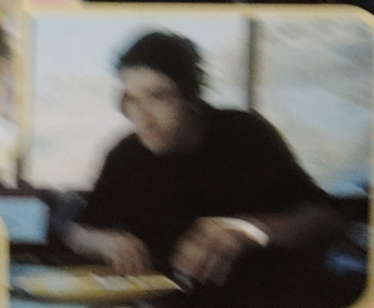
CAVO PARADISO

EL PUEBLO - HOT LINE
MARCO ARNALDI
RICHARD GREY
[illegible]
[illegible]
[illegible]

WINK

MARVEL'S NEW FAN MAGAZINE.
IT'S GONNA BLOW YOUR SENSES!

Bookstore

Ερευνα: Εμιλυ Μπουρατινος

LIKE YOUR SENSE OF SIGHT
It's page after full-color eye-poppin' page of the coolest art you've never seen!

Χρυσή εποχή

Η «Εποχή των Marvel Κόμικς» ξεκίνησε με την Φανταστική Τετράδα (Fantastic Four #1) το 1961. Αλλά η γνωστή Marvel δεν εμφανίστηκε από το πουθενά. Η εταιρία των κόμικς που όλοι ξέρουμε ως Marvel προϋπήρχε για παραπάνω από 20 χρόνια κάτω από ονομασίες όπως Timely και Atlas εκδίδοντας μια μεγάλη ποικιλία από κόμικς: Γουέστερν Ρομάντσες, τρόμου, επιστημονικής φαντασίας και φυσικά με super heroes. Εξετάζοντας την pre-Marvel ιστορία (προμαρβελική) αναγνωρίζουμε χαρακτήρες και ιδέες που εξελίχτηκαν στους γνωστούς Marvel ήρωες που ξέρουμε σήμερα.

Η ιστορία της Marvel ξεκίνησε με την εκδοτική κυκλοφορία των κόμικς #1 του 1939 που ξανατυπώθηκε με σκληρό εξώφυλλο το 1990. Πρωταγωνιστές του βιβλίου ήταν ο αρχικός ανθρώπινος Δαυλός του Carl Burgos και αυτό-θαλάσσιος Namore του Bill Everett. Αυτοί οι δυο χαρακτήρες ήταν πολύ διαφορετικοί από τους άλλους super heroes της εποχής εκείνης. Ούτε ένας από τους δυο είχε ολότελα ανθρώπινα χαρακτηριστικά: ο Δαυλός ήταν ένας ανδροειδής που μπορούσε να μεταμορφωθεί σε φλεγόμενο ον και ο Namore ήταν ο πρίγκιπας ενός υποβρύχιου λαού με καθηλωμένα αυτιά σαν αυτά των δαιμόνων. Ουσιαστικό είναι το γεγονός ότι ήταν και οι δυο αποξενωμένοι από την ανθρωπότητα και ο Namore κήρυξε πόλεμο με την ανθρωπότητα για τον δήθεν εξευτελισμό των ανθρώπων του. Η ιδέα του αποξενωμένου ήρωα αποδείχτηκε ουσιαστική για τα Marvel του 1960 και έτσι δεν μας δημιουργεί κατάπληξη το γεγονός ότι ο Stan Lee και Jack Kirby φτιάξανε καινούργιο Δαυλό και αναζωπύρωσαν τον υποθαλάσσιο στα πρώτα τεύχη της Φανταστικής Τετράδας.

Το 1941 ένα χρόνο πριν εντάχθεί η Αμερική στον II παγκόσμιο πόλεμο, το ταλαντούχο νεαρό team των Joe Simon και Jack Kirby δημιουργήσανε τον πρωταγωνιστικό πατριωτικό ήρωα των κόμικς ο Captain America μαζί με τον παρτενέρ του Bucky και τον αιώνιο τους νέμεσή ο Red Skull. Κατάλληλος ο Captain America έγινε χαρακτήρας σημαντικότατης για την Marvel και ο Jack Kirby ήταν πλέον δύναμη στα Marvel που έφτιαξε. Ο άλλος ιδρυτής πατέρας της Marvel ήταν ο Stan Lee που έγραψε το Captain America.

Το 1940 η Timely έφτιαξε πολλούς ενσωματωμένους χαρακτήρες σε σχετικά μικρό χρονικό διάστημα. Κανένας απ' αυτούς δεν ξεπέρασε την δημοφιλία των εσωτερικών της μεγάλης τριάδας και μπήκανε στη λησμονιά σιωπή. Αλλά έχουν σχέση με τα σημερινά Marvel. Για παράδειγμα πολύ γνωστοί ήρωες ξαναδανείστηκαν τα ονόματά τους όπως η σύγχρονη Black Widow.

Μέχρι τις αρχές του 1950, ο αρχικός ενθουσιασμός για τους ενσωματωμένους χαρακτήρες χάθηκε και όλοι οι super heroes της Timely εξαφανίστηκαν. Μέχρι το τέλος του πενήντα και αρχές του εξήντα όλα τα ... της Marvel που όλοι γνωρίζουμε ... Kirby και Steve Ditko ... λουν παραμύθια. Παράξενες ιστορίες ... suspense, ιστορίες που εκπλήσσουν ... ρίου, σειρές που ... ηρώων της Marvel του 1960. Σ αυτό το στάδιο ... ο Stan Lee και οι συνεργάτες τους βγάζανε μικρές ιστορίες επιστημονικής φαντασίας στο στυλ των Β ταινιών του 1950 δείχνανε ότι είχαν πολύ μεγαλύτερες δυνατότητες. Το μόνο που θέλανε τώρα ο Lee, Kirby, και Dirko ήταν να δημιουργήσουν μια καινούργια σειρά από super heroes.

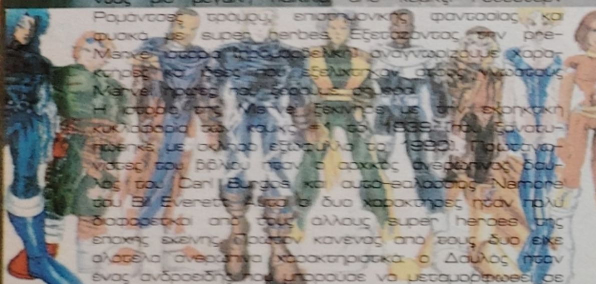
Ασημένια Εποχή (Silver Age)

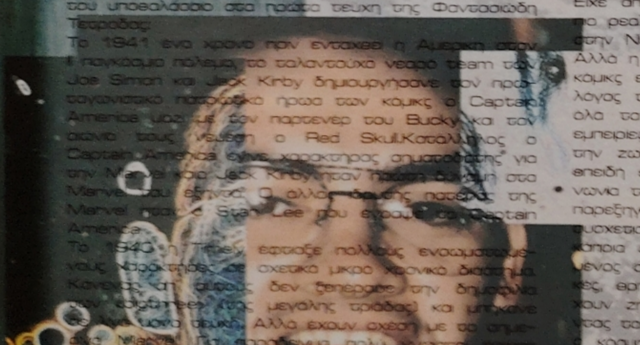
Η Ασημένια Εποχή των κόμικς ξεκίνησε πριν τρία χρόνια περίπου. Ίσως το σημαντικότερο και μοναδικό γεγονός στην ιστορία της Marvel ήταν η δημιουργία της Φανταστικής Τετράδας (Fantastic Four) γιατί αυτός ήταν ο τίτλος που τα ξεκίνησε όλα: ήταν το πρώτο της φωτεινής σειράς των επικών ηρώων που ξαφνιάσαν την βιομηχανία των κόμικς. Βέβαια ήταν η ιδιαιτερότητα της FF ίσως ήταν το γεγονός ότι οι ήρωες δεν είχαν κρυφή ταυτότητα ή ότι τα μέλη της ομάδας καυγάδιζανε μεταξύ τους ή ότι ο υποχρεωμένος έφηβος ήρωας προτίμησε να διασκεδάσει με την συντροφιά του και να συντονίσει το αγαπημένο του Corvette παρά το γεγονός ότι οι φοβερές περιπέτειες συμβαίνανε στο ζωντανό Manhattan την Νέα Υόρκη, και όχι σε μια φανταστική πόλη Μητρόπολη ή στην πόλη του Γοθάμ.

Ένα άλλο σημαντικό γεγονός ήταν η δημιουργία του Dare Devil. The Man With out Fear (Ο Άνθρωπος Δίχως Φόβο). Όλοι νόμισαν ότι η Marvel τα είχε χάσει· δεν μπορούσε κανένας να φτιάξει μια σειρά που είχε τυφλή super hero. Μαζί με την πρωτοποριακή ιδέα του τυφλού ήρωα, η Marvel άλλαξε και την συνηθισμένη ιδιότητα του πρωταγωνιστή που ήταν συνήθως ντετέκτιβ, αστυνομικός ή ρεπόρτερ. Είχε αποφασίσει ότι ο Mathew Murdock θα ήταν πιο ρεαλιστικός και αυθεντικός. Θα γινόταν δικηγόρος στην Νέα Υόρκη.

Αλλά η σειρά που ξάφνιασε ολότελα τον κόσμο των κόμικς είναι μάλλον η best-selling σειρά X-Men. Ο λόγος της μεγάλης επιτυχίας των X-Men είναι ότι όλα τα κολλήματά τους και οι τραυματικές τους εμπειρίες καθρεφτίζουν την σημερινή μας κοινωνία και την ζωή των νέων. Οι X-Men είναι μεταλλαγμένοι επειδή είναι διαφορετικοί από την καθιερωμένη κοινωνία τους περιφρονούν τους αποφεύγουν και τους παρεξηγούν. Ποιος ανάμεσά μας δεν μπορεί να συσχετιστεί μ' αυτά; Ποιος έφηβος δεν ένιωσε κάποια στιγμή έξω από τα πράγματα, και αποξενωμένος από τον κόσμο των ενηλίκων. Ποιες φυλετικές, θρησκευτικές και εθνικιστικές μειονότητες δεν έχουν ζήσει την μισαλλοδοξία των άλλων. Διαβάζοντας τα X-Men είναι σαν να μαθαίνεις πως θα ήταν ο κόσμος αν βρίσκονταν στην εξουσία οι στενοκέφαλοι και οι στριμμένοι. Σίγουρα οι σελίδες του είναι γεμάτες από φαντασία και δράση, κινδύνους και ρομάντζες, αλλά στο υπόβαθρο κάθε παραμυθιού είναι ένα από τα βαθύτερα φιλοσοφικά ζητήματα της εποχής. Πως μπορούμε να αναγνωρίσουμε την μισαλλοδοξία και αν τα καταφέρουμε ποτέ έχει η ανθρωπότητα την ικανότητα και την δύναμη να την εξουδετερώσει αιωνίως.

Τέλος για παραπάνω από τριάντα χρόνια ο Spider Man ήταν ο πιο δημοφιλής super hero παγκοσμίως ... τις απίστευτες δυνάμεις και τα ... στις ... με τερατώδεις

OR YOUR SENSE...
It's the perfect way to... for what's to come in y... Comics in the mo...

AND YOUR SENS...
...finger... The... not ju...
MOVIES·TOYS... CARDS·VIRTUAL R... FIGURES·R... HEROES·INTERV... COMICS·REVIEWS...

EVEN YO... This is wh... heard. Inte... creative team... New Marve... Fleer/Skybo...

(Lizard). Όπως τον δημιούργησε ο Stan Lee, ο καταπληκτικός Spider Man ήταν το πρώτο κόμικ που παρουσίασε τον Super hero ως κοινό θνητό. Αυτή η σειρά ψάχνει για το τι θα γινόταν αν ένας κοινός άντρας αποκτούσε ειδικές δυνάμεις. Ο κοινός τύπος είναι ο Peter Parker ένας δεκαεννιάχρονος φοιτητής απότο Forest Hills στη Νέα Υόρκη. Παρόλες τις δυνατότητές του να σκαρφαλώνει τοίχους με την σβελτάδα και ευκολία μιας αράχνης, δεν μπορεί να θυμηθεί πότε έκλεισε ραντεβού με τη Mary Jane ή να αποφύγει ένα κοινό κρύωμα. Παρόλη την σχεδόν μεταφυσική του διαίσθηση που δεν μπορεί να βρει τις κάλτσες του και ξεχνάει που έχει αφήσει την φωτογραφική του μηχανή.

Ο Spider Man είναι η ιστορία ωρίμανσης του Peter Parker ο οποίος συνειδητοποιεί ότι ο πραγματικός ηρωισμός βρίσκεται λιγότερο σε μεγάλες πράξεις ηρωισμού και περισσότερο στην απλή προσπάθειά του να μην συμβιβάζει τα πιστεύω του και να μην είναι αυτούς που αγαπά.

1961

Το 1961 ήταν η χρονιά που η «Εποχή των Marvel [illegible]» [illegible] πραγματικά με το πρώτο μοντέρνο [illegible] κόμικ, Fantastic Four#1. Με την ημερομηνία εκτύπωσης Νοεμβρίου 1961 [illegible] FF#1 ήταν το μόνο Marvel κόμικ της χρονιάς. [illegible] στάση μπήκε σε [illegible] ορμή το 1962. Όσο αξιοσημείωτη ήταν οι καινοτομίες του [illegible] ρίζες του ήταν ακόμα φανερές στο είδος των [illegible] μυθιών που ήδη είχε εκδόσει. Το μεγαλύτερο [illegible] της παραγωγής το 1961 συνέχιζε [illegible] των τελευταίων χρόνων: ιστορίες επιστημονικής φαντασίας και ιστορίες τεράτων. Το πρώτο super hero κόμικ της Marvel του 1960 αντιπροσώπευε μια μεταβατική περίοδο αποφεύγοντας έτσι την απότομη αλλαγή. Παράδειγμα, ο Stan Lee και Jack Kirby κάνανε το πρώτο τους βήμα προς τις super hero ιστορίες με την σειρά «Doctor Droom» στον πρώτο τόμο των Amazing Adventures (Καταπληκτικές Περιπέτειες) νωρίτερα το 1961. Ο Droom [illegible] που ταξίδευε την Ανατολή όπου [illegible] ιστορίες μαγείας και μυστικισμού. Δυο χρόνια [illegible] εκδόθηκε ο Doctor Strange που βασιζόταν πολύ στο Droom. Αν και ο Droom είχε και [illegible] δεν ταξίδευε σε κόσμους άλλων [illegible] [illegible] χρειάστηκε να βρει πρόσωπο με [illegible] με διαβολικούς μάγους όπως έκανε ο Doctor Strange. Ο Droom έπαιξε τον ρόλο των [illegible] πρωταγωνιστών στις ιστορίες επιστημονικής [illegible] της Marvel που συναντούσαν παράξενα τέρατα και [illegible] εξωγήινους. Η μόνη διαφορά [illegible] οι περισσότεροι απ αυτούς τους ήρωες ήταν απλοί άνθρωποι με κανονικά ρούχα που [illegible] μόνο σε μια ιστορία κάθε φορά. Ο Droom ήταν ένας επαναλαμβανόμενος [illegible] δυνάμεις.

Επαναφορά στο FF#1. [illegible] αυτό [illegible] [illegible] [illegible] Marvel [illegible] [illegible] [illegible] Kirby [illegible] που [illegible] [illegible] Monster Isle ([illegible]) που ήταν γεμάτο από παράξενα [illegible] γειες απηλιές.

Η πρώτη σημαντική διαφορά που θα [illegible] αναγνώστες που παίρνανε στα χέρια τους το FF#1 το 1961 ήταν ότι πριν το FF τέρατα ήταν οι πρωταγωνιστές των ιστοριών. Όπως και με την σειρά του Droom, το FF είχαν ανθρώπινους ήρωες. Οι χαρακτήρες μοιάζουνε με τους οπαδούς των ταινιών επιστημονικής φαντασίας και των κόμικς του 1950: τους ηλικιωμένους επιστήμονες που καπνίζανε πίπα (Reed Richards) (ο Ben Grimm) ο ορμητικός έφηβος (Johny Storm) και η όμορφη ευφυής (Sue Storm, που δεν είχε παντρευτεί ακόμα τον Reed). Η ιδέα ήταν πολύ πρωτότυπη για τις αρχές του 1960, με το διαστημόπλοιο του Reed πήγανε για ένα [illegible] αποφασισμένοι να φτάσουν στο [illegible] τους Ρώσσους». Είχαν αποκτήσει [illegible] δυνάμεις τους από την τυχαία έκθεση στο κανούργιο [illegible] της Ατομικής Εποχής η ραδιενέργεια η οποία [illegible] [illegible] με παράξενους τρόπους. Ο Reed μπορούσε να μακρύνει το σώμα του και η Sue να γίνει αόρατη, ο Johny [illegible] να πάρει φωτιά γίνοντας ο διάδοχος [illegible] από την Χαμένη Εποχή του Marvel [illegible] και ο Ben έγινε ο απάνθρωπος Thing.

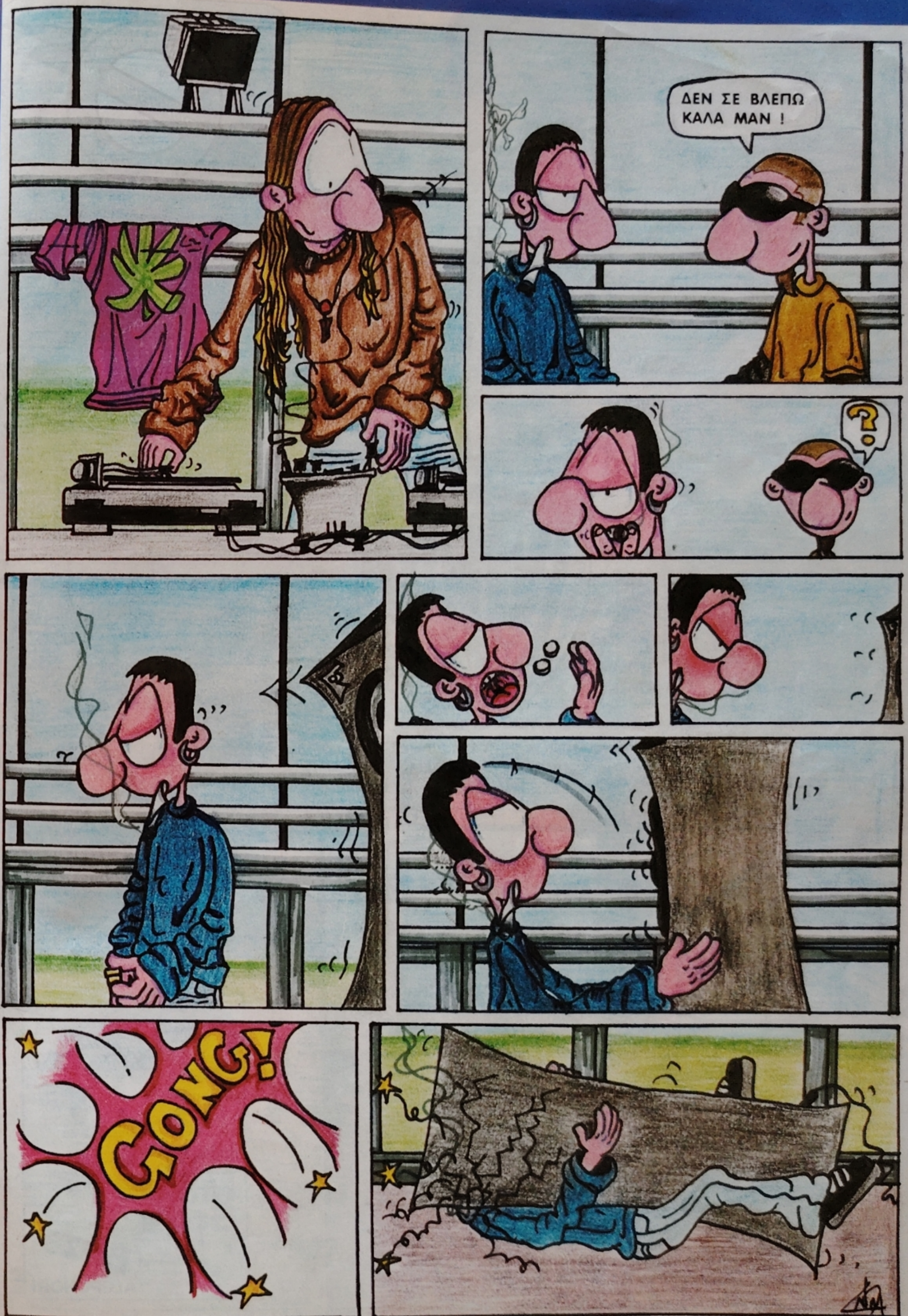
Αυτό που [illegible] τους αναγνώστες της εποχής [illegible] το FF#1 με τους [illegible] αυτό μπορεί να [illegible] super ήρωες [illegible] να [illegible] [illegible] [illegible] FF ο Mole Man [illegible] να είναι [illegible] ήταν το Thing. [illegible] ιστορίες [illegible] σε τεράστια τέρατα που απειλούσανε τους γήινους της γης, ο Lee και ο Kirby βγάλανε έναν άνθρωπο που μεταμορφώθηκε σε [illegible] αντίθετα με τον Reed, την Sue και τον Johny όταν μεταμορφώνονταν, ο Ben δεν μπορούσε να ξαναγυρίσει στην αρχική του μορφή.

Οι Super heroes μέχρι τότε υπήρξαν εντυπωσιακοί χαρακτήρες, που ήταν υπερήφανοι των [illegible] τους. Για τον Ben Grim όμως οι super δυνάμεις [illegible] η κατάρα του. Οι μεγάλες δυνάμεις του [illegible] μια [illegible] ασχημία, δεν μπορούσε να [illegible] την ανθρώπινη εξωτερική μορφή, έπρεπε να κρύβεται από τα μάτια του κόσμου πίσω από [illegible] καπέλο και ένα παλτό που φορούσε στο πρώτο [illegible] [illegible] ότι είχε εξοριστεί από την ανθρωπότητα [illegible] [illegible] πικρός και κακόθυμος μόνο σε [illegible] [illegible] διαμόρφωσε [illegible] [illegible] για τις περιόδους μεγάλης κατάθλιψης [illegible] [illegible] την οργή του [illegible] πρώτο [illegible] [illegible] με βίαιες πράξεις. Η τερατώδης εμφάνισή του [illegible] η εξωτερίκευση της ασθενής [illegible] [illegible] η ραδιενέργεια είχε [illegible]. Ο Lee και ο Kirby σύντομα εξελίξανε [illegible] την ιδέα με το Incredible Hulk. Ο Ben είχε [illegible] διαφορετικό χαρακτήρα από τους άλλους super heroes. Το Thing δεν ήταν μόνο το [illegible] super hero αλλά ο πρώτος τραγικός ήρωας των κόμικς. Ήταν η Fantastic Four και [illegible] το Thing που [illegible] την Marvel στην σωστή κατεύθυνση.

Sketchbook

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΝΙΚΟΣ ΜΑΡΙΝΕΛΛΗΣ

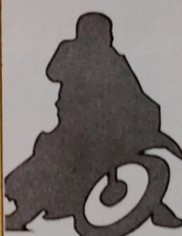

ΔΕΝ ΣΕ ΒΛΕΠΩ ΚΑΛΑ ΜΑΝ !
?
GONG!

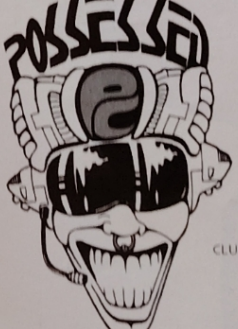
Classified...

LEMONAD
CALL US NOW
093/2160066

DETROIT

Exit

3 τεύχη τώρα χωρίς τσόντα πουλάγαμε στην Αθήνα πάνω-κάτω 10.000 τεύχη (ανα μήνα φυσικά). Τώρα που βάλαμε γυμνό ποιός μας πιάνει. 300.000 τεύχη και πάνω.

(τρέμε Κωστόπουλε)

Φιλάρες...

we stay cool all week ...
& then get
hot
on the weekends
12:00 - 2:00 DJ Κυριακόπουλος
2:00 - 4:00 DJ Sparky-T
4:00 - 6:00 DJ Dennis
6:00 - 8:00 DJ Mikele
8:00 - 10:00 DJ Boubaris
10:00 - 12:00 DJ L. Sega
12:00 - 2:00 DJ L. Buse
98.7

Chesterfield
EVERYONE IS AN ORIG